

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Love
WITHOUT
DEMANDS

THE BOUVIER FAMILY SAGA

3
book

JADE DOLLSTON

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Love WITHOUT DEMANDS

THE BOUVIER FAMILY SAGA

3
book

Copyright © 2024 by Jade Dollston

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, ABD telif hakkı yasasının izin verdiği durumlar dışında, yayıncının veya yazarın yazılı izni olmadan herhangi bir biçimde çoğaltılamaz. Kitap eleştirileri için kısa alıntılar kabul edilebilir. İzinler için iletişime geçin: jdollston@gmail.com

KB Barrett Designs tarafından Kapak Tasarımı

Chrisandra's Corrections tarafından düzenleme ve redaksiyon

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, işletmeler ve yerler ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali bir şekilde kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

⚠**TW: Kayıp Kişi, Bazı şiddet sahneleri**

CONTENTS

[Yazarın Notu:](#)

[Çalma Listesi](#)

[Önsöz 1](#)

[Prolog 2](#)

[1. Bölüm 1](#)

[2. Bölüm 2](#)

[3. Bölüm 3](#)

[4. Bölüm 4](#)

[5. Bölüm 5](#)

[6. Bölüm 6](#)

[7. Bölüm 7](#)

[8. Bölüm 8](#)

[9. Bölüm 9](#)

[10. Bölüm 10](#)

[11. Bölüm 11](#)

[12. Bölüm 12](#)

[13. Bölüm 13](#)
[14. Bölüm 14](#)
[15. Bölüm 15](#)
[16. Bölüm 16](#)
[17. Bölüm 17](#)
[18. Bölüm 18](#)
[19. Bölüm 19](#)
[20. Bölüm 20](#)
[21. Bölüm 21](#)
[22. Bölüm 22](#)
[23. Bölüm 23](#)
[24. Bölüm 24](#)
[25. Bölüm 25](#)
[26. Bölüm 26](#)
[27. Bölüm 27](#)
[28. Bölüm 28](#)
[29. Bölüm 29](#)
[30. Bölüm 30](#)
[31. Bölüm 31](#)
[32. Bölüm 32](#)
[33. Bölüm 33](#)
[34. Bölüm 34](#)
[35. Bölüm 35](#)
[36. Bölüm 36](#)
[37. Bölüm 37](#)
[38. Bölüm 38](#)
[39. Bölüm 39](#)

[40. Bölüm 40](#)

[Sonsöz](#)

[Kontrolsüz Aşkın Önsözü Hale Evet'in](#)

[Önsözü](#)

[Ayrıca Jade](#)

[Audiobook News](#)

[tarafından!](#)

[Kitap Arkadaşı Yapıcılar](#)

[Teşekkür Yazar](#)

[Hakkında](#)

AUTHOR'S NOTE:

BURADA BİRKAÇ ŞEY VAR.

Öncelikle, eğer ***Love Without Influence***'ın (bu destanın ikinci kitabı) orijinal kopyasına sahipseniz, bu kitapla karşılaştırıldığında Cruz'un işe alınma şekliyle ilgili bir tutarsızlık fark edebilirsiniz. ***Talepler Olmadan Aşk***'ı yazmaya başladığımda, hikaye biraz farklı bir şekilde şekillenmeye başladı.

İkinci kitabı pek etkilemeyen küçük bir şeydi (bir cümle) ama üçüncü kitapta tüm zaman çizgimin nasıl ilerlediğini etkileyecekti. Bu yüzden değiştirmeye karar verdim. Dediğim gibi, orijinal versiyonda hala o cümle olacak ve bu kimseyi rahatsız ederse özür dilerim, ancak çoğunun farkına bile varmayacağını düşünüyorum. Ancak kartal gözlü detay kraliçeleri için bu konuya değinme ihtiyacı hissettim. (Ben de onlardan biriyim!)

İkinci olarak, bu bir kurgu çalışması olduğu için, Cruz'un hafta sonu işinin yapısıyla ilgili bazı özgürlükler aldım. Cruz'un hangi departmanda çalıştığından bilerek hiç bahsetmedim.

Gerçi yaşadığı yerden bu bilgiyi çıkarabileceğinize eminim. Farklı yerlerdeki çeşitli polis departmanlarının SWAT ekiplerini araştırdım ve hikayem için en uygun olanı formüle ettim.

Son bir şey, bu kitapta iki tane önsöz var. Evet, biliyorum. Biraz garip, değil mi? Ama bekleyin... daha da garipleşiyor! Önsözler de bu kitabın ana karakterlerinin bakış açısından anlatılmıyor.

Eğer ikinci kitabı okuduysanız, muhtemelen ailenin reisi Paul Bouvier'i ve onun yürek parçalayan hikayesini hatırlıyorsunuzdur. Estrella adında genç ve güzel bir dadıya aşık olmuştu. Tüm bu hikayenin bu kitap üzerinde doğrudan büyük bir etkisi var ve seslerinin duyulmasını hak ettiklerini düşündüm.

Paul ve Estrella'nın hikayesi uzun zamandır beynimde dolanıp duruyordu ve onlar olmadan bu kitap mümkün olamayacağı için hikayelerinin bir kısmını onların bakış açısından sizlerle paylaşmak istedim.

Tamam, hepsi bu kadar. Umarım benim yazarken keyif aldığım kadar siz de ***Talepkâr Olmayan Aşk'***ı okurken keyif alırsınız.

PLAYLIST

Justin Timberlake'ten **Drink You Away**
John Legend'dan **Someone Like You** (Adele cover)
Landslide by Fleetwood Mac
I Can't Make You Love Me - Bonnie Raitt
Sam Smith'ten **Stay With Me**
El Mundo by Banda Caio Rodriguez
Just the Way You Are by Bruno Mars
Burning Love by Elvis
Can't Help Falling in Love by Elvis
Pitbull'dan **Fireball**
O Bir Korsan Karayip Korsanları Film Müziği

PROLOGUE 1

PAUL BOUVIER - YAŞ 33

"Paul, boşanma evraklarının Vermont'taki eşine tebliğ edildiğini bilmeni istedim."

Telefonu kulağıma tutarken, avukatım o kelimeyi söylediğinde dişlerim birbirine çarptı. *Karım*. Chloe Bouvier on yılı aşkın bir süredir benim karımdı ama son zamanlarda bu unvan sadece isimde kalmıştı. Evliliğimizde kesinlikle hiç sevgi kalmamıştı.

"Teşekkürler George. Beni bilgilendirmeye devam et," dedim telefonu kapatmadan önce.

Chloe her zaman bencil bir kadın olmuştu ama bu beni o kadar da rahatsız etmemişti. Oğlumuz doğana kadar. Siyah saçları ve iri mavi gözleriyle beş yaşındaki oğlum Auburn'ü düşününce gülümsedim. İyi bir çocuktü, sessiz ve düşünceliydi ama her akşam işten eve geldiğimde gülümsemeye hazırdu.

Ne var ki, annesi yanındayken gülümsemekten yoksundu. Evlendiğim kadının oğlumuz karşı bu kadar soğuk ve duygusuz olması beni ruhumun derinliklerine kadar incitti.

Ve Evelyn'e, ya da Auburn'ün ona taktığı isimle Evie'ye doğru. Masamdaki fotoğrafı elime aldım ve dudaklarım

köşelerde. Küçük kızım ve Auburn kucağımı paylaşıyorlardı ve üç çift aynı mavi göz bana bakıyordu. Evie'nin saçları benim ve oğlumunkinden birkaç ton daha açıktı ama bunun dışında aile benzerliği barizdi.

Chloe'nin kalbi bu iki değerli çocuğa baktığında nasıl erimez? Onlar benim dünyamdı. Başlangıçta karım da öyleydi ama Auburn hayatımıza girdikten sonra Chloe'nin narsist kişiliği ön plana çıkmıştı. Soğuk ve duygusuzdu, zalimlik sınırındaydı.

Artık evrenimin tek merkezi olmadığı için oğlumuzu kıskandığını biliyordum, ama böyle olması gerekiyordu, değil mi? Çocuklarınız olduğunda, hayatlarınızda ve kalplerinizde yer açarsınız. Bir çift olarak daha da yakınlaşmamız gerekirdi ama tam tersi oldu.

Chloe ve ben uzun zamandır aynı yatağı paylaşmamıştık. Aylar önce bir gece hariç. Lanet olsun. Şişenin cazibesine kapıldığım için kendimden nefret ediyordum.

Kötü alışkanlıklarımı hatırlayarak ayağa kalktım ve kendime iki parmak burbon koyduktan sonra büyük pencerelere doğru yürüyüp Manhattan'a baktım. *Bouvier* moda imparatorluğunu burada kurmuştum ve bir gün dizginleri Auburn ve Evie'ye devredebileceğimi umuyordum.

Chloe, aylar önce yatağıma girmesine izin vermemin ertesi günü Vermont'taki bir inzivaya gitmişti ve buna üzüldüğümü söyleyemem. Karımla yatmanın suçluluğu içimi kemiriyordu ve bir gün sonra bir süreliğine uzaklara gideceğini açıkladığında, rahatlama bir yük treni gibi içimden geçti.

Neden kendi karımla yattığım için kendimi suçlu hissettim? Bu beni tam bir pislik gibi gösterecek ama işte başlıyoruz. Başka birine karşı hisler beslemeye başlamıştım. İstemediğim ve istememem gereken birine. Ama istiyordum.

Birçok kez kendimi bir şişe burbonda boğmuştum ve Chloe Haziran ayında o gece yatak odamda belirip kendini bana sunduğunda, verdiği fırsatı değerlendirdim.

En son seks yapmamızın üzerinden yaklaşık bir yıl geçmişti, muhtemelen Evie'ye hamile kaldığımız gece.

Damarlarımda dolaşan likör ve sikimi sertleştiren cinsel ihmalle Chloe'nin sabahlığını yırtıp yatağıma atmıştım. O gece birleşmemiz nazik değildi. Duygularla ya da barışma düşünceleriyle dolu değildi. Hayır, sadece biyolojik bir ihtiyacı doyumak için arkadan sert, azgın bir sikişti.

Hatırladıkça içim burkuldu ve gözlerim Eylül esintisinde süzülen turuncu bir yaprağa takılınca bardağımdakileri yudum yudum içtim. New York'ta sonbaharı severdim.

Küçük kızım şimdi altı aylıktı. Annesi gideli üç ay olmuştu. Üç lanet ay! Küçük kızını ve beş yaşındaki oğlunu terk etmişti ve Chloe'nin nadiren aradığı zamanlarda onları sormuyordu bile.

Bu da ona boşanma belgelerini sunma kararımı pekiştirdi. Bu evliliğin kurtarılabilmesi için kesinlikle hiçbir şans yoktu. Yıllarca denedim. Onu şımarttım, ilgi, çiçek ve hediye yağmuruna tuttum ama ben verdikçe o daha da soğuklaştı.

Çünkü ona *her şeyimi* vermiyordum. Ona tüm sevgimi vermiyordum. Chloe çocuklarımla olan ilişkimi inanılmaz kıskanıyordu. Yakında eski eşim olacak kadını hiçbir şekilde ihmal etmiyordum, ama Evie ve Auburn ile geçirdiğim her zaman onun daha fazla alayına ve küçümsemesine neden oluyordu.

Sonunda yaptım. Avukatımı aradım ve boşanma evraklarını hazırlattım. Adil bir anlaşmaydı, Chloe'ye evlilik sözleşmemizin izin verdiği kadar çok daha fazlasını veriyordu, ama umurumda değildi ve onun da buna razı olacağından oldukça emindim. Evliliğimizden önce de zengindi ve teklif ettiğim para miktarı onun parasal değerini artırıacaktı. Tek istediğim çocukların velayetinin bana verilmesiydi. Zaten onları istemiyordu; bu çok açıktı.

Masamın üzerindeki telefon çaldı ve pencereden dönüp kişisel asistanıma bağlanmak için düğmeye bastım. "Evet, Carol?"

"Bay Bouvier, Franklin arabayı çekiyor."

"Teşekkür ederim. Şimdi aşağı iniyorum."

Boş bardağı yere bıraktım ve takım elbise ceketimi giydim. Kişisel tuvaletimdeki aynayı kontrol ederek siyah saçlarımın dağınık tellerini taradım ve kravatımı düzelterek kendimi büyük bir modaevinin sakini ve şık CEO'su Paul Bouvier'e dönüştürdüm.

Benim sektörümde görünüş önemliydi ve çalışanlarımın dönüştüğüm adamı görmelerini istemiyordum. Sefil günleri ve geceleri atlatabilmek için alkole bağımlı hale gelmiş, çökmüş bir adam.

Ama umarım bu sefalet yakında hafifler.

Görkemli kırmızı tuğlalı evime ön kapıdan girdim, ayakkabılarım krem rengi mermer zemin üzerinde gıcırdıyordu. Burnum beni mutfığa götürdü ve kemerli kapı aralığında durakladım.

Estrella Acosta sırtı bana dönük duruyordu, Evie kalçasındaydı ve bir yandan da kısık sesle İspanyolca şarkı söylüyordu. Koyu renk saçları uzun bir örgü halinde sırtından aşağıya sarkıyordu ve boynunun kahverengi teninden aşağıya bir ter damlası damladığını fark ettim.

Estrella, Auburn'ün bebekliğinden beri dadımızdı ve bu kadını her zaman sevmişimdir. Nazik ve kibardı, gerçek bir bakıcıydı.

Chloe gittiğinden beri, Estrella altıda işten çıktıktan sonra çocuklardan yalnızca ben sorumluydum. Ama son zamanlarda çok daha geç saatlere kadar kalmaya, akşam yemeğinde bana yardım etmeye ve

çocuklar yatağa. Çalışan/işveren ilişkimiz kolay bir arkadaşlığa dönüşmüştü ve benim sevgim zamanla daha fazlasına dönüştü.

Çok daha fazlası. Çocuklarımin dadısına aşık olmuştum. Bir gece gözyaşlarına boğulup bana olan aşkını itiraf edene kadar utanç verici duygularımı kendime sakladım. Tanrım, itirafı karşısında kalbim neredeyse göğsümden fırlayacaktı.

Ve birdenbire duygularım o kadar da utanç verici olmaktan çıktı. İyi ve saf duygulardı ve ben de aynı şeyleri hissettiğimi ona itiraf ettim. Birkaç hafta önceki o akşamdan beri aramızda kesinlikle fiziksel bir şey olmamıştı, yine de ona dokunmayı, elini tutmayı, pembe dudaklarını öpmeyi arzuluyordum.

Estrella dönüp beni bakarken bulduğunda güzel yüzünde bir gülümseme belirdi. "Paul..."

"Merhaba, Estrella." Odayı geçtim, her zaman saç örgüsünden kaçıp kulağının önünde kıvrılıyormuş gibi görünen o başıboş saç parçasını uzaklaştırma dürtüsüyle savaştım.

Evie'nin karamel saçlarını okşarken utangaç kahverengi gözlerini bana kırıştırdı. "Kızın seni sorup duruyordu."

Sanki bir işaretmiş gibi, Evie "Babacığım" diye mırıldandı.

"Gel bakalım prensesim," dedim, ufaklığı kucağıma aldım ve göğsüme bastırdım. Evelyn Bouvier mutlu bir bebektir, sürekli kendi sesini duymaktan hoşlanıyordu.

O sırada Auburn odaya daldı ve ben de diğer kolumla onu kucaklamak için eğildim. Evie'nin başını okşadı ve onu burnundan tatlı tatlı öptü. Oğlum küçük kız kardeşine tapıyordu ve ben de ikisi arasındaki sevgiye bayılıyordum.

"Bugün okul nasıldı?" Ona sordum ve o da bana gülümsedi.

"Güzel. Ailemizin bir resmini çizdim." Buzdolabının üzerindeki bir resmi işaret ediyor. "Gördün mü? Ben ve Evie, sen ve Straya." Estrella'nın adını tam olarak telaffuz edemiyordu.

Oğlumun annesini bir aile resmine bile dahil etmemiş olması kalbimi biraz kırdı. Eğer annesinin ailesinin bir parçası olduğunu fark etmemişse, o zaman ne olacaktı?

Büyüdükçe kadının soğukluğunun onun üzerinde nasıl bir etkisi olacaktı?

Uzun zamandır, çocuklarıma zarar vereceğini düşündüğüm için boşanma davası açmaya çekiniyordum ama artık doğru şeyi yaptığımı biliyordum. Sevgi dolu bir evde büyümek her şeyden daha önemli.

Dağınık saçlarının tepesini öptüm. "Bu çok güzel bir resim," dedim ona. "Sen benim akıllı oğlumsun, değil mi?"

"Hı-hı," dedi başını sallayarak. "Straya biberleri pizzanın üzerine koyabileceğimi söyledi."

"Aferin oğlum." Onu lavabonun yanındaki tezgâha oturttum ve ellerini yıkamasını söyledim.

Estrella Evie'yi alarak, "Sen üstünü değiştirirken bu küçük fıstığı ben alayım," dedi. Eli koluma değdi ve bir elektrik çarpması hissettim. Gözlerimiz buluştu ve onun da bunu hissettiğini biliyordum.

Yemekten sonra çocukları yatmaya hazırlamak için birlikte çalıştık. Auburn'ün odasının kapısından ona kitap okumasını ve uykuya daldığında eğilip alnından öpmesini izledim. Bu şefkatli jest karşısında kalbim neredeyse sevgiyle patlayacaktı. Estrella çocuklarım için Chloe'nin hayal bile edemeyeceği kadar iyi bir anneydi.

Alt kattaki çalışma odama indim ve kendime bir içki doldurdum, merdivenlerde yumuşak ayak sesleri duyana kadar yavaşça yudumladım. Sonra kapının pervazına yaslandım ve onun gelip iyi geceler dilemesini bekledim.

Kolunda çantasıyla karanlık koridordan aşağı indi ve kalçalarının rahatça sallanması beni tahrik etti. Estrella'nın muhteşem bir vücudu vardı, yumuşak kıvrımları ve ince duygusallığı vardı.

"Sizinle ofisimde konuşabilir miyim, lütfen?"

İçeri girdiğinde gözleri endişeyle parladı ve onu deri kanepeye yönlendirdim. Ben ona dokunmaya cesaret edemeyerek birkaç santim uzağına otururken o da usulca kenara oturdu.

"Bir sorun mu var Paul?"

"Hayır, hiç de değil. Aslında uzun zamandır kendimi bu kadar iyi hissetmemiştim." Derin bir nefes alarak kahverengi gözlerini mavi gözleriyle birleştirdim. "Chloe'den boşanmak için dava açtım."

Estrella nefesini içine çekti ve eli göğsüne gitti. "Ah." Sesi yumuşak bir ciyaklamaydı.

"Boşanma konusunda ne hissettiğini biliyorum ama bu durumda daha fazla kalmamın imkanı yok."

Gözlerini indirdi ve başını salladı. "Anlıyorum."

Parmağım çenesinin altından kıvrıldı ve yüzünü kaldırdığımda gözleri döndü. Ona daha önce hiç bu şekilde dokunmamıştım ama anlamasına ihtiyacım vardı. "Sana aşık olduğumu söylediğimde ciddiydim, Estrella. Birlikte olmamızı istiyorum."

Güzel gözleri yaşlarla doldu ve bir tanesi yanağının kıvrımından aşağı süzüldü. Başparmağımla sildim ve o da alt dudağını ısırdı. "Yuva yıkan biri olmak istemiyorum Paul."

"Değilsin," diye ona güvence verdim. "Evliliğimin çok uzun zamandır bittiğini biliyorsun ve bu ev sensiz bir yuva değil. Beni sevdiğini söylediğinde ciddi miydin?"

"Yaptım," diye nefes aldı ve elini uzatıp arkasına bir öpücük kondurdum. Teni yumuşacıktı ve Evie'nin bebek şampuanı gibi kokuyordu.

"İşlerin nasıl görüneceği konusunda endişelendiğini biliyorum, bu yüzden boşanma kesinleştikten sonra uygun bir süre bekleyebiliriz ve sonra... o zaman karım olmanı istiyorum, Estrella."

Gözlerini kapadı ve başını salladı. "Benimle evlenmek istemiyorsun Paul. Ben... senin liginde değilim."

Güzel yüzünü iki elimle kavrayarak, ikimizin de koruduğu fiziksel engelleri yok ettim. "Estrella, sen benim ligimin çok dışındasın. Seni hak etmiyorum ama bu seni sevmediğim anlamına gelmiyor."

Bakışlarını yüzüme çevirmeden önce tehditkâr gözyaşlarını kırptırarak başını kaldırdı. "Ben de seni seviyorum, ama-"

"Aması yok. Eğer birbirimizi seviyorsak, birlikte olmalıyız." Alnımı onunkine yasladım ve tatlı olarak yaptığı kurabiyelerden yayılan tarçın kokusunu içime çektim. "Sen tanıdığım en inanılmaz kadınsın, benim güzel yıldızım. İyi kalpli ve sıcakkanlısın, çocuklarımin hak ettiğı türden bir annesin ve benim istediğim türden bir eşsin."

Elleri benimkilerin arkasına dayanmak için kalktı ve nazik dokunuşu neredeyse beni çözüyordu. "Bunu istiyorum. Tanrı yardımcım olsun, istememeliyim ama istiyorum."

"O zaman benimle ol," diye fısıldadım, başını salladığında göğsüm gerildi. "Seni öpebilir miyim?"

Başını eğdi ve dudaklarını dudaklarıma dayadı. "Evet."

Ağzımı onunkinin üzerine kapattım ve elleri kollarımdan yukarı kayarak boynuma dolandı. Dudaklarını ayırdı ve dilimi ağzına daldırarak ilk kez tadına baktım. O kadar tatlıydı ki, sikim bir anda sertleşti.

Yavaş ve hassas bir şekilde başladık ve karşılıklı ihtiyacımız dillerimizin her vuruşunda canlandı. On yılı aşkın süredir Chloe'den başka bir kadını öpmemiştim ve damarlarım anında arzuyla alevlendi. Estrella'nın tadı aynı anda hem yeni hem de tanıdıktı.

Öpüşme hızla daha tutkulu bir hal aldı, elleri siyah saçlarımda dolaşıyordu. "Estrella, sana bir şey söylemem gerek," dedim ona, korkum omurgamdan aşağı kayarken.

"Ne?" diye sordu, kanepede arkasına yaslanıp beni de yanına çekerek.

"Chloe gitmeden önceki gece onunla yattım. Yaklaşık üç ay önce." Sustu ve yumuşak yanağından süzülen gözyaşı beni iliklerime kadar yaraladı. "Çok özür dilerim. Sarhoştum ve odama prezervatifle girdi ve... ben de yaptım. Hayatımda hiçbir şey için bu kadar kötü hissetmemiştim."

Gözleri uzun bir süre başka yöne kaydı, sonra tekrar benimkilere döndü. "O senin karın. Her türlü hakka sahipsin..."

"Hayır, benim için bahane üretme. Ona karşı hiçbir şey hissetmedim ve o zamandan beri bu konuda kendimi suçlu hissediyorum."

"Onu incitmek istemediğin için mi?"

Gözümünden bir damla yaş düştü ve saçlarına kondu. "Hayır Yıldız, çünkü *seni* incitmek istemedim. Sana karşı bir şeyler hissetmeye başlamıştım ve bunu konuşmamış olmamıza rağmen sana karşı sadakatsizlik ediyordum gibi hissettim."

Estrella parmaklarının arkasını yanağımda gezdirdi. "Eğer birlikte olacaksak, içkiyi kontrol altına almalısın."

"Yapacağım," diye söz verdim kararlı bir şekilde başımı sallayarak. "Eğer sana sahip olursam, beni uyuşturması için içkiye ihtiyacım olmayacak."

"Benimle seviş, Paul. Söylediklerinde ciddi olduğunu göster bana."

Ve yaptım.

PROLOGUE 2

ESTRELLA ACOSTA - YAŞ 25

Bütün geceyi Paul Bouvier'in yatağında geçirdim. Sevişmemiz nazik ama tutkuluydu, içime her girdiğinde fısıltıyla aşk sözcükleri söylüyordu.

Erkeklerle olan sınırlı deneyimime rağmen -Paul sadece ikinci sevgilimdi- yetenekli olduğunu söyleyebilirdim. Çok yetenekli. Vücuduma mümkün olduğunu bilmediğim bir şekilde şarkı söyledi. Muhtemelen aramızda gerçek aşkın tınısı olduğu içindi.

RIA'm vardı, bu yüzden ilk seferden önce birlikte aldığımız bir karar olan korunmayla uğraşmamıştık. Ve o gece birçok kez oldu. Tanrım, adam bir makineydi.

Erken kalktım ve uyuyan erkeğimin yanağını öpmeden önce giyindim. "Bir saate kadar dönerim," diye fısıldadım ve elleri belimi kavrarken tembel, memnun bir gülümsemeyle bana baktı.

"Seni bir tur için daha ayartabilir miyim?" diye sordu sabahın sertliğiyle dolu seksi bir sesle.

Gülerek başımı salladım. "Hayır, daireme gidip üzerimi değiştirmem gerekiyor ki sen işe giderken ben de zamanında dönebileyim."

İnledi ve bir elini nefis bir şekilde dağılmış saçlarında gezdirdi. "Bir gün benimle yaşayacaksın ve ayrılmak zorunda kalmayacaksın." Başparmağı elmacık kemiğimde tembel bir çizgi çizdi. "Hâlâ istediğin bu mu?"

Göğsümün içindeki gümbürtünün çocukları uyandırmamasına şaşırdım. "Sanırım öyle," diye takıldım. "Dün gece oldukça etkileyiciydiniz Bay Bouvier."

Muziplik dolu bir sırıtış dudaklarının kenarlarını kıvırdı. "Onayladığınıza sevindim Bayan Acosta. Neden çantanızı hazırlayıp bu gece yine benimle kalmıyorsunuz?"

"Yapamam," dedim ona, alnındaki bir tutam saçı süpürerek. "İşten hemen sonra kız kardeşime göçmenlik belgeleri konusunda yardım etmek için ayrılmam gerekiyor. Ben burada doğdum ama o benden birkaç yaş büyük ve Küba'da doğmuş. Ona vatandaşlık vermeye çalışıyoruz."

Yumuşak bir öpücük için beni kendine çekiyor. "Tamam ama bütün gece kollarımda olmanı özleyeceğim. Sanırım sana bağımlıyım, Star."

İngilizce ismim olan bu lakabı çok sevmiştim. "Ben de sana bağımlıyım," diye itiraf ediyorum.

"Seni seviyorum bebeğim," dedi ve nefesim göğsümde sıkıştı, tıpkı dün gece bana bunu her söylediğinde olduğu gibi. "Cuma gecesi benimle kalmak için plan yap. Seninle yeterince vakit geçiremedim."

Yakışıklı yüzünü okşarken yüzüm kızardı ve sonra vücudumdan aşağı sızdı. "Ben de seni seviyorum."

Küçük daireme girer girmez kız kardeşimi kollarını göğsünde kavuşturmuş kanepede otururken buldum. *Oh, kahretsin.*

"Maya, merhaba!" Çok cıvılcıvılcı bir şekilde söyledim, bu sadece yüzündeki kaşları d e r i n l e ş t i r d i .

"Nerede. Var. Sen. Gittin?"

"Bouvier'lerin evinde kaldım. Aramadığım için çok üzgünüm ama dikkatim... dağıldı."

Kaşları birbirine o kadar yaklaşmıştı ki tek kaş olma riskiyle karşı karşıyaydılar. "Patronunun penisi tarafından mı?"

Lanet olsun. Maya beni bir kitap gibi okuyabiliyor. Ona aşk itiraflarmızdan hiç bahsetmemeliydim.

"Bu seni ilgilendirmez," diyerek yatak odama yöneldim ama kız kardeşim de peşimden geldi.

"Yani bu bir evet. Ne düşünüyorsun Estrella, evli bir adamla yatmayı mı?"

"O boşanıyor ve biz birlikte olacağız."

Maya inanamayarak alay etti. "Tatlım, o adamın karısını terk etmesine imkân yok. Bu sadece zengin erkeklerin seni tahrik etmek için söylediği bir şey."

"Anlamıyorsun," diye tersledim. "Paul beni gerçekten seviyor." "Milyarderler bizim gibi kadınlarla evlenmez," diye karşılık verdi, ve karnım yere düştü.

Neden bahsettiğini bilmiyor.

Sesim yumuşadı. "Bak Maya, duş alıp işe dönmem gerekiyor. Endişeni takdir ediyorum ama biz ne yaptığımızı biliyoruz."

Bir adım öne çıktı ve ince parmaklarını saçlarımda gezdirdi. "Tatlım, sen çok tatlı ve safsın. O senden sekiz yaş büyük ve ben sadece senin incinmeni istemiyorum."

"Biliyorum," diye mırıldandım, "ama bu konuda bana güven. Ona boşanma belgelerini çoktan gönderdi."

"Onları sana gösterdi mi?"

Hayır.

"Auburn'ü okula götürmek için zamanında işe gitmem gerekiyor," diye geçiştirdim. "Evrak işlerinde sana yardımcı olmak için bu akşam evde olacağım."

Maya'nın dudakları ince bir çizgi halinde gerildi. "Sadece dikkatli ol, tamam mı? Seni seviyorum ve senin için endişeleniyorum."

"Ben de seni seviyorum," dedim ve ellerimle kışkırtıcı bir hareket yapmadan önce ona sertçe sarıldım. "Şimdi hazırlanmama izin ver." Paul'ün ağzının vücudumda bıraktığı aşk izlerini görmemesi için onu buradan çıkarmam gerekiyordu.

İsteksizce başını sallayarak odadan çıktı ve ben de küçük banyoya yöneldim. Gömleğimi çıkararak parmaklarımı erkeğimin beni her kendine ait ilan edişinde emdiği morlukların üzerinde gezdirdim.

Ve ben Paul Bouvier'in olurdum. Sonsuza kadar.

Perşembe günü işim biter bitmez Maya'ya yardım etmek için eve gittim ama Paul kapıda beni uzun uzun öpmeden ve beni sevdiğini söylemeden önce değil. Daireme varana kadar ayaklarımın yere değmediğinden oldukça emindim.

Göçmenlik evrakları uzun ve kafa karıştırıcıydı ama sonunda hallettik ve o sabahki tartışmamızdan bahsetmeden yattık. Tanrıya şükür. Kız kardeşimle kavga etmekten nefret ederdim.

Cuma günü, yine gece kalmamı istediği için yanıma bir gece çantası alarak Paul'un evine gittim. Auburn okuldaydı ve öğlen saatlerinde garaj kapısının açıldığını duyduğumda Evie uykusundan yeni uyanmıştı. Bebeğim kucağımdayken, bir kaseye muz püresi koyduğum yerden başımı kaldırdım.

Chloe Bouvier kasılarak mutfığa girdiğinde büyük bir şok yaşadım ve anında suçluluk duygusuna kapılarak yutkundum. Kadın ne kadar korkunç olursa olsun, ben onun kocasıyla yatmıştım.

"Bayan Bouvier. Evinize hoş geldiniz."

"Hmmm, seni gördüğüme çok sevindim Estrella," dedi alametifarikası olan sinsi sesiyle.

"Evet, hanımefendi. Uzun zaman oldu." *Kocanı ve çocuklarını terk ettiğin için,* diye düşündüm ama yüksek sesle söylemedim. Onun yerine sesime sahte bir neşe kattım. "Evie'nin iki yeni dişi çıktı. Onu almak ister misiniz?"

Cehennemden gelen sürtük bebeğine zar zor baktı ve başını salladı. *Tanrım, çocuğunu üç aydır görmemişti ve onu kucağına bile almayacak mıydı?*

"Hayır, bebeği bırakmanı istiyorum, böylece biraz... sohbet edebiliriz."

Son kelimeyi söyleyiş şekli midemi bulandırdı ama başımı salladım. Evie'yi oturma odasına taşıyarak onu oyun parkına yerleştirdim ve mutfığa döndüm.

Chloe tertemiz deve rengi yün bir palto giymişti, kollarını ortasından kavuşturmuş tezgâha yaslanırken bir milyon dolar gibi görünüyordu. "Ne zamandır kocamla yatıyorsun, Estrella?"

Sıcaklığın yüzümü kıpkırmızı yaptığını hissettiğimde neredeyse kendi dilimde boğuluyordum. "Ben, uh, ben..." Kahretsin, ne boktan bir yalancıymışım.

"Bana gerçeği de söyleyebilirsin. Ben zaten biliyorum."

Ne? Nasıl?

"Neden bahsettiğinizden emin değilim," diyebildim, kadının gözlerine bakamıyordum, ki bunun beni daha suçlu gösterdiğinden emindim.

Batı'nın Kötü Cadısı'nı utandıracak bir kahkaha attı. "Dur tahmin edeyim. Sana seninle evleneceğini söyledi, değil mi?" Sonra tezgâhtan uzaklaşıp bana doğru yürürken tam alanıma gelene kadar cık cık diye bir ses çıkardı. "Oh, seni zavallı, aptal kız. Paul Bouvier gibi adamlar... *yardımcılarla* evlenmez." Mükemmel parlatılmış dudakları son kelimeye patlar gibi bir ses çıkardı.

Yaklaşan gözyaşlarımı engellemek için yanağımın içini ısıtarak sadece başımı salladım. Söyleyecek sözüm yoktu.

"Evimi derhal boşaltmanızı istiyorum. *Hizmetlerine* artık ihtiyacımız yok." Ağzındaki küçümseyici kıvrım alay ve şirretlikle doluydu.

"Bayan B-bouvier, ne demek istediğinizi anlamıyorum."

Kaşlarından biri pürüzsüz alnında yukarı doğru kalktı. "Çok mutlu haberlerim var," dedi ceketinin düğmelerini açarak, "Paul ve ben bir bebek daha bekliyoruz." Elleri, normalde ince olan vücudunda belli belirsiz duran şişliğin üzerinde duruyordu.

Hayır, hayır, hayır. Bu doğru olamaz.

Ama gitmeden önce onunla yattığını ve prezervatif kullandığını söyledi.

"Tebrikler," diye ciyakladığımı duydum, ancak bu aklımdan geçen en uzak duyguydu. Aslında, düşüncesi bile midemi bulandırıyordu.

"Teşekkür ederim," dedi kültürlü ve üstün bir ses tonuyla. "Paul'e söylediğimde çok heyecanlandı. Başka bir kızla evlenmeyi umuyor. Evelyn'i ne kadar çok sevdiğini biliyorsun."

"Evet," diye fısıldadım, yere bakıyordum çünkü ona bir saniye daha bakamazdım.

"Dediğim gibi, evimizden ayrılmanızı istiyoruz."

Gözlerim onunkilere kaydı. *Bu doğru olamazdı. Paul beni terk etmez. O beni seviyor.*

"Beni sorguladığını görebiliyorum Estrella, ama seni temin ederim ki kocam ve ben bunu istiyoruz. Aslında, Paul bunu size... sorunlarınız için vermemi söyledi."

Tezgâhın üzerindeki çantama bir şeyler tıktırdı ve ben de şöyle bir bakınca üstünden yüz dolarlık banknotlar çıktığını gördüm.

"Paranı istemiyorum," diye ısrar ettim, aşağılanmışlık içimi gümbürdetiyordu.

"Güven bana, buna ihtiyacın olacak. *Kocam* ve ben New York'u tamamen terk etmeniz en iyisi olacağına karar verdik." *Kocam* kısmını sürekli vurgulaması dikkatimden kaçmamıştı. Chloe, nefesini yüzümde hissedinceye kadar bir adım daha attı. Sesi alçaktı ve

Tehlikeli. "Aksi takdirde göçmenlik bürosuna isimsiz bir telefon gelebilir." Gülümsemesi Şeytan'ın kendisine ait olabilirdi.

Çenemi kaldırdığımda bile panik boğazımda yükseldi. "Ben bu ülkede doğdum."

Korkunç kadın başını yana eğdi ve kendini beğenmiş bir şekilde gülümsedi. "Ama kız kardeşin değildi, değil mi?" Gülümsemesi bembeyaz dişlerini vahşice göstermeye dönüşmeden önce kız kardeşimin adını ve doğum tarihini saymaya devam etti. "Pazartesi akşamına kadar git, yoksa kız kardeşini sınır dışı ettiririm. Ve güven bana, bunu yapabilirim. Güç ve para hemen hemen her şeyi satın alabilir."

Bir ruh hariç.

"Babamla, Bay Bouvier ile konuşmak istiyorum," diye düzelttim ve kaşları çatıldı.

"Paul. Yapar. İstemiyor. İstemiyor. İstemiyor. Belki bir süreliğine bacaklarının arasına girmekten hoşlandı ama şimdi, yeni üyemizle birlikte, çocuklarımızın iyiliği için evliliğimizi yürütmek istiyor." Konuyu iyice açıklığa kavuşturmak için karnını ovuşturdu. "Onunla şimdi ya da hiçbir zaman temas kurmayacaksın. Anlaşıldı mı?"

Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı döküldü ve itiraz etmeye başladım, ama çenemi sert bir şekilde kavradı, gözlerinde saf kötülük parlıyordu.

"Gitmeni istiyorum, seni küçük sürtük." Beni itti ve birkaç adım geriye sendeleyerek arkamdaki tezgâha tutundum. Çantamı alan Chloe onu ellerime sıkıştırdı. "Sanırım kocam fazlasıyla cömert davrandı. Seni hiçbir şey almadan gönderirdim ama o kendi iyiliği için fazla yumuşaktır. Burada senin ve kaçak kız kardeşinin Teksas'a, ailenizin yanına dönmenize yetecek kadar para var. Kocamla bir daha temasa geçersen, kız kardeşinin sınır dışı edilmesi endişeleneceğin en son şey olur."

Yüzündeki vahşet içime hiç bilmediğim bir korku saldı ve çantamı göğsüme bastırıp geri çekildim, fuayeye varana kadar ona asla sırtımı dönmedim.

Ve sonra koştum.

Dört gün sonra, Houston'dan geçip 45. Eyaletlerarası yoldan güneye, Galveston'a doğru ilerlerken bitmek bilmeyen gözyaşlarım hâlâ yüzümden akıyordu.

"Özür dilerim Estrella," dedi Maya yaklaşık milyonuncu kez elimi avuçlarının içine alarak. Hakkını yemeyelim, tek bir kez bile *sana söylemiştim dememişti*.

Kalbim paramparça olmuştu. Küçük Auburn ve Evie'yi özlemiştim. Onları çok seviyordum ve Tanrı yardımcım olsun, ihanetine rağmen Paul'ü hâlâ seviyordum.

Ailemin küçük evine vardık, Maya ve ben kendimize ait bir yer bulana kadar orada yaşayacaktık. Yatak odama kapandım, konuşmuyordum ve zar zor yemek yiyordum. Hiç bu kadar yıkılmış hissetmemiştim.

Ve bundan iki ay sonra, banyoda durdum ve Paul Bouvier'in bebeğine hamile olduğumu bildiren çubuğa baktım.

Asla bilemeyeceği bir bebek.

BÖLÜM 1

VAGİNALARIN DUYGULARI OLSAYDI, benimki şu anda... hayal kırıklığına uğramış olurdu.

Daha iyi bir açı bulmaya çalışarak dizlerimi geriye çektim ve kalçalarımı yukarı doğru kaydırdım. *Neredeyse... eğer o sadece...*

"İşte bu, Lehra. Dwight'ın koca sopasının kadın deliğine girmesini seviyorsun, değil mi?"

İşte o zaman kendimi kaybettim.

Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, saf mutluluğun uçurumundan düşüp doğrudan orgazm ve seğiren kalçalarla dolu bir havuza düşmek anlamında kaybettiğimi kastetmiyorum. Hayır, Tom Cruise'un bir zamanlar mırıldandığı gibi, o aşk duygusunu kaybettim.

Çünkü erkek arkadaşım resmen seks tarihinin en kötü edepsiz konuşmacısıydı. *Ah.*

Denedi; gerçekten denedi. Ama ona birkaç ay önce samimi zamanlarda benimle edepsiz konuşmasını istediğimi söylediğimden beri, bunu erkekliğine atıfta bulunmanın daha yaratıcı yollarını keşfetmesini istediğim anlamına almıştı.

Beklediğim tüm *sik* ve penis muhabbetleri gitmiş, yerine erkek sopası, pantolon yılanı ve kişisel favorim olan deri flüt gibi şeyler gelmişti.

Evet.

Üçüncü şahıs ağzıyla konuşma konusuna hiç girmeyeyim bile. *"Dwight sosisli aletini senin kunduz kutuna sokmaya bayılıyor"* gibi şeyler söylediğinde nasıl *rahatlayacağımı bilemiyorum*.

Merak ediyorsanız söyleyeyim, bunu söylediği gece kunduz kutum hiç de heyecanlı değildi.

Arzuladığım uyarımı elde etmek için kalçalarımı küçük daireler çizerek döndürürken, parmaklarımı Dwight'ın sarı saçlarına gömdüm. "Bebeğim, amımın senin sikinin etrafında nasıl hissettirdiğini seviyor musun?" Mırıldandım, bunun ona duymak istediğim yaramaz şeyler konusunda biraz ilham vereceğini umuyordum.

"Kahretsin. Evet," diye inledi ve kalçalarının pompalanmasını hızlandırdı.

"O koca sikiyle amımı germeyi ne kadar sevdiğini söyle bana."

Gözleri kapandı ve çenesi sertçe sıkıldı. "İstediğimi biliyorsun," diye soludu.

"Dwight, sen..."

"Evet, bebeğim. Senin için gelebilirim."

Söyleyeceğim şey bu değildi, ama içimdeki erkeklik organının, daha doğrusu sikinin tanıdık sarsıntısı bana serbest kaldığını söyledi. Dwight hareketlerini yavaşlatıp sonunda durduğunda içimden iç geçirdim.

Homurdanarak üzerimden yuvarlandı ve bir kolunu koyu mavi gözlerinin üzerine atarak sırt üstü yere düştü. "Vay canına, bebeğim. Bu harikaydı."

Öyle miydi, Dwight? Gerçekten mi? Davaya dahil olan herkes için mi?

Sonra o tatlı gülümsemesiyle yakışıklı yüzünü bana doğru çevirdi ve usulca, "Seni çok seviyorum Lehra," dedi.

Kalbim eridi. "Ben de seni seviyorum, Dwight."

Prezervatifi çöpe attıktan sonra bir kolunu bana doladı ve beni kendine doğru çekti. Yanağımı göğsüne yasladım ve kalbi kulağıma doğru hızla çarpmaya başladı,

Belimdeki eli yavaşça çekildi ve usulca yatağın üzerine düştü.

Göğsüne sessizce bir öpücük kondurduktan sonra kendimi onun elinden kurtardım ve yataktan kayarak banyosuna girdim. Duş ısınırken, Dwight'ın benim için burada tuttuğu timsah klipslerinden biriyle buklelerimi başımın üstüne çektim ve camlı alana adım attım.

Eğimli spreyin altında ıslandıktan sonra gözlerim en iyi arkadaşıma takıldı: Yedinci Cennet Eklenti Başlığı. Ve evet, büyük harfleri doğru duyduunuz. Ve hayır, gerçek adı bu değil ama öyle olması gerekiyor.

Yedinci Cennet Ataşman Başlığı veya kısaca SHAH -Ağır metalleri, kloru ve diğer kirleticileri sudan arındırarak saçınızı ve cildinizi ıslıl ıslıl bırakacak kadar akıllıydı ama en iyi yanı bu değildi. Benim en sevdiğim özelliği üç numaralı kadran ayarıydı- ve evet, bunu içimden saygıyla fısıldadım.

Bileğimin iki basit hareketiyle, duşların Kutsal Kasesi elimdeydi. Üçüncü ayarın bir kadın tarafından geliştirilmiş olduğundan hiç şüphem yoktu. Belki de erkek arkadaşı penisini *aşk memesı* olarak adlandıran ve klitorisinin orgazm olmak için ihtiyaç duyduğu hassas basınç miktarında tam olarak ustalaşamayan bir kadın tarafından.

Bu ayardaki merkezi su akışı yuvarlaktı, çapı bir inçten azdı ve sert olmadan güçlüydü. Yaklaşık bir milyon iğne inceliğindeki jetler eşmerkezli daireler halinde onu çevreliyordu ve bir şekilde şimdiye kadar deneyimlediğim en nazik su akışlarıydı. İhtiyaç duyan tene yumuşak okşamalar yapıyorlardı ve bu kombinasyon kesinlikle olağanüstüydü.

"Annene gel," diye fısıldadım ve beynimin içinde SHAH, "Gelecek olan sensin bebeğim," diye fısıldadı.

Fantezilerimden biri -ki birçok fantezim vardı- zihnimde şekillendi. Önümde iri yarı bir canavar duruyordu, kaslı bir adam.

Johnny Depp'in bir versiyonu. Denizde geçirdiği yıllar tenini karartmıştı ve sonunda geride bıraktığı ama asla unutamadığı kadını görmek için evine dönmüştü.

Ve büyük korsan o *kadını*, *yani beni* yağmalamak için bir saniye daha bekleyemezdi, *eğer bu açık değilse*.

"Arkanı dön," diye homurdandı.

Tabii ki yaptım ve hemen basit tuniğimi kaldırıp iç çamaşırı giymediğimi gördü. Fantezimde *ortaçağ dönemi sürtük* titreşimlerine gidiyordum ve hedefi vurmuş gibi görünüyordum çünkü bir sonraki anda ikiye bükülüyordum ve arkadan giriliyordum.

Duş başlığının gümüş başlığını bacaklarımın arasına getirerek, merkez hedefini bulduğunda saf bir coşku iniltisini ısırdım. "Tanrım evet," diye fısıldadım. Fantezi kafamın içinde devam ederken elim hafif şeffaf duvarı buldu.

Korsanım beni son kez sikecekmiş gibi yağmaladı. Sertti. Sertti. Bana saldırırken deri giymiş lanet bir canavardı.

Bacaklarımın arasındaki su akıntıları tüm doğru yerlerime çarptı ve sonra orgazmım yaklaştıkça uyluklarımdan aşağı damladı. SHAH ile asla uzun sürmezdi.

Sevişme neredeyse vahşileşirken bir elim kalçamda sıkılaştı ve diğeri saçlarımı karıştırdı. Bunu memnuniyetle karşıladım. Hayır, bundan zevk alıyordum.

Kalçaları kıcıma çarparken, korsan sırtıma eğildi ve kulağıma sert, gırtlaktan gelen kelimeler fısıldadı. Beni aldığı vahşetin aksine, söyledikleri tatlı ve sahipleniciydi.

Beni özlemişti. Beni seviyordu. Ben *onun kadınıydım*.

En yumuşak çığlıklarla boşaldım, parmaklarım duş duvarına doğru kıvrıldı. "Vay anasını," diye mırıldandım, alnımı nemli serinliğe bastırırken nefeslerim ağzımı açık bırakan hızlı pantolonlar halinde çıkıyordu.

SHAH'ı biraz salladım, ılık su parmakları şişmiş etimi okşarken orgazmı olabildiğince uzattım.

Sonunda işim bittiğinde, duş başlığına verdiği hizmet için teşekkür ettim ve onu tutucuya geri yerleştirdim.

Gözlerim lüks duş alanında dolaştı ama içeride benimle birlikte bir korsan yoktu. Nedense bu beni hep şaşırtırdıünkü bu küçük sahneler devam ederkenok canlı bir şekilde canlanırdı.

Duşun spreyini kapatarak dışarııktım ve Dwight'ın yatağına dönmeden önce kurulandım.

"Duş güzel miydi bebeğim?" diye sordu uyku lu bir şekilde, yeni doymuş bedenimi kendine doğruekerken. Genelde benim duşlarımdan sonra uyanırdı ve eminim benim bir tür temizlik manyağı olduğumu falan düşünüyordu ama bu konuda bir şey söylemeyecek kadar kibardı.

"ok güzel," diye mırıldandım.

Dwight'la birlikte olduktan sonra kendimi ilk kez boşalttığımda kendimi suç lu hissetmiştim, ama lanet olsun, o gece muhtatım. şimdi bunu gerekli bir kötölük olarak görüyordum. Kadınlar da erkekler gibi tatmin olmayı hak ediyordu ve sevdiğim adamın beni tatmin edemeyeceği gerçeğini kabullenmiştim. Ve bu sorun değildi. Seksi bir kenara bırakırsak, Dwight hayatımda ihtiyacım olan her şeydi. Nazik. Sadık. Dürüst.

Fantezilerim hakkında pişmanlık duymamayaalıştım. Herkesin vardı, değil mi? Ve bu benim hoşuma giden bir şeydi. Yine de her zaman aynı şeylerden hoşlanan bir erkek bulabilmeyi diledim.

Ama bu tür şeylerin tadını özel olarakıkarmanın daha iyi olduğunu öğrenmiştim.

Ne de olsa kimse benim küçük aptal rol yapma oyunlarıma katılmak istemiyordu.

"Seni özleyeceğim tatlım," dedi Dwight, Detroit Metropolitan Havaalanı'nın ortasında yüzümü tutup beni öperken. Her zaman park edip benimle içeri gelmek için ısrar ederdi. Her seferinde itiraz eder, kaldırırma bırakılmayı sorun etmediğimi söyledim ama içten içe son birkaç dakikayı benimle geçirmek istemesini severdim.

"Ben de seni özleyeceğim," diye cevap verdim. Uzun bir süre sarıldık ve ben onun odunsu kolonyasının kokusunu içime çektim. "Ama gelecek ay görüşürüz."

"Uçuş ayarlamalarımı yapar yapmaz sana göndereceğim." İsteksizce ayrıldık ve Dwight iki elimi de tuttu. "Hâlâ New York ofisine transfer olmak için çalışıyorum ama bu biraz zaman alacak. Burada dahil olduğum pek çok proje var."

"Biliyorum," dedim sulu bir gülümsemeyle. "Gitsem iyi olur, böylece uçağımı kaçırmam." Küçük valizimin sapını kavrayarak ona bir öpücük daha kondurdum ve güvenliğe doğru yöneldim.

Kapıma ulaşır ulaşmaz cep telefonum çaldı ve cevap vermeden önce ekrana baktım. "Hey, Tony! Erken kalkmışsın." *Saat sabahın beşi. Hiç uyumaz mı?*

"Merhaba, sevgili Lehra. Sana bir sürprizim var." "Ooh, Kaptan Amerika mı?"

Tony Moschella'nın gülüşü sıcak ve derindi. Bu adamı severdim. New York'un en büyük moda şirketlerinden birinin CEO'su olan Auburn Bouvier'in kişisel asistanıydı ve ben de *Bouvier* binasının alt katında resepsiyon görevlisiydim.

"Maalesef hayır, ama memnun kalacağınızı düşünüyorum. Bouvier bugün arabayı kendisi kullanacak, bu yüzden şoförüne sizi havaalanından alması için mesaj attım."

"Sen ciddi misin? Kaptan Amerika'nın canı cehennemde."

Sen, Tony, buradaki gerçek kahramansın. Bu beni Uber ücretlerinde bir servetten kurtaracak." "Biliyorum canım ve seninle ilgilenmek hoşuma gidiyor. Sen sanki Gianna'm Teksas'ta yaşadığı için benim vekil kızım."

Kalbim onun için çarpıyordu. Tony sürekli kızından bahsedirdi ve onu çok özlediğini biliyordum. "Belki yakında ziyarete gelir," diye teselli ettim.

"Önce okulu bitirmesi gerekiyor," diye ısrar etti. "O çok akıllı, Lehra. Muhasebe alanında yüksek lisans yaptığını söylemiş miydim?"

Güldüm ve ona biraz takıldım. "Sanırım bundan bahsetmiş olabilirsin. *Yaklaşık kırk kez.*"

"Doğru," dedi ve sesindeki kederli eğlenceyi duyabiliyordum. "İyi uçuşlar, birkaç saat sonra gülen yüzünü görmek için sabırsızlanıyorum."

"Teşekkürler Tony, Smithson'a Terminal B'nin dışında buluşacağımızı söyle."

"Terminal B, anladım. Unutmayın, Smithson Cuma günü itibariyle emekli oldu. Yeni eleman son birkaç aydır yardım ediyor ve işi öğreniyordu ama tam zamanlı olarak göreve başladı. Cruz'la henüz tanıştığını sanmıyorum."

"Bir şoför için uygun bir isim," diye takıldım. "Tekrar teşekkürler, Tony." "Sorun değil, canım."

Telefonu kapatır kapatmaz *bu adamın bir aziz olduğunu* düşündüm. Auburn Bouvier'e her gün nasıl katlandığından emin değildim.

Terminalden çıkarken siyah Bentley'i bulmak için etrafıma bakındım ve birkaç düzine adım ötede onu gördüm. O yöne doğru ilerlediğimde bavulumun tekerlekleri kaldırımdaki çatlakların üzerinden geçerken takır tukur sesler çıkarıyordu.

Tam o sırada süslü arabanın yanında duran adamı fark ettim ve ayaklarım titreyerek durdu. *Yüce Tanrım!*

Tahminime göre 1.80 boylarındaydı ve sadece *geniş* olarak tanımlanabilecek bir göğsü olan tuğla gibi bir yapıya sahipti. Belki de *lezzetli* kötü bir tanımlama olmazdı.

Şoför, siyah *Bouvier* takım elbisesi, beyaz gömleği ve siyah kravatıyla dimdik duruyordu. Kalın bir parmağı uzanıp yakasını çekiştiriyordu ve takım elbise giymeye alışık olmadığı hissine kapıldım.

Teni İtalyan ya da Latin kökenli gibi bronzlaşmıştı. Kısa kesilmiş kömür karası saçları vardı ama uzatırsa kıvrılacağını söyleyebilirdim. Görünüşünü tamamlamak için, kesinlikle bir erkekte gördüğüm en mükemmel ağza sahipti. Belirgin bir Aşk Tanrısı yayı dudaklarını öylesine dolgunlaştırmıştı ki dudak enjeksiyonu yaptırıp yaptırmadığını merak ettim. *Erkekler dudak dolgusu mu yaptırıyor?* Düşündüm. Neden olmasın ki?

Cruz olduğunu tahmin ettiğim adam, çekiştiren elini indirerek kasıklarının önündeki eşini kavradı ve eğer özel dikim bir takım elbise ceketini giymemiş olsaydı, kumaşın o geniş omuzların üzerinde kıvrılacağını biliyordum. Klasik Ray-Ban Clubmaster güneş gözlükleriyle kapalı olduğu için gözlerini göremiyordum ama görünüşüne bakarak kahverengi olduklarını tahmin ettim.

Ayaklarımı yürümeye ikna ettiğim anda kafasını anında bana doğru çevirdi. "Merhaba," dedim yaklaşırken. "Cruz sen misin?"

"Öyleyim, peki sen Leer-a mısın? Doğru mu söyledim?"

"Yakın. Sara ile kafiye."

Tekrar telaffuz etti, bu sefer doğru telaffuz etti ve sesinin tınısı bana s'mores'u hatırlattı. Tatlı marshmallow ve sıcak çikolata, gevrek bir graham krakerinin üzerinde eriyordu.

Oh Tanrım. Çok mu şiirsel, seni ucube?

"Ben Cruz Estrada." Elini uzattı, ben de elimi uzattım ve kendimi bir anda yetişkin birinin elini sıkın bir çocuk gibi hissettim. Sonra gülümsedi ve güneş gözlüklerini yukarı kaldırarak bana gözlerini ve... kahretsin, *gamzelerini* gösterdi.

Bu çok fazlaydı. Biri Dünya'nın dönüşünü durdursun ve inmemeye izin versin çünkü bu kadar muhteşem özelliklere sahip bir adamla aynı gezegende yaşamak zorunda olmam hiç adil değil. Bu ne cüret!

Bakışlarımız birbirine değerken aramızda sıcak ve belirsiz bir şey titreşiyordu. Gözleri beklediğim gibi kahverengi değil maviydi; ortasına doğru şok edici bir masmavi rengi çevreleyen kalın bir lacivert halka.

Güzel adamın gözlerine bakmayı kes, Lehra. Çekil! İptal et! Dikkatimi dağıtmak için tekrar dudaklarına baktım.

"Dudak enjeksiyonu yaptırıyor musun?" Birinin sorduğunu duydum ve etrafıma bakındım.

Böyle küstahça bir soruyu kimin sorduğunu görmek için.

Evet, ben olduğum ortaya çıktı.

Herhangi biri. Herhangi biri. Lütfen. Çenemi kapatmam için ağzıma pis bir çorap sokun.

Tanrı aşkına.

BÖLÜM 2

Sorusu üzerine göğsümün derinliklerinde bir kahkaha başladı ve gırtlığıma kadar yükseldi. "Dört yaşımdan beri değil."

Lehra'nın iri gözleri büyüdü ve uzun kirpiklerini şaşkınlıkla birkaç kez kırıştırdı. Göründükleri kadar yumuşak hissedip hissetmediklerini görmek için başparmağımı uçlarında gezdirmek gibi garip bir istek duydum. *Dostum, bu garip olurdu.*

"Oh, pekala. Tamam." Bu açıklama karşısında kafası karışmış görünüyordu.

Ona doğru biraz eğilerek yaz kokusunu aldım ve alt dudakımı işaret ederken onun olup olmadığını merak ettim. "Annem yapma dediğinde koşuyordum ve dudakımı patlattım. Uyuşturucu iğne ve iki dikiş atıldı."

Başını yaklaştırdı ve küçük yara izini inceledi. *Evet, bu kesinlikle onun kokusu. Hafif ve esintili bir şey... ananas mı?*

"Vay canına, yara izi alt dudakını mükemmel bir şekilde ikiye bölüyor ve onu iki güzel yastığa dönüştürüyor." Sonra güzel yüzünde bir çatıklık oluştu ve başını salladı. "Ateşli silah mı taşıyorsun?"

Bu hatuna pek ayak uyduramıyordum ama yanımızdan geçip giden insanlara kaçamak bir bakış attım. Kimse bizimle ilgileniyor gibi görünmüyordu. Bakışlarım tekrar ona döndü çünkü ondan uzun süre gözümü ayırmak zordu.

Kalp şeklindeki yüzünü, uzun, mürekkep rengi kirpiklerle çerçevelenmiş kül grisi gözleri tamamlıyordu. Cildi, kabarık bukleler halinde omuzlarının altına düşen sarı saçlarından birkaç ton daha açıktı.

"Öyleyim," diye fısıldıyorum.

"Güzel. Utanç verici şeyler söylemeyi bırakmam için beni ağzımdan vurabilir misin?"

Ben durduramadan dudaklarımdan hızlı bir kahkaha havlaması yükseldi. "Korkarım hayır, Lehra, ve bu konuda endişelenme. Dürüstlüğü takdir ediyorum."

"Dürüstlikle aklına gelen her şeyi söylemek arasında fark vardır. Az önce dudaklarına *güzel yastıklar* dedim," diye ellerini ince beline dayayarak beni bilgilendirdi. Bu hareket gözlerimi aşağıya çekti ve dilim anında alt dudağıma buldu, ortasındaki yara izinin üzerinde ileri geri hareket etti.

Bu kız nefes kesici. Mükemmel yüzüne o kadar odaklanmışım ki vücudunu fark etmemiştim ama şimdi fark etmediysem ne olayım.

Lehra muhtemelen beş-yedi yaşlarındaydı, uzun bacakları ve tüm doğru yerlerde kıvrımları vardı. İş için giydiği siyah-beyaz şık elbisesi göğüs dekoltesini belli ediyordu. Neredeyse büyük ellerimi dolduracak kadar büyük olan göğüslerine bakmamak için kendimi zor tuttum.

Aşağıya doğru indiğimde, düzgün bacakları, ince bilekleri ve ayaklarında düz ayakkabılar buldum, ancak bir omzuna astığı beyaz çantadan bir çift topuklu ayakkabının çıktığını görebiliyordum. Muhtemelen vardığımızda iş ayakkabılarını giyecekti.

Beynim bana, *bakmayı bırakıp işimi yapmaya başlamazsam asla yapamayacağımızı* hatırlattı.

"Benim hakkımda söylenen en kötü şey bu değil," diye onu temin ettim bavuluna uzanırken. "Aklına ne gelirse söylemeye devam ediyorsun." *Hepsini duymak istiyorum.*

Lehra'nın dudakları yukarı kıvrıldı ve kalp atışlarım tüm gövdeyi sarsana kadar hızlandı. Gülümsemesi gerçekten hoşuma gitmişti. Hafif bir ısırtığı vardı, bu da mükemmel düzlükteki beyaz dişlerinin alt dudağına yaslanmasına neden oluyordu. İnkâr edilemez derecede seksiydi.

Yine bakıyordum ve gerçekten kendimi toparlamam gerekiyordu. Bir kadından hiç böyle etkilenmemiştim. Güzel kadınlardan payıma düşeni almıştım ama hiç kimse beni hemen dizlerimin üzerine çöküp onunla çıkmak için yalvartmamıştı.

Gözlerimi kaçırarak bavulunu aldım ve ona geri dönmeden önce bagaja yerleştirdim.

"Sizi işe götürelim, Bayan Lehra," dedim, arka kapıya doğru uzanırken, koluma bir el atarak beni durdurdu. Saf enerjiden oluşan bir ışın koluma doğru ilerledi ve beynimde bir dizi havai fişek patlattı. Gözlerimiz buluştu ve Lehra'nın ağzı sanki o da hissetmiş ve en az benim kadar şaşırmış gibi açık kaldı.

"Ön tarafa binmemin bir sakıncası var mı? Yoksa bu senin için rahatsız edici mi olur?"

"Hiç de değil," diye teminat verdim, ona ön kapıyı açarken hoppa bir okul çocuğu gibi görünmemek için ses tonumu yumuşatmaya çalışıyordum. *Benimle ilgileniyor olabilir mi? Hissettiğim bu çekimi o da hissediyor mu?*

Zarifçe koltuğa kayarken, elbisesini düzeltmeden önce kremi kalçasına bir göz attım. *Ben yukarı doğru çıkarken o küçük nokta tükürüğümle kaplanmış gibi muhteşem görünecekti.*

Bu düşünceyi bir kenara bırakıp arabanın etrafında döndüm ve sürücü koltuğuna oturdum, içerisi Lehra'nın kokusuyla dolmuştu. *Böyle güzel bir kadın için güzel bir isim.*

"Birkaç ay önce binayı gezdirirken sizi gördüğümü hatırlamıyorum," dedim. *Sizi kesinlikle hatırlardım.*

"Eylül müydü?" diye sordu ve ben başımı sallayınca yüzü buruştu. "Muhtemelen o zaman mide gribi olmuştum. Aman Tanrım, hayatımda gördüğüm en iğrenç şeydi. Hiç burnunuzdan kusmuk gelecek kadar sert kustunuz mu?"

"Yaptım," diye gülümseyerek onu temin ettim. "Gelmiş geçmiş en kötü şey." "Üç gün sonra bile tek koklayabildiğim kusmuktu. O kadar

Ben olduğumun bilincindeydim ve günde beş kez duş alıyordum ama sanırım burun deliklerime işlemişti. Sonunda şu Neti Pots'lardan almak ve sinüslerimi temizlemek zorunda kaldım."

Göğsüm kahkahalarla sarsıldı. "Hasta olduğun için çok üzgünüm ama bu çok komik."

"Biliyorum. Bir an için iğrençleştiğim için özür dilerim. Konuyu değiştireceğim," dedi ben kaldırımdan uzaklaşırken. "İlk tam günün nasıl geçti?"

"Güzel. Hâlâ New York trafiğine alışmaya çalışıyorum."

"Oh, şehirde yeni misin?"

"Öyleyim. Buraya birkaç ay önce Galveston'dan taşındım, ancak on sekiz yaşımdan beri ordudayım, bu yüzden pek çok yerde yaşadım."

"Bu heyecan verici," dedi ve göz ucuyla başını eğdiğinde sarı buklelerinin bir omzunun üzerinden döküldüğünü görebiliyordum. "Buraya birkaç yıl önce Missouri'den taşındım. Yaşadığım diğer tek yer orası."

"SRT eğitimi sırasında orada biraz zaman geçirdim. Çok güzel bir eyalet."

"Evet, öyle. SRT nedir?"

"Özel Reaksiyon Ekibi. Deniz Piyadeleri'nin SWAT birimi versiyonu gibi bir şey."

"Vay canına, Cruz. Arabada gerçek bir belalıyla birlikte olduğumu fark etmemiştim," diye cıvıladı. Lehra'nın gerçekten mükemmel bir sesi vardı. Çok kadınsı, ama o kızlardan biri değildi.

Seksi görünmek için söylediği her şeyi neredeyse fısıldıyordu. Fısıldayan kızlardan nefret ederdim.

"Artık biliyorsun," diye takıldım havaalanından çıkarken. "Seni Missouri'den buraya ne getirdi?"

"Model olmayı çok istiyordum ama herkes bana çok kısa olduğumu söylüyordu. Özellikle de podyum çalışmaları için. Bunun için en az beş on boyunda olmalısınız."

"Bence seni geri çevirdikleri için çok saçmaladılar. Çok güzelsin." Sözcükler ben onları durduramadan ağzımdan çıkmıştı ama kesinlikle doğruydı. Gözlerimi yoldan ayırmadığım halde, yanaklarındaki o güzel renk cümbüşünü görebiliyordum.

"Teşekkürler Cruz. Bouvier'de mülakata girdiğimde bir resepsiyonist arıyorlardı ve bana iş teklif ettiler." Koltuğunda biraz döndü. "Ordudan ayrılmaya ne sebep oldu? Yaralandın mı?"

"Hayır, birkaç yıl önce, içeride kalıp kalmamaya karar vermeye çalışıyordum ve sonra babam öldü. Bu benim için bir karar oldu. Annemin yanında olmam gerekiyordu."

Elini hafifçe omzuma koydu ve ben yine o elektrik çarpmasını hissettim. "Babanı kaybettiğin için çok üzgünüm. Çok zor olmalı. Seni New York'a getiren neydi?"

Bu, şu anda tartışmak istemediğim yüklü bir soruydu, bu yüzden kısmi bir gerçeğe yetindim. "Kız kardeşim Quinnie burada. Kocasını Sloan Kettering'de cerrahi asistanı, o yüzden uzun saatler çalışıyor. Ona ve yeğenim Noelle'e yakın olmak güzel."

"Noelle kaç yaşında?"

Yeğenimden bahsederken her zaman olduğu gibi gülümsememin genişlediğini hissedebiliyordum. "Dört yaşında ve tam bir enerji topu. Bir prenses olduğuna inanıyor ama elbise giymeyi reddediyor."

"Sorun değil. Eğer o bir prensesse, ne isterse giyebilir."

"Ben de ona öyle söyledim," dedim kıkırdayarak ve şerit değiştirmek için flaşörlerimi yaktım.

"Kız kardeşinin adının Winnie olduğunu mu söyledin?"

"Quinnie," diye düzelttim. "Quintessa'nın kısaltılmışı." "O senin tek kardeşin mi?"

Ne kadar karmaşık bir cevap...

"Eli adında küçük bir erkek kardeşimiz var. Yirmi iki yaşında ama hâlâ evde yaşıyor. Annemin ondan kurtulabileceğini hiç sanmıyorum." Son kısmı kıkırdayarak söyledim. "Peki ya sen?"

"Kardeşim yok. Tamamen sıkıcıyım."

"Bundan şüpheliyim."

"Annen şimdi iyi mi?"

"Öyle. Aksi takdirde ayrılmazdım. Elbette hala zor ama Eli var ve bir kitap kulübüne gitmeye ve daha fazla arkadaş edinmeye başladı."

"Bu çok iyi. Tamam, bu kadar üzücü şey yeter" dedi ve ellerini bir kez çırttı. "Bana mutlu bir şey söyle."

Konunun değişmesinden biraz ürkererek ona baktım ve "Mutlu bir şey mi?" diye sordum.

"Evet. Ben küçükken ne zaman üzücü bir şey olsa, annem bunu daha güzel bir şeyle telafi etmemiz gerektiğini söylerdi. Bu yüzden bana mutlu bir şey söyletirdi."

"Bir düşüneyim." *Beni yıllardır hiç olmadığı kadar gülümseten çok güzel bir kızla yeni tanıştım.* Ama bunu ona tam olarak söyleyemedim, o yüzden "Polis departmanına yedek subay olarak kabul edildim" dedim.

"Gerçekten mi? Bu harika Cruz." Koluma tekrar dokundu, sadece cesaretlendirici bir sıkımaydı ama çok hoşuma gitti.

"Evet, SWAT çalışması yapan birime katılmak istiyorum. Aslında bu hafta ekiplerden birindeki adamlarla nasıl anlaşacağımızı görmek için buluşacağım. Sadece bir şeyler içmek için, resmi bir şey değil."

"Harika olacaksın. Eminim seni sevecekler," dedi telefonu çalmaya başladığında. "Kahretsin, indiğimde Dwight'ı aramayı unuttum."

Dwight da kim?

"Merhaba tatlım. Aramayı unuttuğum için üzgünüm," diye cevap verdi telefonda ve hayal kırıklığı kalbimi midemin yakınlarına kadar itti.

Tatlım. Bir erkek arkadaşı var. Ya da bir... Elini kontrol ettim ve yüzük görmeyince memnun oldum. Bunun neden önemli olduğundan emin değilim. Erkek arkadaşı, nişanlısı ya da kocası... Benim için hepsi aynıydı. Ondan ne kadar etkilenmiş olursam olayım, başka bir adamın kızına asla dokunmazdım.

"Tamam, kulağa hoş geliyor. O zaman görüşürüz," diyordu. "Ben de seni seviyorum." Lehra telefonu kapattı ve bana gülümsedi. "Bunun için üzgünüm. Ne hakkında konuşuyorduk?"

"Ah," dedim, bir şeyler düşünmeye çalışarak, "senden bana mutlu bir şey söylemeni isteyecektim."

Fransız uçlu parmağıyla alt dudağına dokundu. "Hmmm, beni mutlu eden şey Noel'e sadece bir hafta kalmış olması ve Cadılar Bayramı'ndan sonra en sevdiğim ikinci tatil olması."

"Noel'i Dwight ile mi geçiriyorsun?"

Lehra güldü, sesi tatlı ve yüksek bir melodi gibiydi. "Hayır, o ve ailesinin Noel için Aspen'e gitme geleneği var. Ben bir haftalığına Missouri'deki evime gidiyorum."

Senin gibi bir kadını olsaydı, ailemin geleneklerine dahil olurdun, dışlanmazdın, diye düşündüm.

"Siz ikiniz ne zamandır birliktesiniz?"

Başını yana eğdi. "Bakalım... on ay. Bir toplantı için şehre geldiğinde tanıştık. Dwight bir mimar."

Tabii ki öyle, diye düşündüm biraz da acıyla. "Peki burada yaşamıyor mu?"

"Hayır, Detroit'te ama şirketinin New York şubesine transfer olmaya çalışıyor. Birbirimizi ayda sadece bir kez görebiliyoruz. Tatil için ne yapıyorsun?"

Ayda bir mi? Bu ne lan?

"Noel arifesinde Teksas'a geri döneceğim ve Noel günü geç saatlerde uçacağım. İşten fazla izin isteyemeyecek kadar yeniyim."

Kıpırdadı ve sanki bir sırrı varmış gibi biraz daha yaklaştı. Bu hafif hareket onun sarhoş edici kokusunun etrafımda dönmesine neden oldu. "Seksi Shrek'le her gün çalışmak nasıl bir şey?"

"Seksi ne?" Kahkahalarımı tutamamaya sordum.

"Seksi Shrek. Ben Auburn Bouvier'e böyle diyorum çünkü o bir dev ama çok yakışıklı. Binadaki çoğumuz onu her gün sadece kısa bir süre görüyoruz. Onunla bir arabada mahsur kalmayı hayal bile edemezdik." Ürperdi. "Peki, ondan korkuyor musun?"

Sırıttım ve başımı salladım. "Hayır, Auburn Bouvier'den korkmuyorum. Şimdiye kadar onu sürdürdüğüm birkaç seferde bana yeterince iyi davrandı. Biraz sessiz. Ben onu toplantılara falan götürürken o çoğunlukla çalışıyor."

"Smithson'ın yaptığı gibi siz de onun kişisel güvenliği olarak mı hizmet veriyorsunuz?"

Başımı sallayarak sağa, *Bouvier* binasına doğru döndüm. "Biliyorum. Birkaç hafta önce Smithson izinli olduğunda patronu öğle yemeği toplantısına götürdüm ve restorana vardığımızda dışarıda bir tür protesto vardı. Ona oraya girmesinin güvenli olmadığını söyledim ve beni sorgulamadı bile. Buluşacağı adamı aradı ve onunla binanın yan kapısının yanında buluştuk. İkisini de birkaç blok ötedeki başka bir restorana götürdüm."

"Sana güveniyor," dedi yumuşak bir sesle.

"Oraya varıyoruz," dedim, Auburn öğle yemeğindeyken bloğun aşağısına park ettiğimden ve protestonun şiddete dönüşmesini izlediğimden bahsetmedim. Acil Servis Birimi araya girip olayları yatıştırmak zorunda kaldı. Sadece kalabalığın ruh halini okuyarak bunun olacağını hissetmiştim.

Neyse ki yeni patronum beni dinlemişti. İnatçı bir herifti ama aptal değildi.

Hedefimize yaklaşırken Lehra ayakkabılarını değiştirmeye başladı. "Getirdiğin için sana ne kadar teşekkür etsem az Cruz."

"Benim için bir zevkti," dedim dürüstçe, arabayı kaldırıma çekip inerken.

Kapıyı açtığımda, "Benim için kapımı açmak zorunda değildin," diye itiraz etti.

"Elbette. Bavulunuzu apartmanınıza bırakmamı ister misiniz?"

Sevimli burnu buruştu. "Hayır, sorun değil. Evimde kapıcı falan yok. Çanta resepsiyon masasının arkasındaki dolaba sığacak kadar küçük."

Çantayı bagajdan indirdim ve ona doğru kaydırmadan önce kolunu yukarı çektim.

"Tekrar teşekkürler Cruz. Seninle tanışmak güzeldi."

"Sen de Lehra. Seksi Shrek'in seni üzmesine izin verme."

O melodik kahkahasını attı ve binanın içine doğru yürümeye başladı. Ellerim ceplerimde, onun geri çekilen halini seyretmenin keyfini çıkardım. Yüksek siyah topuklu ayakkabılarının arkasından minik beyaz fiyonklar bana göz kırpmıyor, sarı bukleleri yürürken neşeyle zıplıyordu. Gerçekten olağanüstü kalçalarından bahsetmiyorum bile.

Bu kadın tüm kutularımı işaretledi, bazılarının işaretlenmesine ihtiyacım olduğunu bile bilmiyordum. Zeki, komik, muhteşem ve tapılacak kadar tatlıydı.

Ve alındı, Estrada. Bunu unutma.

Lehra *Bouvier* binasına girmeden hemen önce arkasına baktı ve parmaklarını bana doğru oynatırken güneş onun güzel gülümsemesini parlattı. Otuz bir yıl boyunca daha önce hiç yapmadığımdan emin olduğum bu jesti karşılık verdim.

O kaybolur kaybolmaz göğsüme ağır bir şey yerleşti. Tanıdığım bir şey.

Pişmanlık.

BÖLÜM 3

Salı sabahı uyanır uyanmaz aklımda sarı bukleler ve güzel bir gülümseme vardı. *Lehra*. Belki de onu rüyamda görmüştüm ama ayrıntıları hatırlayamıyordum. İşe gitmek için hazırlanırken onu düşüncelerimden uzaklaştırdım ve dün akşamki yemek toplantımı düşündüm. Bu akşam yemekleri son bir aydır her hafta, her pazartesi yapılıyordu ve artık onları dört gözle beklemeye başlamıştım. Dün gece Çok bilgilendirici.

Aynada kravatımı kontrol ederken bana bakan adama baktım ve siyah takım elbise ve kravat içinde oldukça şık görüldüğüme karar verdim. Bouvier şirketi, markayı tanıtmak için tüm çalışanlarına iş kıyafetleri sağlıyordu ya da buna benzer bir şey. Mantıklı olduğunu tahmin etmiştim. Çalışanların rakiplerinin kıyafetlerini giymesi iyi görünmezdi.

Şaşırtıcı bir şekilde, her gün takım elbise giymek beni rahatsız etmedi. Kumaşı lüks ve nefes alabiliyordu ve ayakkabılar ayağımda tereyağı gibi duruyordu. Savaş botlarından çok daha rahat olduğu kesindi.

Telefonum patronumdan gelen bir mesajla çınladı.

Auburn: Çatı katma gel. Anahtar kartımız size giriş izni verecektir.

Bu garipti. Genellikle arabayı getirir ve onu binanın önünde beklerdim. Daireme doğru yürürken, yüksek pencerelerden görünen Manhattan manzarasına hayranlıkla baktım. Evimin Auburn Bouvier'in şoförü olmanın bir avantajı olduğuna hâlâ inanamıyordum. Kendisi bu lüks binanın en üst katında oturduğu ve ben de onun kişisel güvenlik görevlisi olduğum için kolaylık sağladığını söylemişti.

İki yatak odalı, iki banyolu ve çok geniş bir daireydi. New York'taki daireler hakkında söylentiler duymuştum, bu yüzden birkaç ay önce buraya ilk kez girdiğimde hoş bir sürprizle karşılaşmıştım. Bu, cömert maaşıma rağmen karşılayabileceğimden çok daha fazlaydı.

Silahımı kılıfıma sokarak çatı katına çıktım ve kapıyı çaldım. Auburn Bouvier gömleğinin kollarıyla kapıyı açtı ve bana belli belirsiz bir gülümseme verdi, bu adamdan pek sık göremeyeceğiniz bir şeydi.

"İçeri gel Cruz. Sakıncası yoksa birlikte kahvaltı yapabiliriz diye düşündüm."

"Elbette, efendim."

Gülümsemesi hüzne dönüştü ve üzgün olduğunu hissettim... belki de? "Sadece biz olduğumuzda, istersen bana Auburn diyebilirsin." Sesi umutluydu ve ben başımı sallayınca gülümsemesi gerçek oldu.

"Pekala, Auburn. Gidip biraz yiyecek almam gerekiyor mu?"

"Hayır, yemek yaptım." Yüzümden şaşkınlığım okunuyordu sanırım çünkü kıkırdadı ve "Sana papa olduğumu söylemişim gibi bakma. Yemek yapabilirim."

Geniş oturma odasında yürürken keskin gözlerim her şeyi yakaladı. Eğer benim dairem büyükse, onunki kesinlikle muazzamdı. İyi döşenmiş mutfak, insanoğlunun bildiği tüm yüksek kaliteli cihazlara sahip gibi görünüyordu ve Auburn kahvaltı barına oturmam için bana işaret etti.

"Evimizde tam kadro çalışanlarla büyüdüm. Şefler, temizlikçiler, hepsi" diye açıklıyor, "ama hiç mahremiyetimin olmamasını hep can sıkıcı buldum. Bu yüzden kendi kendime yemek yapmayı ve temizlik yapmayı öğrendim." Omuzlarını gönülsüz bir omuz silkmeye kaldırdı. "İnsanların kişisel alanıma girmesinden gerçekten hoşlanmıyorum."

"Anlaşılabilir," dedim, neden burada olduğumu merak ediyordum ki adam yemeği tabaklayıp önüme bir tabak koydu.

"Sadece yumurta ve pastırma."

"En sevdiğim kahvaltı," dedim. "Güzel görünüyor." Gözle görülür bir şekilde rahatladı ve yanımdaki koltuğa oturdu. *Lanetleneneğim.*
Bence Auburn Bouvier yalnız.

Öğleden biraz önce *Bouvier* ofis binasının önünde bekledim. Auburn'ün şehrin öbür ucunda bir öğle yemeği toplantısı vardı. Yeşil bir parıltı gözüme çarptı ve Lehra binadan çıkıp Bentley'e doğru hızla yürüdüğünde derin bir nefes aldım.

Çimen yeşili elbisesi ve topuklu ayakkabılarıyla bir milyon dolar gibi görünüyordu, saçları bir tarafa toplanmıştı ve elinde küçük pembe bir kutu vardı. Camı açtım ve içeri doğru eğildiğinde Aralık ayının havasını yaz kokusuyla doldurdu.

"Hey, dünkü gezinti için teşekkür olarak sana kurabiye yaptım. Bademlere alerjin yok, değil mi?"

"Hiç de değil," dedim dudaklarımın yukarı doğru kıvrılmasını kontrol edemeyerek.

Kutuyu açtığımda, her birinin üzerinde bir çeşit kırmızı dolgu olan bir yığın şekilsiz bej lekesi buldum. Bir tanesini ağzıma atıp çiğnedim. Berbat bir şeydi.

"Mmmm," der gibi yaptım, su şişemi aldım ve içimde oluşan talaşları nemlendirmek için uzun bir nefes çektim.

Ağız.

"Bademli vişneli," dedi gururla, ben de başımı salladım, talaş artık ıslak bir macuna dönüşmüştü ve cesurca yutmayı başardım.

"Çok tatlısın," diye mırıldandım, bir içki daha aldım. "Teşekkür ederim."

"Rica ederim," diye gülümsedi. "İşe dönsem iyi olacak. Hepsini yiyip öğle yemeğini mahvetme."

"Kesinlikle yemeyeceğim. Tekrar teşekkürler, Tink."

Kaşları bir an için çatıldı ve sonra farkına vararak güldü. "Oh, elbisem yüzünden Tinkerbelle gibi." *Ve senin küçük güzel yüzün.* "Sonra görüşürüz, Cruz."

Gözlerim onu takip etti ve binanın içine doğru geri çekilirken sert rüzgâr saçlarını savurdu. Auburn birkaç dakika sonra çıktı ve ben de ona arka kapıyı açmak için dışarı atladım.

Koltuğuma geri döndüğümde, pembe kutuyu alıp kolumu geriye doğru uzatırken bir gülümsemeyle savaştım. "Kurabiye ister misin?"

Kutuya şüpheyile baktı. "Bunları Lehra mı yaptı?"

"Evet."

"Hayır, teşekkür ederim," dedi gözlerini devirerek. "Tanrıya şükür bu kadın çok güzel çünkü aşçılık dalında ödül falan kazanamayacak."

Bir kahkaha patlattım. Patron şakadan anlardı. "Sanırım kurabiyelerinden yedin?"

Auburn ürperdi. "Evet. Ve sadece bir uyarı. Hiçbir koşulda onun yaptığı keklerden yemeyin."

"Not edildi," dedim ve şişeme uzanıp kalanını boşalttım.

O akşam SWAT ekibiyle buluşacağım Flannery's Pub'a girdim. Uzun boylu, iri yarı, kel bir adam ön tarafta duruyordu.

"Estrada?" diye sordu, ben de başımı salladım, elimi uzattım ve sıkıca kavradım.

"Ben Cruz Estrada."

"Bana Kıvırcık derler," diye açıkladı ve beni arka tarafta dört adamın daha oturduğu bir masaya götürdü. "Çocuklar, bu New Fucker."

Buna güldüm ve kendimi tanıttım. "Cruz Estrada."

Bunun üzerine herkes içkisini kaldırdı ve "New Fucker!" diye bağırdı.

Okaaaay, sanırım benim adm New Fucker. Buna alışabilirim. Curly oturdu ve ben de masanın diğer tarafındaki üç sandalyeye bakan uzun bir banktaki tek açık koltuğa kaydım.

Curly tanıştırma faslına devam etti ve sağlıklı bir doz griye sahip iri yarı bir esmeri işaret etti. "Bu Maverick. Biz ona Grandpa Fucker deriz."

"Yaşım yüzünden, dedeleri becerdiğim için değil," diye açıkladı adam. "Bunu Chris'e bırakıyoruz." Başparmağını grubun en genci gibi görünen sarışın adama doğru salladı. İri gövdesiyle uyumsuz görünen bir bebek yüzü vardı.

"Yaşlı erkeklerden hoşlanıyorum," dedi Chris utanmadan. "Daha istikrarlılar."

Başka bir adam "Şeker babacığım," diye yalandan öksürdü ve Chris dahil herkes güldü. Bu adamlardan şimdiden hoşlanmıştım. Alaylarının iyi huylu ve şefkatle yapıldığını söyleyebilirdim.

Curly sanki bir grup çocukla uğraşıyormuş gibi içini çekti ve son iki adamı işaret etti. "Bu Kai. Sessiz olan o." Asyalı adam bana el salladı. Diğer adamlardan daha ufak tefekti ama uzun kollu siyah tişörtünün altından belli olan belirgin kasları vardı. Koyu renk gözleri sizi bir jiletin keseceğinden daha hızlı kesecekmiş gibi görünüyordu.

"Jayden da pisliğin teki, bu yüzden ona Orospu Çocuğu diyoruz."

Siyah adam rahat bir sırıtışla, "Annen de bana öyle der," diye karşılık verdi. Kalın kolları spor salonunda epey vakit geçirdiğini gösteriyordu.

Curly gözlerini devirmekle yetindi, belli ki bu hakareti daha önce de duymuştu. "Başka erkekler de var ama çoğu evli olduğu için bu Salı gecesi toplantılarına gelmiyorlar."

"Ben de evliyim," dedi Maverick, "ama eşim bu gece görevde. O bir itfaiyeci." Kırmızı yüzü gururla parlıyordu.

"Sorun değil," diye cevap verdim.

Jayden, "Bize kendinden bahset, Yeni Piç," diye söze girdi.

Kendimden bahsetmekten pek hoşlanmıyordum -gerçi dün Lehra'yla bunu yaparken hiç sorun yaşamamıştım- ama bu adamlarla iyi geçinmek istiyordum.

"Otuz bir yaşındayım. Galveston, Teksas'ta büyüdüm ama liseden hemen sonra Deniz Kuvvetleri'ne katıldım."

"Houston'dan geliyorum," dedi Kai sessizce, yumruğunu kaldırıp vurmamı istedi. "Başka bir Güney Teksaslı görmek güzel."

"Aynen. Ne kadar zamandır New York'ta yaşıyorsun?"

"Altı yıl. Ondan önce orduda keskin nişancıydım."

Maverick, "Kai bin metreden bir sineğin burnundaki sümüşü bile vurabilir," diye yorum yaptı.

"Sineklerin burnu var mı?" Jayden sordu ve garson kız yaklaşırken hepimiz kıkırdadık.

"Bir tur daha, beyler?" Herkes başını salladı ve o bana döndü. "Senin için ne yapabilirim, Yeni Piç?"

Sırıttım ve başımı salladım. Küçük oyunlarına personeli bile dahil etmişlerdi. "Bira. Muslukta ne varsa o iyidir."

"Bir kadının mı var?" Curly bana sordu, ben de başımı salladım.

"Hayır. Yani Mav dışında hepiniz bekarsınız?"

"Evet, Kıvırcık'ın annesini bekliyorum," dedi Jayden, kel adam konuşmaya başladığında dudakları muzip bir gülümsemeyle kıvrıldı.

onu tersledi.

Servis görevlisi içkilerimizi getirdi, soda içen Mav hariç herkes için bira. "On beş yıldır ayığım," dedi bir yudum alırken.

Bu adamları gerçekten sevdim. Birbirleriyle deli gibi şakalaşıyorlardı ve tekrar takılmak iyi hissettiriyordu. Bunu bir süredir yapmamıştım, ordudan ayrıldığımdan beri. Son birkaç yıldır işimin yanı sıra aileme de odaklanmıştım.

Gecenin sonunda Curly omzuma bir tokat attı ve "Haftaya aynı saatte, New Fucker. O zaman görüşürüz."

Memnun bir şekilde, yüzümde bir gülümsemeyle eve gittim.

BÖLÜM 4

Noel'den önceki Cuma gecesi Butterfly Martini Bar'a koşarak girdim ve tavandan sarkan yüzlerce rengarenk kelebeğin altından geçtim. Burası muhteşemdi ve çok eğlenceli bir havası vardı.

"Hey, üzgünüm geciktim," dedim bir sandalyeye çökerek. Arkadaşlarım Artie ve Nicolette çoktan beni bekliyorlardı.

"Büyütülecek bir şey yok," dedi Artie, yanağımdaki soğukluğu bir şaplaqla öperek. "Daha yeni geldik. Noel martinileri içeren özel bir menüleri var." Bana deri ciltli bir kart uzattı.

"Ben kıızılcık olanını alıyorum," dedi Nicolette, koyu renkli, dalgalı saçlarından bir tutamı kulağının arkasına iterek. Arkadaşım muhteşemdi, hayatımda gördüğüm en çarpıcı yeşil gözlere sahipti ama kendini kalın siyah gözlüklerinin ve topuzlarının arkasına saklamıştı.

"Hmmm." Her zamanki sunucumuz Charmaine yaklaşırken seçenekleri inceledim ve kararımı verdim.

"Hepinize mutlu Noeller," dedi. Charmaine aslen Arkansaslıydı ve sevimli aksanının çoğunu hâlâ koruyordu. "Spesiyallerimizi gördünüz mü?"

"Mutlu Noeller," dedim ona, siyah yün paltomu çıkarıp sandalyenin arkasına asarken. "Onları gördük. Naneli olanı deneyeceğim. Votka, cin değil."

"Oooh, bu iyiydi, tatlım. Çok çabuk. Peki ya sen Nicolette?"

"Cranberry Chill."

"Bunu ben de beğendim." Bir elini kalçasına koydu ve Artie'ye döndü. "Bu gece yeni bir şey mi deniyorsun?"

"Hayır, ben normal alacağım. Kirli martini." Sık kesilmiş kızıl sakalını sıvazladı ve bir kaşını kaldırdı. "Çok edepsiz. *Bir ~~sex~~yleanal seks yapmak istiyorum.*"

Hepimiz gülmekten kırıldık. Her karşılaştığımızda Artie'nin ayakta durma emrini nasıl süsleyeceğini duymak için yaşadık.

"Anladım, seni çılgın ucube," diye alay etti Char, kelebek şeklindeki sipariş defteriyle kafasına vurarak. "Hemen döneceğim."

"Dwight'la hafta sonunuz nasıl geçti?" Nic çenesini ellerinin arasına alarak sordu.

"İyiydi. Seninki nasıldı?"

"Hayır, hayır, bayan thang. Saptırmıyorsun," dedi Artie. "Şansın yaver gitti mi?"

"Bir kez," diye itiraf ettim ve o da başını salladı.

"Tüm hafta sonu boyunca Louboutin çantalı bir sosyetik gibi peşinde olmadığına inanamıyorum."

"Sorun değil," diye savundum sadakatimi. "Eğlendik. Birkaç film izledik ve güzel restoranlara gittik."

İkisi de bana sempatiyle baktı, benim *her şey yolunda* rutinime kanmadılar. "Hâlâ edepsiz konuşmalar yapmaya mı çalışıyor?" Nicolette sordu. "Oooh, penisine yine aşk turşusu mu dedi?"

Bir kıkırdama nöbeti beni ele geçirdi. "Hayır, onu kullanmadı ama yaratıcı edepsiz konuşmaya evet."

Charmaine içkilerimizi getirdiğinde Artie yüksek sesle, "Eğer bir erkek benim yanımda sikine aşk turşusu derse, o orospu çocuğunu ısırap koparırım," dedi. Şimdiye kadar çılgınca konuşmalarımıza alışmış olan Charmaine kaşlarını bile kaldırmadı.

Sırtımdan aşağı küçük bir suçluluk duygusu sızdı. Dwight'ı arkadaşlarıma kötülemek istemiyordum. Dwight'ı seviyordum ama seks mücadelelerim hakkında konuşabileceğim birine ihtiyacım vardı. Arkadaşlar bunun için değil miydi?

"Sonrasında duşu kendimi boşaltmak için kullanmam kötü bir şey mi?" Pembe köpükten bir yudum alarak fısıldadım. Çok lezzetliydi, nane dilimi hafifçe ısıırıyordu.

"Bir kızın yapması gerekeni yapması gerekir," dedi Artie bilgece. "Bu arada duş başlığı eklentisi tavsiyesi için teşekkürler. Geçen hafta bir tane taktırdım ve siz sürtükler burada olduğum için bile şanslısınız." Bakımlı elini kaldırdı ve inceledi. "O kadar uzun süredir oradaydım ki, bu budamanın geçeceğinden emin değildim."

"Keşke dairem için bir tane alabilseydim ama su basıncım olmadığı için böyle bir hazine boşa giderdi," diye yakındıktan sonra Artie'ye kaşlarını kaldırdım. "Üçüncü ayar hoşuna gitti mi?"

Nic ve ben içkilerimizden birer yudum alırken, "Aslında," dedi, "beşinci ayar benim için daha iyiydi. Erkek klitorisini gerçekten gıdıklıyor, biliyor musun?"

Benim ve Nicolette'in ağzından aynı anda sıvı fışkırdı ve beyaz fayans masanın üzerinde şeffaf pembe bir havuz oluşturdu. Arkadaşım boğulma hissini hafifletmek için göğsünü tokatladı.

"İşte şimdi erkek klitoris yorumunla onu öldürdün," diye gülerek azarladım ve birkaç kokteyl peçetesiyle pisliği temizledim. "Kendinden memnun musun?"

Artie sandalyesinde arkasına yaslandı ve bir bileğini diğer dizinin üzerine geçirerek yavaşça bir yudum aldı. "O duşta olduğum kadar mutlu değildim. Aslında oraya mini bir buzdolabı ve tuvalet koydurmayı düşünmüştüm, böylece hiç çıkmak zorunda kalmayacaktım."

Boğazını temizleyen Nic dudaklarını kaşdı. "Bu işi yürütebilecek biri varsa, o da sensin."

Arkadaşımız her mekânı ıslıl ıslıl yapabilen bir iç mimardı. "Teşekkür ederim," diye cevap verdi, parmağını bordo pantolonunun mükemmel bir şekilde ütülenmiş dikişinde gezdirerek. O zaman

kahverengi gözlerini ortaya çıkaran fırtına grisi V yakalı bir kazakla görünümü tamamladı.

Nicolette ise alametifarikası olan siyahı giymişti ama sandalyesinin arkasında asılı duran beyaz laboratuvar önlüğünü görebiliyordum.

"Dwight adında bir adamla birlikte olabileceğimden emin değilim," diye açıkladı Artie. "Bu ismi duyduğumda aklıma sadece *The Office* dizisindeki adam geliyor."

"Yani Dwight'ın adını değiştirmemi mi istiyorsun?" Kuru bir şekilde sordum.

"Hayır, ama belki onu Thor gibi giydirebilirsin. Bu inlemek için seksi bir isim olurdu."

Dwight'ın kostüm giydiği düşüncesi beni sırttırdı ama içimdeki ucube bunun iyi bir fikir olduğunu düşünmeden edemedi. *Bende bir sorun mu var? Muhtemelen.*

"İsimler önemlidir," diye düşündü Artie.

"Senin adın Arthur," diye kestirip attım ve o da orta parmağının üstünü açıp ruj sürüyormuş gibi yaptı.

Nicolette, "Ama Artie çok seksi bir lakap," diyerek onu temin etti.

"Teşekkür ederim canım." Öne doğru eğildi, kollarını masanın üzerinde birleştirirken kahverengi gözleri parlıyordu. "Şimdiye kadar duyduğun en seksi erkek ismi nedir? Düşünme. Aklına gelen ilk şeyi söyle. Nic, başla!"

Nicolette, "Lisedeyken Dante adında bir çocuğa vurulmuştum, o zamandan beri bu isim beni tahrik ediyor," dedi, gözleri hülyalı bir şekilde. "Peki ya sen Artie?"

"Liam," diye mırıldandı. "Liam beni okşarken şımarık bir aksanla bana iyi çocuk diyor-"

"Eğer erkek klitorisi dersen, ayakkabımı sana fırlatırım," diye uyardım.

"Lütfen yap. Bu boz kahverengi *Bouvier* botları muhteşem, bebeğim."

"Öyleler, değil mi?" Sırıtarak sordum, sağ ayağımı kaldırdım ve loş ışıkta süetin etkisini tam olarak görebilmek için eğdim.

"Tamamen ilahi. Çalıştığın o güzel parçayla beni ne zaman tanıştıracaksın? Beni yeniden dekore etmek için evine davet edebilir ve ben de yatak odasından başlamamızı öneririm. Sonra ben-"

"Tanrım," diye homurdandı Nic, "yine Auburn Bouvier fantezilerine başlama. Adam eşcinsel değil. Ayrıca, Lehra bize henüz en seksi ismini söylemedi."

Sonra ikisi de beklentiyle bana baktı ve ben de ağzımdan "Cruz" diye kaçırdım.

Rekoru kırın.

Hay sikeyim. Nereden ~~kt~~bu?

Nicolette başını salladı ve Artie de kendini yalandan yelpazeledi. "Cehennem çanları, bu çok ateşli. Hayatımda bir Cruz'a ihtiyacım var."

Naneli martinimin kalanını bir yudumda içerek, ne söylediğimi çok fazla düşünmeden konuyu değiştirdim. Ve neden söylediğimi.

"Nic, işin nasıl gidiyor?"

İç çekişi uzun ve dramatikti. "İşimi seviyorum ama patronumdan bıktım usandım. Joyce çok yaratıcılıktan uzak ve kendi bildiğini okuyor. Kanatlarımı açmama ve yeni ürünler geliştirmeme asla izin vermiyor."

"Çok yazık," diye cevap verdi Artie. "Sen parlak bir biyokimyacısın, Nic. Her gün aynı şeyleri yapmak istiyorlarsa seni neden işe aldılar?"

"Bir fikrim yok ama Joyce geçen hafta erkeklere yönelik bir kozmetik serisi fikrimi geri çevirdi."

Artie parmak uçlarını koyu kırmızı sakalına vurarak, "Oooh, ilgi çekici," dedi. "Bana daha fazlasını anlat."

Biz dinlerken Nicolette fikrini ve arkasındaki mantığı açıkladı. Kullanılmayan bir pazar gibi görünüyordu. Tatlı ve biraz da inek arkadaşımın iki doktora derecesi vardı ve tanıdığım en zeki insandı. Ciddi anlamda dahi düzeyinde zekiydi.

"Her neyse, keşke başka bir yerde çalışabilseydim."

"Peki ya Hale Kozmetik?" Artie sordu. "Çok ileri görüşlü bir şirkete benziyorlar."

"Öyle ama merkezleri Houston'da."

"Teksas'a taşınırsan seni ziyarete gelirim. Ben hiçbir şekilde taşralı değilim," diye söze başladı Artie, bir parmağını havada sallayarak, "ama Wrangler popoları cehennem gibi güzel. Instagram sayfalarının tamamı o kotların içindeki kovboy kıçlarının erdemini göstermeye adanmış."

Arkadaşlarımdan birinin New York'tan ayrılacağı düşüncesi midemi düğümlerken bile güldüm. Bu ikisi benim can simidimdi ve onlarsız çok yalnız kalırdım.

Nicolette düşünceli bir ifadeyle, "Bunu düşüneceğim," dedi. "Hale gerçekten de Aquarius Cosmetics'ten çok daha iyi bir şirket."

Yüzümü sakın bir gülümsemeye zorladım ve Artie'nin zeki bakışlarını yüzümün yan tarafında hissettiğimde bir tur daha içki için işaret ettim. "Neden kabız gibi görünüyorsun bebeğim?"

"Kabız gibi görünmüyorum," diye karşı çıktım, ses tonuma öfke katarak.

"İki haftadır kaka yapmamış gibi görünüyorsun. Kendini gülümsetirken hep böyle bakıyorsun."

Gözlerimi devirerek, "İyi, Nic'in gideceğini düşününce biraz melankolik olmaya başlamıştım," diye iç geçirdim. Masanın öbür ucuna uzandım ve onun ince elini tuttum. "Ama seni yüzde bir milyon desteklerim. Tek istediğim senin mutlu olman."

"Teşekkürler," diye yanıtladı elimi sıkarak. "Ayrılmak istemiyorum ama aslında her sabah işe gitmekten korkuyorum ve korkmamalıyım. Biyokimyayı ve kozmetik ürünlerini seviyorum, bu yüzden bu benim hayalimdeki iş olmalı."

"Haklısın," dedim, bencil olduğum için içimden kendimi azarlayarak. "Bir isticride kadar mutlu olmayı hak ediyorsun."

"İstiridye bahsetmişken," diye araya girdi Artie, yemek menüsüne bakarak. "Kızarmış isticride siparişini paylaşalım

mı? Buradaki dereotlu tartar sosu bomba gibi."

Ve böylece Nicolette'in ayrılması konusu bir kenara bırakılmış oldu.

Bir sepet çıtır ıstiridye ve patates kızartmasını paylaşırken sohbet tekrar erkeklere döndü. Artie, "Yarın akşam bir randevum var," diye bilgi verdi. "Yeni bitirdiğim müşterinin kardeşi."

"Ooh, anlat bize," dedim, bir kızartmayı baharatlı ketçapla karıştırırken.

"Bir ay önce bana çıkma teklif etti ama hâlâ kardeşi için çalıştığımdan onu geri çevirmek zorunda kaldım. Çok fazla standardım olmayabilir ama işle zevki karıştırmak bunlardan biri."

"Ama işi bitirdikten sonra sana tekrar sordu?" Nic sordu ve o da yumuşak dudaklarında memnun bir ifadeyle başını salladı. "Bu çok romantik. Senin beklemeye değer olduğunu düşünüyor. Keşke ben de romantik bir erkek bulabilsem. Birlikte çalıştığım tüm erkekler bilim budalası ve romantizmden anlamazlar."

"Penis ısırmaktan bahsetmişken," dedi Artie, gözlerinde bir parıltıyla öne doğru eğilerek, "sana geçen hafta sonu çıktığım randevuyu anlatayım."

Nic ve ben kahkahalara boğulduk. Arkadaşlarımı gerçekten çok seviyordum.

BÖLÜM 5

OCAK ayı New York'a işgalci bir ordu gibi girdi ve önüne çıkan her şeyi bembeyaz bir örtüyle kapladı. Bu durum sadece üç dakika sürdü ve hayat -ve trafik- devam ederken tertemiz kar çamurlu çamur yığınlarına dönüştü.

İş yerindeki resepsiyon masasının arkasında oturmuş, şapkaları ve paltolarıyla gelip geçenlere bakıyordum. Bu Pazartesi sabahı kendimi hüznü hissediyordum, kasvet ruh halime uyuyordu.

Dwight hafta sonunu benimle geçirmek için Cuma gecesi uçakla gelmişti ve kavga etmiştik. Cesaretimi toplayıp ona biraz rol yapmak isteyip istemediğini sordum ve başlangıçta kabul etti.

Yaramaz dadıyı oynamayı önerdiğimde, varsayımsal olarak çocukların annesinin bu senaryoda nerede olduğunu bilmek istedi ve ben de anında bir şeyler uydurdum. *Belki şehir dışındadır.*

Ve kavga o zaman başladı. Dwight patladı, beni aldatmaya göz yummakla suçladı. Ona saçmaladığını ve bunun sadece biraz eğlence olduğunu söyledim.

Yasak aşk sahnesi. Belki de bazı şeylerin bir nedenden ötürü yasak olduğunu söyleyerek karşılık vermişti.

Beni küçük hissettirdi ve bundan nefret ettim. İlk kez değil, yaramaz fanteziler kurmak istediğim için bende bir sorun olup olmadığını merak ettim. Gerçek hayatta asla aldatmazdım. Aldatmaktan nefret ederdim.

"Sen iyi misin?" Anita yanımda sordu ve ben çok olmuş bir şekilde kaşlarımı kaldırdım. Anita kendisiyle konuşulmadıkça nadiren konuşurdu ve bana karşı hiçbir zaman bir endişe ya da dostluk belirtisi göstermemişti. Birlikte çalışıyorduk. Hepsi bu.

"Ben iyiyim. Sadece stresli bir hafta sonuydu."

"Benim için de öyle," dedi bilge bir baş hareketiyle, bu da mükemmel siyah pageboy saç modelinin sıçramasına neden oldu. "Yakın zamanda taşındık ve oğlum yeni odasında uyumakta zorlanıyor."

Şaşırdım. Anita'nın bir çocuğu olduğunu bile bilmiyordum. "Kaç yaşında?"

"Colby altı yaşında. Bir resim görmek ister misin?" Kahverengi gözleri umutla bana baktı.

"Tabii ki."

Telefonunu uzattı ve kalbim eridi. Anita'nın küçük çocuğu onun koyu tenine ve siyah saçlarına sahipti, ancak onunki çok sevimli tombul yüzünün etrafında asılı duran bir bukle karmaşasıydı.

"Aman Tanrım. O çok tatlı, Anita." Ona üzgün bir gülümseme verdim. "İki aydır birlikte çalıştığımız ve bir çocuğun olduğunu bile bilmediğim için kendimi bok kafalı gibi hissediyorum."

Gülümsememe karşılık verdi. "Tanınması pek kolay bir insan değilim. Ve dürüst olmak gerekirse, belki de senden biraz korkuyorum. Çok güzelsin."

"Ben mi?" diye neredeyse çığlık atacaktım. "Lanet bir süper model gibi görünüyorsun. Elmacık kemiklerine dokunursam elimi keseceklermiş gibi hissediyorum." Bir kahkaha attı, bu onu daha da çekici kılıyordu. "Ve en az bir metre boyunda olmalısın. Neden manken değilsin?"

İnce burnu kırıştı. "Spot ışıklarından nefret ederim. İnsanların önünde sahneye çıkmaktansa ölmeyi tercih ederim. Bu işi yapabilmek için Xanax almak zorundayım. Burada mülakata girdiğimde arka ofis pozisyonu istemiştım ama ellerinde sadece bu vardı. Bu yüzden misafirler geldiğinde konuşmanın çoğunu senin yapmana izin veriyorum. İnsanlarla konuşurken kendine çok güveniyorsun."

"Evet, annem her zaman bir çam ağacıyla sohbet edebileceğimi söylerdi. Herkes için bu kadar kolay olmadığını biliyorum ama sen harika bir iş çıkarıyorsun Anita." Cesaret verici bir şekilde kolunu okşadım. "Buraya geldikten sonraki iki gün içinde tüm katları ve ofisleri öğrendin. Benim her şeyi öğrenmem bir haftamı almıştı. Telefonda da harikasın."

Gülümsemesi minnettar ve parlaktı. "Teşekkürler Lehra. Telefonda konuşmak benim için sorun değil. Sadece yüz yüze etkileşimler beni geriyor."

Telefon çaldı ve kaşlarımı ona doğru salladım. "İşini yap, bayan."

Anita güldü ve telefonu açtı. "Bouvier. Aramanızı nasıl yönlendirebilirim? Merhaba Tony... Elbette Lehra'ya haber veririm... Tamam, sen de." Telefonu kapattı ve yukarı doğru işaret etti. "Tony, Bay Bouvier'in tüm personele öğle yemeği ısmarlayacağını söyledi ama az önce restorandan aradılar ve yemek kamyonetleri bozulmuş. Yemeği almak için Cruz'la birlikte gidip gidemeyeceğini sordu."

"Bay Bouvier çok nazik. Ne zaman?" "Beş dakika kadar dedi."

Kafamı kaldırdığımda bir çiçek teslimatçısının yaklaştığını gördüm ve en parlak gülümsememi takındım. "Merhaba, yardımcı olabilir miyim?"

"Bayan Kincaid için teslimat." Gözlerini kısarak karta baktı. "Um, Lora? Leera?"

"Lehra. Bu benim," dedim ve bir düzine kırmızı gülden oluşan buketi kabul ettim. Küçük zarfı açtığımda, üzerinde "Üzgünüm" yazan daktilo edilmiş bir kart buldum. *Dwight*.

Alınm kırıştı ve kartın arkasına baktım ama ne *seni seviyorum* ne de başka bir şey vardı. Hayal kırıklığı

sistemime doldu ve anında

Nankör. Dwight özür çiçeği gönderecek kadar düşünceliydi ve ben burada, karttaki ifadelerden çok fazla şey anlamaya çalışıyordum.

Sorun değil. Teorisyenle konuşurken muhtemelen acelesi vardı.

Anita, "Bunlar çok güzel," diye yorum yaptı ve ben de yüzüme bir gülümseme yerleştirdim.

"Çok güzeller. Erkek arkadaşım gönderdi."

Anita'nın gözleri binanın önüne doğru kaydı ve "Sanırım aracınız burada" dedi. Bakışlarım onunkileri takip etti ve Bouvier'in siyah teslimat kamyonetlerinden birini kaldırımda buldum.

"Kahretsin, gitsem iyi olacak." Çiçekleri herkesin görebileceği şekilde masanın ortasına yerleştirdikten sonra kartı çantama attım ve arkamızdaki gizli dolaptan montumu aldım.

Buz mavisi pantolonumun üzerine silkindim ve kapıya doğru koştum, alçak topuklu botlarım siyah mermer zeminde tıkırdıyordu. Cruz yolcu kapısının yanında bekliyordu ve beni görünce yüzü aydınlandı.

"Hey, Lehra. Bugün benimle zarafet içinde gezeceğini duydum."

Beni anında gülümsetti ve en havalı sesimle, "Minibüse binmek varken Bentley'e ne gerek var?" dedim. Kayıtlara geçsin ~~diye~~ söylüyorum, çok şık bir minibüstü, şık siyah bir araçtı ve yan tarafında markanın imzası olan *Bouvier* yazısı vardı.

Cruz benim için kapıyı açtı ve ben yolcu koltuğuna tırmandığımda kapıyı kapattı. Üzerinde yine ince kesimli siyah bir takım elbise ve siyah deri sürücü eldivenleri vardı, tehlike ve günah gibi görünüyordu, ama ceket giymediğini fark etmeden edemedim.

"Paltosuz üşümüyor musun?" Sürücü koltuğuna oturduğunda sordum.

"Hayır, ben sıcak koşarım."

Eminim biliyorsundur, dedi asi zihnim ve zihinsel olarak kendimi tokatladım. Radyoda hafifçe rock müzik çalıyordu ve ben

Cruz bloktan aşağı inip bir sonraki köşeden sağa dönerken pencereden dışarı baktı, düşüncelere daldı.

"Bugün çok sessizsin," dedi ve ben de başımı çevirip ona baktım.

"Sadece yorgunum, sanırım."

"İyi misin?" Sesindeki endişe beni biraz eritti.

"Ben iyiyim." Ama bu tam olarak doğru değildi. Hâlâ bu hafta sonu için üzgündüm ve Dwight'ın notundaki sertlik karşısında biraz kafam karışmıştı.

Cruz kırmızı ışıktaki durdu ve dudaklarının bir tarafı yukarı kalktı. "Bana mutlu bir şey söyle."

Kalbim tekledi çünkü ona haftalar önce bahsettiğim o küçük şeyi hatırladı. "Bu hafta sonu yine kar yağacak ve ben Cumartesi günü arkadaşlarım Artie ve Nicolette ile parka gitmeyi planlıyorum."

"Kulağa eğlenceli geliyor," dedi ve ışık yeşile döndüğünde dikkatini tekrar yola verdi. "Galveston'da pek kar görmedik."

"Bize katılabilirsin," dedim düşünmeden. "Yani, muhtemelen bunu yapmak istemezsiniz. Çocuk gibi davranmayı planlıyoruz."

Gülümsemesi o kadar sıcaktı ki, neredeyse minibüsün kabininden yayıldığını hissedebiliyordum. "Bunu çok isterim." Sonra yüzü düştü. "Neyse boş ver. O gün yeğenime bakıcılık yapmam gerekiyor."

"Noelle'i de yanında getir. Çocukların karın tadını çıkarmasını seyretmeye bayılıyorum.

Kar melekleri yapabiliriz."

"Emin misin? Ele avuca sığmıyor."

"Tabii ki. Kız kardeşin ve enişten onu yorduğun için sana teşekkür edecekler, böylece Cumartesi gecesi kütük gibi uyuyacak." Cruz konsoldaki telefonuna doğru başını salladı.

"Numaranı oraya yaz ve sonra kendine bir mesaj gönder, böylece

Numaram. Kodum 0204."

"Oooh, kodunla bana güveniyor musun? Ya sen yokken tüm tahmini metinlerini çılgınca şeylerle değiştirirsem?

Bakıyor musun?"

Dudaklarından hınzır bir gülümseme geçti. "O zaman seni cezalandırmam gerekecek."

Dışarıdaki dondurucu hava sanki ılık bir doksan dereceye dönmüş gibiydi çünkü ensem aniden terlemeye başlamıştı.

Kızarmış yanaklarımı saklamak için başımı eğerek telefonuna adımı ve numaramı yazdım ve "O zaman iyi bir kız olmaya dikkat etmem gerekecek" dedim.

Beni yandan becer. Az önce iyi bir kız olacağımı mı söyledim?

"Bu... yani... öyle değil," dedim, geri adım atmaya çalışarak, ama Cruz sadece kıkırdadı.

"Duyduğumu duydum Lehra. Şimdi şuraya otur ve numaranı telefonuma yaz..." kaşlarını oynattı, "iyi bir kız gibi."

Tanrı aşkına. Neden bu kadar seksi?

"Beni utandırmaya mı çalışıyorsun?" diye azarladım, binlerce güneşin sıcaklığı yüzümü kızartırken telefonunu konsola geri koydum.

Cruz şeytanın kendisi gibi sıırttı. "Şu kızarmaya bak. Eminim Dwight sana yatakta iyi bir kız olduğunu söylediğinde yüzün pembeleşiyordur, değil mi?"

"Ben, um, o..." *Tanrım, kapa çenenizi Lehra.*

"Neden bana mutlu olduğun şeyi söylemiyorsun?"

Kaşları çatıldı ve yüzünü bir kez daha gülümsemeye çevirmeden önce bana bir bakış attı. "Mutlu olduğum şey, Cumartesi günü yeğenim ve arkadaşım Lehra ile karda oynama planlarımın olması."

Daha tatlı bir cevap olsaydı, ne olurdu hayal bile edemezdim. "Eğlenceli olacak. Noelle'le tanışmak için sabırsızlanıyorum."

"Geldik," dedi Cruz, gurme bir sandviç dükkanının önüne iki kez park ederken. "Tony ön tarafa park etmemiz gerektiğini ve yiyecekleri bizim için yükleyeceklerini söyledi."

İşçiler yüzlerce altın kutu öğle yemeği ile dışarı çıkmaya başladı ve birkaç dakika sonra minibüsün arkası doldu.

"Bouvier bunu sık sık yapar mı?" Cruz ofisimize dönerken sordu.

"Yılda birkaç kez. Güzel bir ikram. Tony'nin neden benim de gelmemi istediğinden emin değilim. Pek yardımcı olamadım."

"Elbette öyleydin. Mükemmel bir yardımcıydın."

Omzumdaki hayali tüyleri fırçaladım. "Haklısın. O beş bloğu bensiz geçebilmenin imkânı yoktu."

Cruz sıcak bir şekilde gülümsedi. "Gelebilirdim ama yine de gelmene sevindim."

"Ben de," dedim, kısa bir süre öncesine göre çok daha parlak hissediyordum.

Cumartesi günü onu ve Artie'yi parkta bulduğumda Nicolette "Çok tatlı görünüyorsun," dedi. Üzerimde kırmızı bir puffer ceket, bebek pembesi ponponlu bir şapka ve uyumlu eldivenler, kot pantolon ve siyah kar botları vardı.

"Aşk tanrısı gibi görünüyorsun," dedi Artie.

"Yani silahlı tombul bir bebek gibi mi?" Alaycı bir kaşımı kaldırarak şaka yaptım. "Bu eşarp muhteşem, Artie."

Deniz mavisi kalın atkısının kuyruğunu dramatik bir şekilde omzuna attı. "Teşekkür ederim. Büyükannem benim için yaptı."

"Umarım sizin için sakıncası yoktur ama bize katılması için birini davet ettim. Bay Bouvier'in şoförü. Bugün yeğenine bakıyor ve onun karda oynamasının eğlenceli olacağını düşündüm."

"Bu harika," dedi Nicolette. "Şoförün adı ne?"

Konuşmak için ağzımı açtım ve sonra donup kaldım. *Tüm sikiklerin anası.* Arkadaşlarım ve ben seksi isimleri tartışırken,

Cruz'u aptalca ağızımdan kaçırmıştım. Bunu hatırlamamalarına imkan yok.

Ama mor paltolu küçük bir kızla el ele tutuşan iri bir adam gördüğümde kısa bir erteleme aldım. "Oh, işte orada."

Arkadaşlarımla gözleri o yöne kaydı ve sonra genişledi. Artie haç işareti yapmadan önce, "Sevgili göksel babamız, günah işlediğim için beni kutsa," diye nefes aldı.

Ellerine vurdum ve tısladım, "Kes şunu. Sen Katolik bile değilsin."

"O koca adam omurgamı ikiye ayırabilecek gibi görünüyor ve ben de bunun için buradayım," diye karşılık verdi, gözleri hala Cruz'daydı.

Nic sessizce, "Gerçekten çok seksi," dedi.

Cruz Estrada onu hiç görmediğim kadar rahat giyinmişti ve normalde sinekkaydı tıraş olan yüzünde biraz kırıksıklık vardı. Bu, o lanet gamzelerin görünmesini sağlarken, aynı zamanda ona daha sert bir görünüm veriyordu.

Orman yeşili, kablo örgülü bir kazak ve her yerine oturan solmuş bir kot pantolon giymişti. Dondurucu havaya karşı tek tavizi siyah bir ceket ve eldivenlerdi.

Küçük kız ise sanki Antarktika'ya yürüyormuş gibi sıkı sıkıya sarınmıştı. Paltosu pofuduktu ve onu sevimli bir yaban mersini gibi gösteriyordu. Kapüşonu başının üzerine çekilmişti ve beyaz kürkten bir halka melek yüzünü çerçeveliyordu.

Her birkaç adımda bir durup birkaç kez zıplıyordu, belli ki karda kendi ayak seslerinden büyülenmişti. Amcası durdu ve büyük bir sabırla her seferinde işini yapmasına izin verdi.

Sonunda bize ulaştılar ve Cruz bana kocaman bir sırıtış attı. "Hey, Lehra."

"Heyyyyy, sen," dedim, adını kullanmaktan kaçınarak. "Bunlar benim arkadaşlarım, Nicolette ve Artie. Çocuklar, bu... Bay Estrada."

Biliyorum, biliyorum. En azından denemek zorundaydım.

Cruz, Artie ve Nicolette'in ellerini sıkmak için elini uzatmadan önce bana garip bir şekilde baktı. "Bana Cruz diyebilirsin."

Arkadaşlarıma bakmayı reddettim ama gözlerinin bana kaydığını hissedebiliyordum. *Lanet olsun.*

"Cruz mu? Bu güzel bir isim," dedi Artie ve ben bir kar yığını bulup kendimi içine gömmek istedim.

"Teşekkür ederim. Bu da yeğenim Noelle."

Arkadaşlarımla alaycı bakışlarını görmezden gelerek çömeldim ve küçük kıza gülümsedim. Bebek yüzü ve tüylü kapüşonundan görünen koyu bukleleriyle kesinlikle çok değerliydi.

"Merhaba, Noelle. Ben Lehra. Karda oynamaya hazır mısın?"

Dudaklarını birbirine bastırdı ve çekingen bir şekilde başını salladı, kahverengi gözleri parlak ve şakacıydı. Bu utangaçlığın geçmesi uzun sürmedi. Birkaç dakika içinde Noelle mutlu bir şekilde kıkırdıyor, Artie'ye avuç avuç kar atıyor, Artie de her seferinde büyük bir dramla yere düşerek onu memnun ediyordu.

Hepimiz kardan melekler yaptık ve sonra birbirimize attığımız uçan kartoplarından saklanarak çocuklar gibi etrafta koşturduk. Sonunda bir ağacın arkasından "Ateşkes," diye seslendim. "Sıcak çikolataya ihtiyacım var."

Cruz yorulmak bilmeden yeğenini kovalamaya devam ederken diğer üç yetişkin hepimiz için kakao ve kurabiye almak üzere yakındaki yiyecek kamyonuna gitti.

Siparişlerimizi verdikten sonra Artie, "Birileri ateşli kızların kapıcılığını yapıyor," diye azarladı.

"Yapmadım!" Israr ettim. "Onunla yaklaşık bir ay önce tanıştım ve bu onu iş dışında gördüğüm tek an."

"Hmmm," diye mırıldandı ve bir çalının arkasından ona kıkırdayan Noelle'i arıyormuş gibi yapan Cruz'u görmek için arkasına baktı. "Bu adamla bir iş durumu yaşamak isterdim. Acaba sfinkterizmle uğraşıyor mu?"

Nic ve ben bir kahkaha attık ve o da Artie'ye omzuyla vurdu. "Siz dengesizsiniz bayım. Ayrıca benim gaydarım sinyal almıyor. Bence Cruz'un hayatında bir kadın bilim ineğine ihtiyacı var." Saçlarını sahte bir şekilde savurdu çünkü elbette koyu renk bukleleri kömür grisi beresinin altında düşük bir topuz haline getirilmişti.

Artie kaşlarını kaldırarak bana baktı. "Mavi Göz bekar mı?"

"Hiçbir fikrim yok. Bir kız arkadaşından bahsetmedi."

Geri dönerken, Cruz'un yanında diz çökmüş ağlayan bir Noelle bulduk. Durduk ve etkileşimi izledik.

"Eldivenimi kaybettim ve elim üşüdü, Cooz Amca."

Mırıldanmaları duydum ve Nicolette'e döndüm, gözlerini kapatmış şarkı söylüyordu. "Çok gençsin ve bir kocan yok.

Çok gençsin ve bir kocan yok.

bir koca."

"Bunu neden söylüyorsun?" Şaşkınlıkla sordum.

"Hamile kalmaktan ve kendime ait küçük bir şirinliğe sahip olmaktan kendimi vazgeçirmeye çalışıyorum. Tanrım, çok sevimli. Cooz Amca? Gahhh!"

Biz izlerken, Cooz Amca yeğeninin minik elini büyük ellerinin arasına aldı ve pembe parmaklarına sıcak hava üfleme için başını eğdi. "İşte böyle. Böyle daha mı iyi, bebeğim?" Sonra elini kazağının boynunun içine sokarak tenine yasladı.

"Annnnnnd, yumurtalıklarım patladı," diye tısladı Nicolette ve Artie başını salladı.

"Benimki de."

"Senin yumurtalıkların yok," diye belirttim ve bana ters ters baktı.

"Kendiliğinden bazı kardeşler yetiştirdim ve sonra patladılar, çok teşekkür ederim." Uzun parmağını yeğenine ve amcasına doğru çevirdi. "Ama bu küçük sahne beni hamile bırakmadan önce değil. Sanırım bebek partimin temasının bebek orman hayvanları olmasını istiyorum. Bunu gerçekleştirin."

Ve parmaklarını şımarıkça şıklatarak, Nicolette ve beni arkasında gülerek bırakarak kasıla kasıla çekip gitti.

Birbirine dik olarak dizilmiş birkaç bank bulduk ve karı fırçaladık. Artie ve ben birine oturduk, Nic de diğerinde Noelle'i kucağına almış olan Cruz'un yanındaki yeri kaptı.

Küçük kızın kapüşonunu indirdi ve bir elini şefkatle koyu renk buklelerinin üzerinde gezdirdi. "Alnına çikolata nasıl bulaştı, bebeğim?" diye sordu, başparmağıyla rahatsız edici lekeyi sildi ve emdi. Noelle umursamaz bir tavırla omuz silkti ve çikolatalı kurabiyesini yemeye devam etti.

"Tanrım, kurabiyemi kucağıma düşürsem sence Mavi Göz onu yalayıp yutar mı?" Artie ağzının kenarından bana sordu.

"Şunu keser misin?" Arkadaşıma ters ters bakmaya çalıştım ama yüzüme yayılan sırtışa engel olamadım. Artie her zaman iyi vakit geçirirdi.

Ceketimin cebini karıştırarak küçük bir paket çıkardım ve Cruz'a attım. "Her zaman yedek bir eldiven seti taşıyım. Bunlar esnek olanlar ve onun için çok büyük olacaklar ama en azından donmayacak."

Eldivenleri açıp birini Noelle'in çıplak eline geçirmeden önce minnettar bir gülümsemeyle beni kutsadı. Örgü kumaş parmaklarının ucunda uçuşuyor, bu da küçük kızı memnun ediyor gibiydi.

"Ne diyorsun?" Cruz sordu ve o da pembe dudaklarının arasındaki küçük beyaz dişleriyle bana sırıttı.

"Tank you, Lehra."

Ve evet. O sırada karnımın içinde yumurtalık patlaması olmuş olabilir.

BÖLÜM 6

AĞUSTOS ayına girerken neredeyse bir yıldır New York'ta olduğumu fark ettim. İşler iyi gidiyordu. Sessiz, saygılı ve Auburn Bouvier'in şoförü ve kişisel güvenlik görevlisi olarak işimde çok iyiydim.

Onu düşününce gülümsedim. Son birkaç ay onun hayatında oldukça hareketli geçmişti. Auburn bir kadınla tanışmıştı ve bu yıllardır ara sıra çıktığı o korkunç kız arkadaşı Magdalena Lewis değildi. Onu birkaç kez kullanmıştım ve tam bir şirretti. Onunla işi bittiği için çok mutluydum.

Auburn'ün yeni kadını ondan çok daha gençti, Gianna Moschella adında zeki bir kadındı ve onun huysuzluklarına hiç tahammülü yoktu. Ve milyarder ona sıırılsıklam aşıktı. İlişkilerini hâlâ gizli tutuyorlardı çünkü Gianna'nın babası Auburn'ün kişisel asistanı Tony'ydi, ama onu kilitleyip Bayan Bouvier yapması an meselesiydi.

Keşke ben de böyle bir kadın bulabilseydim. Evet, vardı, ama o kapılmıştı. Evet, Lehra Kincaid'e hâlâ aşıktım, her ne kadar hâlâ Dwight'la çıkıyor olsa da.

karakter. Hayatıma devam etmem gerektiğini biliyordum ama kendimi başka bir kadına ilgi duymaya ikna edemiyordum.

Pazartesi akşamı yemeğine hazırlanmak için takım elbisemi çıkarıp kraliyet mavisi bir polo tişört ve kot pantolon giydim. Gözlerim dolabımın en üst rafındaki ayakkabı kutusunu buldu ve ellerimde ağırlığını hissederek aşağı çektim.

Açtım ve üstündeki mektuba baktım, zarfın hafif sararmış olduğunu fark ettim, yirmi yıldan uzun bir süre önce yazıldığı düşünülürse bu şaşırtıcı değildi.

Parmaklarım soluk yazının üzerinde hafifçe gezinirken, geçen yıl annemin evinde tesadüfen bu kutuya rastladığım zamana geri döndüm.

"Bunu yaptığın için teşekkür ederim, mi tesoro," diyor annem yanağımdan öperek. "Tesisatçı çağırmak zorunda kalmak istemedim."

"Gerek yok anne. Sıcak su ısıtıcısını değiştirebilecek durumdayım. Yolda Home Depot'a uğrayıp bir tane aldım."

"Bana makbuzu ver, sana geri ödeyeceğim" diye ısrar ediyor.

"Bana birkaç düzine tamale yap, ödeşmiş olalım. Birimimdeki adamlar bayılıyor." Ben Houston'ın SWAT olarak bilinen Özel Silahlar ve Taktikler biriminin bir üyesiyim ve ekip arkadaşlarım Estrella Estrada'nın tamaleleri için yaşıyor.

Düzelteyorum: Stella Estrada, babamla evlendiğinden beri bu ismi kullanıyor çünkü tam isminin kulağa estupido gibi geldiğini söyledi.

"Onları bu hafta sonu yapacağım. Şimdi, aletleri getirmemi ister misin?"

"Anne," dedim sertçe, "her şeyin nerede olduğunu biliyorum. İşine git. Yürütmen gereken bir işin var."

Babam özel dedektifti ve annem de uzun yıllar onunla birlikte çalıştı. Babam geçen yıl kalp krizinden öldükten sonra annem özel dedektiflik lisansını aldı ve işi devraldı. Onunla çok gurur duyuyordum.

0 kapıdan çıktıktan sonra, elektrik şalterini indiriyorum

ve eski sıcak su ısıtıcısına giden suyu kapatıyorum. Sonra hortumları ve elektrik bağlantılarını sökmeden önce suyu boşaltıyorum.

boru. Bir çekçek kullanarak sızdıran ısıtıcıyı küçük dolaptan çıkardım ve kamyonuma yükledim.

Yenisini takmadan önce zemini temizlemeye karar vererek annemin kilerinden süpürge ve paspası aldım. Paspas yaparken, birkaç gevşek döşeme tahtası fark ettim ve babamın eski kırmızı alet kutusundan çekiç ve birkaç çivi çıkarıp onları yerlerine çakmaya niyetlendim.

Beni dizlerimin üzerine çökmeye ve kapı tahtalarını kaldırmaya iten şeyin ne olduğundan emin değilim ama yapıyorum ve bir el fenerinin ışığında deliğe bakıyorum. Açıklığın içinde mavi bir ayakkabı kutusu duruyor.

"Bu da ne böyle?" Kutuyu kaldırıp kucağıma koyarak mırıldandım.

İçinde mektuplar var, yüzlercesi, Benjamin Estrada'ya, babama gönderilmiş. Hepsinin New York'ta Paul Bouvier adında birinden gelen bir iade adresi var.

Paul Bouvier de kim? Üstteki zarfı açıp ekli sayfadaki el yazısıyla yazılmış kelimeleri okurken düşünüyorum.

Benjamin,

I can't tell you how grateful I am that we could come to an agreement. I wish Estrella would be more flexible, but I never want to cause any upheaval to your family. I promise you that's the last thing I want.

All I care about is that Cruz is happy and healthy. I appreciate you allowing me to play a part in his life, even from afar.

Thank you for sending the pictures of him on the bike I sent. You said blue is his favorite color, so I hope he likes it. I also hope that damn horn doesn't drive you too crazy.

Regards,

Paul Bouvier

Mektuba kaşlarımı çatarak baktım ve tekrar okudum. Kim bu adam? Babamın bir arkadaşı mı? Ya da belki uzak bir aile üyesi? Ses tonuna bakılırsa, annemin onaylamadığı biri olduğu açık.

Ve bisiklet... Babamın altıncı yaş günümde eve mavi bir bisikletle geldiğini hatırlıyorum, gümüş rengi bir kornası vardı ve korna çalmak için sıkabileceğim büyük siyah lastik baloncuklardan biri vardı. Çok gürültülüydü ve eski bir araba kornası gibi ses çıkarıyordu. Kesinlikle çok severdim.

Zarfların geri kalanını karıştırırken, ailemin adresine değil de bir posta kutusuna gönderildiklerini fark ettim. Babam bu mektupları annemden mi saklıyordu? Bu yüzden mi su ısıtıcı dolabındaki döşeme tahtalarının altına gizlenmişlerdi?

Çok sayıdaki mektuba bakarken bir elimi dudaklarıma götürüyorum. Bunları incelemek yanlış olur mu? Yani, babam öleli bir yıldan fazla oldu, ama ölüm mahremiyet hakkını ortadan kaldırır mı?

Beynim kendisiyle savaşıyordu. Bir yandan, önemli olmasalardı babam bu mektupları bu kadar uzun süre saklamazdı. İlki ben altı yaşındayken yazılmıştı ve konu benmişim gibi görünüyordu. Ama öte yandan, birilerinin bakmasını isteseydi onları saklamazdı.

Lanet olsun. Çok yırtıldım. Nefes nefese, kapağı kapatıyorum ve kutuyu kamyonetime taşıyorum. Bu ısıtıcıyı değiştirmeli ve sonra işe koyulmalıyım. Tüm bunları kafamda sıralayıp ne yapacağıma sonra karar vereceğim.

"Hey, anne. Sıcak su ısıtıcısı nasıl çalışıyor?"
Ertesi sabah telefonu açtığında sordum.

"Harika. Böyle iyi bir evlat olduğun için tekrar teşekkür ederim." "Ben bunun için buradayım anne. Seninle ilgilenmek istiyorum." "Biliyorum, evladım, ama şimdi iyiyim. Hâlâ özlüyorum

ama sis biraz dağılıyor gibi hissediyorum. Sanki dünya sonunda yeniden dönmeye başlamış gibi. Artık bir ana tavuk gibi üzerime titremeyi bırakabilirsin."

Kıkırdıyorum. "Bu senin sinirlerini bozduğumu söyleme şeklin mi?"

"Asla, ama senin için endişeleniyorum, Cruz. Arkadaşlarınla hiç bir şey yapmıyorsun. Genç ve yakışıklısın, bu yüzden her hafta sonu annenin evinde oturmamalısın."

"Bazı çocuklar beni Cuma gecesi için dışarı davet etti. Ben de onlara katılmayı düşünüyordum," diyorum düşünceli bir şekilde.

"Yapmalısın. Ama sakın içip araba kullanma," diye ekliyor hemen. "Beni ara, gelip seni alırım. Gece ya da gündüz. Soru sormak yok." Bu, ben gençken bana söylediği şeylerin aynısıydı.

Kıs kıs gülmek için kendimi zor tutuyorum. "Tamam anne. Ya da normal bir insan gibi bir Uber çağırabilirim."

"Annene sataşman hiç hoş değil," diye azarlar.

"Sadece otuz yaşında olduğumu ve eve dönecek bir araç bulabilecek kapasitede olduğumu belirtiyorum."

"Kaç yaşında olduğunu biliyorum. Seni ben doğurdum, unuttun mu?"

Neredeyse 10 kilo. Yirmi yedi saattir doğumda."

Doğum hikayemin tamamını anlatamadan - çünkü bu işin sonu oraya varacaktı - ben araya girdim. "Anne, su ısıtıcı dolabının tahtalarının gevşek olduğunu biliyor muydun?"

Nefesi kesildi. "Hayır, orada fare yoktu, değil mi?"

Kıkırdıyorum. Annem her türlü kemirgenden nefret eder. "Hayır, fare falan yoktu. Sadece tahtaların gevşek olduğunun farkında olup olmadığınızı bilmiyordum."

"Hayır, ben o dolaba hiç girmem. Baban -Allah rahmet eylesin- tüm bu eşyalarla ilgilenirdi. Bir tamirci

çağırman gerekiyor mu?"

"Hayır, hanımefendi. Onları geri
çiviledim." "Oh, tamam. Teşekkür
ederim, evlat."

İçinde mektuplar olan saklanma deliğini bulmam konusunda
tamamen ilgisiz görünüyor. Bunu hakkında hiçbir şey
bilmediği anlamına geldiğine eminim.

Vedalaşıyoruz ve eve döndüğümde yatağımın altından
ayakkabı kutusuna uzanıyorum. Bouvier denen bu adamın
babamla ilişkisini ve bana neden bisiklet
gönderdiğini anlamak için birkaç tane daha okuyacağım.

Babam yaralanma nedeniyle terhis edilmeden önce iki yıl
deniz piyadesi olarak görev yapmış. Belki Bouvier onunla
birlikte görev yapmıştır.

Yığındaki ikinci mektubu açıp okumaya başladım.

Benjamin,

Thank you for your most recent letter and the photos of Cruz in his baseball uniform. He is getting so big.

I hate that I can't be a bigger part of his life, but I'm trying to respect Estrella's wishes. I can't say it doesn't hurt though, knowing my son is growing up without knowing me. I feel like part of my soul is missing.

So I remind myself it's not about me and that Cruz is being cared for by parents that love him. But I love him too, so very much. As long as he's happy, I can bear it, only getting these small glimpses. It's not easy, but I know it's what's best for him, and that's the most important thing.

Thank you again for everything, Benjamin. You're a good man.

Regards,

Paul

Bakışların ikinci paragrafa geri dönüyor. 0 iki kelimenin anlam kazanması için yedi kez daha okuyorum.

Benim oğlum.

Ama bu hiç mantıklı değil. Ben bu adamın oğlu değilim. Benjamin Estrada benim babam. Ailemin geri kalanı kahverengi gözlükken benim neden mavi gözlü olduğumu hep merak etmişimdir.

Ama hayır. Olamaz. Dehşet vücudumdaki her kemiğe sızıyor ve onları yumuşak hissettiriyor. Ayağa kalkıp bilgisayarımı bulduğumda bacaklarım beni zar zor tutuyor ve ellerim o kadar kötü titriyor ki arama motoruma ismi yazmakta zorlanıyorum.

Paul Bouvier.

Makaleler ekranımı doldurdu. Görünüşe göre bu adam moda dünyasında ünlü ve o zaman babamın lise mezuniyetim için bana verdiği şık takım elbiseyi hatırlıyorum. Kömür grisi bir Bouvier takımıydı.

Sikeyim.

Resimler sekmesine tıklıyorum ve adamın fotoğrafları ekrana yayılıyor. Annem ve babamdan daha yaşlı görünüyor, tuzlu ve biberli saçları var ve...

Lanet olsun.

Gördüğüm en mavi gözler. Ama gerçekte, o gözleri gördüm. Birçok kez.

Aynaya her baktığımda.

Restoranın dışında durdum ve pencereden içeri baktım. Pazartesi akşamları yemeklerimden önce bunu hep yapardım, sadece akşam yemeğimle buluşmadan önce kendimi topraklamak için

Arkadaşım. İlk seferinden daha kolaydı, ki bu neredeyse bir yıl önceydi.

Ağustos akşamının sıcaklığını arkamda bırakarak rahat bistroya girdim, yüzüm beni karşılayan klima patlamasıyla serinledi. Ev sahibesi başını kaldırdı ve gülümsedi.

"O zaten burada," diye bilgilendirdi beni.

Hiç şaşırmadım. O her zaman benden önce burada olurdu. Diğer müşterilerin çoğunun göremeyeceği şekilde arka tarafa, her zamanki masamıza doğru ilerledim.

Yüzünde kocaman bir gülümsemeyle durdu ve ben de Paul Bouvier'ye doğru yürüdüm.

Biyolojik babam.

BÖLÜM 7

"MERHABA, OĞLUM." PAUL beni kucakladı, ben de masanın karşısındaki koltuklarımıza oturmadan önce ona karşılık verdim. Beni her seferinde aynı şekilde selamlıyordu ve bana oğlum demesi daha doğal gelmeye başlamıştı.

Ona baba demeye henüz hazır değildim -ve olacağımdan da emin değildim- bu yüzden her zamanki tarzımla cevap verdim. "Merhaba Paul. Seni gördüğüme sevindim." Ve bunda ciddiydim. Paul Bouvier'den gerçekten hoşlanmıştım. Hiç hata yapmayan mükemmel bir insan mıydı? Kesinlikle değildi. Ama tanıdığım en samimi insanlardan biri miydi? Yüzde bir milyon.

Bu yüzden onun sevgisine tahammül ettim ve artık bana oğlum dediğinde irkilmiyordum. Bana ve tüm bu yeni bilgilerle mücadele etme şeklime karşı çok nazik ve anlayışlıydı. Ona sorduğum her soruyu cevapladı, tartışması onun için zor olan şeyleri bile.

"İşler nasıl gidiyor?" diye sordu.

"Çok iyi. İki iş de. Geçtiğimiz hafta sonu ekiple birlikte çalıştım. Pek heyecan verici bir şey olmadı, çoğunlukla yüksek riskli arama emirlerini yerine getirdim."

Başını sallarken yüzü ciddiydi. "Seninle gurur duyuyorum Cruz, ama endişeleniyorum."

"Gerek yok. Bizler teşkilattaki en iyi eğitimli memurlarız, bu yüzden her şeye hazırlıklıyız."

"Yeteneklerinizden bir an bile şüphe etmiyorum ama yaptığınız işin çok tehlikeli olabileceğini biliyorum. Kendime eğitiminin seni güvende tutacağını söyleyip duruyorum." Başını yana eğiyor. "Acemi birliği mezuniyetine geldiğimi söylemiş miydin?"

Kaşlarım şaşkınlıkla kalktı. "Hayır. Gerçekten mi?"

Paul bir süre tabağına bakar ve tekrar başını kaldırdığında mavi gözleri yaşlarla dolmuştur. "Tabii ki yaptım. Pek çok etkinliğinize geldim ve arkada saklandım. Lise mezuniyetine. Son sınıftaki tüm playoff maçlarına."

Aklım başımdan gitmişti. "Beyzbol maçlarıma mı geldin?"

Gülümsemesi genişledi. "Eyalet finallerinde sol saha duvarının üstünden attığın sayı neredeyse kafama çarpıyordu. Neyse ki yanımdaki adam eldiven takıyordu ve topu yakaladı." Derin bir nefes aldı ve sonra üfledi. "Top hâlâ bende."

"Bir dakika. Ne? Yanındaki adamın yakaladığını söylemiştin."

"Ondan satın aldım." Paul masanın altına uzandı ve üzerinde isminin yazılı olduğu bir karton kutu çıkardı. Gözleri benimkilerle buluştuğunda ihtiyatlıydı. "Cruz kutumu görmek ister misin?"

Zaten patlamış olan zihnim resmen patladı. "Cruz kutun mu var?"

Çenesi duyguyla titredi ve sonra başını sallayarak sertçe sıktı. "Sana dair sahip olduğum tek şey buydu. Oğluma sahip olamadım ama kimse anılarımı elimden alamazdı."

Lanet olsun. Yüzündeki acıyı görmek çok zordu. Bu bana tartışmalarımızdan zaten bildiğim bir şeyi anlatıyordu. Ben asla onun kurtulmaktan mutlu olduğu gayrimeşru bir piç çocuğu değildim, ki ilk düşüncem de buydu. Hayır, ben onun oğluydum.

Kendisinden saklanan ama asla unutmadığı biriydi.

"Görmeyi çok isterim," dedim ona, sesim her zamankinden daha boğuk çıkıyordu.

Kapağı açıp kutuyu açtığında Paul'ün gülümsemesi ancak gururlu olarak tanımlanabilirdi. "İşte top." Topu bana uzattı ve ben de elimde evirip çevirdim, parmaklarım bağcıkların tanıdık ısırığını buldu.

"Buna sahip olduğuna inanamıyorum," dedim, o vuruşun tatlı anıları damarlarıma nostalji aşıyordu. Sopanın yankılanan çatırtısı, topun yükselişi, mükemmel bir vuruşun hızı, gittiğini anlamak için izlememe bile gerek yoktu. Ama yine de izlemiştim ve sonra ilk kaleyi dönerken onu gözden kaybetmiştim.

"Acaba... benim için imzalar mısın diye merak ediyordum. Maçtan sonra sahaya inip senden imza istemeyi ne kadar çok istediğimi bilemezsin ama bu büyük anını bölmek ya da anneni üzmemek istemedim."

"Köpüklü su ve viski ekşisi," dedi garson Kenzie, biz daha sipariş vermeden içeceklerimizi masaya bırakırken. Bu mekâna neredeyse bir yıldır geliyorduk ve her seferinde aynı içecekleri alıyorduk.

Paul buraya ilk gelişimizde bana yıllar önce içkiyi bıraktığını söyledi ve nedenini anlattığında dürüstlüğü karşısında şok oldum. Bu hikayeyi Auburn ve Monty ile bile paylaşmamıştı, ancak doğru zaman geldiğinde paylaşmayı planladığını söylemişti.

"Ödünç alabileceğim bir kalemin var mı?" Kenzie'ye sordum, o da cebinden bir tane çıkardı. Kalemi aldım ve Paul'e geri vermeden önce beyzbol topunun üzerine adımla yazıp imzaladım. "Al bakalım. Sanırım ilk kez bir topa imza atıyorum."

"Teşekkür ederim," diye nefes aldı, küçük küreyi altından yapılmış gibi iki elinde tutuyordu.

Kalemi Kenzie'ye uzattım ve o da siparişlerimizi yazmak için kullandı, ikimiz için de makarna primavera. Paul kutudan eşyaları çıkarmaya başladı ve bana tarihlerini anlattı.

"Bunları senin mezuniyetinde hatıra olarak satmışlardı," dedi ve bordo bir püskülü havaya kaldırdı. Biraz salladığında ipler dalgalandı. "Salutatorian olduğun için seninle çok gurur duydum. Konuşman gerçekten çok iyiydi."

"Çok gergindim," diye itiraf ettim kıkırdayarak. "*İnsanların önünde kalkıp konuşacak* türden bir adam değilim."

"Anlayamadım. Şimdi bu mu? Noel oyununda gergin olduğunu söyleyebilirim. Sürekli yer değiştiriyordun."

Katlanmış programı aldım ve kahkahalara boğuldum. Üçüncü sınıfta İki Numaralı Bilge Adam rolünü oynadığım zamandan kalmaydı. "İşemem gerekiyordu. Bu yüzden bu kadar huzursuzdum," diye itiraf ettim ve Paul masanın öbür ucundan bana sırtıttı.

"Sahneye işemediğin için aferin. Bu da bir şeydir."

"Tüm bu şeylere gerçekten geldin mi?" Yıllar boyunca topladığı eşyaları karıştırırken sordum.

"Gittim ve gidemediklerim için Ben bana resimler ve programlar gönderdi." Paul'ün babamdan bu kadar tanıdık bir şekilde bahsetmesi artık beni ürkütmüyordu. İki adam bir tür dostluk kurmuşlardı ve bana duydukları sevgi bu dostluğu bir arada tutan çimento gibiydi.

"Orada olduğun için teşekkür ederim. Yani, henüz senin farkında olmadığımı biliyorum, ama şimdi benim için gerçekten çok şey ifade ediyor."

Paul sevecen bir gülümsemeyle beni şerefliendirdi ve elimi okşadı. "Benim için bir zevkti. Keşke daha fazlasını yapabilseydim."

Kenzie yemeklerimizle yaklaşırken masayı topladık. Paul, "Altı yaşına kadar varlığından bile haberim olmamasından nefret ediyorum," dedi Kenzie gittikten sonra. "Seni yüz yüze ilk gördüğüm anı hâlâ hatırlıyorum. Ön bahçede oynuyordun ve bana o şirin, küçük, dişli sırtışını yapmıştın."

Bu hikâyeyi daha önce de duymuştum ama Paul tekrar anlatırken sessizce oturup yemek yedim. Anlatmak ona bir tür rahatlık veriyor gibiydi.

"Benim için Estrella'nın yerini bulması için özel bir dedektif tutmuştum. Hâlâ sürekli onu düşünüyordum."

Neden kaçtığını. Onu Teksas'ta buldu ve ben de ertesi gün uçağa atlayıp senin evinin adresini buldum. Seni damperli kamyonunla oynarken gördüğümde bana baktın ve mavi gözlerini görür görmez anladım. Tıpkı kardeşin Monty'ye benziyordun."

Araştırmalarımın ve Paul'ün anlattıklarından Monty'nin onun üçüncü çocuğu olduğunu, benim ondan üç ay küçük olduğumu biliyordum. Paul makarnayı çatalının etrafında döndürdü ve devam etmeden önce bir ısırık aldı.

"Kalbim çok hızlı atıyordu. Tek yapmak istediğim seni kucağıma alıp sarılmaktı ama seni korkutmak istemediğim için annenle konuşmak istedim. Onu almak için içeri koştun ve beni görür görmez seni tekrar içeri gönderdi."

"Ve sana İspanyolca küfretti," diye ekledim o suyundan bir yudum alırken.

"Tam ön bahçede," dedi kıkırdayarak. "Sonra ayakkabısını çıkardı. Onu bana fırlatacağından oldukça eminim, ama baban tam o sırada geldi ve durumu yatıştırdı."

"Öfkelendiğinde onu sakinleştirebilen tek kişi oydu," diye hatırladım. "On yedi yaşındayken bir keresinde bana ayakkabı fırlatılmıştı. Gerçi tamamen hak etmiştim. Bütün gece aramadan dışarıda kalmıştım. Neyse ki sadece tüylü bir terlikti ama niyeti belliydi."

Paul bana eğlenerek başını salladı ve gözlerini devirdi. "Genç oğlanlar. Bana en çok Auburn sorun çıkardı. Monty oldukça sessizdi. Kassie adında bir kız arkadaşı vardı, bu yüzden zamanının çoğunu onunla geçirirdi."

"Bana Monty'nin bekar olduğunu söylemiştin, sanırım ayrıldılar?"

Paul'ün dudakları inceldi ve köşelerinden aşağı doğru kıvrıldı. "Bu başka bir zaman anlatılacak bir hikâyeye. Her neyse, baban Estrella'yı -pardon, Stella'yı- sakinleştirip eve soktukten sonra dışarı çıktı. Ne istediğimi öğrenmek istedi."

Mükemmel makarnamdan bir ısırık aldım ve daha önce en az üç kez dinlediğim hikâyeyi dinledim. "Onu temin ederim ki

sorun istemediğimi ama başka bir çocuğum olup olmadığını bilmeyi hak ettiğimi düşündüğümü söyledim. O zaman kabul etmedi ama ertesi gün bir araya gelip benimle konuşmayı teklif etti."

Paul maden suyundan bir yudum daha aldı. "Küçük bir barda buluşmayı planlamıştık ve gerçekten ortaya çıktığında neredeyse şok geçirecektim."

"Babam bir şey yapacağını söylediye yapmıştır," dedim ve Paul gülümsedi.

"O gerçekten iyi bir adamdı Cruz ve onu çok erken kaybettiğin için üzgünüm." Uzun bir süre uzaklara baktı, sesi yumuşaktı. "Hayatında ona sahip olduğun için ne kadar minnettar olduğumu sana asla anlatamam. Senin için daha iyi bir baba isteyemezdim."

Paul Bouvier hakkında en çok takdir ettiğim şey buydu. Geçen yıl ilk kez yüz yüze görüştüğümüz andan itibaren babam hakkında saygıdan başka bir şey söylememişti. Ses tonunda en ufak bir gariplik ya da acıma belirtisi yoktu, sadece minnettarlık vardı. Ve bir kez bile biyolojik babam olarak Benjamin Estrada'nın gerçek babam olma konumunu gasp etmek için kendi konumunu kullanmaya çalışmadı.

Paul peçetesiyle ağzını sildi ve belli belirsiz gülümsedi. "Yaşlı adamın çenesini kapatmasını mı istiyorsun? Bu hikâyeyi sana daha önce anlattığımı biliyorum."

Bunu söylemek onu cesaretlendiriyor gibiydi, bu yüzden Kenzie su bardağını doldururken ben de onu şımarttım. "Hiç de değil. Devam edin."

"Ben'le buluştum ve Stella'nın benimle hiçbir şey yapmak istemediğini söyledi. Ağzını sıkı tutuyordu, ama korkmuş görüldüğünü söyledi." Boynunun arkasını çekti. "Bunun Chloe ile bir ilgisi olduğunu varsayıyorum." Onun adından söz edilince üst dudağı alaycı bir ifadeyle kıvrıldı.

Bana daha önce karısının ona karşı şantaj planından bahsetmişti ve o kaltakla hiç tanışmadığım için mutluydum.

"Bir otel odası tutmuştum ve bütün gece durumu düşündüm. Gözümü bile kırpmadım. Çok mutlu ve iyi bakılıyor gibiydin ve bildiğin tek yuvayı bozmak istemedim. Baban kötü bir niyetim olmadığını anladığında," Paul

"Beni seninle ilgili gelişmelerden haberdar etmeyi kabul etti. Karşılığında ben de senin velayetini almaya çalışmayacaktım."

"Babam size bir baba olarak yakınlık duyuyor," dedim.

Paul başıyla onayladı. "Bu konuda çok nazik ve anlayışlıydı. Tanıştıklarında annen zaten hamileydi, bu yüzden senin onun biyolojik oğlu olmadığını biliyordu. Karşılıklı bir anlaşmaya vardık. Hayatımda verdiğim en zor karardı ama iki ebeveyni ve istikrarlı bir yuvası olan bir çocuğun hayatını mahvetmek zalimlik olurdu. Seni asla incitmek istemedim Cruz."

Bir yanağından aşağı bir damla gözyaşı süzülürken bile her hecesinde samimiyet çınlıyordu.

"Biliyorum Paul ve sana çok minnettarım. Bunun senin için büyük bir fedakârlık olduğunu biliyorum ama sen haklıydın. Bu benim için travmatik olurdu."

Başını salladı ve sandalyesinin yanına koyduğu kutuyu almadan önce elinin topuğuyla gözyaşını sildi. "Burada babandan gelen mektuplar var. Benimkini ona okuduğunu biliyorum ama hikâyeyi onun bakış açısından okumak isteyebileceğini düşündüm."

İçkimin geri kalanını yudumlarken duygularımı dizginlemeye çalıştım. "Bunu çok isterim."

"Onlar sizde kalabilir, ama onlara bakmayı bitirdiğinizde hatıraları geri almak isterim."

"Elbette," diye onu temin ettim.

Paul masaya biraz para bıraktı ve kalktık. Kutuyu boş sandalyemin üzerine koyarak onu kucakladım. "Teşekkür ederim," dedim sessizce. "Benim için çok şey ifade ediyorsun Paul."

Onunla ilk kez bir yakınlık kuruyordum ama kendimi iyi ve doğru hissediyordum. Bana o mektuplar aracılığıyla babamın sesini duyma hediyesini vermişti ve ben daha fazla minnettar olamazdım.

"Bu sende kalsın," dedim ve beyzbol topunu kutudan çıkarıp eline tutuşturdum. "İmzaladığıma göre en az beş sent değerinde olduğuna eminim."

Yüzünde bir gülümseme belirdi. "Bu benim için her şeye değer Cruz. Sandığından çok daha fazla."

Duygularım beni alt edemedi kutuyu aldım ve restorandan çıktım.

BÖLÜM 8

I. AM. ÇOK. STRESLİYİM.

Ev sahibim az önce yeğeninin daireme "ihtiyacı" olduğu için kira kontratımı yenilemeyeceğini bildirdi. Ekim sonuna kadar, yani tam yirmi sekiz gün sonra taşınmam gerekiyor.

Kahretsin.

Aynı binada bulunan yeğeninin şu anda oturduğu daireye taşınmama izin vermeyi teklif etti, ben de bir göz atmak için beşinci kata çıktım.

"İşte burada," dedi Clara, kapıyı bir hışımla açarak.

Karanlık beni hemen çarptı. Elektrik düğmesine uzandığımda zaten açık olduğunu gördüm ama karanlık göz alabildiğine uzanıyordu. Bu çok da uzak sayılmazdı çünkü burası şimdiye kadar gördüğüm en küçük daireydi.

Karanlığın nedeni ortaya çıktı. Odadaki her şey siyaha boyanmıştı. Zemin, duvarlar, tavan, mobilyalar. Hatta buzdolabı bile.

Ve... Gözlerimi kısarak köşedeki şekilleri çözmeye çalıştım. Bu tuvalet ve duş muydu? Ayrıca koyu bir renge boyanmıştı.

Abanoz mu? Evet, kesinlikle öyleydi.

"Neden böyle... böyle?" Kolumu sallayarak sordum.

"Genesis gotik bir dönem geçirdi ama artık bundan sıkıldı. Şimdi."

"Yani benim dairemi ona mı veriyorsun? En azından yeniden boyayacak mısın?"

"Hayır," dedi Clara kesin bir ifadeyle. "Olduğu gibi kiralanacak. Yine de istersen boyayabilirsin."

"Buradaki her şeyi yeniden yapmak bana bir servete mal olacak. Parasını ödeyecek misin?"

"Üzgünüm, yapamam. İster al, ister alma."

Bırak! diye bağırdı zihnim. Burada yaşadığım bir gün içinde depresyona girerdim. Sadece küçük bir penceresi olan tek odalı bir üniteydi ve bir dolaptan biraz daha fazlasıydı. Benim küçük dairem bir ayakkabı kutusuysa, burası bir kalıp sabundu. Siyah bir sabun kalıbının içinde yaşıyor olurdum.

"Benim evimden çok daha küçük olduğu için kirada bir indirim olduğunu varsayıyorum?"

"Aslında aynısı olacak," dedi bir gram bile özür dilemeden.

"Ne? Bu çok saçma, Clara."

"İster al ister alma," diye tekrarladı, "ama hafta sonuna kadar bilmem gerekiyor ki başka birine kiralayabileyim."

"Eminim insanlar kasvet odasında yaşamak için sıraya gireceklerdir," diye karşılık verdim, ses tonumda ağır bir alaycılık vardı. Sonra yorgun bir iç çektim. "Sana haber veririm."

Daireye bakmak sabah rutinimi alt üst etmişti ve *Bouvier* binasına on dakika geç girdim.

"Kahretsin, üzgünüm," diyerek Anita'ya koştum. "Ev sorunlarım var."

Yüzünü buruşturdu. "Bu berbat." Gözleri santrale kaydı ve sesini alçalttı. "Tony birkaç dakika önce aradı ve sizi hemen ofisinde görmek istiyor."

İçime bir panik dalgası yayıldı. "Kahretsin, geç kaldığım için kovulacağımı mı sanıyorsun?"

Anita başını salladı. "Seni korudum. Ona banyoda olduğunu söyledim."

Harika. Muhtemelen bende kaka olduğunu düşünüyordur.

"Teşekkürler," diye nefes aldım, çantamı dolaba yerleştirdim ve ellerimi siyah pantolonumun önünde gezdirdim. "İyi görünüyor muyum?"

"Harika görünüyorsun. Git," dedi ve parmağıyla altın rengi asansörleri işaret etti.

Gergindim. Tony çok tatlı biriydi ama daha önce hiç ellinci kata çağrılmamıştım. Başım bir tür belada mıydı? Anahtar kartımı yuvaya yerleştirerek en üst katın düğmesine bastım.

Tony Moschella asansör kapıları açılır açılmaz ayağa kalktı ve Tanrı'ya şükür yüzünde bir gülümseme vardı. "Lehra, içeri gel ve otur."

Yüzümü hoş görünmeye ve paniklememeye zorlayarak masasının karşısındaki sandalyeye oturdum. "Yanlış bir şey mi yaptım?" Ağzımdan kaçırdım ve Tony kıkırdadı.

"Hiç de değil. Bu iyi bir şey. En azından senin iyi olduğunu düşüneceğini umuyorum." Masanın etrafında döndü ve kollarını göğsünde kavuşturarak poposunu kenara yasladı. Tony baba gibi yakışıklı bir adamdı ve tam bir yönetici asistanı gibi giyinmişti. Gri takım elbisesi üzerine tam oturuyordu ve tuzlu biberli saçları güzelce şekillendirilmişti.

"Tamam, vur bana."

"Emekli olmayı düşünüyorum."

Kalbim sıkıştı. "Bu beni üzüyor Tony. Seni her zaman görmeyi özleyeceğim."

"Yakın bir zamanda değil ama belki birkaç yıl içinde. Sizi buraya çağırdım çünkü ben ayrıldığımda benim işimi almakla ilgilenip ilgilenmeyeceğinizi öğrenmek istedim."

Gözlerim kafamdan fırlayıp yere yuvarlansaydı bile şaşırmazdım. "Ben mi?" Odada sadece iki kişi olmamıza rağmen aptalca iki başparmağımla kendimi işaret ettim.

"Evet sen, Lehra. Avantajlar ve ücret harika ve..." Sesini alçalttı ve arkasındaki kapalı kapıya, Auburn Bouvier'in özel ofisine baktı. "Bay Bouvier zor bir adam olabilir ama son zamanlarda farklı biri oldu. Çok daha hoş."

"Hmmm, bunu ben de fark ettim. Daha gevşek ya da başka bir şey gibi görünüyor. Daha güler yüzlü."

"Sizin için bazı rakamları bir araya getirdim," dedi Tony, bir dosyayı masanın üzerinden kaydırarak.

Açıp maaşı görür görmez, gözlerim bir kez daha bedenimden çıkma riskiyle karşı karşıya kaldı. "Vay anasını," diye nefes aldım ve Tony kıkırdadı.

"Evet, çok etkileyici. Şu anda kazandığım kadar değil ama on yılı aşkın süredir buradayım. Bence bu senin için iyi bir hamle olur Lehra. Sadece bir iş değil, bir kariyer."

Ve bu kadar parayla daha güzel bir binada bir yer tutabilirdim. Hemen olmaz ama eninde sonunda olur, değil mi?

Yüzümde devasa bir gülümsemeyle ona bakarken avucumu bacağıma vurdum. "Beni de yaz."

"Ben de bunu söylemenizi umuyordum. Bouvier'le bu konuyu konuşacağım ama eminim o da en uygun kişinin sen olacağın konusunda benimle hemfikirdir. Ona bahsetmeden önce senin ilgilenip ilgilenmediğini görmek istedim."

"Bunun için çok heyecanlıyım Tony," dedim ve ayağa kalkıp ona kocaman sarıldım. "Beni düşündüğün için teşekkür ederim."

Ben uzaklaşmadan önce sırtımı sıvazladı. "Benimle eğitime başlaman gerekecek, ne kadar erken olursa o kadar iyi. Öğrenecek çok şey var."

"Elbette. Sadece ne yapmam gerektiğini söyleyin."

"Bugün benim için yapabileceğin bir şey var. Finans departmanının gönderdiği şu evraklara bir göz atmam gerekiyor," dedi ve bir parmağıyla masasındaki korkutucu kâğıt yığınının tepesine vurdu. "Ama aynı zamanda personelin Noel partisi için davetiyeleri de almam gerekiyor. Benim için gidip alabilir misin?"

"Elbette," dedim hevesle ve sonra davetiye kutularını tek başıma nasıl taşıyacağımı düşününce yüzüm düştü. "Gerçi arabam yok. İşe metroyla gidiyorum."

"Cruz seni götürecek. Şimdi bak, davetiyeleri gözden geçirmeni ve her şeyin doğru olduğundan emin olmanı istiyorum. Bana Bouvier'in yanlış yazıldığı iki prova gönderdiler." Gözlerini devirdi. "Son gönderdikleri iyi görünüyordu, ama lütfen kabul etmeden önce herhangi bir hata olup olmadığını iyice kontrol edin. İşte bilgiler." Elindeki sıcak pembe yapışkanlı notu aldım.

"Tamam, ben mükemmel bir düzeltmenim," diye onu temin ettim. "Lisedeyken kağıtları düzeltmek için sayfa başına üç dolar alırdım. Futbol takımından bir servet kazanmıştım."

Tony güldü ve omzumu sıvazladı. "Çok girişimcisin. Cruz'u arayıp kaldırımda beklemesini söyleyeceğim."

"Selam Lehra," dedi Cruz, kapıyı açmak için arabanın yanında beklerken. Dudaklarının köşeleri yukarı doğru kıvrılırken gamzeleri ortaya çıktı. Gerçekten de çok güzel bir gülümsemesi vardı.

"Selam Cruz. Bugün beni gezdirdiğin için teşekkürler."

"Benim için bir zevk," dedi ve ben ön koltuğa yerleşirken bana göz kırptı. *Tanrım, neden bu kadar sevimli?*

Birden yazıcının nerede olduğunu bilmediğimi hatırladım. *Harika, Lehra. Bu önemli bir bilgi olurdu, sence de öyle değil mi?*

"Adresi biliyor musun?" Cruz direksiyona geçtiğinde uysalca sordum.

"GPS'e girdim bile," diyerek beni temin etti ve kaldırımdan uzaklaştı.

Yolda giderken apartmanların geçişini izledim ve onlardan birinde yaşamayı hayal ettim. *Bir gün...*

"Çok sessizsin," dedi Cruz ve ben de dışarı baktığım pencereden başımı çevirdim.

"Özür dilerim. Ay sonunda dairemi kaybedeceğimi öğrendim. Ev sahibinin bana gösterdiği yeni daire çok iğrenç. İçindeki her şey gece gibi siyaha boyanmış. Yani, her şey. Duvarlar, zemin, tavan, mobilyalar. Çok iç karartıcı."

"Başka bir binaya taşınabilir misiniz?"

"Bir şeyler bulmaya çalışmam gerekecek. Yeni daire Bentley'den daha büyük değil. Hey, sence patronumuz arabalarından birinde yaşamama izin verir mi?"

Cruz kıkırdadı. "O kadar kötü, ha?"

Ona düz bir bakış attım. "Tek kişilik bir oda, kanepeler, mutfak, tuvalet ve duş yataktan bir adım bile uzakta değil. Sanırım tuvaleti komodin olarak kullanabilirim."

"Bir şey bulursan bana haber ver. Taşınmanıza yardım edebilirim." Başka bir araba durur durmaz arabayı park yerine soktu. "İşte burası," dedi başını bir vitrine doğru eğerek.

"Hemen döneceğim." Dışarı çıktım ve iki parmağımın arasında tuttuğum yapışkan notla matbaanın ofisine girdim.

"Size nasıl yardımcı olabilirim?" diye sordu sert yüzlü bir bayan tezgâha yaklaştığımda.

"Bay Bouvier için Noel partisi davetiyeleri almam gerekiyor."

Adını duyunca soğuk tavrı anında ısındı ve neredeyse sevinçten uçacaktı. "Tabii ki. Bırak da onları alayım."

Beş dakika sonra örneği defalarca kontrol etmiş, saat ve tarihin doğru olduğundan emin olmak için nota bakmıştım. Davetiyeler muhteşemdi; koyu kırmızı, yarı saydam parşömen kaplamalı ve minik beyaz saten bir fiyonkla iştirilmişti.

"Her şey tatmin edici mi?" diye sordu kadın ve başımı sallamadan önce her şeyi bir kez daha gözden geçirdim. Tony'den aldığım ilk görevi berbat etmek istemiyordum.

"İyi görünüyor. Teşekkür ederim."

Gülümsedi ve Atticus adında birinin gelip kutuyu benim için taşıması için arkaya seslendi. Bir adam belirdi. Kısa boylu ve tombuldu, sanki başka birinin vücudu için yapılmış gibi görünen kolları vardı. Kutuyu kaldırdığında ikiye ayrılacağından korkuyordum ama kutuyu dışarı çıkarmayı ve güvenli bir şekilde bagaja yerleştirmeyi başardı.

Arabaya tekrar girdiğimde Cruz telefonla konuşuyordu ve "Kulağa hoş geliyor. Telefonunu konsola geri koymadan önce "Teşekkürler" dedi.

İşe geri dönerken "Bana mutlu olduğun şeyi söyle" dedi.

Dişlerim alt dudağıma battı ve gülümsememi kamufle etmeye çalıştım. "Bir şey buldum ama henüz bir şey söylemem gerekip gerekmediğinden emin değilim."

"Auburn'ün asistanlığını devralmakla mı ilgili?"

Şaşkınlıkla göz kırptım. "Bunu nereden biliyorsun?" "Tony bana bahsetmişti."

Omuzlarım heyecanla titredi. "İşte bu kadar. Sanırım bunu yapacağım."

"Yapmalısın."

"Umarım yapabilirim. Tony'nin işi biraz karışık."

"Harika olacaksın," dedi bana cesaret verici bir şekilde gülümseyerek ve dirseğiyle beni d rt terek. " ok zekisin Lehra ve bence herkesle iyi anlaşabilirsin. Auburn Bouvier'le bile."

Basit bir dokunuş ve onun tatlı duygusuyla içime bir sıcaklık yayıldı.

Oraya vardık ve Cruz ben davetiyeleri alamadan bagajdan kaldırdı. "Bunları senin için yukarı taşıyacağım." Kutuyu tek omzuna aldı ve pazıları şişerken ceketinin kollarının açılma tehlikesi geçirmesini dikkatle izledim.

"Seni mutlu eden şey nedir?" Asansöre bindiğimizde sordum.

Utangaç bir şekilde yere gülümsedi ve sonra gözlerini kaldırıp koyu renk kirpiklerinin altından bana baktı. "Bugün seni görmem gerek."

"Bundan daha iyi bir şeyin olmadığı için  zg n m," diye takıldım ve o da güldü.

"İnanın bana, g n m n en önemli olayı bu oldu."

Bu sözler üzerine karnımdaki çarpıntıyı inkâr edemezdim.

Tony biz içeri girer girmez ayağa kalktı. Cruz kutuyu masanın üzerine koydu ve Tony'nin kutunun üzerine yapıştırılmış örnek davetiyeyi spekülatif bir gözle incelemesini endişeyle izledim.

"M kemmeller," diye açıkladı ve omuzlarımdaki gerginliğin azaldığını hissettim. "İyi iş, Lehra."

Cruz ayrılmadan önce göz kırptı.

"Benden istediğin başka bir şey var mı?" Tony'ye sordum ve arkasındaki kapı açılırken başını salladı.

"Lehra, seninle bir dakika görüşebilir miyim?" Auburn Bouvier sordu ve sinirlerim yüzüncü seviyeye yükseldi. Benimle iş hakkında mı konuşmak istiyordu? Yoksa bu sabah geç kalmam hakkında mı? Kahretsin, her şey olabilirdi.

"Tabii ki."

Patronumuzu i  ofise kadar takip ederken Tony kürek kemiklerimin arasına destekleyici bir vuruş yaptı ve kapıyı kapatıp oturmamı işaret etti. Yüksek koltuğunu aldı.

arkalıklı deri sandalyeye oturdu ve ellerini önünde, masanın üzerinde birleştirdi.

"Anladığım kadarıyla Tony ayrıldığında onun y e r i n i almayı düşünüyorsun."

"Evet, efendim. Çok isterim."

Dudaklarını bükerek başını salladı. "Bence iyi bir uyum sağlayacaksın."

Nerede yaşıyorsun?"

"Queens'de."

Bouvier sandalyesinde arkasına yaslandı ve bir parmağını dudaklarında gezdirdi, esrarengiz mavi gözleri benimkilerle buluştu. "Orası çok uzak. Manhattan'a taşınmanı istiyorum. Benim binamda tek yatak odalı bir daire var."

Ummm, ne yapacaksın? Yüzüme zorla bir gülümseme yerleştirdim. Bunu nazıkçe nasıl söyleyebilirim...

"Bu gerçekten çok hoş Bay Bouvier, ama sizin binanızda bir daireyi karşılayabileceğimi sanmıyorum. Maaşımın iyi olmadığından değil," dedim, "ama siz... bilirsiniz..." *Lanet olası bir milyarder.* Kendimi aptal gibi hissederek kelimelerimin üzerinde tökezledim ama o sabırla gülümsedi.

"Tony ayrıca, onunla birlikte eğitim alacağın ve kaçınılmaz olarak resepsiyonistlik görevlerine ek olarak yeni sorumluluklar üstleneceğin için maaşına zam yapılmasını talep etti."

"Oh, bu onun için çok hoştu."

"Zam yerine size daireyi teklif etmek istiyorum. Tony'nin yerine göreve başladığınızda maaşınız bugün size sunduğu maaşa yükseltilecek ve daire sizde kalmaya devam edecek. Bu akşam gelip hoşunuza gidip gitmediğini görebilirsiniz."

Ya benim hoşuma giderse? Çıglık atmak istedim. Bu sabah içinde yaşamayı düşündüğüm kasvetli sabun kalıbını duymak ister misin?

Auburn Bouvier'in oturduğu binayı biliyordum, çok lüks bir binaydı ve benim bu hayatta karşılayabileceğimden çok daha fazlaydı. Bedava ev bana her ay binlerce dolar kira tasarrufu sağlayacaktı. Bu bir rüyanın gerçekleşmesi gibiydi.

Ağzım bir açılıp bir kapanırken açlıktan ölmek üzere olan bir yayın balığına benzediğimden emindim. "Orada olacağım," dedim, havalı görünmeye çalışarak ve dikişlerim patlamak üzereymiş gibi görünmemeye çalışarak.

İki hafta sonra, Cruz'un yardımıyla, şimdiye kadar yaşadığım en güzel yere taşındım.

"Çok geniş," diye mırıldandım, kendimden geçmiş bir halde dönüp duruyordum. "Şu parke zeminlere bakın! O kadar parlaklar ki neredeyse yansımamı görebiliyorum. Ve pencereler! Çok netler." Tavandan tabana pencereleri göstermek için bir kolumu uzattım.

"Pencerelerin olması iyi bir şey," diye cevap verdi Cruz sırtarak, belli ki heyecanımla eğleniyordu.

"Ukala," diye karşılık verdim ve omzunu ittim. "Taşınmama yardım ettiğin için teşekkür olarak pizza sipariş edeceğim."

"Yapmak zorunda değilsin-"

Yüzünü buruşturdum. "Kapa çeneni, Estrada. Benimle pizza yiyorsun."

Yemekler geldiğinde birlikte koltuğuma oturduk ve açlıktan ölmek üzere olan insanlar gibi yemek yedik. "Buranın dayalı döşeli geldiğine inanamıyorum," dedim popomu yumuşak minderlerin üzerinde zıplatarak.

"Benimki de," diye cevap verdi Cruz. "Artık komşu olmamız çok güzel."

Omzumla ona vurarak gülümsedim. "Taşınmama yardım ettiğin için teşekkür ederim."

Karşılık veren gülümsemesi tatlıydı ve nefesimin biraz kesilmesine neden oldu. "Senin için her şeyi yaparım Lehra."

BÖLÜM 9

Elimde pembe bir kutuyla 302 numaralı dairenin kapısını çaldım.

Kapı açılmadan bir saniye önce içeriden "Bekle," diye bir ses geldi. "Lehra, hey."

Ama cevap veremedim çünkü Cruz Estrada üzerinde sadece ter lekeli gri bir şortla kapıda duruyordu. Yüce Tanrım! Böyle adamların gerçek hayatta var olduğunu sanmıyordum.

Ter, kaygan bronz göğsünden aşağı damlıyor, damlacıklar muhteşem karın kaslarının üzerinden nemli şortunun bel bandına doğru ok gibi inen kıllara karışıyordu. Güzelce yapılmış dövmelemler kollarının üst kısmını kaplıyordu. *Lanet olsun! Neden dövmelemleri olmak zorunda?*

Sağ pazusunda arka planında koyu kırmızı güller bulunan büyük ve süslü bir haç, diğer kolunda ise karmaşık bir tüyün yanında bir ok vardı.

"Lehra, bir şeye mi ihtiyacın vardı?"

O konuştuğunda aval aval baktığımı fark ettim ve suçlu suçlu gözlerimi onunkilere diktim. "Merhaba, ben geldim..." Uyuşmuş beynim buraya neden geldiğimi tam olarak hatırlayamıyordu. *Göz süzmek için mi? Hayır, bu olamaz.* Sonra fark ettim ki elimde bir

ve hatırladığım gibi zaferle önümde tuttum. "Sana daha fazla kurabiye getirdim."

"Bunu yapmana gerek yoktu," dedi beyaz bir havluyla yüzündeki teri silerken. "Antrenmanımı yeni bitirdim. İçeri gelmek ister misin?"

Evet.

"Hayır, sorun değil. Ben evime dönsem iyi olacak." Koridorun karşısında ve iki kapı aşağıda bulunan daireme doğru belli belirsiz bir işaret yaptım.

"Tamam. Kurabiyeler için teşekkürler."

Uzaklaşmak için döndüm ve sonra kutuyu hâlâ elimde tuttuğumu fark ettim. "Ah, pardon," dedim zoraki bir kahkaha atarak ve atıştırmalıkları uzattım.

Hay Allah! Neyim var benim böyle?

Daireme döner dönmez cam ve krom sehpanın üzerindeki telefonumu kontrol ettim ve Dwight'tan gelen cevapsız aramayı gördüğümde suçluluk duygusu anında gözeneklerime işledi. *Erkek arkadaşın ararken başka bir adama mı bakıyorsun? Hiç hoş değil, Lehra.*

Hemen kanepeye kıvrıldım ve onu geri aradım. "Selam bebeğim," diye cevap verdi.

"Hey, aradığımı gördüm."

"Evethhh." Kelimeyi söyleyiş şekli sırtımdan aşağıya doğru bir korku şeridinin inmesine neden oldu. "Bu hafta sonu için, gelemeyeceğim bebeğim."

Elimi yumruk yapıp kalçama bastırdım ve sesim üzüntüyle kalınlaştı. "Neden?"

"Annem birkaç hafta içinde garaj satışı yapacak ve eşyaları fiyatlandırmasına yardım etmemi istiyor."

"Bunu gelecek hafta sonu yapamaz mısın? Birbirimizi ayda sadece bir kez görebiliyoruz. Ayrıca bugün Cadılar Bayramı ve ben de bize kostüm aldım." Onun için kiraladığım Süpermen kostümünü ve seksi Lois Lane kıyafetimi düşündüm.

"Uzun mesafeli ilişkiler böyle yürür Lehra." Ses tonu patronluk taslıyordu ve sinirlerimi bozuyordu.

"Oh, her iki tarafın da söyledikleri zaman gelmeleriyle işe yaradığını sanıyordum. Sen

Ağustos'u da atladı."

Telefon hattından uzun bir iç çekiş sesi duydum. "Bu konuda çocukça davranacağını bilmeliydim."

Ouch.

Öfkem ve acım arttıkça, parmak eklemlerim bacağıma o kadar sert bastırdı ki muhtemelen yarın küçük dairesel morluklarım olacaktı. "Haklısın, Dwight. Sanırım seni gördüğümde görüşeceğiz."

"Tamam bebeğim," dedi kolayca, sanki az önce beni üzmemiş gibi. "Kasım ayı için uçuş bilgilerini bana bildir, seni havaalanından alayım."

"Söyleyeceğim." Sesim yenilmiş gibiydi ve ona Kasım ayında çok meşgul olduğumu söylemek istiyordum ama bu *çocukça* olurdu.

"Seni seviyorum, Lehra."

"Ben de seni seviyorum," diye mırıldandım telefonu kapatmadan önce.

Şaraba ihtiyacım vardı, kalktım ve kendime bir bardak pinot grigio doldurdum, mermer tezgahın üzerine yaslandım ve berrak beyazdan uzun bir yudum aldım. Oturma odasından telefonumun ping sesini duydum ve kadehimin üstünden gülümsedim. Muhtemelen Dwight bana hakaret ettiği için özür dilemek için mesaj atıyordu.

Hafif parke zemini geçtim ve telefonumu elime aldım, Cruz'dan bir mesaj gördüm.

Cruz: Kurabiyeler için teşekkürler!

Yazıya eşlik eden bir resim, Cruz'un kurabiyelerden birini yüzünde şapşal bir sırıtışla tuttuğu bir resim. Bu beni gülümsetti. Açıkçası o bademli-kirazlı kurabiyeleri sevmemiştim. Bana kuru ve kırılıgandılar. Ama Cruz onları seviyor gibiydi.

Onun için yapmaya devam ederdim.

Noel bu yıl çok hızlı geldi. Bouvier ofisinin yıllık tatil partisinde üst kısmı boncuklu ve etek ucu cilveli, straplez kırmızı bir elbise giyiyordum. Saçlarımı başımın tepesinde toplamıştım ve buklelerin kulaklarımın etrafına dökülmesine izin vermiştim.

"Harika görünüyorsun!" Gianna birçok yiyecek masasından birinde bana yaklaşırken şarkı söyledi. *Bouvier* binasının lobisi parlak kırmızılar ve kar beyazı renklerle süslenmişti ve otuz metrelik tavandan ışıltılı kar taneleri sarkıyordu.

"Sen de öyle," diye bağırdım. Auburn Bouvier'in yeni nişanlısı kırmızı bir kokteyl elbisesi ve uzun bacaklarını ortaya çıkaran yüksek topuklu ayakkabılar giymişti. "Bu gece kırmızı elbiseleri sallayacağız."

"Öyleyiz. Hadi bir selfie çekelim." Telefonunu mükemmel bir açıyla tuttu ve biz de gülümsedik. Auburn Bouvier'in yakışıklı yüzünde sevimsiz bir sırıtışla bizi fotobombajlamasıyla gülümsemelerimiz kahağaya dönüştü.

Bu ikisi için çok mutluydum. Gianna Moschella milyarderin dünyasına girmiş ve onu alt üst etmişti. Bir süre gizlice çıktıktan sonra, sonunda Gianna'nın babası Tony'ye ilişkilerinden bahsetmişlerdi. Eminim bu ilk başlarda garip gelmiştir ama artık alışmaya başlamıştı.

"İkiniz bu gece muhteşem görünüyorsunuz," dedi Auburn. Beni de dahil etmesi çok hoştu ama onun gözü sadece Gia'daydı.

"Teşekkürler patron. Sen de çok şık görünüyorsun." Kömür grisi bir takım elbise giymiş, kravat takmamış ve nişanlısının elbisesine tam olarak uyan kırmızı bir cep mendili takmıştı. Şüphesiz buranın baş tasarımcısı Devereaux tarafından koordine edilmişti.

"Öyle," dedi Gianna, hayranlıkla ona bakarak.

Boynuna bir öpücük kondurdu ve kulağına bir şeyler fısıldadı, bu da kızın kıkırdamasına ve kalçasına şaplak atmasına neden oldu. Patronumu şakacı davranırken görmeye hâlâ alışmaya çalışıyordum. Yıllardır çok soğukkanlıydı.

"Çocuklar nasıl?" Gia sordu ve Auburn'ün yüzü Arizona'daki bir buzlu şeker gibi yumuşadı.

"Az önce onları kontrol ettim. Abby ile birlikteler. Jane bulabildiği her şekeri yiyor ve Jaxon da tüm modellerle flört ediyor."

Güldük. Jaxon ve Jane çiftin evlat edinmeyi planladıkları ikizlerdi ve çok değerliydi.

"Neredeler? Gidip küçük dostlarıma merhaba demeliyim," dedim beş yaşındakileri bulmak için kalabalığa bakarak.

"Bu onlara şeker vereceğin anlamına geliyor, değil mi?" Gia açıkça sordu.

Küçümseyici bir el salladım. "Lehra Teyze'ye her zaman güvenebileceklerini biliyorlar."

"Orada Abby ile birlikteler. Çocuk evindeki gençlerden biri," diye açıkladı Auburn sol tarafını işaret ederek. "Bu akşam ikizlere bakması için bize yardım etmesi için onu tuttuk."

"Gelip eğlenebilmelerini istedik ama nişanlığının görevini yapması ve *herkesin arasına karışması* gerekiyor, değil mi?" diye sordu kaşlarını kaldırarak.

Auburn Bouvier yüzünü buruşturarak gülümsedi. "Yaşasın. Kaynaşmak en sevdiğim şeydir." Sonra bir eliyle Gianna'nın kolunu okşadı ve ona bu gece onunla yatay bir şekilde kaynaşacağını söyleyen bir bakış attı.

Kıskançlık içime işledi ve Dwight'ın bana böyle bakmasını diledim. Her bakışta sıcaklık ve istek yayan bir arzuyla. Bu duyguyu bir kenara iterek çifte veda ettim ve kırmızı bir kumaşla örtülü, beyaz vazolar içinde zarif çiçek aranjmanlarıyla süslü resepsiyon masasına yöneldim. Masanın arka kenarını dikkatlice kaldırarak, ikizlerin ziyareti için sakladığım şeker zulasının bulunduğu çekmeceyi buldum.

Çocukların giyinik olacağını düşünerek çikolatayı es geçtim, onun yerine Jane için kırmızı ve Jaxon için mor renkli iki Blow Pops tercih ettim. Sonra onları bulmaya gittim.

Jaxon, müstakbel babasınıninkine mükemmel bir şekilde uyan bir takım elbise giymişti, ancak cep mendili babasınıninkine uyacak şekilde beyazdı.

kız kardeşinin elbisesi. İki eli de cebindeydi ve modellerden biri olduğu belli olan uzun bacaklı bir esmerle konuşuyordu.

"Bu odadaki en güzel kadın sensin," dedi ona ve yüksek sesle gülmek için alt dudağını ısırıldı. *Çocuk küçük bir oyuncu.* Sanırım adı Angie olan kadın güldü ve içki masasına gitmeden önce çocuğun saçlarını karıştırdı.

"Heeeey," diye cıvıladım yaklaştığımda ve iki çocuk da coşkuyla el salladı. Onların seviyesine indim ve şekeri uzattım. "İkinize de bir şey getirdim."

"Teşekkürler Lehra Teyze," diye cevap verdiler hep bir ağızdan, emicileri açarken.

Jaxon elindekini bana doğrulttu ve kaşlarını salladı. "Sana bu odadaki en güzel kadın olduğunu söylemiş miydin?" Bir kısıp bastırdım.

Öne doğru eğilerek yanağına bir öpücük kondurdum ve orada bir dudak izi bıraktım. Diğer tarafta zaten iki tane vardı. "Teşekkür ederim, Jaxon. Bunu senden duymak çok anlamlı." Küçük ceketinin yakasını düzelttim. "Bu takımın içinde inanılmaz yakışıklı görünüyorsun."

"Teşekkürler, bebeğim." *Aman Tanrım, bu çılgın çocuk.*

Tekerlekli sandalyesindeki ikizine döndüm. "Janie, bu elbise çok güzel." Beyaz üzerine beyaz giymişti ve üzerinde küçük bir suni kürk omuz askısı vardı. Parlak kar taneleri elbisenin parlak malzemesi üzerinde dans ediyordu.

"Teşekkür ederim. Lolli benim için yaptı."

Arkamdan bir ses "Adımı mı duydum?" diye şarkı söylüyordu ve ayağa kalkıp döndüğümde Tora ve Tony'nin yüzlerinde aynı gülümsemeyle yaklaştıklarını gördüm. Kısa süre önce bir çift olduklarını açıklamışlardı ve onlar adına daha mutlu olamazdım.

"Lolli! Pops!" Janie, müstakbel büyükbabalarının sarılmalarını kabul etmeden önce ciyak ciyak bağırıyordu.

Çocuklar ziyaret ederken, akşamki bakıcıları Abby ile tanıştım ve bir gün çocuk doktoru olmak istediğini öğrendim. Uzun saçları vardı.

saç örgüsüydü ve giydiği zümrüt rengi elbise pürüzsüz, koyu tenini ortaya çıkarıyordu.

"Bu elbise çok çarpıcı," dedim ve o da gülümsedi.

"Bay Auburn benim için getirdi." Gözleri büyüdü. "Bende kalabileceğini söyledi. O ve Bayan Gianna ev için yeni bir Noel ağacı aldılar ve herkes için hediyeler aldılar."

Kalbim doluydu ve çalışmaktan hiç bu kadar gurur duymamıştım.

Bouvier.

"Mutlu Noeller, Tink." Lakap olmasaydı bile sesi tanırdım.

Başımı çevirdiğimde Cruz'un kanape masasında yanımda durduğunu gördüm. "Mutlu Noeller," dedim kadehimi kaldırıp kadeh kaldırarak. "Güzel görünüyorsun."

Aslında siyah takım elbisesi ve gömleğinin içinde, ilk iki düğmesi boyundan açılarak erkeksi göğüs kıllarını ortaya çıkaran görüntüsü için *hoş* kelimesi tam olarak doğru değildi ama ona karanlık ve tehlikeli dersem bunu iltifat olarak algılamayacağını düşündüm.

"Ve sen de... vay canına." Göğsünü okşadı. "Sanırım o elbisenin içinde bana çarpıntı hissi verdin."

Güldüm ve ona dirsek attım. "Dalga geçmeyi bırak."

Masaya dönüp i ç i n d e bir çeşit krema ve ince dilimlenmiş etten yapılmış bir rozet olan bir kanepeyi almadan önce bana tenimi kızartan bir bakış attı. Onu incelerken kaşları çatıldı.

"Erkek yemeğine ihtiyacım var."

"Erkek yemeği mi?" Alay ettim, o da başını salladı.

"Bunlar çok küçük. Sadece beni kızdıracak kadar büyük." Ağzına attı ve çiğnedi. "Lezzetli ama daha büyük yapmaları gerek."

"Onlar kanepeler. Şirin ve küçük olmaları gerekiyor," diye karşı çıktım.

Bana kaşlarını çatarak, "Şirin olmak yemekte aradığım bir şey değil," dedi.

Dördünü üst üste dizdim ve ona uzattım. "Al bakalım. Erkeksi kanepeler." Onları ağzına tikiştirdi ve ben de güldüm. "Şimdi tatmin oldun mu?"

Büyük lokmayı yuttuktan sonra dudaklarını seksi bir yarım sırtışla yukarı doğru büktü. "Pek sayılmaz ama bu da bir başlangıç."

Oh. Benim. Bu ifade ima dolu muydu yoksa ne?

Şarabımı bir dikişte içtim ve Cruz artık boş olan bardağıma baktı. "Bir içki daha ister misin?"

"Bu harika olur. Chardonnay içiyorum."

"Hemen döneceğim," dedi ve köşedeki zarif bir şekilde dekore edilmiş bara doğru ilerledi.

Küçük atıştırmalıklardan birini alıp yedim ve Cruz'a hak vermek zorunda kaldım. İştahımı açmaya ancak yetmişti. Gözlerim odayı taradı ve yüzünde kocaman bir gülümsemeyle bana doğru yürüyen kişiyi gördüğümde bir an duraksamak zorunda kaldım.

"Dwight?"

"Hey, bebeğim," dedi, son birkaç metreyi koşarak geçti ve beni kucakladı.

"Ben... ne... aman tanrım!" Beni yere bıraktı, ben de ellerimi omuzlarına koydum ve ona mutlulukla gülümsedim. Topuklu ayakkabılarımla aynı boydaydık. "Burada olduğuna inanamıyorum. Aspen'e gideceğini sanıyordum."

"Gelmek üzereydin ama uğramak istedim ve-"

Seninle gelebilmem için bana bir çanta hazırladığını söyleyerek beni şaşırtmak mı? Umutla düşündüm.

Cruz içkimi getirdiğinde Dwight'ın sözünü bitirmesi yarıda kaldı. "Hanımefendi için bir chardonnay," dedi yeni geleni fark etmeden ve dostça bir tokalaşma için elini uzatmadan önce. "Selam dostum. Seni tanıdığımı sanmıyorum. Ben Cruz Estrada."

"Dwight Jones."

"Oh, Lehra'nın erkek arkadaşı. Tanıştığımıza memnun oldum."

"Peki sen kimsin? Hizmetçilerden biri mi?" Dwight sordu ve kibirli tonu beni anında sinirlendirdi, ancak Cruz kolayca gülümsedi.

"Hayır, ben Auburn Bouvier'in şoförü ve kişisel güvenliğiyim."

Dwight'ın küstahlığı karşısında utanarak, "Cruz da yedek polis memuru. Acil Servis Birimi'nde çalışıyor."

"Sağlık görevlisi gibi bir şey misin?"

Cruz başını salladı ve bardağındaki kahverengi sıvıdan bir yudum aldı. "Hayır, ancak tıbbi ve kurtarma operasyonları konusunda eğitimliyiz. Şehrin SWAT ekibi olarak hizmet veriyoruz."

"Oh," dedi Dwight sahte bir gülümsemeyle. "Bunu asla yapamam. Şiddetten nefret ederim."

Cruz'un gülümsemesi tüm dişlerini gösterdikten sonra, "Ben de öyle *Dwight*. Biz şiddeti *önlemekle* görevliyiz, şiddete neden olmakla değil."

Oh, eek! Cruz'un yüzündeki ifade, tam o sırada biraz şiddet yaratmayı tekrar düşünebileceğini söylüyordu ve ben de araya girdim. "Dwight bu gece beni şaşırttı. Tam da bana neden burada olduğunu söylemek üzereydi." Kolumu onunla birleştirdim ve onu uyarıcı bir şekilde sıktım.

"Ben de tam büyük sürprizi açıklamak üzereydim," diyerek bardağıma aldı ve beni odanın ortasına götürmeden önce Cruz'a uzattı.

Ne yapıyor bu? Hâlâ beni ailesinin Noel gezisine davet etmeyi planladığını umarak merak ediyordum. Dwight tek dizinin üzerine çöküp elimi tuttuğunda ağzım açık kaldı. *Aman Tanrım. Aman Tanrım. Tanrım.*

Kalabalık yavaş yavaş farkına vardı ve dağıldı, oda sessizlikle yılanırken tüm gözler üzerimizdeydi.

"Lehra," dedi Dwight yüzünde kocaman bir gülümseme ve elinde aniden beliren yüzük kutusuyla, "sen benim hayatımdaki en parlak noktasın ve seni her şeyden çok seviyorum. Lütfen karım olarak beni onurlandır."

Az önce söylediği şeyi düşünürken yüzümün elbisem kadar kızardığından emindim. *Evlenme mi teklif ediyor? Şimdi mi?*

Evlilik hakkında birkaç kez belli belirsiz konuşmuştuk ama bunu şimdi yapmasını hiç beklemiyordum. Aynı şehirde bile yaşamıyorduk.

Dwight'ı seviyordum ama buna hazır değildim. Hazır *myctm*?

"Lehra?" diye sordu, gülümsemesi biraz gevşedi ve başımın üzerine milyonlarca tonluk bir basınç inmiş gibi hissettim. Herkes beklentiyle bana bakıyordu, ben de bu durumda söyleyebileceğim tek kelimeyi zorla söyledim.

"Evet, tabii ki."

Dwight ayağa kalkıp beni kollarıyla sarmadan önce yüzüğü parmağıma takarken herkes onu alkışladı. "Seni seviyorum," diye fısıldadı.

"Ben de seni seviyorum," diye cevap verdim, her kelimesinde ciddiydim ama geleceğimiz hakkında daha fazla konuşmadan nişanlanmak konusunda hâlâ çelişkilerim vardı.

Biri bize birer kadeh şampanya uzattı ve biz yudumlarken herkes bizi tebrik etmek için yanımıza geldi. Yüzüğümü gösterdim, kocaman ve benim zevkime göre biraz meşguldü ama güzel bir mücevher parçası olduğunu inkar edemezdim.

İyi dilekte bulunanlar sonunda dağıldı ve ben Dwight'ın elini sıktım. "Bir saniye konuşabilir miyiz?"

"Evet, tabii," dedi kolayca. "Hadi dışarı çıkalım." Parmaklarını benimkilerle birleştirerek güvenlik masasında durdu ve beni ön kapıdan çıkarmadan önce tekerlekli valizini aldı. Soğuktan titrediğimde ceketini çıkarıp omuzlarıma astı.

Dwight yere bakıp telefonuna dokunurken, "Bu bir sürpriz oldu," diye başladım.

"Güzel. Sana sürpriz yapabildiğime sevindim. Seni eve bırakmamı ister misin?"

"Ben, uh, ne?"

"Beni havaalanına götürmesi için bir Uber çağırıyorum. Seni bırakmamı ister misin yoksa biraz daha kalacak mısın diye merak ediyordum."

"Havaalanı mı?" Sanki bu kelimeyi daha önce hiç duymamışım gibi aptalca sordum.

"Evet, Aspen'e geç bir saatte uçacağım."

Göz kırtım. Daha yarım saat önce nişanlanmıştık. "Ve sen beni gtrmyorsun?"

Başını yana eğdi, yüzünde özür dileyen bir glmsemi vardı. "Bebeğim, bunu konuşmuştuk. Annem bu gezilere sadece ailesinin katılmasına izin verir. Kardeşim için de aynısı geçerliydi. Tiffany ancak Daniel'la evlendikten sonra bizimle gelmeye başladı."

"Oh, sanırım sadece düşündüm ki..." Sesim kesildi.

Dwight dudaklarıma yumuşak bir öpücük kondurdu ve sonra telefonuna döndü. "Merak etme. Evlenir evlenmez benimle gelebilirsin. Gerçekten çok eğlenceli olacak. Hepimiz kar motosikletleriyle dağlara çıkarız, sonra da geceleri jakuzide içkilerimizi yudumlarız."

"Kulağa eğlenceli geliyor," diye mırıldandım. *Davetli olmamam çok kötü.* "Araba sadece bir dakika uzaklıkta," dedi kollarını bana dolayarak ve beni kendine yakın tutarak. "Evleneceğim için çok heyecanlıyım.

Sen, Lehra. Seni dünyanın en mutlu kadını yapacağım."

İçimdeki soğukluk biraz çözüldü ve dudaklarımı boynuna yasladım. "Keşke kalabilseydin."

"Ben de, ama yapamayacağımı biliyorsun. Noel'i kaçırırsam annem çok üzülür."

Peki ya ben ne olacağım? Sormak istedim ama zamanım yoktu. Bir Hyundai kaldırıma yanaştı ve bir öpücük daha verdikten sonra Dwight ceketini üzerimden çekip tekrar giydi.

şoför bavulunu arkaya yüklerken göz kırparak "Hoşça kal nişanlım," dedi.

Ve sonra beni çok ama çok yalnız hissettirerek gitti.

BÖLÜM 10

"SÜRPRİZ!"

Dwight'ın annesi yanımdan geçip daireme girerken gözlerimi açtım.

"Bayan Jones," dedim, nişanlıma panik dolu bir bakış atarken sesime biraz coşku katmaya çalışarak. "Geleceğinizi bilmiyordum. Buyurun. Daireme." *Ki şu anda tam bir karmaşa içinde.*

Kendime pedikür yaptırdığım için ayak parmaklarımın arasına ayırıcılar koyarak ona doğru yürüdüm.

Yanağıma bir öpücük kondurarak, "Ziyaret etmemin benim için hoş bir sürpriz olacağını düşündük," diye mırıldandı. Sonra vücuduma baktı ve hızla gözlerini kırptırdı. "Gördüğüm kadarıyla misafir beklemiyordunuz."

Öyleydim ama Dwight'ı bekliyordum. Ve sadece Dwight'ı. Şu anda üzerimde taşıdığım küçük kırmızı geceliğin de kanıtladığı gibi.

"Evet, gidip bornozumu alayım." Hemen kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum ve sonra koridorda penguen yürüyüşü yaptım, yolculuk boyunca nefesimin altında küfrettim.

Kahretsin, kahretsin, lanet olsun. Kayınvalideni etkilemenin yolu, Lehra.

Çıktığımız iki yıl boyunca Dwight'ın annesiyle sadece bir kez karşılaşmıştım. Kahverengi saçlı, tilki gibi bir yüzü olan, incecik bir kadındı. Çok kibardı ve benden pek hoşlanmadığı hissine kapılmıştı.

Bornozumu üzerime geçirip belime sıkıca bağladım ve topallayarak oturma odasına geri döndüm. "Ben ba-a-a-ack'im," diye duyurdum gergin bir kıkırdama çıkararak. "Ve artık terbiyeliyim. Selam, Dwight."

"Selam tatlım," dedi ve yanağıma bir öpücük kondurdu. Nişanlandığımızdan beri onu görmemiştik ve bu küçük buluşmanın farklı olacağını ummuştum.

"Şunları hareket ettireyim. Ayak parmaklarımı yapıyordum." Sehpadan havluyu aldım ve tüm cila şişelerini yemek masasının üzerine koymadan önce küçük sepete geri yerleştirdim. *Tanrım, ne kadar pasaklı olduğumu düşünecek.*

Bayan Jones yeni boyanmış ayak parmaklarıma bakarak, "Gerçekten iyi bir pedikürcü bulmalısın," diye tavsiyede bulundu. *Yaramaz geceliğime uygun olarak fahişe kırmızısı.*

Parayla büyümemiştik ve bu nedenle hayatımda hiç profesyonel pedikür yaptırmamıştım. Şimdi kesinlikle parasını karşılayabilirdim, ama bu işte oldukça iyiydim, bu yüzden kendim yapmaya devam ettim.

"Tamam, bunu düşüneceğim. Sana içecek bir şey getireyim mi?"

"Köpüklü bir su harika olurdu," diye gülümseyerek cevap verdi.

"Hiç maden suyum yok. Normal suyum var ve içine biraz Sprite ekleyebilirim," dedim gülerek.

Bayan Jones hiç eğlenmedi ve benim gülümsemem de soldu. "Çay iyi olur."

"Hemen geliyorum. Dwight, neden mutfakta bana yardım etmiyorsun?" Gözlerimle ona fırlattığım hançerlerle çelişen tatlı bir sesle rica ettim. Akşam yemeğini de kontrol etmem gerekiyordu. "Sevdiğin Meksika güvecini yaptım."

"Elbette bebeğim, kulağa da hoş geliyor."

Mutfağa girer girmez ona döndüm ve tısladım, "Neden bana anneni getireceğini söylemedin? Tanrı aşkına, iç çamaşırı giyiyordum."

Dwight yüzünü buruşturdu. "Üzgünüm, şaşıracağını düşünmüştüm."

Çok şaşırmıştım. Kollarımı beline doladım ve yanağımı göğsüne yasladım. "Sorun değil, ama biraz uyarı iyi olurdu."

Başımın üstünü öptü ve ellerini sırtımda aşağı yukarı gezdirdi. "Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, iç çamaşırını beğendim."

"İyi bir çocuk olursan belki sonra tekrar görebilirsin," diye mırıldandım, biraz daha sokuldum.

"Muhtemelen hayır," dedi küçük bir kahkaha atarak. "Tabii annemin de görmesini istemiyorsan."

"O gittikten sonra," diye fısıldadım, boynundan yukarı doğru öperek. "Ona yakın bir otelde yer ayırttın mı?"

"Evet," dedi ve sonra tereddüt etti. "İkimize de Langham'da birer oda tuttum."

Öpüşmeyi kestim ve ona baktım. "Yani seninle bir otelde mi kalıyorum? Daha önce buraya hiç gelmediğin için yeni dairemi vaftiz edebiliriz diye düşünmüştüm." Ona cilveli cilveli kaşlarımı salladım.

Dwight geri çekildi ve parmağını orman yeşili tezgahın üzerinde gezdirerek aşağıya baktı. "Burası gerçekten güzel bir yer. Bana gönderdiğin resimlerden bile daha iyi."

"Bana cevap vermedin, Dwight. Otelde kalmak için bir çanta hazırlayayım mı?"

Başını sallarken burnunu kırıştırdı. "Hayır. Annem birlikte kalmamızı onaylamaz."

Şaşkınlıkla göz kırptım. "Ziyarete geldiğinde senin nerede uyuduğunu sanıyor?"

Bir omzunu kaldırdı ve sonra bıraktı. "Ona buraya geldiğimde bir otel odası tutacağımı söyledim."

Ona bön bön bakıyorum ve başımı hafifçe sallıyorum. "Bu çok garip, Dwight. Otuz üç yaşındasın."

"İçeride yardıma ihtiyacın var mı?" Bayan Jones oturma odasından seslenerek beni harekete geçirdi.

"Kahretsin, ay," diye fısıldadıktan sonra "Bir dakika," diye seslendim.

Aceleyle çaydanlığa biraz su koyup ısıtmak için ocağa koydum ve bu sırada uykuya dalmakta zorlandığım zamanlar için sakladığım papatya ayı poşetlerini buldum.

Sonra dolaplarımda güzel bir çay fincanı aradım. Pek süslü sayılmazdım. Kahvemi Artie'nin *bana* verdiği, üzerinde "*Üfle Bana... Sıcağım*" yazan bir fincandan içiyordum. Nedense Bayan Jones'un bundan hoşlanacağını sanmıyordum.

Sonunda eşleşen bir tabağı olan ve kırığı olmayan güzel bir fincan buldum. Ölmeden önce büyükannemindi. İçine sıcak su koydum, çay poşetini tabağın üzerine yerleştirdim ve Dwight'a sordum.

"Annen ayını nasıl içer?" "Krema, şeker ve bir limon dilimi."

"Kahretsin, hiç limonum olduğunu sanmıyorum." Buzdolabını aradım, elimi havadan limon getirecekmişim gibi çılgınca salladım ama yine de bir şey bulamadım. *İşte tam da* bu yüzden biraz haber vermek iyi olurdu. "Bunu ona götür, ben de krema ve şekerini getireyim," diye tısladım buzdolabını kapattıktan sonra.

Eminim Bayan Jones krema ve şeker setiyle servis yapılmasını bekliyordu ama benim yoktu. Kremamı her zaman kartondan döker ve şekerini kutumdaki küçük kepçeyle eklerdim. *Lanet olsun... Neden daha süslü olamıyorum? Bu sinir bozucu!*

Küçük beyaz bir kâse buldum ve içine tüm binayı şekerlendirecek kadar şeker koyduktan sonra bir çay kaşığı ve bir kutu vanilyalı krema ile birlikte tahta bir tepsiye yerleştirdim. Oh neyse, benim basitliğimle başa çıkmak zorundaydı.

Oturma odasına dönmeden önce güveci kontrol ettim ve birkaç dakikaya daha ihtiyacı olduğunu belirledim.

"Buyurun. Limonum olmadığı için üzgünüm," diye özür diledim ve tepsiyi sehpanın üzerine bıraktım.

"Eminim iyi olacaktır." Müstakbel kayınvalidem kremayı aldı ve sanki daha önce hiç gerçek bir kutu görmemiş gibi baktı. Belki de görmemişti. Dwight bir keresinde annesinin ev personeli olduğundan bahsetmişti.

Bir tutam döktü ve karıştırmadan önce yaklaşık üç tane şeker ekledi. Sessizliği bozma ihtiyacı hissederek Dwight'ın yanındaki sandalyeye oturdum ve "Uçuşun nasıldı?" diye sordum.

Annesi bir yudum aldı ve "Tek kelimeyle berbat" diye cevap verdi. Uçuştan mı yoksa gerçek bir kartondan kabaca dökülen limonlu ve kremalı çaydan mı bahsettiğinden emin değildim. "Birinci sınıf tuvaletleri otobüs yolcularının kullanmasına izin veriyorlar."

"Bu... hayal bile edilemez," diyebildim, sempatik bir gülümseme olduğunu umduğum bir tavır takınarak. "Trafik nasıldı? Akşamın erken saatlerinde havaalanından gelmek cehennem gibi olabiliyor."

Bayan Jones'un sırtı sertleşti ve Dwight uzanıp elimi okşadı. "Tatlım, annen küfür edilmesini onaylamaz."

Ne dedim ben? Oh... Cehennem dedim.

"Özür dilerim. New York trafiği bir azizin küfretmesi için yeterlidir," dedim sinirlerimi ele veren bir tür tiz kıkırdamayla.

"Eminim öyledir," diye yanıtladı kadın fincanını yere bırakmadan önce, görünüşe göre artık bitirmişti. "Düğün planlamasına başlayabilmek için gelip seni görmek istedim."

"Oh, bu... harika. Teşekkür ederim ama biraz zamanımız var. Dwight buraya taşınana kadar beklememiz gerekecek."

"Düğün bundan bir yıl sonra, önümüzdeki Şubat ayında gerçekleşecek. Önümüzdeki iki yıl içinde kulüp için uygun olan tek tarih buydu. Çok şanslıydık çünkü birisi iptal etti."

"Kulüp mü?" diye sordum.

"Şehir kulübü," diye cevap verdi, sanki bunu bilmem gerekiyormuş gibi. "Ailemiz Roosevelt yönetiminden beri üyedir."

"Hangisi?" Bunun neden önemli bir soru gibi görüldüğü hakkında hiçbir fikrim yoktu ama yine de düğün tarihimizin ve yerimizin çoktan belirlenmiş olduğunu düşünüyordum.

"Hangi ne?" "Hangi Roosevelt?" "Oh, Theodore."

"Oyuncak ayının adını Teddy Roosevelt'ten aldığını biliyor muydunuz?" Ben sordum. *Tekrar soruyorum... Bu önemli bir bilgi mi? Hayır, hayır, değil ama bu kadın beni gerdi.*

Bayan Jones kısaca, "Evet," diye cevap verdi. "Neyse, devam edelim." Üzerinde süslü bir yazı tipiyle *Gelin yazılı* beyaz bir takvim çıkardı. "İşte şu ana kadar belirlediğimiz tüm tarihleri içeren takviminiz. Eklemeniz gereken yeni etkinlikleri size bildireceğim."

"Bir saniyeliğine mekâna geri dönebilir miyiz? Her zaman Missouri'de evlenmek istemişimdir. Memleketimde."

Dwight'ın annesi sanki az önce ona başka bir gezegene gidip Marslı Marvin'le evlenmek istediğimi söylemişim gibi baktı.

Nişanlım elimi okşayan bir tavırla konuştu. "Tatlım, annen üç bin dolarlık depozitoyu yatırdı bile."

"Benim kilisem üyelerden sadece yüz dolar alıyor, yani bu çok para kazandırır," dedim parlak bir şekilde. "Belki annen parasını geri alabilir."

"Biz dindar değiliz," dedi sıkı bir gülümsemeyle. "Ve kulüpte para iadesi yok."

"O zaman belki de depozitoyu yatırmadan önce bana sormalıydın," diye elimden geldiğince nazik bir şekilde tartıştım.

"Oğluma sordum," dedi çenesini biraz yukarı kaldırarak. "O da bana onay verdi."

Gözlerim Dwight'a kaydı ve o da gülümseyerek başını salladı. "Harika olacak Lehra. Söz veriyorum. Kulüp çok güzel. Çok şık."

"Peki, tarihler esnek mi? Ben hep bir yaz düğünü hayal etmişimdir."

"Önümüzdeki iki yıl için uygun olan tek tarihin o olduğunu söyledim zaten," dedi Bayan Jones, sesine sinirli bir ton katarak. "Ayrıca yaz mevsimi çok sıcak olur."

Yaklaşan bir tartışmayı hissedenden Dwight araya girdi. "Anne, yorgun değil misin? Gidip otele yerleşsek iyi olur."

"Evet, akşam yemeğini orada yiyebiliriz."

Hazırladığım güveçten bahsetmedim bile çünkü dürüst olmak gerekirse, evimden çıkmalarına hazırdım. Bunalmıştım ve düşüncelerimi toparlamam gerekiyordu.

"Günaydın, Bayan Jones."

Ertesi gün bir kolunun altında büyük beyaz bir kitapla daireme girerken "Günaydın canım," dedi parlak bir sesle.

Dwight onun peşinden içeri girdi ve kapının hemen önünde durarak yanağıma bir öpücük kondurdu. "Merhaba tatlım. İyi uyudun mu?"

"Pek sayılmaz," dedim kısık bir sesle. "Zaten tüm bunlar yüzünden stresliyim."

Kaşları çatıldı. "Stres yapma bebeğim. Annem yardım etmek için burada, yani endişelenecek bir şey yok."

Evet, sorun da tam olarak bu.

Omzumun üzerinden baktığımda, kitabı sehpaye koyduğunu ve kanepeye oturduğunu gördüm. Bütün gece bunu düşünmüştüm ve annesiyle başa çıkmak için nişanlığımın yardımını almam gerektiğini biliyordum.

"Dwight, tüm bu düğün işlerinde arkamı kollamana gerçekten ihtiyacım var."

"Elbette Lehra. Neden yapmayayım ki?"

"Bilmiyorum, ama dün gece yapmadın. Hem de hiç."

Uzun bir iç çekti. "Mekan çoktan belirlendi ve şu anda bu konuda yapabileceğimiz bir şey yok, o yüzden devam edin."

Dişlerimi sıkarak gözlerimi kapattım ve ona kadar saydım. Tekrar açtığımda Dwight kanepenin arkasında durmuş, annesinin omzunun üzerinden bakıyordu.

"Gel bakalım Lehra," dedi Bayan Jones. "Bugün yapacak çok işimiz var."

Elini yanındaki koltuğa vurarak oturduğu kanepeye doğru yürürken, kendi idamıma gidiyormuşum gibi hissettim. *Bütün gelinler böyle mi hisseder? Bunun eğlenceli olması gerekmiyor mu?*

Yere çöktüm ve önümdeki kalın kitaba bir göz attım.

"Bu senin gelin incilin," diye açıkladı. "Tüm seçenekler arasında boğulmamanız için sizin için bazı seçimler yapma özgürlüğüne sahip oldum."

"Sanırım iyi olacağım," dedim sabırla.

"Elbette okuyacaksınız," dedi patronluk taslayan bir ses tonuyla. "Kendime bu kitabın bir kopyasını yaptım, böylece herhangi bir sorunuz olursa beni arayabilir ve sadece sayfa numarasına bakabilirsiniz."

Alaycı bir yorum yapmak isteyerek dilimi ısırđım ve ilk sayfayı açtım. Aslında çok hoş bir tarza sahip olan birkaç nedime elbisesi seçeneği vardı, ancak hepsi pembenin en soluk tonundaydı.

"Bunlar güzel," dedim birini göstererek. "Bu daha koyu bir pembe ya da mor renkte harika görünürdü."

"Al rengin Şubat düğünü için daha uygun olacağını düşünüyorum."

"Ben daha parlak renkleri severim."

Bayan Jones başını kaldırıp oğluna bakarak, "Elbette biliyorsun," dedi. "Dwight canım, neden gidip bize kahvaltı getirmiyorsun? Yumurta beyazı sebzeli omlet lütfen." Sonra bana göz kırptı. "Lehra ve ben düğün için rakamlarımıza dikkat etmeliyiz."

"Aslında olduğum yerden memnunum. Altı bedenim."

"Birçok uzman, dört bedenin bir gelinlik için mükemmel beden olduğunu belirlemiştir."

"İhtiyacım olan tek uzman Dwight," dedim, onun sahte tatlı tonuna uyarak ve kaşlarımı kaldırarak ona baktım. *Ya susacaksın ya da susacaksın dostum.*

Gözleri annesiyle benim aramda gidip geldi ve endişeyle yutkundu. "Bence Lehra iyi görünüyor."

Çok büyük bir destek sayılmaz ama en azından bu da bir şeydir.

"Omletimin yanında domuz pastırması alacağım," dedim, biraz da inat olsun diye, kapıya doğru koşmadan önce başını salladı.

"Hemen döneceğim."

"Renklere daha sonra geri döneceğiz. Şimdi pastaları tartışalım," dedi Bayan Jones ve mavi bir sekmeye işaretlenmiş başka bir bölüme geçti. "Bunlar hakkında ne düşünüyorsunuz?"

Dürüst olmak gerekirse, hepsini beğendim, ancak fotoğrafları birkaç dakika inceledikten sonra, inci süslemeli zarif, katmanlı bir pastada karar kıldım.

"Muhtemelen dört kata ihtiyacımız yok. Bu tamamen çok fazla pasta olur," diye belirttim ve Bayan Jones kaşlarını çattı.

"Aslında fırıncıdan fazladan bir kat daha eklemesini istemeyi planlıyordum. Bizim tarafımızdan davet edilecek dört yüz otuz üç misafirimiz var. Sizinkiler için tahmini bir sayınız var mı?"

"Dört yüz ve... uhhh, bu çok fazla gibi görünüyor."

Hoşgörüyü gülümsedi. "Evet, davet edilmesi *gereken* çok sayıda iş ortağımız ve diğer önemli kişiler var. Sizin taraftan kaç kişi bekliyorsunuz?"

"Maybeeee, altmış mı? Ben daha çok aile ve arkadaşlarla samimi bir düğün hayal ediyordum."

"Arkadaşlar ve aile hâlâ orada olacak," diye düşündü. "Şimdi, hangi pastayı tercih edersiniz?"

Sanırım buna da geri döneceğiz.

Mucizevi bir şekilde pasta çeşitleri konusunda anlaştık. Buttercream kremalı klasik beyaz kek benim favorimdi. Kremli tatlılıkla harmanlanmış nemli, kabarık keke bayıldım. Kırmızı kadife yakın bir ikinci oldu, bu yüzden damadın pastası için onu kullanmaya karar verdik.

Müstakbel kayıvalidem "Kaç nedime istediğini biliyor musun?" diye sordu.

"Üç," dedim kesin bir ifadeyle. "Arkadaşlarım Nicolette, Artie ve Gianna." Gülümsedim. "Ayrıca Mayıs ayında Gianna'nın düğününde olacağım."

Bayan Jones o kadar botoks yaptırmamış olsaydı, eminim alını kırıştırdı. "Artie?"

"Evet, o benim en iyi arkadaşlarımdan biri." "O mu?"

"Evet, Artie bir erkek." Küçük bir kahkaha attım. "Ona nedime diyebileceğimizi söyledim."

Kadın yüzünü buruşturdu ve başını salladı. "Hayır, bu olmaz. O uymaz."

"Sorun olmayacak," diye temin ettim. "Kravatında ve cep mendilinde nedime renklerinin vurgularını taşıyan bir smokin ya da takım elbise giyebileceğini düşündüm."

"Ama bu estetiği bozar canım. Fotoğrafları düşün." Sanki düğünde bir goril sürüsü olmasını önermişim gibi ürperdi.

Dwight o sırada döndü ve annesi hemen söze girdi. "Dwight hayatım, Lehra'ya bir *erkeğin* nedimesi olamayacağını söyle."

"Bir nedime," diye düzelttim, gözlerimi müstakbel kocama dikerek. "Artie'yi de yanımda istiyorum."

Gözleri benimkilerden ayrıldı ve sesli bir şekilde yutkundu. "Sanırım bu..." Cevabını bekledik ve cevap geldiğinde kan beynime sıçradı. "Tuhaf. Belki Artie yer gösterici falan olabilir."

"Hayır, onu gelin partimin bir parçası olarak istiyorum. Bunun benim kararım olduğundan oldukça eminim."

Bayan Jones, "Ama estetikten ödün vermek pahasına değil," diye ekledi. "Bir düğün töreninde estetik çok önemlidir."

Yüzümün ısındığını hissedebiliyordum. *Estetiğini onun içine sokabilirdi...*

"O zaman sağdıçların kim olacağı konusunda benim de söz hakkım olmalı, değil mi? Çünkü Chad'e sormak istediğini varsayıyorum."

Dwight yemeği önümüzdeki alçak masaya bırakıp bana dikkatle bakarak, "Evet," dedi.

"Bence çok uzun boylu. *Uyum* sağlayamaz," diyerek Bayan Jones'un sözlerini onlara iade ettim. "Ayrıca, bana kız arkadaşını sürekli aldattığını söylemiştin. Düğünümüzde aradığım *estetik* kesinlikle bu değil."

Yüzü kızardı. "Evet, ama Chad benim en iyi arkadaşlarımdan biri."

"Artie de benimkilerden biri," diye cevap verdim akıllıca. "Yani ya ikisi de kalır ya da ikisi de gider."

Annesinin ağzı ince bir çizgi halinde gerildi. "Bu konuya geri dönebiliriz." *Bunu söyleyeceğini nereden biliyordum?* "Sanırım yemeğimi otele geri götürüp yemek istiyorum. Bu beni çok yordu."

Evet, beni çok yordunuz bayan.

Bayan Jones sonraki üç ay boyunca Dwight'la birlikte New York'a geldi ve benim de Haziran ayında mekâna bakmak için Michigan'a gitmem gerekiyordu. Neyse ki nedimelerim ve nedimem benimle gelmeyi kabul ettiler çünkü açıkçası biraz desteğe ihtiyacım vardı.

Dwight'tan bunu kesinlikle alamıyordum. Annesiyle her konuda aynı fikirdeydi ve ben de

Ona çok kızgınım.

Mart ayında damat pastasının golf topu şeklinde olması fikrimin r k   olduğu söylendi. Dwight golf  sevdiği ve düğün de golf sahası olan bir golf kulübünde yapılacağı için bunu gerçekten beğeneceklerini d   nm  t m.

Nisan ayında Bayan Jones   ek  inin   ek  er konusunda kendisiyle aynı fikirde olduğunu ve parlak renklerin  ubat d   n  için uygun olmayacağını söyledi. Bu yüzden "mutluluk veren allık" denen bir renk kullanacaktık. Bu aynı zamanda nedimelerin elbiselerinin rengi olacaktı.

Ve Mayıs ayında...  ey... bu beni gerçekten çok kızdırdı.

"Gelecek ay mekana bakmak için buraya geldiğinizde Tremblay'e elbise almaya gidiyoruz," dedi Bayan Jones.

"Bunu takvimde gördüm ve seninle bu konuda konuşmak istiyordum. Bir Bouvier elbisesi alacağım. Orada  alı tığım için özel tasarım bir elbiseyi neredeyse bedavaya alabiliyorum."

Burnu buru tu ve bana dönmeden önce Dwight'a baktı. "Ama ailemizdeki tüm gelinler Tremblay'den alışveriş yapar." Mağazanın adını dünyanın sekizinci harikasıymı  gibi söyledi.

"Bu güzel, ama onu giyen ben olacağım ve bir *Bouvier*."

Eğer gözler bir insanı delip ge ebilseydi, o anda İsviçre peyniri olurdu. "Elbiseni Tremblay'den almalısın. Tremblay's en iyisidir. Ailemizin alışveriş yaptığı yer."

Kendimi *Pulp Fiction*'daki Samuel L. Jackson gibi büyük bir silahla Bayan Jones'a doğrulturken hayal ettim ve homurdandım: "*Yine mi Tremblay? Sana meydan okuyorum, orospu çocuğu.*"

Onun yerine gülümsedim, dudaklarımın arasından kızgın bir yılan gibi süzülen vahşi bir şeydi bu. "Henüz ailenin bir parçası değilim, değil mi?" *Aspen gezilerinin de kanıtladığı gibi*, neredeyse söyleyecektim ama söylemedim.

"Bir göz atmaktan zarar gelmez. Randevuyu aylar öncesinden almıştım ve şimdi iptal etmek kabalık olur."

"Ama-"

Dwight omzuma yumuşak bir el atarak araya girdi, ben de kendimi zor tuttum. "Tatlım, bu bir gelenek gibi ve annem için çok şey ifade ediyor."

Her neyse. Gidip bakıyormuş gibi yapacaktım ama düğün günümde nasıl istersem öyle görünecektim. "Peki," diye mırıldandım, Haziran'daki seyahatimden hayatımda hiçbir şeyden korkmadığım kadar korkuyordum.

BÖLÜM 11

Haziran ayının BUHARLI bir Pazartesi gecesi idi ama Paul'le her zaman buluştuğum restorana doğru yürüdüm. Düşünmek için zamana ihtiyacım vardı.

Anneme babalığımla ilgili gerçeği öğrendiğimi söylemem için bana baskı yapmıyordu. Bunu annemle paylaşıp paylaşmayacağıma ve ne zaman paylaşacağıma benim karar vermeme izin veriyordu.

Bununla birlikte, Auburn ve Monty'ye kardeşleri olduğumu söylemek için çok istekli idi. Paul, Chloe'den boşanma aşamasındaydı -tam zamanında- ve bu durum Monty ile aralarındaki eski yaraların iyileşmesine yardımcı oluyordu. Benimle bu konu hakkında çok konuşurdu. Ayrıca on yıldan uzun bir süre önce kaybolan kızı Evie hakkında da.

Tanrım, dışarıda bir yerlerde başka bir kız kardeşim olduğunu düşünmek çok garipti. Hâlâ hayatta mıydı? Bir şekilde hiç tanımadığım bu kadına karşı bir çekim hissediyordum ve ona ne olduğunu öğrenmek için yapabileceğim bir şey olmasını diliyordum. Paul'ün gözlerindeki acıyı okuyabiliyor ve tek kızından her bahsettiğinde sesinde duyabiliyordum.

Belki de Auburn ve Monty'ye benden bahsetmesine izin vermeliyim. Kardeşleri olduğumu duysalar ne hissederlerdi? Acaba

zengin bir aileyi dolandırmaya çalışan bir dolandırıcı olduğumu mu düşünecekti? Çünkü bu istediğim en son şeydi.

Telefonumu kontrol ettiğimde Paul'le buluşmama daha otuz dakika olduğunu gördüm ve bir satıcıdan diyet kola alıp restorandan birkaç blok ötedeki bir park bankına yerleştim. İlk yudum soğuk ve ferahlatıcı geldi, karbonatlı baloncuklar doğru miktarda yakıcılık katıyordu.

O mektupları bulduğumdan bu yana yaklaşık iki yıl geçmişti ve zihnimin geçmişe sürüklenmesine izin verirken solmakta olan gökyüzüne baktım.

Babam benim babam değildi. Bu farkındalığın bir süre beynimde dönüp durmasına izin verdim.

Kutudaki tüm mektupları okumadım; ne de olsa yirmi yıldan fazla mektup var, ama Paul Bouvier'in bana hayat veren adam olduğunu öğrenecek kadarını okudum. İddiaya göre.

İki hafta boyunca internetteki makaleleri ve Paul'un Wikipedia sayfasını taradım.

Bu hala aklımı başımdan alıyor. Babam olduğunu düşündüğüm adamın lanet olası bir Wiki sayfası var!

Chloe adında bir kadınla evli olduğunu ve Auburn ve Montague adında oğulları olduğunu öğrendim. Yıllar önce kaybolan Evelyn adında bir kızından bahsediliyor. Bu ilgimi çekti ve bir gece saatlerimi faili meçhul bir dava üzerinde çalışarak geçirdim. Genç kadın hiçbir iz bırakmadan ortadan kaybolmuş.

Paul onlarca yıl şirketin başında kaldı ve en büyük çocuğu Auburn birkaç yıl önce şirketin başına geçti. Bu adam hakkında, kolunda her zaman güzel bir kadınla etkinliklerde çekilmiş bir sürü fotoğrafı da dahil olmak üzere bir sürü bilgi var.

Montague ya da Monty hakkında pek bir şey yok, birkaç kez ondan bahsedildiğini gördüm. Ama kız kardeşinin kaybolduğu zamanlara ait birkaç paparazzi fotoğrafı buldum. O da Auburn de benimle aynı gözlere sahip.

Sikeyim.

Galveston ve Houston arasında yer alan League City'deki dairemde volta atarak bu işi çözmeye çalışıyorum. Araştırmalarından temel bilgilere sahibim ama gerçek Paul Bouvier kim?

Anneme sorabilirim ama sormuyorum. Bu konuyu ona nasıl açacağım bile emin değilim. "Selam anne. Babamın Paul Bouvier adında bir adamdan aldığı gizli bir mektup zulası buldum. Hızlı bir soru... O benim babam mı? Ve havuçları uzatabilir misin?"

Evet, bunu yapmıyorum.

Babasını kaybetmekle yeterince şey yaşadı ve ayrıca mektuplar onun bilmesini istemediği bir şeydi.

Hayır, cevap almanın tek yolu doğrudan kaynağa gitmektir. Ama ona nasıl ulaşabilirim? Adamın serveti milyarlarla ifade ediliyor, bu yüzden kapısına gidip babalıkla ilgili sorularım olduğunu söyleyemeyeceğimden eminim.

Bu bilmecenin cevabı o gece Bouvier moda şirketini araştırırken ortaya çıkıyor. Web sitesinde bir "Bize Katılın" sekmesi var ve tıkladığımda iş ilanlarının bir listesi beliriyor. En üstte bunu görüyorum.

"Sürücü ve Kişisel Güvenlik - Yönetici Seviyesi."

Bu bağlantıya bakarken, küçük resmimin ucunu üst dişlerime o kadar uzun süre vuruyorum ki, mineyi kırabileceğimden endişe ediyorum. Ve sonra tıklıyorum.

Başvuruyu doldurup "Gönder "e basarken parmaklarım tuşların üzerinde geziniyor.

"Vay be," diyorum uzun bir nefes vererek ve ekrana bakıyorum.

İki gün sonra, görüşmeye gelmemi isteyen bir cevap aldım.

Quinnie beni havaalanından alıyor ve o gülerken ben de ona kemik kıran bir sarılma yapıyorum. "Burada olduğun için çok mutluyum. Noelle onu anaokulundan aldığımda Cooz amcasının arabada olduğunu görünce çıldıracak."

"Onu görmek için sabırsızlanıyorum," diyorum arabaya binerken. "Sonunda ziyarete gelmene ne sebep oldu?"

Bir an tereddüt ettikten sonra, "Aslında bir iş görüşmem var. Ama henüz anneme söyleme. İşi alamazsam onu endişelendirmek istemem."

"Tamam, bir şey söylemeyeceğim. İş nedir?"

"Kurumsal güvenlik. Maaşı harika ve sana yakın olabilirim."

"Aman Tanrım, Cruz. Ciddi misin sen? Gerçekten New York'a mı taşınacaksın?" Sinyalini yakıp trafiğe girerken gözleri kocaman açılmıştı.

"Muhtemelen alamayacağım. Çok rekabetçi bir iş olduğuna eminim." "Ağabeyimi işe almamaları için aptal olmaları gerekir."

Quinnie'nin gerçeklerden uzak olmadığı ortaya çıktı. Tony adında bir adamla ilk görüşmeyi yaptım ve gerçekten iyi geçti. Ertesi gün, büyük adam Auburn Bouvier ile röportaj için tekrar davet edildim.

Ofisine girerken onu dikkatle izliyorum. Benden haberi var mı? Yoksa ben hiç konuşulmayan küçük, kirli bir sır mıyım?

Yüzünde herhangi bir tanıma ifadesi görmediğimde rahatlıyor muyum yoksa hayal kırıklığına mı uğruyorum bilemiyorum. Görüşme sırasında onu zeki ve biraz ciddi buluyorum. Arkadaş canlısı değil ama hıyar da değil. Sadece... açık sözlü.

Odaklanmak için kendimi zorlamam gerekiyor çünkü konuştuğumuz süre boyunca aklıma sürekli bir soru geliyor. "Sen benim kardeşim misin?"

Sona yaklaştığımızda "Bana sormak istediğiniz bir şey var mı?" diye soruyor.

"Hafta sonlarını merak ediyordum. Özgeçmişimde gördüğünüz gibi polislik yaptım ve polis teşkilatında yedek subay olmak için başvurmak istiyorum."

Sandalyesinde arkasına yaslanıyor ve bir eliyle evraklarımı karıştırırken bir bileğini diğer dizinin üzerinde çaprazlıyor. "Sanırım bu iyi olur. Sana daha çok iş günlerinde ihtiyacım olacak. Bazen katılmam gereken bir etkinlik olursa hafta sonları da olabilir ama önceden haber verebilirim."

"Kulağa hoş geliyor."

Otuz yedi yaşından daha yaşlı görünmesine neden olan bir iç çekti. "Nedense lanet basın beni ilginç buluyor, bu yüzden güvenlik görevi de görebilecek bir şoförüm olmasını istiyorum. Geçmişiniz çok etkileyici ve tam da ~~aradığım~~ şey."

"Teşekkür ederim," diye yanıtlıyorum.

0 ayağa kalktığımda ben de kalkıyorum ve el sıkışıyoruz. Söylenmemiş soru yine aklımdan geçiyor. Sen benim kardeşim misin?

İki gün sonra, iş teklifi aldım. Yaptığım ilk şey annemi arayıp onunla bu konu hakkında konuşmak oldu. Ona işin bir şirket kodamanı için güvenlik işi olduğunu, maaşın mükemmel olduğunu ve konutun da dahil olduğunu söyledim.

Bana iyi olacağına dair güvence veriyor ve aslında Quinnie ve Noelle'e yakın olacağım için heyecanlı. Kocası Flynn hastanede çok uzun saatler çalıştığı için kız kardeşimin büyük şehirde yaşaması konusunda endişeleniyor.

Tanrıya şükür annem yapışkan biri değil. Her zaman küçük kuşlarını asla yuvasına hapsetmek istemediğini söylerdi. Hepimizin ~~uğmasını~~ ister.

Ben de şansımı denedim ve kardeşim olduğundan emin olduğum adamla birlikte işi kabul ettim.

Eğitimimin sadece birkaç haftasında, Bouvier beni telefonla aradığında tek başıma çalışıyordum. "Cruz, bugün ofisimde babamla buluşacağım. Gidip onu almanı ve buraya getirmeni istiyorum. Adres Tony'de var."

Kalbim göğsümden dışarı fırlamaya çalışırken "Evet efendim," diyorum. İşte bu kadar. Bunun olacağından hiç emin değildim ama sonunda Paul Bouvier ile tanışacağım.

Sadece bir yanlış dönüş yaptıktan sonra adresi buluyorum ve güvenlik kapısına yanaşıyorum. Kimlik bilgilerimi kontrol ediyorlar ve geçmeme izin veriyorlar. Ev lanet olası bir saray gibi ve dairesel araba yoluna girerken kendimi çelikleştiriyorum.

Arabadan inip arka tarafa geçerken arabayı çalışır halde bırakıyorum. Eve yaklaşmadan ön kapı açılıyor ve çıkan adamı hemen tanıyorum. Ayakların nasıl çalışacağını unutuyor ve vücudumu Bentley'in arka kapısının yanında durduruyor.

Paul mükemmel bir şekilde dikilmiş açık gri takım elbisesi içinde merdivenlerden inerken yüzünde bir gülümseme var. Sonra göz göze geldik.

Yüzünün nasıl değiştiğini anında görebiliyorum. Şokla dolup taşıyor ama kızgın görünmüyor. İki adım daha atıyor ve benden birkaç metre ötede duruyor, gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor.

Boğazımda bir yumru oluşuyor ve onu yutuyorum. "Benim kim olduğumu biliyor musun?" diye soruyorum, o da başını sallıyor.

"Evet, Cruz. Kim olduğunu biliyorum."

Tanrım. O beni tanıyor. Bu gerçekten oluyor mu? Dudaklarımı ıslatarak, o mektupları ilk bulduğumdan beri içimi yakan soruyu soruyorum.

"Sen benim babam mısın?"

Belirsiz bir gülümseme dudaklarının kenarlarını yukarı doğru çeker ve gözleri dökülmemiş yaşlarla parlarken bir kez daha başını sallıyor.

"Evet. Öyleyim."

Bu akşamki yemek iyi gidiyordu. Paul, Auburn ve Monty ile tekrar konuşma fikrini ortaya attı ama ben hazır olmadığımı söyleyince vazgeçti. Onda hayran olduğum şeylerden biri de buydu. Bana hiç baskı yapmadı. Ayrıca, sanırım ikimiz de birlikte yediğimiz gizli yemeklerden, sadece konuşmaktan ve birbirimiz hakkında bir şeyler öğrenmekten keyif alıyorduk.

"Seni rahatsız eden bir şey mi var?" diye sordu sezgisel bir şekilde.

Çatalımla somon balığımı dürterek konuşmadan önce yanağımın içini çiğnedim. "Bu kızdı hoşlanıyorum ama sınırları var."

Paul kıkırdar. "Ben de daha önce bu durumdaydım."

Annemden bahsettiğini biliyordum ve gülümsedim. Ona aşık olma konusunda bana karşı her zaman dürüst olmuştu.

"Tam olarak öyle değil. Başka biriyle evleniyor, o yüzden bunun mümkün olmadığını biliyorum. Ama onu hala gerçekten önemsiyorum ve..." Kelimeleri aradım. "Onun için endişeleniyorum Paul. Son birkaç aydır farklı biri oldu. Artık nadiren gülümsüyor ve Tanrım, onun çok güzel bir gülümsemesi vardı. Onu görmeyi özledim."

"Ona sorunun ne olduğunu sordun mu?"

"Gördüm ve bir şey olmadığını söylüyor. Yine de bir şeylerin onu rahatsız ettiğini söyleyebilirim ve kilo kaybetmiş gibi görünüyor." Omuz silkiyorum. "Sanırım bundan sonra ne yapacağımı bilemiyorum. Çok içine kapanık ve ona nasıl yardım edeceğimi bilmiyorum... her neyse."

Dudakları sempati ile birbirine bastırdı. "Bu konuda konuşmaya hazır olana kadar yapabileceğiniz pek bir şey yok. Ben sadece

onun için orada ol. Sorunun ne olduğunu söylemesi için ona baskı yapmayın çünkü bu onu daha da uzaklaştırabilir."

"Haklısın," dedim balığımdan bir ısırık alarak. "Bana yakın oturuyor, belki daha sık uğrarım, sadece merhaba demek için falan."

"Bu iyi bir fikir. İhtiyacı olursa bir arkadaşı olduğunu bilsin." Paul'ün kaşları sonsuz derecede kalktı. "O *sadece* bir arkadaş, değil mi?"

"Olabilecek tek şey bu," dedim ona, bunun yarattığı hayal kırıklığının yüzüme yansımalarına izin vermemeye çalışarak.

Bulunduğum kattaki asansörden çıkıp Lehra'nın kapısının yanında durduğumda hâlâ konuşmamızı düşünüyordum. Belki de dondurma ya da başka bir şey almak isteyip istemediğine bakmalıydım.

Kapıyı çalmak için elimi kaldırdığımda, dairesinin içinden bir ses duydum. *Bu da neydi böyle? Bu bir hıçkırık mıydı?* Dikkatle dinleyince tekrar duydum. Evet, kesinlikle ağlıyordu.

"Lehra?" Panik içinde kapıyı çalarak seslendim.

"E-evet?" Kekeleyerek söylediği bu kelimedeki çiğ sefalet içimi burktu.

"Sorun nedir?" Nazikçe sordum.

"Yok bir şey. Ben iyiyim." Sanki kapının diğer tarafındaymış gibi ses çıkarıyordu.

"İyi değilsin. Aç ve konuş benimle."

"Hayır, ben... ben iyiyim," diye tekrarladı ve ben sanki derimden çıkmak üzereymişim gibi hissettim. Belli ki *iyi* olmaktan çok uzaktı.

Sözlerimin arkasına biraz güç koyarak, "Aç şu lanet kapıyı Lehra, yoksa yemin ederim kırarım," diye seslendim.

BÖLÜM 12

Bu kadar sert konuşmak istememiştim ama Lehra için gerçekten endişeleniyordum. Ve otoriter taktiğim işe yaradı. Kapı gıcırdayarak açıldı ve kırmızı çerçeveli bir göz dışarı baktı.

Sözcükleri hıçkırıklara dönüşen küçük nefesler halinde çıkıyordu. "Bir şeye... ihtiyacın... var mı?"

Açılmasına izin verene kadar kapıya hafifçe bastırarak içeri girdim ve arkamdan kapattım. "Benimle konuşman gerek Lehra. Bugün işe gelmedin. Hasta mısın?"

"Hayır, başka şeyler." Kül grisi gözlerini kırpıştırarak bana baktı ve alt göz kapaklarının kenarlarından birkaç damla yaş döküldü.

O gözyaşları beni sanki kendim dökmüşüm gibi etkiledi ve ellerinden birine uzandım, onunla temas kurmaya ihtiyacım vardı. O da buna ihtiyaç duymuş olmalıydı çünkü ince parmakları bana sarıldı.

"Neden bu konuyu benimle konuşmuyorsun? Ben iyi bir dinleyiciyimdir."

"Düğün ve Dwight'ın annesi" diye fısıldarken alt dudağı titriyordu. Son kelimeyi söyleyiş şekli bana bilmem gerekenleri anlatıyordu.

"Anne-zilla durumu mu yaşıyoruz?"

"Evet!" diye neredeyse bağıırıyordu ve benim anlayışım onun içinde bir şeyleri ateşliyor gibiydi. "Bu kadın beni delirtiyor." Lehra'nın çaresizlikten akıyor gibi görünen gözyaşları artık öfkeden kaynaklanıyordu.

Elini çekerek kollarını çılgınca savurdu ve söylenmeye başladı. "Her lanet şey. Yetki onda ve benim düğünüm olmasına rağmen her şeyi onun yönetmesine izin vermem gerekiyor. Sanki bir dekordan başka bir şey değilim."

Şimdi tam bir ateşleme modundaydı, volta atıyor ve kollarını karnının üzerinde kavuşturarak başını sallıyordu. Elimde olmadan gri tişörtünün bedeninden ne kadar gevşek sarktığını fark ettim ve bu beni endişelendirdi.

"Bu konuyu Dwight'la konuştun mu?"

Lehra döndü ve gözleri beni şaşırtan bir öfkeyle parladı. "Ohhh, yesss," diye tısladı. "Her konuda onun tarafını tutuyor. Her şeyde! Yani ikiye karşı bir ve ben oy kaybettim."

Bir erkeğin evlenmeyi planladığı kadını desteklememesi beni öfkeliyor. Ne lanet bir dallama. "Bu onun düğünü değil Lehra. Onun oy hakkı yok."

"Değil mi?" diye tersledi ama öfkesinin bana yönelik olmadığını farkındaydım. "Pinterest panomda bir sürü saç modeli vardı ama hiçbirini beğenmedi. Ben kabarık istiyorum ama o saçımın açık olmasını istiyor. Tabii ki Dwight da onunla aynı fikirde. Ve bu konuda kaba değiller. Her şeyi bir iltifata dönüştürüyorlar." Sesi alaycı bir hal alıyor. "Oh, Lehra canım, çok güzel saçların var. Onu saklamak utanç verici olurdu."

"Yani seni gazla aydınlatıyorlar."

"Evet," diye hararetle kabul ediyor ve göğsümü dürtüyor. "Bana gaz veriyorlar. İstediklerimi savunmaya çalıştım ama onlar bana karşı birleşince ne yapabilirim ki?"

Arkasını dönüp hızlı adımlarla uzaklaşırken saçlarının arkada ne kadar keçeleşmiş olduğunu fark etmeden edemedim. Küçükken kız kardeşime yaptığım gibi parmaklarımı üzerinde gezdirip onu sakinleştirebilmeyi diledim. Quinnie ne zaman

Gecenin bir yarısı korkuyla gelip yatağıma tırmanır, sırtını bana döner ve "Saçımı okşar mısın tereyağı?" diye sorardı. Kardeşimi telaffuz etmekte zorlandığı için bana öyle seslenirdi.

Lehra'ya Bayan Jones'a ve onun korkak oğluna karşı cinayet işlememden başka bir cevabım yoktu, bu yüzden konuşmasına izin verdim.

"Bu sadece saç meselesi değil. Aynı zamanda mekan, nedimeler, düğün renkleri." Tekrar yüzüme bakmak için döndü. "Ve eğer *estetik* kelimesini bir kez daha duyarsam çılgık atacağım. Beni anlıyor musun?"

Bu retorik soruya sessiz bir "Evet" cevabını verdim.

"Bu hafta sonu Gianna, Artie ve Nicolette ile Michigan'a gitmem gerekiyordu. Bayan Jones uçuşları ayarlayacağını söyledi ama biletleri gönderdiğinde Artie için bilet yoktu. 'Aman Tanrım, havayolu şirketi bir hata yapmış olmalı' dedi ama yalan söylediğini biliyorum. Artie'nin nedimem olması konusunda birkaç kez tartıştık ve Artie bu fikirden nefret ediyor, bu yüzden de onu devre dışı bırakmaya çalışıyor."

"Bu çok boktan," diye cevap verdim. "Bu senin kararın olmalı."

"Biliyorum ve şimdi beni istemediğim bir gelinliği almam için zorlayacağından endişeleniyorum. Ailesindeki herkesin gelinliklerini aldığı bir dükkan var ama ben Devereaux ve Tora'nın benimkini yapmasını istiyorum. Bazı taslaklar hazırladılar ve ben bunlardan birine aşık oldum. İstedğim şey bu."

Gözleri bana yalvarıyordu ve lanet olsun, sık kafalı nişanlısı olmasa bile beni kendi tarafına çekecekti. "Bence istediğin elbiseyi almalısın Lehra. Annen yardım edebilir mi?"

Yumuşayan bir ifadeyle, "Annem harika biri ama hemşire olarak çalışıyor ve tüm bu *toplantılar* için işten izin alamıyor. Ben... yapayalnızım."

Sesindeki umutsuzluk karşısında göğsümün ortasında büyük bir çatlak oluşuyor ve zihinsel olarak hafta sonumu gözden geçiriyorum

Program. Çalışmamam gerekiyordu, bu yüzden ani bir kararla Michigan'a küçük bir hazırlıksız gezi yaptım.

Lehra düğün davetiyelerine benzeyen şeylerle dolu sehpaye doğru yürüdü ve iki elini kaldırdı. "Bayan Jones'un gönderdiği tüm davetiyelerden nefret ediyordum, bu yüzden ona buradan seçeceğimi söyledim. En azından *bir şeyi* kontrol etmek istediğime karar verdim ve Noel partisi davetiyelerini aldığımız matbaaya gittim. Bana bütün bu örnekleri verdiler."

Ellerini çılgınca salladı ve gözyaşları geri geldi, bu kez hayal kırıklığı ve acı doluydu. "Ama şimdi her şeyi ikinci kez tahmin ediyorum. Ya yanlış olanları seçersem? Ya Dwight onlardan nefret ederse?" Onları havaya fırlattı ve halının ve masanın üzerine sürüklenmelerini izledi. "Ya onlar haklıysa ve ben sadece aptalsam?"

Sesi kesildi ve benim için her şey bitti. Bu pislikler onu öyle bir hale getirdiler ki, kendi düğününe davetiye seçerken bile kendine güvenemiyor.

Odayı iki adımda geçerek onu kollarıma aldım ve yüzünü omzuma yasladım. Ve ağlamasına izin verdim. Hıçkırıklar vücudunu sarstı ve ben de hıçkırıkların onun ince bedeninden yayıldığını ve doğrudan kemiklerime işlediğini hissedebiliyordum.

"Şşşt," diye yatıştırdım, sonunda ellerimden birinin saçlarına gitmesine ve karışıklıkları nazikçe düzeltmesine izin verdim. "Sen aptal değilsin Lehra. Kafana girmişler ama artık bunun olmasına izin vermeyeceğim. Yalnız değilsin tatlım. Söz veriyorum yalnız değilsin."

Hıçkıra hıçkıra ağladı ve burnunu çekti; acısının gömleğime sızan nemini hissedebiliyordum. Kalbim ona düğünü iptal etmesini çünkü ona bu şekilde davranan hiçbir erkeğin onu hak etmediğini söylememi istiyordu. Ama aklım bana duyması gerekenin bu olmadığını söylüyordu, bu yüzden iki kolumu da ona doladım ve sıkıca sarıldım, bana karşı hissini sevdim ve benim olmasını diledim.

"En iyi sarılmaları sen yapıyorsun," diye mırıldandı ve dudaklarımı başının tepesine indirdim.

"Noelle öyle diyor ama bence önyargılı."

Bu bana küçük bir kahkaha kazandırdı ve Lehra'nın lekeli yüzünde hafif bir gülümseme görmek için biraz geri çekildim. "Noelle akıllı bir kız. Eğer Nobel Ödülleri kucaklaşma için verilseydi, seni aday gösterirdim."

Son birkaç aydır onun yüzündeki gülümsemeyi alan herkesi yumruklamak istiyordum ki aklıma bir fikir geldi.

"Git ve egzersiz kıyafetlerini giy."

Kaşları birbirine çatıldı. "Neden?"

"Sadece bana güven, Tink," dedim ve geri çekilirken başını salladı.

"Sana güveniyorum, Cruz." *Kulaklarıma müzik gibi geldi.*

Lehra'nın koridorda yürümesini izlerken, omuzları hâlâ benim hoşuma gitmeyecek kadar gergindi. Eğer benim olsaydı, onun stresini azaltmanın başka bir yolunu bulurdum. Dizlerimin üzerine çökerdim ve o da birkaç dakika içinde gevşeyip doyardı. Ama o benim değil, bu yüzden B planını uygulamak zorundayız.

Lehra ona taktığım soluk mavi boks eldivenlerine baktı ve sonra tekrar bana baktı. "Dövüşecek miyiz?" diye kuşkuyla sordu.

"Tabii ki hayır. Kışıma tekme yemek istemiyorum," diye takıldım. "Dwight'ın annesini yumruklayacaksın."

Gri gözleri büyüdü. "İnan bana, çok isterdim ama bir karyolada yatmak ve Çekiç Hattie dedikleri bir kadınla aynı hücreyi paylaşmak istemiyorum."

Gölmekten kırıldım ve onu getirdiğim spor salonundaki kum torbasına götürürken başımı salladım. "Aslında *ona* vurmayacaksın. Onun yüzünü tam burada hayal edeceksin," dedim ve siyah deri üzerine bir daire çizerek, "ve ona vuracaksın."

Dişleri alt dudağına gömüldü ve bir gülümsemenin ipucunu yakaladım. Bu fikir hoşuna gitmişti. Lehra'ya nasıl düzgün yumruk atılacağını gösterdikten sonra torbayı yuvarladım ve tuttum.

"Tamam, Tink. Bırak alsın."

Kolunu geri çekti ve torbaya vurdu. Biçimi doğruydu ama arkasına hiç ağırlık koymamıştı. "Hadi Kincaid. Tüm yapabildiğin bu mu?" Alay ettim ve bir sonraki yumruğı biraz daha sertti ama fazla değildi.

Çantayı bırakarak ona doğru yürüdüm ve kaşlarımı çattım. "Hayal kırıklıklarını gidermen gerekiyor Tink ve bunu bu zayıf vuruşlarla yapamazsın. O çantanın içindekileri dökmeni istiyorum. Sahip olduğun her şeyi içine dök." Omuzları geri çekildi ve başını salladı. "Bayan Jones'un ilk adı ne?"

Lehra cevap vermeden önce sıırttı, "Bambi."

Dudaklarımdan bir kıkırdama çıktı ve parmak eklemlerimi çantaya vurdum. "Şurama sağlam bir yumruk at ve *siktir* git de *Bambi*. Bunu benim için yapabilir misin?"

Gölümsemeye karşı koyuyor gibi görünüyordu, ki burada işimiz bittiğinde bunu ondan tamamen çekmeyi planlıyordum. "Tamam, bunu yapabilirim."

Tekrar çantanın arkasındaki yerimi alarak, "Hadi Lehra," dedim.

Kolunu geri çekip çantayı yumruklarken gözlerindeki ateşi görebiliyordum. "Siktir git, Bambi."

"Aferin kıızıma! Şimdi daha yüksek sesle."

"Siktir git, Bambi!" Bir sağlam yumruk daha.

"Tamamdır, Tink. Onlara kimin patron olduğunu göster."

Yumruk üstüne yumruk atarken kolları o kadar hızlı hareket ediyordu ki gözümün önünde bulanıklaşıyordu. Bazılarını koymak zorunda kalıyordum

Onun için çantayı tutarken arkamda ciddi bir kas vardı ve sırtımdan aşağı bir damla ter damlıyordu.

"Siktir git, Bambi! Siktir git, Bambi! SİKTİR GİT, BAMBİ!" diye bağırdı deri deriyle tekrar tekrar buluşurken.

Lehra zor nefes alıyordu ve nihayet geri çekilip kollarını iki yana salladığında vücudu ince bir ter tabakasıyla kaplanmıştı. Ama gülümsüyordu. Pembe dudaklarının yukarı doğru büyük bir kıvrımı gözlerinin köşelerini kırıştırıyordu. Gerçek, hakiki bir gülümseme.

Sonra arkasını döndü ve son bir darbe indirdi, şimdiye kadarki en güçlü darbeyi. "Canın cehenneme, Bambi!" dedi dişlerini gıcırdatarak.

İşte o zaman ikimiz de yanımızda duran, gözleri dehşet içinde kocaman açılmış, siyah saçları kırılmış bir kadını fark ettik.

"Ah, kayınvalidem," diye açıkladı Lehra, "Disney geyiği değil."

Kadının ağzı bir gülümsemeye dönüştü ve köpek dişlerinin törpülenerek keskin dişler haline getirildiği ortaya çıktı. Lehra'nın yumruk atması için kendi kırmızı boks eldivenlerini uzatarak, "Tam isabet," dedi. "Ona gününü göster, katil."

Lehra güldü ve bunu tekrar duymak kulağa çok hoş geliyordu. "Kesinlikle yapacağım."

Diğer kadın daha da yaklaştı, fısıldamadan önce gözleri bir o yana bir bu yana gidip geliyordu: "Desteğe ya da bir mazerete ihtiyacın olursa bana haber ver yeter. Benim adım Hattie."

Sonra da Lehra ve beni yüzlerimizde geniş gözlü bir eğlenceyle birbirimize bakarken bırakarak çekip gitti.

Lehra siyah spor sütyeni ve dar ortunun üzerine tirtn ekitirirken, "Bu akşamı dondurma yiyerek bitirelim derim," diye aklımdan geçirdim. Bakmamaya çalışıyordum ama lanet olsun, çok güzeldi.

Dudakları emin değilmiş gibi yana kıvrıldı ama baını salladı. "Tamam."

Caddede yan yana yürüdük. Gne batmıtı, bu yüzden bunaltıcı akam havası biraz serinlemiti.

"Daha iyi hissediyor musun?" diye sordum ve Lehra bana bir gülümseme gönderdi.

"ok. Teşekkür ederim." Tekrar konuşmadan önce birkaç saniye sessiz kaldı. "Sana bir soru sorarsam bana doğruyu söyler misin?"

"Her zaman."

Nefes aldı ve yüksek sesle nefes verdi. "Sence iyi görünüyor muyum? Yani boyut olarak?"

Sersemlemi bir halde kaldırımın ortasında durdum ve Lehra bana döndü, gözleri tetikteydi. "Biri sana bir şey mi söyledi?" Sesim karanlık, alçak ve talepkârdı; arkamdan geçen trafiğe baktı ve omuz silkti. "Cevap ver bana Lehra. O kaltak sana bir şey mi söyledi?"

"Sadece birkaç ay önce bir yorum. Gelinlik için mükemmel bedenle ilgili bir şeydi ve vücuduma dikkat etmem gerektiğini söylüyordu. O zamandan beri de birkaç kk yorum."

Bütün gece düşük ısıda seyreden kanım kaynamakla tehdit ediyordu. "Bu yüzden mi kilo verdin? Onu memnun etmek için mi?"

Başını iki yana salladı. "Hayır, hiç de değil. Sanırım yemek yiyemeyecek kadar stresliydim. Aynaya baktığımda kötü göründüğümü düşünmüyorum ama o yorumlar kafamın içinde dönüp duruyor." enesi eğildi ve ayak parmağını betona srtti. "Sadece tarafsız bir görüş almak istedim."

Yanlış yere geldin tatlım, çünkü konu sana gelince çok nyargılıyım.

"Dwight'ın söyleyecek bir şeyi var mıydı?" İsmi dilimde acı bir tat bırakarak sordum.

"'Lehra iyi görünüyor' dedi."

Keşke tekrar boks salonunda olsaydım da Dwight Jones'un kafasına vurarak kendi hayal kırıklıklarımı giderebilseydim. Bunun yerine bir adım daha yaklaşıp yüzünü kavradım ve gözlerimle buluşmaktan başka çaresi kalmayacak şekilde kaldırdım.

"İyi mi? İyiden çok daha fazlasısın, Tink. Çok ateşlisin."

Yanakları kızardı ve tekrar aşağı bakmaya çalıştı ama buna izin vermedim. "Geçen hafta bir çekim için bir limuzin dolusu model götürdüm ve hiçbirisi... hiçbirisi... hiçbirisi..." Yavaşça, her hecesini heceleyerek tekrarladım: "Senin eline su dökemezdim."

Gözlerimiz kilitlendi ve ben yüzünü ellerimin arasında tutarken etrafımızdaki hava manyetik bir hal aldı. Başka birinin dudaklarını tatmayı hiç onunkileri tatmak istediğim kadar istememiştim. Keşke onu eve götürebilseydim ve vücudunun ne kadar mükemmel olduğunu göstermek için kendimi içine gömebilseydim. Keşke onu bir aynanın karşısına dikebilseydim ve kendi değerini görene kadar saygılı ellerimi her santiminde gezdirebilseydim. Kendi güzelliğini.

Ağızlarımız o kadar yakındı ki neredeyse onun tadını alabiliyordum ve o kadar güzel kokuyordu ki. Spor salonundaki terine ve kirine rağmen hâlâ ananas ve güneşli günler gibi kokuyordu. Sarhoş ediciydi.

Burada tehlikeli bir bölgeye giriyordum ve o da beni bu tehlikeli yolda takip etmek ister gibi görünüyordu. Ama o benim değildi ve bunu hatırlamam gerekiyordu, bu yüzden geri çekildim ve yüzüme zorla bir gülümseme yerleştirdim.

"Bu soruna cevap oldu mu?"

Nefes nefese, gergin bir kahkaha attı. "Evet, sanırım anladım."

"Harika," dedim, elimi sırtının küçük kısmına koyup onu yönlendirirken sesimi alaycı bir hale getirmeye zorladım.

Bir kez daha kaldırımdan aşağıya. "Ne zaman gelip vücuduna bakmamı ve sana ne düşündüğümü söylememi istersen, haber ver yeter."

"Sen gerçek bir insanseversin, Cruz."

Sahte bir alçakgönüllülükle, "Kucaklaşma kategorisinde Nobel Ödülü'ne aday gösterildim," dedim.

Kıkırdadı. "Doğru."

Tüm bu durum düşündüğümünden de kötüymüş. Bambi Jones sadece düğün işleriyle uğraşmıyordu. Lehra'nın aklına giriyor, kendinden şüphe etmesine neden oluyordu ve ben buna izin vermeyecektim.

"Biliyorsun, benim annem oldukça harika, bu yüzden korkunç bir anne figürüyle uğraşmak beni biraz aşabilir." Telefonumu çıkardım ve Lehra bana soru dolu gözlerle bakarken aradım. "Ama yardım edebilecek birini tanıyorum."

"Kim?" diye sordu ve telefonun diğer ucundaki kişi açar açmaz sorusunu yanıtladım.

"Gianna, Lehra konusunda yardımına ihtiyacım var." "Ne istersen," diye hızlı bir cevap geldi.

"Şirret bir kayınvalide adayıyla karşı karşıyayız."

"Oooh, işte bu benim reçelim," dedi ve ellerini sevinçle birbirine sürttüğünü görebiliyordum. "Hemen geliyorum."

"Bize bir saat verin," diye rica ettim. "Lehra'ya üç top dondurma almak üzereyim."

BÖLÜM 13

"ŞARAP VE NACHOS GETİRDİM. Hadi bir kaltak indirelim," diye duyurdu Gianna, elleri poşetlerle dolu Lehra'nın dairesine girerken.

"Peki, tamam o zaman," diye kestirip attım. "Bu kadar kısa sürede geldiğiniz için teşekkürler."

"Rica ederim," dedi ve çantaları sehpanın üzerine bıraktı. "Neler oluyor?"

"Daha önce büyük bir sinir krizi geçirdi ve başka ne yapacağımı bilemedim," dedim ona sessizce. "Onu spor salonuna götürdüm ve bir şeyler yumruklamasına izin verdim ve bu yardımcı oldu, ama sanırım desteğe ihtiyacı olacak."

"Demek bir profesyonel çağırmaya karar verdin?" diye sırtarak sordu, ben de başımı salladım.

Lehra odasından çıktı, bordo bir havluyla saçlarını ovuyordu. O duştayken ben de daha önce attığı davetiyeleri temizlemiş ve masanın üzerine düzgünce dizmiştim.

"Gia, buraya gelmek zorunda değildin," diye itiraz etti.

"Tabii ki yaptım. Şirket kayıinvalidelerle başa çıkma konusunda master derecem var. Chloe Bouvier, en kötü kadın."

ve o artık hayatımızda olmadığına göre, pratik yapmak işime yarayabilir. Yeteneklerimin paslanmasını istemem."

Lehra gülümsedi ve iki kadın mavi-beyaz çizgili kanepeye yerleşirken ben de aynı renkteki sandalyeye oturdum.

Gianna çantalardan birinden şarap kadehleri ve tirbuşon çıkarıp beyaz şişeyi açmaya başlarken ben konuştum. "Lehra'nın müstakbel kayınvalidesi ve Dwight düğünle ilgili istediklerini elde etmek için ona gaz veriyorlar," dedim açıklama olarak. "Ayrıntıları size anlatabilir."

Gianna durakladı, ağzı bir karış açıldı ve sonra şişlenmiş mantarı Lehra'ya doğru salladı. "Bakalım doğru anlamış mıyım? *Nişanlın* onun sana patronluk taslamasına izin mi veriyor?"

"Evet, takım olup sayıca benden üstünler."

Gia'nın başı bir o yana bir bu yana sallandı, kuzguni atkuyruğu zıpladı. "Yok artık. Senin sadece kayınvalide sorunun yok, tatlım. Nişanlıyla da sorunun var." *Aynen öyle*. Lehra'nın dizine rahatlatıcı bir el koydu. "Chloe'nin evine ilk gittiğimde tam bir kaltaktı. Bana saygısızlık eder etmez Auburn onu azarladı ve beni evden sürükleyerek çıkardı. Bir daha asla geri dönmedik."

Lehra'nın gözleri büyüdü. "Vay canına, bu inanılmaz. Dwight'ın bunu yapabileceğini hiç sanmıyorum."

"O zaman onu yola getirmelisin. Yoksa sonsuza dek annesinin hayatlarınızı yönetmesine mahkum kalırsınız. Reddit'te iğrenç kayınvalideler hakkında koca bir bölüm var. O hikayelerden bazıları aklını başından alacak. Neden bana neler olduğunu anlatmıyorsun?"

Sonraki otuz dakika boyunca Lehra biz yiyip içerken durumu açıkladı. Kanepenin arkasına yaslanıp inledi. "Dwight'ın annesi her şeyi o kadar kibar söyleyen insanlardan biri ki, size hakaret edip etmediğinden emin olamıyorsunuz."

"Ohh, sahte tatlı. Evet, bu konuda onunla başa baş mücadele edebilirim," diye cevap verdi Gianna kendinden emin bir şekilde başını sallayarak.

"Ailemden 'senin insanların' diye bahsedip duruyor. *Seninkiler otelde kalabilir Lehra. Sizinkiler deniz ürünleri mi yiyor?* Ama bunu söylerken gülümsüyor, o yüzden saldırgan olup olmadığından emin değilim."

"*Senin halkın mı?*" Gia soruyor. "Evet, bu kesinlikle saldırgan hissettiriyor. Başka ne bilmem gerekiyor?"

"Bir bakalım. İlk adı Bambi ve küfürden nefret eder."

"Bambi," diye tekrarladı Gianna gözlerini devirerek. "Sosyal tırmanıcı, sanırım?"

"Kesinlikle. Ailelerinin parası var ama o sanki Rockefeller'larmış gibi davranıyor."

"Ya da Bouvier'ler," diye cevap verdi Gianna, dolgun dudaklarının arasından sinsi bir sırıtma geçti ve beyninin bir plan oluşturduğunu görebiliyordum. Sonra sesi tizleşti ve cüretkâr bir şekilde tatlılaştı. "Tanrım, umarım biz oradayken yanlışlıkla küfretmem. *Bambi'yi* gücendirmek istemem."

Lehra bir kahkaha attı. "Neyin peşindesin, Gia?"

Bir el salladı. "Kayınvalideyle ben ilgilenirim. Kibirli bir kadınla başa çıkmanın tek yolu onu alt etmektir. Auburn'le tanıştığımdan beri bir iki şey öğrendim. Her zaman kendini beğenmiş pisliklere katlanmak zorundayım."

"Harikasın, Gianna. Sen de Cruz. Bu gece spor salonunda hayali Bambi'yi yumrukladıktan sonra kendimi çok daha iyi hissediyorum."

Gia son cipsini yedi ve başını yana eğdi. "Yanında daha fazla olamadığım için üzgünüm. Bunu tek başına yaşamaktan nefret ediyorum."

Lehra ona, "Senin uğraşman gereken kendi düğün işlerin ve sonra da balayın vardı," dedi.

Gianna telefonunu çıkardı ve başparmağını ekrana dokundurdu. "Pekâlâ, artık döndüm ve senin ya-ya-öl'ünüm. Şimdi, bu hafta sonu kimler geliyor?" Telefonundan başını kaldırdı ve bir yanıt bekledi.

"Sen ve ben. Nicolette ve Artie."

"Ve ben," diye söze girdim ve iki çift göz bana dikildi. "Ne? İkiye karşı beşten zarar gelmez diye düşündüm." Lehra'ya usulca gülümsedim ve o da bana karşılık verdi. "Seni destekleyeceğimi söylemiştim, Tink."

Tekrar göz göze geldiğimizde dudakları dişlerinin arasında yuvarlandı. "Teşekkürler Cruz. Dwight Cuma günü ve Cumartesi gününün çoğunda orada olmayacak. Chicago'da bir tür iş projesine dahil oldu."

"Beşe karşı bir o zaman," diye düzelttim. "Bu olasılıkları sevdim."

Bakışlarımı Lehra'dan çektiğimde, Gianna'nın spekülatif bir şekilde bana baktığını ve parmağını üst dudağına vurduğunu gördüm. "Cruuuuuz."

Kahretsin, Lehra'ya nasıl baktığımı fark etti mi?

"Evet, Giannaaaa?"

Dudakları hınzır bir gülümsemeye dönüştü. "Askotlar hakkında ne düşünüyorsun?"

Uçaktan indiğimizde Artie, "O filme bayılıyorum," dedi.

"*Bridesmaids* benim favori," Lehra kabul etti önce

bana şakacı bir şekilde dirsek atıyor. "Bunu daha önce hiç görmediğine inanamıyorum, Cruz."

"Ne kaçırdığımı bilmiyordum. Melissa McCarthy histerikti."

Gianna son basamaktan inerken büyük, koyu renk bir güneş gözlüğü taktı ve bizi bekleyen limuzine doğru yönlendirdi. Auburn'ün limuzinini pek çok kez kullanmışım ama limuzinde yolcu olarak bulunduğum tek sefer mezuniyet balosuydu. Hepimiz bindik ve şoför yola çıktı. Gia bu gece New York'tan şafak vakti ayrılmamız için ısrar etmişti.

Cuma sabahı, Bambi'nin bizi beklediği saatten dört saat önce Jones'ların evine vardık.

Dwight'ın annesi kapıyı açtığında üzerinde savaş gemisi grisi bir bornoz, yüzünde bir çeşit çamur maskesi ve saçında kocaman bigudiler vardı. Yüzündeki şok ifadesi bu sabah güneşten önce kalkmaya değdi.

"Buradasınız," diye kekeledi, bir yandan hepimize şaşkınlıkla bakarken bir yandan da bigudileri parmaklıyordu. Güzel. Onu atlatmıştık. "Uçağınızın öğlene kadar inmemesi gerekiyordu."

Gianna devraldı ve kasıla *kasıla* -kelimenin tam anlamıyla kasıla *kasıla*- kadının yanından geçip büyük evine girdi. Geri kalanımız da onu takip ederek yüksek tavanlı fuayede durduk.

"Evet, havayolu şirketindeki *talihsiz karışıklık* yüzünden benim özel uçağımla gelmeye karar verdik. Umarım sorun olmaz," diye tatlı bir şekilde sözlerini tamamladı Gia, hâlâ film yıldızı güneş gözlüklerini takıyordu.

"Bu, şey, sizin... özel uçağınız mı?" Kadın yüzündeki kabuğu sıvazladı ve boynu kızardı. "Ama biletleri ben gönderdim."

Lehra konuştu, sakarin tonu Gianna'ninkine uyuyordu. "Artie'nin biletinin olmaması *havayolu şirketinin* hatası olduğu için eminim paranızı geri alabilirsiniz, değil mi?"

Tanrım, onun bu kadına karşı durduğunu görmek beni çok gururlandırdı. Güçlü durmak için tek ihtiyacı olan arkasındaki arkadaşlarıydı. Hepimizin ihtiyacı olan da bu değil mi?

Tüm grubumuz bir milyar dolar gibi görünüyordu. Gianna bize *stil vermişti*, bu ne demekse artık. Artie kadife yakalı şık bir siyah takım elbise giymişti ve bayanlar da güçlü takımlar içinde doğanın gücü gibi görünüyorlardı. Nicolette siyah beyaz, Gianna kan kırmızısı ve Lehra da Barbie pembesi içinde çok güzel görünüyordu.

Peki ya ben? Fildişi kruvaze ceketim ve Gianna'nın *yaz keteni* dediği bir kumaştan pantolonumla birlikte lanet olası bir fular giyiyordum. Kendimi biraz gülünç hissediyordum, ama Gia

"süslü bir pantolon gibi" görünmemi istedi. Planını detaylandırmadı, sadece onu takip etmemizi söyledi.

"Bunlar nedimelerim, Artie Baker, Nicolette Bell ve Gianna Bouvier," diye tanıttı Lehra. "Onlarla tanışmak için sabırsızlandığınızı biliyorum."

"Ah, evet, elbette," dedi Bambi yapmacık bir şekilde, hırslı gözleri Gia'ya kayarak. "Bayan Bouvier, fark etmemiştim... Lehra Gianna adında bir nedimesi olduğunu söylediğinde, onun siz olduğunuzu bilmiyordum. İnternette düğününüzün fotoğraflarını gördüm. Tek kelimeyle muhteşemdi." Aşağı inip Gianna'nın topuklu ayakkabılarını yalayacakmış gibi görünüyordu.

"Öyleydi," dedi Gianna havalı bir şekilde. "Bazıları buna on yılın düğünü dedi."

Rol yaptığını, Lehra'ya zorbalık eden kadına iyi görünmeye çalıştığını biliyordum. Gia zenginlik tuzaklarını umursamıyordu. Bir yıl önce okuldan yeni mezun olmuştu ve neredeyse hiçbir şeyi yoktu. Şimdi, Auburn'le evlendikten sonra, ne yapacağını bilemeyeceği kadar çok parası vardı. Kendini beğenmiş bir sürtük rolü oynuyor olabilirdi ama gerçekte dünyanın en nazik kadınıydı, arkadaşlarına ya da ihtiyacı olan herkese yardım etmek için her şeyi yapabilecek biriydi.

Daha önce hiç düşünmemiştim ama birden onun teknik olarak baldızım olduğunu fark ettim ve bu beni gülümsetti. Sonra kolunu benim koluma doladı ve beni kendine çekti.

"Bu da Marvolo. Bana yardım eden düğün organizatörü ve onsuz bunu yapamazdım." Duygusallaşmış gibi bir elini göğsüne bastırdı. "Benim için çok değerliydi ve bugün aramızda olduğu için çok şanslıyız."

Marvolo mu? Marvolo ne biçim bir isim lan?

Bambi dişlerini sıkarak, "Ah, ne kadar güzel," dedi. "Bir düğün organizatörü tuttuğumuzu fark etmemiştim. Kendi başıma gayet iyiydim."

"Hmm, eminim öyledir," diye cevap verdi Gianna, ses tonunda küçümseyici bir tonla. "Ama Marvolo, kraliyet ailesi de dahil olmak üzere dünyanın dört bir yanından en iyi düğünlerden bazılarını koordine etti." Başını kaldırıp bana baktı ve kirpiklerini kırıştırdı.

Seni öldüreceğim, dedim ona yoğun bakışlarımla. Düğünleri koordine etmek hakkında hiçbir şey bilmiyordum.

"Kraliyet mi? Öyle mi?" Bambi'nin değerlendirici gözleri bana kaydı ve ben de ona tüm gücümle gülümsedim.

"Ahhh, evet. Kraliçeler, prensesler falan," diye mırıldandım, kaynağı belirsiz bir aksan takınarak. Arnold Schwarzenegger ve Antonio Banderas karışımı bir sesim vardı. Söyleyebileceğim başka bir şey düşünmeye çalıştım ama aklıma gelen tek şey uçakta izlediğimiz filmde bir isimdi. "Sonuncusu McCarthy Adaları Prensesi Melissa'ydı."

Lehra homurtusunu öksürükle kamufle etti, Nicolette parmak uçlarıyla gülümsemesini gizledi ve Artie arkasını dönerek antrenin duvarındaki çirkin bir tabloyla aniden aşırı derecede ilgilenmeye başladı. Gia sadece kolumu cesaret verici bir şekilde sıktı.

Ama Bambi başını aşağı yukarı salladı. "Oh Prenses Melissa. Evet!" Sesi neredeyse bir çığlık gibiydi. "Prenses büyüleyici ve çok iyi kalpli bir ruh. Bütün o işleri o yapıyor, şey, şey..."

"Zee Pygmies?" Ben önerdim.

Tanrım, Estrada. Ne oluyor be?

BÖLÜM 14

CRUZ BENİ KAHKAHAYA BOĞUYORDU. O saçma aksanı her kullandığında, gülmeden gözlerinin içine bile bakamıyordum. Beyaz takım elbise ve fötr şapka da pastanın üzerindeki krema gibiydi.

Tamam, kabul ediyorum, fit vücudu ve hafif kumaşa karşı derin bronzlaşmış teniyle bu görünümü gerçekten de başarıyordu.

Ve Gianna kendini beğenmiş kaltak rolünü çok iyi oynuyordu. Aslında Bambi Jones'u telaşlandırmıştı. Müstakbel kayınvalidemin kolunu okşadı ve "Sen git, hazırlanmak için ne yapman gerekiyorsa yap. Hafta sonu için bir araba ve şoför tuttum, böylece hiçbir şey için endişelenmene gerek kalmayacak. Biz de oturma odasında sıçıp seni bekleyeceğiz."

Bambi'nin yüzündeki ifade karşısında havlamamak için dudaklarımı parmağımla başparmağımın arasına sıkıştırmak zorunda kaldım. "Sen... ne?"

"Oturma odasında oturup seni bekleyeceğimizi söyledim," dedi Gia masumca göz kırparak. Bambi'nin önünde *yanlışlıkla* küfredebileceğini söylerken neden bahsettiğini şimdi anlamıştım.

Bir saatten biraz fazla bir süre sonra, alanı kontrol etmek için golf kulübündeydik. Güzeldi ve düğün için hoş bir fon oluşturacaktı ama benim seçeceğim bir yer değildi.

"Sanırım bu iş görür," dedi Gianna, etkilenmemiş bir ifadeyle, "ama keşke kendini buraya kilitlemeden önce bana ve Marvolo'ya danışsaydın, Lehra."

İnce göz kırpışını zar zor yakaladım. "Karar bana ait değildi. Düğünün burada yapılacağı bana kiralandıktan sonra *bildirildi*," diye cevap verdim, Dwight ve Bambi tarafından sıkıştırılmadığım zaman konuşmak daha kolay oluyordu.

Gianna bunu biliyordu ama şok olmuş gibi davranarak gözlerini diğer kadına dikti. "Mekan konusunda neden geline danışılmadı? Bu son derece usulsüz."

Bambi kelimelere takıldı, "Şey, görüyorsunuz, bir iptal söz konusuydu ve bir başkası yapmadan önce onu kapmak gerçekten acil bir meseleydi." Göstermek için parmaklarını havada şıklattı. "Ve kulübü çok seviyorum."

Gia ona hayatımda gördüğüm en şuruplu gülümsemeyi verdi. "Ne kadar tatlı. Belki de evlenmeli ve töreninizi burada yapmalısınız. Belki de bir yemin tazeleme töreni?"

Ve günün geri kalanında, Bambi ne zaman istenmeyen bir fikir beyan etse, Gianna şöyle bir cevap veriyordu: "Harika. Bunu kendi töreninde yapmalısın, Bambi. Ama Lehra'ya düğünü için ne düşündüğünü soralım."

Hiç bu kadar duyulduğumu hissetmemiştim. Desteklendiğimi. Nicolette ve Artie de birkaç kez konuştular ve istediğim her şeyi desteklediler. Ve sevgili, tatlı Cruz, ascot'u ve çılgın aksanıyla, istediğim her şeyi *muhteşem* ilan etti!

Günün sonunda Bambi'yi bıraktığımızda o kadar yenilmiş görünüyordu ki neredeyse onun için üzülecektim. Ama tam olarak değil. Kadının bir ya da iki basamak aşağı indirilmesi gerekiyordu.

Damat pastası, tamamen gülünç bir sayım ve kendimi kabul ettirdiğim yer dışında

-İstediğim hemen hemen her şeyi elde etmişim. Sıkıcı menünün yerini canlı bir yemek seçkisi almıştı ve düğün renkleri artık mutluluk verici lanet bir allık yerine ilkbahar ve parlaktı.

Renk seçimi neredeyse midemi bulandıracaktı. Cruz'a ne istediğimi fısıldadıktan sonra tam bir Marvolo moduna girmiş, gözlerini kapatırken parmaklarını şakaklarına bastırmıştı.

"Düşünüyorum... Düşünüyorum... Hayatın gençleşmesini. Baharın yaklaştığını. Aşkın çiçek açmasını." Gözlerini açtı ve bağırmadan önce iki kez alkışladı, "Ve işte! Bahar renklerini kullanacağız."

O cidden en iyisiydi.

Dün gece otelde Nic, Gianna ve ben odamıza yerleştikten sonra koridorun karşısındaki Artie ve Cruz'un odasında toplandık. Güldük, içtik ve geceyi sonlandırmadan önce oda servisi menüsündeki her şeyi yedik.

Bugün Jones'ların evine geri döndük ve limuzinde sakinleşmiş bir Bambi'yi aldıktan sonra seçtiğimiz pasta çeşitlerini tatmak için birkaç pastaneye gittik.

Artie düğün pastasından bir lokma yutarken, "Mmmm, bu çok güzel," dedi. "Sanırım pastayı delmek şu ana kadar en sevdiğim kısım oldu."

Bambi'nin yanakları bu iğneleyici yorum karşısında koyu kırmızıya boyanırken bile yüzümü asmamayı başardım. Arkadaşlarım her fırsatta "kazara" küfürler savuruyorlardı. Cruz yapmayı sevdiğim *bademli-kirazlı kokteyllerden* bile bahsetti.

Bambi çenesini yukarı kaldırıp bana gülümsedi ve ben de kendimi hazırladım. İğneleyici bir şey söylemek üzere olduğunu gösteren ifadeyi tanımaya başlamıştım. "Lehra canım, belki bu kadar pasta yeter. Bugün elbise deneyeceksin ve şişkin olmak istemezsin."

Cruz'un elleri yumruk haline geldi ve masanın üzerinden atlamasını engellemek için masanın altındaki dizini kavradım.

Sakin ama kararlı bir sesle, "Endişelenmeyin. Elbisemi çoktan seçtim ve bu hafta ölçüsünü aldım."

Bambi'nin yüzü küplere bindi ve şakağındaki bir damarı patlatacağından korktum. "Ama elbiseni Tremblay'den alacağız. Çoktan karar verdik."

Cruz'un eli benimkini sıkıca kavradı ve içimi güçle doldurup kararlılığımı pekiştirdi.

"Hayır, *sen* karar verdin. Sana elbisemi Devereaux'ya tasarlatmayı planladığımı söylemiştim."

Konuşmak için ağzını açtı ama Gianna araya girdi. "Tremblay'ler mi? Sanırım *Bouvier* soylarından birini taşımak için başvurdular ama reddedildiler. Çok yüksek standartlarımız var." Gülümsemesi şekerli bir tatlılıkla doluydu. "Yani, eminim... *sizinkiler* için sorun yoktur, Bambi, ama bizim Lehra için değil. Auburn ve ben onu kız kardeşimiz gibi görüyoruz."

Uzanıp diğer elimi tuttu ve kalbim arkadaşlarımin sevgisi ve desteğiyle o kadar doldu ki.

Bambi zayıf bir itirazda bulundu ama Gianna pastadan bir ısırık daha almadan önce, "Eğer bununla ilgili bir sorunun varsa, bunu kocamla konuşabilirsin," dedi. Bu da müstakbel kayınvalidemin ağzını kapattı.

Kaldığımız otele tekrar girdiğimizde Artie, "Üniversitede o palyaçoyla çıktığımdan beri bu kadar eğlenmemiştim," diye espri yaptı.

Cruz kıkırdadı. "Nicolette nedime kıyafetlerini kalçanın üstündeki *sürtükle* seçtiğini söylediğinde Bambi'nin bayılacağını sandım."

Arkadaşım omzundaki hayali tüyleri fırçaladı. "Bu iyiydi. Şimdi günün ve gecenin geri kalanında ne yapıyoruz?"

Gianna, "Bu lanet topukluları çıkaracağım ve en az iki saat ayaklarımı destekleyeceğim," dedi. "Akşam yemeğinden sonra da jakuziye girebiliriz."

Artie, üçüncü sınıf öğrencisi gibi elini kaldırıp tuvalete gitmek için izin isterken, "Jakuzide biraz vakit geçirmeye varım," dedi. "Akşam yemeğinde ne yiyeceğiz?"

Cruz, "Bir hamburger yiyebilirim," dedi.

Nicolette bir parmağının ucuyla ağzına vurdu. "Ben de öyle. Acaba onların da patates kışları var mı?"

Hepimiz kahkahalara boğulduk.

Evet, arkadaşlarımı seviyorum.

Odadaki iki kral yatağa yayılmıştık, üzerimizde rahat şortlar, atletler vardı ve ayakkabı giymiyorduk.

Klima bizi serinletirken tavana bakarak, "Tanrım, bu yatak çok rahat," diye inledim.

Nicolette yarı uykulu bir halde, "Mmhmmm," dedi.

Gianna yan döndü ve dirseğinin üzerine yaslandı. "Sence Dwight düğün eşyalarındaki değişiklikler hakkında ne diyecek?"

Omuz silktim. "Açıkçası nedime kıyafetlerinin ne renk olduğu ya da resepsiyonda ne tür tavuk servis edeceğimizin umurunda olduğunu sanmıyorum. Bence sadece annesiyle çatışmaktan nefret ediyor ve onunla tartışmak istemiyor. Artık buna gerek yok çünkü biz hallettik." Elimi uzattım ve onunkini sıktım. "Her şey için tekrar teşekkür ederim. Dünyadaki en iyi arkadaşlara sahibim."

"Buraya ilk taşındığımda ve neredeyse hiç kimseyi tanımazken benim için harika bir arkadaşın." Gözleri duygu doluydu. "Kayıp bavullar ve kaba insanlarla korkunç bir gün geçirmiştin ve tanıştığım ilk dost canlısı kişi sendin."

Tam cevap vermek üzereydin ki kapının çalındığını duyduk. "Muhtemelen çocuklar," dedim, ayağa kalkıp otel bornozlarından birini giyerek. "Bunu giyeceğim, böylece onlara göğüs uçlarımı göstermeyeceğim."

"Evet, biraz sivri uçlusun. Artie'yi korkutabilir ama Cruz'un aldıracağını sanmıyorum," dedi Gianna kendini beğenmiş bir gülümsemeyle.

Bu da ne demek oluyor şimdi?

Ama kapıyı açtığımda, koridorun karşısındaki çocuklar değildi.

"Neler oluyor Lehra?" Dwight hışımla odaya girerek sordu.

Nicolette, Dwight'ın sesinden gelen küçük bir gıcırtyla uyandı ve ben de arkama dönüp bakınca onu ve Gianna'yı yataklarından fırlarken gördüm.

"Biz koridorun karşısına geçeceğiz," dedi Gia, bavulundan gömleklerini çıkarıp birini Nic'e fırlatarak.

"Merhaba hanımlar. Rahatsız ettiğim için özür dilerim," diye mırıldandı Dwight ama öfkeli gözleri hâlâ benim üzerimdeydi.

Onlar gider gitmez kaşlarımı kaldırdım ve ona baktım. "Sorun mu var, Dwight?"

"Evet, bir sorunum var. Sen ve arkadaşların son iki günü anneme zorbalık yaparak geçirdiniz. Gözyaşları içinde beni aradı."

"Kimse annene zorbalık yapmadı," dedim, umduğum gibi yatıştırıcı bir tonda, fokurdayan öfkeli bir tonda değil

İçimden. "Biz sadece seçimler yaptık ve o oylamaya katılmadı." *Sanki bu işe başladığımızdan beri her konuda bana oy verilmedi.*

"Her şeyi değiştirdiğini söyledi."

"Yeri değil," diye karşılık verdim.

"Anneme bu şekilde davranılmasına izin vermeyeceğim," diye homurdandı, ellerini havaya kaldırıp volta atarak uzaklaştı ve bana sırtını döndü, içimden aniden bir şeyler fırlatmak geldi.

"Ama son birkaç aydır neredeyse her gece ağlayacak kadar zorbalığa uğramama ve strese girmeme ses çıkarmadın. Ve bu konuda konuşmaya çalıştığımda, sana telefonda ağladığımda, umurunda bile olmadı. Bir kere bile benim için ayağa kalkmadın, Dwight."

Geri döndü ve bana ters ters baktı. "Ama o benim annem."

"Ve ben de senin karın olacağım, Dwight!" Bağırdım.

"Senin

Lanet olası karım! Kendi düşünümde söz sahibi olmalıyım."

"Ben sadece ikinizin iyi geçinmenizi ve yakın olmanızı istiyorum," diye karşı çıktı, sesi benimkinden biraz daha kısıktı.

"Tatillerde ve ziyarete geldiğimizde iyi davranacağım. Bir gün, bana yaptığı tüm iğneleyici yorumları atlatacak zamanım olduğunda, belki o zaman düzgün bir ilişki kurabiliriz."

"Tatilden çok daha fazlası olacak," diye mırıldandı ve korku boğazımda bir sıcak hava balonu gibi yükselirken ona bir adım daha yaklaştım.

"Bu da ne demek oluyor?"

Dwight gözlerini kapadı ve uzun uzun iç geçirdi. "Sadece komşumuz olacak."

"Ailen New York'a mı taşınıyor?" Sonra hemen ekledim, "Binamda boş daire olduğunu sanmıyorum." Auburn'le konuşur ve binanın sahibi olduğu için Jones'lara bir şey kiralamaması için ona yalvarırdım.

Dwight gözlerimi kaçırırken ellerini saçlarının arasından geçirdi. "Seninle bu konu hakkında konuşmak istiyordum. New York'a transfer olmayacağım."

Anlamaya başlıyordum ve boğazımdaki korku tam teşekküllü bir paniğe dönüştü. "Peki bu ne anlama geliyor?"

Hâlâ bana bakmıyor, bunun yerine pencereden dışarı, ötedeki yüksek binalara bakmayı tercih ediyordu, "Bu, ailemin yanındaki evi satın aldığım anlamına geliyor," dedi. Sonunda gözlerini tekrar benimkilere çevirdi ve gülümsedi. "Bizim için."

"Benimle konuşmadan mı?" Muhtemelen insan kulağının neredeyse duyamayacağı bir tonda çığlık attım.

"Sürpriz olacaktı," dedi zayıf bir sesle, hayatımı alt üst etmesine rağmen bana gülümsemeye devam ediyordu.

"Taşınmamı mı bekliyorsun? Anlaşma bu değildi, Dwight. Her zaman New York'ta yaşamak ve çalışmak istediğini söylemiştin. Ben de sevdiğim bir şirkette hayalimdeki iş için eğitim alıyorum."

"Detroit'te bir sürü sekreterlik işi var," diye karşı çıkınca kafamın aniden aktif bir volkana dönüştüğünü hissettim.

Sekreterlik işi mi? New York'un en güçlü adamlarından birinin kişisel asistanı olacaktım. ~~Sekreterlik~~ çok daha fazlasıydı.

Her şey değişmeye başladığında Dwight'a baktım. Düğünü atlatabilirsek hayatımıza birlikte başlayabileceğimizi ve mutlu olabileceğimizi düşünmüştüm. Ama şimdi her şeyi değiştiriyordu ve bunu benimle tartışmaya bile gerek duymadan yapıyordu. Hayatımın kaderi böyle mi olacaktı?

Ve Bambi'yle yan yana yaşamak? Cehenneme kadar yolu var. Lanet olsun. Hayır.

"Taşınmıyorum, Dwight," dedim ona kesin bir dille.

Dişlerini sıktı ve bana ters ters baktı. "Yani evlendikten sonra da uzun mesafe ilişkisine devam etmek mi istiyorsun? Karımla aynı yatağı paylaşmak istiyorum."

"Belki de annenle aynı yatağı paylaşabilirsin, çünkü hemen yan odada olacaksın," diye tersledim, öfkemin beni ele geçirmesine izin vererek.

"Saçmalama Lehra. Detroit'te lanet olası bir iş bul ve her şeyi bu kadar zorlaştırmayı bırak."

"Neden New York'ta iş başvurusunda bulunmuyorsun, böylece *planladığımız gibi* orada yaşayabiliriz?" Sivri bir şekilde söyledim. "New York'ta şu anda çalıştığının dışında pek çok mimarlık firması var."

Ellerini kalçalarına koyup bakışlarını odanın köşesine yöneltti ve işte o zaman anladım. Hareket etmek *istemiyordu*. Ya da belki de sevgili annesi buna izin vermiyordu.

"Bak, tüm bunlara düğünden sonra karar verebiliriz, tamam mı?" diye mırıldandı. Uzun zamandır sevdiğim gözler bana geri döndü ve artık Dwight'a aşık olmadığımı fark ettiğimde neredeyse yıkılacaktım.

Ben hala sersemlemiş bir şekilde duygularımı sıralamaya çalışırken, o devam etti. "Düğünle ilgili her şeyi eski haline getireceğiz ve sen de anneme iyi davranıp gelinzilla olmayı bırakacaksın."

Bu sözlerle kendimi yansıtan sersemliğimden sıyrıldım ve vücudumdaki her hücre öfkeyle titreşti. "Gelinzilla mı? Sen aklını mı kaçırdın?" Tam yüzüne gelene kadar birkaç adım ileri atarak, "Ben bir gelinzilladan çok uzaktım. *Annenin* istediği her şeyi kabul ettim, bu onun lanet olası düğünü olmamasına rağmen. Onun şirret yorumlarıyla ve senin ana kuzusu saçmalıklarıyla yüzüm mosmor olana kadar uğraştım."

Dwight'ın gözleri korkuya benzer bir ifadeyle irileşti.

"Lehra..." "Hayır, benimle bu tonda konuşma. Benden bu kadar, Dwight."

Yüzüğü parmağımdan çıkarıp onun eline tutuşturdum ve konuyu iyice açıklığa kavuşturdum. "*Tamamdır.*"

BÖLÜM 15

DWIGHT avucundaki parıldayan yüzüğe baktı ve gözleri kuşkuyla benimkilere kaydı. "Bunu kastetmiyorsun."

Ama ben fark ettim. Omuzlarıma tünemiş binlerce kiloluk bir karatavuk gibi ağır bir yük taşıyordum ve sözlerim ona kanat verene kadar orada olduğunu bile fark etmemiştim. Onu uçup gitmeye ve beni hafif ve özgür bırakmaya zorladım.

"Ciddiyim. Bu şekilde yaşamayacağım."

"Ama bunu atlatabiliriz. Ben seni seviyorum, sen de beni seviyorsun." Sözsüzce ona baktım ve başını yana eğdi. "Sen sevmiyor musun?"

"Seni sevdim, Dwight, ama..." Güçlendirici bir nefes almadan önce ciğerlerimdeki tüm havayı boşalttım. "Geriye sadece bir iplik kalana kadar onu yontup durdun."

"Ama bir iplik var," diye kandırdı. "Bunun etrafında sahip olduğumuz şeyi yeniden inşa edebiliriz."

"O konu bana gelinzilla dediğin anda kesildi."

Elini yüzüne götürdü ve birden çok yorgun göründü. "Öyle demek istemedim. Öyle olmadığını biliyorum Lehra. Tatlı ve uzlaşmacı olmaktan başka bir şey yapmadın. Seni desteklemeliydim... desteklemeliydim."

"Bunu söylediğin için teşekkürler ama olan oldu." Sözlerimi toparlarken başparmağım ve işaret parmağım yumuşak bornoz bağlarından birini okşadı. "Gelecekteki ilişkilerin için önceliklerini düşünmelisin Dwight. Ailen her zaman senin ailen olacak ama sevdiğin insana da kalbinin en tepesinde yer açmalısın. Onlar önce gelmeli."

Sertçe yutkundu. "Üzerinde çalışacağım," dedi ve gerçekten çalışacağını düşünmek hoşuma gitti. Ama muhtemelen yapmayacaktı. "Sana veda öpücüğü verebilir miyim?"

"Beni aylardır öpmedin, Dwight. Neden şimdi beni öpmek istiyorsun?"

"Ama annem hep yanımızda olduğu için bu durum rahatsız edici olurdu."

"Bu cümleyi bir düşün, neden bekâr olduğunu anlayacaksın," diye karşılık verdim ve otel odasının kapısına doğru yürüyüp onu davet edercesine kapıyı açtım.

İki kişi odaya düştü, biri dizlerinin üzerine çöktü. *Nicolette*. Gianna onun kalkmasına yardım etti ve yan yana durduklarında suçlu gözleri birbirlerine ve tekrar bana kaydı.

Nicolette başparmağını omzunun üzerinden sallayarak, "Biz de tam buz almaya gidiyorduk," diye mırıldandı. Kulak misafirlerinin boş ellerine dikkatle baktım ve yanaklarında elma kırmızısı çiçek açtı.

"Ama kovayı unuttuğumuzu fark ettik," dedi Gianna, Nic'in elini tutarak. "Gidip onu getirelim." Koridoru koşarak geçtiler ve çocukların kapısını öfkeyle çaldılar. "Bizi içeri alın. Hemen!"

İçeri girdiklerinde, maskaralıkları karşısında hafifçe gülümsememin kaybolmasına izin verdim ve eski nişanlıma döndüm. "Artık gidebilirsiniz."

Ayakları kurşundan yapılmış gibi ağır ağır yürüdü ve yanımda durdu. Ona baktım ve bakışlarımdaki kesinliği anlamış olacak ki başını salladı. "Hoşça kal Lehra."

"Güle güle, Dwight."

Dışarı çıkar çıkmaz kapıyı arkasından kapattım ve sırtımı kapıya yaslayarak gözyaşlarımdan akmamasını bekledim.

Ama yapmadılar.

Nedeninden emin değildim. Belki de iki yılı aşkın bir süredir devam eden ilişkimin bitmiş olmasının şokunu yaşıyordum. Ya da belki bir kurşundan kurtulduğum için biraz rahatlamıştım. Yine de, hüngür hüngür ağlamayacağımdan emin olduktan sonra, odanın anahtar kartını bornozumun cebine koydum ve koridoru geçerek erkeklerin odasına gittim.

Daha kapıyı çalamadan kapı açıldı ve beni içeri, Nicolette ve Gianna'nın kollarına doğru çektiler.

"Oh, tatlım. Duyduk," diye cıvıladı Nic. *Bu sürtüklerin buz almadığını biliyordum.* "Çok özür dilerim."

"Ben de," diye burnunu çekti Gianna. "Bırak içindekileri döksün. Biz senin için buradayız."

Güldüm ve onları nazikçe ittim. "Ben iyiyim. Söz veriyorum."

İki çift yeşil göz, sanki her an yere yığılacakmışım gibi beklentiyle bana bakıyordu. "Emin misin?" Nicolette sordu, ben de başımı salladım. "Nasıl hissediyorsun?"

"Kendimi biraz rahatlamış ve çok aç hissettiğimi söylersem tam bir sürtük gibi mi konuşmuş olurum?"

"Hiç de değil," diyerek Artie beni temin etti ve ayağa kalkıp başımın üstünü öptü. "Çok şey yaşadın, bu yüzden tüm bu stresi omuzlarından attığın için rahatlamış hissetmenin normal olduğunu düşünüyorum."

Cruz köşedeki sandalyeye tüneyerek, "Bence gidip bayana yağlı bir şeyler alalım," dedi.

Artie, "Lehra'nın nişanlı olduğu o dangalakтан nihayet kurtulmasının şerefine tater twats sipariş ediyorum," diyerek hepimizi güldürdü.

Bir barda pastırmalı peynirli patates ve hamburgerlerle tıka basa doyduğumuz uzun bir akşam yemeğinden sonra hepimiz plastik şarap kadehleriyle otelin ikinci katındaki büyük jakuziye yerleştik.

"Evet, doğru. Annemin ayaklarını ovala," diye inledi Gianna, ayaklarını alttaki fiskeyilerden birinin üzerinde tutarak.

Bir süre konuştuk ve içtik, Cruz masaya bıraktığımız şişelerden bardaklarımızı iki kez doldurmak için dışarı çıktı. Her ayağa kalktığında mükemmel karın kaslarından aşağı damlayan su damlacıklarına bakmamaya çalıştım.

Arkadaşlarıma, karşımdaki Artie ve Nic'e, sağımdaki Gianna'ya ve solumdaki Cruz'a bakarken kendimi çok rahatlamış ve minnettar hissediyordum.

"Sadece bu hafta sonu geldiğiniz için teşekkür etmek istedim ve zamanınızı boşa harcadığım için çok üzgünüm."

"Zamanımızı boşa harcamadın," diye ısrar etti Nicolette. "Neden öyle dedin ki?"

"Çünkü tüm bu düğün işlerinde benim için her şeyin ötesine geçtin ve sonra ben iptal ettim."

Artie gözlerini devirdi. "Tatlım, Dwight'tan ayrıldığın için mutluyuz. Nic ve ben ondan hiç hoşlanmadık."

"Gerçekten mi? Hiçbir şey söylemedin."

Nicolette sessizce, "Erkek arkadaşın hakkında kötü konuşarak arkadaşlığımızı bozmak istemedik," dedi.

Artie, "Onunla birkaç kez karşılaştığımızda, ikimiz de onun biraz kendini beğenmiş bir hödük olduğunu düşündük," diye ekledi. Bana hafifçe su sıçrattı. "Seks olaylarından bahsetmiyorum bile."

"Artie!" Onu azarladım ve geri sıçrattım.

"Ooh, ne seks şeyleri?" Gianna sordu. "Ufacık bir pipisi var mıydı?"

Kıkırdadım ve bir yudum aldım. "Hayır, onun pipisi... iyiydi, sanırım. Ve lütfen seks hayatım dışında bir şey hakkında konuşabilir miyiz?"

"Bebeğim, bu seks hayatı değildi. Duş başlığıyla daha iyi bir ilişkin vardı."

Herkes gülerken, "Artık konuşmayı kesebilirsiniz," diye uyardım. "Gerçek bir alet değildi. Sadece nasıl kullanacağını bilmiyordu."

"Artie nazikçe herkesi bilgilendirdi. "Onun sloganı iyi adamlar önce bitirirdi."

Cruz içkisini içmeden önce bardağına doğru sıırttı. "O tipe benziyor."

"Peki senin sloganın ne Cruz?" Artie tatlı tatlı sordu ve gözleri sürekli yanımdaki adama kayan tek kişinin ben olmadığımı fark ettim.

Cruz kıkırdadı. "Benim sloganım *iyi kızlar* önce bitirir ve *doğru adam* en az üçüncü bitirir."

Peki o zaman.

Artie dramatik bir şekilde kendini yelpazeledi. "Aman Tanrım! Bu sıcak küvet neden bin derece daha sıcak oldu?"

"Cruu-uuz!" Gianna sızlandı. "Şimdi Auburn'ü özledim." Beyaz bikinisiyle ayağa kalktı ve bir havluya uzandı. "Sanırım gidip onu arayacağım."

Havluyu etrafına sarıp sandaletlerini giyerken Cruz, "İyi seçimler yap," diye seslendi. Kız onu tersledi.

"Anlamıyorum. Neden üçüncü oldun?" Nicolette gözlerini açmadan önce kısık bir sesle sordu. "Ohhhh, aynı anda iki kadınla birlikte olmaktan mı bahsediyorsun?"

Artie ve ben göz göze geldik ve gülümsedik. Nic çok zeki bir biyokimyacı olabilirdi ama seks söz konusu olduğunda biraz aptal olabiliyordu.

"Tatlım," dedi Artie sabırla, omzunu omzuna vurarak, "demek istiyor ki, kadının iki kez boşaltmadan önce... bilirsin işte..."

"Oh." Cruz'a bir aşığı bir yukarı bakıyor. "Bunu gerçekten yapabiliyor musun? Böyle erkeklerin bir aşk kitabı efsanesi olduğunu sanırdım."

"Cruz Estrada... adam, efsane, mit," dedi Artie hepimizi gülmekten kırıp geçiren bir film spikeri sesiyle.

Nicolette kadehindeki şarabın geri kalanını bitirirken, "Bizi davet ettiğin için gerçekten çok memnunum," dedi. "Uzaklaşmaya ihtiyacım vardı."

"İş hala seni deli ediyor mu?" Sempatik bir şekilde sordum, suyun içine biraz battım ve belime en lezzetli su akışını gönderen bir jet buldum.

"Evet," dedi nefes verirken ve sonra esnedi.

Artie ayağa kalkıp onu elinden tutup yukarı çekerek, "Pekâlâ, gitme zamanı," dedi. "Seni yukarı taşıyacak kadar üst beden gücüm yok, Nic."

Cruz'un yapabileceğine bahse girerim, diye düşündüm, göz ucuyla göğsünün ve omuzlarının genişliğine hayranlıkla bakarken.

"Muhtemelen haklısın," dedi bir gözünü ovuşturarak. "Şarap her zaman uykumu getirir."

"Birazdan gelirim," dedim onlara, sesim kesik kesik çıkıyordu. "Artık bekâr bir kadın olduğuma göre çıkabileceğim bir su fıskiyesi buldum."

"Lehra! Duş başlığında hile mi yapıyorsun?" Artie dramatik bir şekilde elini göğsüne bastırarak haykırdı.

"Haha, göt herif. Sırtıma vuruyor, *aşağıya* değil." "Ben onunla kalacağım ve onun Oda tamam," dedi Cruz ve kaşlarını hafifçe çatarak başını bana doğru çevirdi. "Tabii bir süre yalnız kalmak istemiyorsan?"

Gözlerimi kapatarak başımı küvetin kenarına yasladım. "Hayır, kal ve benimle birlikte erik ol."

Artie, esneyen Nicolette'i havuz odasından çıkarmadan önce, "Hoşça kalın çocuklar," diye şarkı söyledi.

Cruz'un yanımda yer değiştirdiğini hissettim ve sonra kısık bir inilti çıkardı. "Mmmm, sanırım bahsettiğin jetlerden birini buldum."

"Güzel, ha?"

"Evet. Çok iyi hissettiriyor."

Bu sözler ve sesinin derin tınısı hayal gücümü uygunsuz düşüncelere doğru hızlı bir trene bindirdi. *Sevişirken sesi böyle mi çıkıyor? Gerçekten bir kadını iki kez boşaltabilir mi? Aleti ne kadar büyük?*

Ayrıca, görebilir miyim?

Sonra sanki Dünya kısa bir an için dönüşünü durdurdu ve her şey yer değiştirdi ve ben Cruz'un, omzumun büyük bir pazuya bastırıldığının farkına vardım. Yanımda oturduğunu biliyordum ama aniden nemli, klor dolu hava etrafımızda cızırdıyor gibiydi.

O da hissetmiş olmalıydı çünkü bakışlarını yüzümün yan tarafında hissedebiliyordum. Gözlerimi açtığımda, yüzünü benimkinden sadece birkaç santim ötede buldum ve boğazımdan yasak bir ses yükseldi.

"İyi misin Tink?" diye sordu, ben de başımı salladım. "Bir şeye ihtiyacın var mı?" Yine başımı salladım, yüzümü yaklaştırdım. Cruz kolunu omuzlarıma doladı, ta ki vücudumun bir tarafı onunkine yaslanana kadar.

Elini boynumun yan tarafına yerleştirmeden önce kulağımın arkasındaki nemli bir saç parçasını tararken tek ses suyun fokurdamasıydı. Başparmağı boğazımın çukurunda yavaş bir daire çizerken gözlerimiz görünmez iplerle birbirine bağlanmış gibiydi. Bu hareket samimiydi, bir sevgilinin dokunuşuydu ve ben daha fazlasını istiyordum.

Çok daha fazlasını. Cerulean gözleri dudaklarıma kaydı ve sonra bir kez daha yüzüme dikilmeden önce yüzümün her santimini yavaşça inceledi. Sorulmamış sorusunun cevabını orada bulmuş olmalıydı çünkü aramızdaki mesafeyi kapattı, Ağzını benimkine yaklaştırıyor.

Vücudum bir şimşek çakmasından daha hızlı canlandı, karıncalanmalar tenimi yaktı. Bir öpücüğe hiç bu kadar ani bir tepki vermemiştim ve dili dudaklarımin kenarında telaşsız bir gezinti yaptığıında, dudaklarım Ali Baba'nın *açık susam* söylemesi gibi birbirinden ayrıldı.

Dillerimiz buluştu ve bu adamın bir kadını nasıl öpeceğini bildiğini hemen anladım. Ağzımı yaladı, dilimi sıcak kadife darbeleriyle daire içine aldı ve okşadı.

Vücudum ısındı, etrafımdaki su yüz derecenin üzerinde olmasına rağmen aniden ılıklaştı. Bu adam o kadar seksiydi ki bir rahibenin cüppesini kaldırıp bacaklarını açmasını sağlayabilirdi.

Açılmış bacaklardan bahsetmişken, nasıl oldu da kucağına oturdum? Emin değildim ama çok hoşuma gitmişti. Gövdelerimiz birbirine sıkıca bastırılmıştı ve Cruz'un elleri kalçalarımın yerleşmeden önce uyluklarımda aşağı yukarı kayıyordu. Her dokunuşu kendinden emin ve emindi, başparmaklarının kalça kemiklerime yaptığı basit vuruşlar beni daha önce hiç ulaşmadığım yüksekliklere çıkarma yeteneğine sahip olduğunu vaat ediyordu.

Parmaklarını sıkarak beni hareket etmeye teşvik etti ve ben de hareket ettim. Öpücöklere boğulmuş beynimin bacaklarımda arasında ne hissettiğimi anlaması bir saniye sürdü. *Bu onun lanet penisi mi?*

Kalçalarımda bir başka dönüşü bana evet, evet, gerçekten de öyle olduğunu söyledi. Sikişin kalın, sert bir çubuğu amıma dayanmıştı ve istesem de hareket etmeyi bırakamazdım. Ki kesinlikle durmadım.

Cruz'un ellerinden biri omurgamdan yukarı kaydı ve başımın arkasını kavradı, öpüşmemizi derinleştirirken beni yerimde tuttu. Ben ona karşı sallanırken birbirimizin inlemelerini yuttuk, orgazm zaten ufukta görünüyordu.

O kadar ıslanmıştım ki Cruz yanağımdan kulağıma doğru bir öpücük izi bırakırken küvetin taşmamasına şaşırdım. "Lanet olsun, bebeğim. Geri kalanının tadı da bu güzel dudaklar kadar tatlı mı?"

"Evet," diyebildim kulağımda lobunu dillerken. "Tadım Skittles gibi."

Alçak, karanlık kıkırdaması tüm vücudumda tüylerimi diken diken etti. "En sevdiğim şeker. Gökkuşağının tadına bakmama izin verecek misin, Tink?" diye hırladı kulak mememi ısırmadan önce.

Yüce Tanrım, merhamet et! Eğer beni tutmasaydı, suya düşer ve bacaklarımın arasındaki o muhteşem ağzını düşününce boğulurdum.

"İstediğin her şeyin tadına bakabilirsin," diye soludum, ağzı boynumdan göğsüme doğru indiğinde omuzlarını kavradım. Teni parmaklarımın altında ateş gibiydi, beni bir kukla ustasının tüm kontrolüyle uzunluğunun üzerinde yavaş bir yuvarlanmaya yönlendirirken her kası kasılıyordu.

Kendi kalçaları kalktı, o uzun ereksiyonu klitorisime sürttü ve vücudum yaklaşan orgazmımla titredi. Uzun zamandır çok kullanışlı vibratörlerden başka bir şeyle boşalmamıştım ama şimdi tam oradaydım. Güzel bir mutluluğun eşiğindeydim.

Tek ihtiyacım olan.

Sanki aklımdan geçenleri okumuş gibi, Cruz'un ağzı parlak mor mayomun içinden meme ucuma kapandı ve ben de saçlarını kavradım.

"Evet, Cruz. Lütfen," diye yalvardım, sesim çaresiz bir hıçkırığa dönüşmüştü.

"Sikimi kullan, Tink. Benim için gel." Bu bir rica değil, tatlı bir talepti ve dişleri meme ucuma battığında, isteyerek uyudum.

Başımı geriye attım ve boşaldım. Gerçekten çok sert. "Evet, Tanrım evet! Cruz!"

Kalçalarım çılgınca çırpındı ve altımdaki adam sıkıca tutundu, inlemeleri göğsümde titreşti ve doğrudan amıma doğru fırladı. Küvetteki su şırıl şırıldı ve seksle birleşen keskin klor kokusu doğrudan damarlarıma vuran şehvetli bir uyuşturucu gibiydi.

Daha önce hiç beden dışı bir deneyim yaşamamıştım, ama *lanet olsun*, sanki bizi yukarıdan izliyordum, parçalanırken bedenlerimizin her hareketini hayal ediyordum.

"Aman Tanrım," diye mırıldandım, şehvet dolu bir bulutun üzerinde Dünya'ya geri dönerken sesim boğuklaştı. "Aklımı başımdan aldın Cruz."

Ona baktığımda gülümsemesinde o hınzır küçük gamzeler belirdi ve dudaklarına sert bir öpücük kondurdum.

"Başka bir şey daha üflemek üzereyim," dedi, "ve bunu halka açık bir jakuzide yapmamayı tercih ederim."

Bu beni güldürdü ama bilardo salonunun kapısı açılınca gülmem kısa s ü r d ü . Cruz beni anında kucağından indirdi ve gri bıyıklı yaşlı bir beyefendi kafasını içeri soktuğunda yaklaşık bir adım uzağa oturdu.

"Selam çocuklar," dedi kalın bir orta batı aksanıyla. "Havuz alanı on beş dakika önce kapandı."

Cruz, "Teşekkürler efendim," diye cevap verdi. "Biz de tam gidiyorduk."

O gidene kadar kıkırdamalarımı bastırdım. "Sence neyin peşinde olduğumuzu biliyor muydu?"

Cruz inledi ve başını salladı. "Bilmiyorum. Yüzün kızarmış ama belki de iyi bakamamıştır." Yüzünü buruşturdu. "Üzgünüm, muhtemelen bu pek akıllıca bir şey değildi. Herkesin içinde, bilirsin?"

"Biliyorum," diye kabul ettim ama bundan pişmanlık duymayı kendime yediremedim. Azıcık bile değil.

BÖLÜM 16

İstasyonda teçhizatımızı çıkarırken Curly, "Bugün o kazakla iyi iş çıkardın Estrada," dedi. Artık bana New Fucker demiyorlardı, yani bu bir ilerlemeydi.

"Teşekkürler. Onu ikna edebildiğime sevindim. Zavallı adam son zamanlarda çok şey yaşadı."

"Ama Brooklyn Köprüsü'nden atlamakla tehdit etmek? Kahretsin," dedi Maverick, gri bir tişörtü kafasına geçirerek. "Yine de çocuklarından bahsetmek iyi bir fikirdi. Bu sözler ağzından çıktığı anda geri adım atacağını biliyordum."

Curly siyah çantasını alıp çıkışa yönelmeden önce, "Siz pis kokulu pislikler gidip temizlenin, bir saat sonra barda buluşuruz," diye emretti.

Bir saat sonra, her zamanki masamızın kabin tarafına oturduğumda saçlarım hâlâ nemliydi.

"Sana bir bira ısmarladım," dedi Chris yanımdan.

"Sağ ol, dostum."

"Geçen hafta sonu şehir dışına çıkmadın mı? Özel bir bayanla romantik bir kaçamak mıydı?" Sesi hafifçe alaycıydı.

"Benim için değildi. Evlenecek olan bir arkadaşım içindi. Ya da evleniyordu. Biz oradayken nişanı bozdu."

Masadaki herkesin kaşları kalktı.

Kai, "Sesin pek de üzölmüş gibi gelmiyor," diye düşündü.

Biradan uzun bir yudum aldım ve elimin tersiyle ağzımı sildim. "Onu hak etmiyor. Adam hıyarın teki."

Jayden öne doğru eğilirken gözleri parladı. "Görünüşe göre onun yerine mavi gözlü bir Latin'in onu hak ettiğini düşünüyorsun."

Ne kadar söylemek istediğimi ölçtüm ve sonunda düşündüm, *Siktir et*. "Ona lanet bir kraliçe gibi davranırdım."

"Sadece biraz eğlenmek için mi yoksa uzun vadeli bir şey mi istiyorsun?" Curly sordu.

"Uzun vadede," dedim kendimden emin bir şekilde.

"Hmmm." Masanın etrafına göz gezdirdi, çocuklar konuşulmayan bir tür sohbet yapıyor gibiydiler.

"Ne?"

Kıvırcık bir nefes verdi. "Rebound Guy olmamaya dikkat etmelisin."

"Ya da İntikamcı Adam," diye ekledi Mav ve hepsi başlarını sallayarak onayladı.

Gözlerim aralarında gidip geldi. "Kim bunlar?"

Jayden beni işaret etti. "Bilirsin, bir kadın boşandığında ya da uzun bir ilişkiyi bitirdiğinde, sonuncusunu atlatmak için Rebound Guy'ı bulur."

"Ve bu adam *asla* uzun sürmez," diye öğüt verdi Chris. "Bunu kız kardeşimde iki kez gördüm. Bir de İntikamcı Adam var. Genellikle eski sevgililerini başka bir kadınla gördükten sonra bununla birlikte olurlar. Dışarıdaki en seksi erkeği bulurlar ve eski sevgiliyi kıskandırmak için bir süre onunla yatarlar. Eski sevgilisini geri istemese bile, yine de onun neler kaçırdığını görmesini ister."

Mav başını sallayarak, "Katılıyorum," dedi. "Eğer bu kadınla gerçekten bir ilişki kurmak istiyorsanız, hiçbir koşulda bu adamların yerinde olmak istemezsiniz."

"Ben de bir zamanlar Rebound Guy'dım," diye ekledi Kai.
"Sadece üç ay sürdü."

Kıvrıcık bir elini kel kafasının üzerinde gezdirdi. "Ben her zaman İntikamcı Adam'ım. Beni yanlış anlamayın. O adam olmak çok eğlenceli ama kız onu uzun süre değil, iyi vakit geçirmek için istiyor."

Biramı yudumlarırken her şeyi büyülenmiş gibi içime çektim.

"Yine de bir kadın vardı... Daha fazlasını istedim. Bekleseydim bir yere varabilirdi," dedi Curly, parmaklarını kare çenesinin üzerinde gezdirerek. "Kaçıp giden oydu. Friend Guy'la evlendi."

"Bekle, başka bir adam mı var?"

Jayden kıkırdadı. "Evet. Ve bazı kadınlar da Vahşi Adam aşamasından geçer."

"Bu kafa karıştırıcı olmaya başladı. Not almam gerekiyormuş gibi hissediyorum.

Vahşi Adam'ın olayı ne?"

Kai bira bardağını masanın üzerinde döndürdü. "Bununla ilgili birkaç senaryo var. Belki liseden beri sadece erkeğiyle birlikte. Ya da belki baskıcı bir ilişki yaşıyordu ve sonunda özgürlüğüne kavuştuğunda yaban yulaflarını ekmek istiyordu."

"Motosiklete binen ya da penisinde piercing olan bir erkekle hiç birlikte olmadığını düşünmeye başlıyor. Ya da hiç üçlü seks yapmadığını," diye ekledi Mav. "Her neyse. Daha önce hiç yaşamadığı maceraları arzuluyor. İşte o zaman Jayden gibi bir adam bulur." Başını, kanarya yemiş kedi gibi sırtan masanın karşısındaki adama doğru salladı.

"Bir bisikletim ve piercingim var. Mükemmel bir Vahşi Adam olurum," dedi, beyaz dişleri koyu teniyle keskin bir kontrast oluşturuyordu. "Ben buna varım çünkü ciddi bir şey aramıyorum ve hiçbir kadın Vahşi Adam'la evlenmek istemez."

Kendi piercingimi düşündüm ve kesinlikle Vahşi Adam olmak istemediğime karar verdim. Ya da Rebound Guy. Ya da diğer geçici olanlar her neyse.

"Onun hakkında ciddiysen, kim olmak istiyorum?"

Curly masanın diğer tarafına baktı. "Mav, bunu almak ister misin?"

Maverick sodasının geri kalanını içti ve kalın parmağıyla beni işaret etmeden önce bir tane daha içmesini işaret etti. "Kişisel tecrübelerime dayanarak söylüyorum, kesinlikle Friend Guy olmak istiyorsun." O devam ederken kaşlarımı kaldırdım. "Eşim Pam daha önce evliydi. Tanıdık, aynı çevrelerde takılıyorduk. Kocasının ona davranış şekline hiç hoşlanmamıştım. Onunla konuşurkenki ses tonu bile beni rahatsız ediyordu."

"Anlaşılabilir," dedim, Dwight'ın Lehra'ya istediğini elde etmesi için nasıl baskı yaptığını düşünerek. Ya da annesinin istediğini.

"Sonunda akli başına geldi ve ondan boşandı. Yıllardır ondan hoşlanıyordum ama evliydi ve bu konuda bir şey yapamıyordum, anlıyor musun?"

Her şeyi çok iyi bildiğim için başımı salladım. "Siz ikiniz nasıl bir araya geldiniz?"

"Onun arkadaşı, ağlayabileceği bir omuz oldum. Plan falan yapmadım. Bir anda oldu. Kendi şeytânlarımla savaşıyordum ve bazı konularda birbirimize bağlandık." Gözlerini kapattı ve yüzünü buruşturdu. "Onun Rebound Guy ve Revenge Guy dönemlerinden geçmesini izledim. Bu çok zordu çünkü ona karşı gizli duygular besliyordum. Hatta bir noktada Vahşi Adam'ı bile vardı ama sigara içtiği için bir randevudan sonra ayrıldı."

Mav yumuşak bir kıkırdama çıkardı. "Bu yaklaşık bir yıl sürdü. Ondaki değişiklikleri görebiliyordum. Gözlerimin önünde iyileşmesini izledim. Ve tüm bu süre boyunca oradaydım, ona her konuda destek oldum."

"Bir yıl mı?" Biramın geri kalanını içmeden önce neredeyse bağıırıyordum. Kahretsin, bir yıl beklemek istemiyordum.

Mav sabırla gülümsedi. "İnan bana, Pam beklediğine değdi. Sonunda istediği şeyin bunca zamandır gözünün önünde olduğunu gördü. Bir daha asla arkamıza bakmadık."

Chris sırtarak, "Bu ikisi arkadaştan aşığa bir aşk kitabının hayata geçmiş hali gibiler," dedi. "Ve evet, ben aşk romanları okurum."

kitaplar. Siktir git."

Güldüm ve iki elimi havaya kaldırdım. "Burada yargılama yok, dostum. Bebek bakıcılığı yaparken ve yeğenim uyurken kız kardeşimin kitaplarından birine başladım. O kadar güzeldi ki, bitirmek için eve götürebilir miyim diye sordum."

"İlgini çekebilecek birkaç arkadaştan sevgiliye kitabım var. Başlıklarını ve yazarlarını sana mesaj atarım."

"Tamam, Hallmark çocukları konuşmayı bitirdiyse d e v a m edelim," dedi Curly huysuzca.

Bir saat sonra eve dönerken bir taksinin arkasında oturdum ve adamların söylediklerini düşündüm. O gece jakuzide Lehra ile olan tüm şansımı çoktan mahvetmiş miydim?

Daha önceki seks hayatının pek de p a r l a k olmadığını bildiğimden, onun benim üzerimde parçalanışını izlemek şimdiye kadar gördüğüm en tatmin edici şeydi. İhtiyaçlarının karşılanmasını hak ettiğini ve benim bu işi yapabilecek bir adam olduğumu bilmesi gerekiyordu.

Ama onu odasına geri götürdüğümde ve biraz tökezlediğinde, ne kadar çakırkeyif olduğunu fark ettim ve suçluluk duygusuna kapıldım. *Ondan faydalandım mı?* Çünkü bu ben değildim.

Ben de onu yanağından öptüm ve oldukça inatçı olduğunu kanıtlayan devasa bir ereksiyonla odama döndüm. Aklıma gelen hiçbir şey o lanet şeyi yok edemiyordu. Ertesi sabah hâlâ sinirliydim ve Artie'ye kahvaltıya bensiz inmesini söyledim. O odadan çıktıktan sonra duşa girdim ve yumruğumla işimi hallettim.

Çok uzun sürmemişti. Tek yapmam gereken Lehra'nın jakuzide bana bindiğini, başını geriye attığını ve uzun sarı saçlarının uçlarının tatlı boşalmasını bulurken çalkalanan suyu sürüklediğini hayal etmekti.

Kahretsin, şimdi düşününce yine sertleşiyorum.

Cebimden telefonumu çıkarıp Lehra'yla pazartesi günü yaptığımız mesajlaşmayı okudum.

Hey, sadece seni kontrol ediyordum. Üzgünüm, pek buralarda olamadım. Auburn'ün programı Çılgınca.

Tink: Biliyorum. Tony'ye programlama konusunda yardım ediyorum ve çok çılgıncaydı. Ve iyi gidiyorum.

Cruz: Buna sevindim. Ayrıca, Cumartesi gecesi için özür dilemek istiyorum. Biraz çakırkeyiftin ve benden faydalananak biri olduğumu düşünmeni istemem.

Tink: Özür dilemene gerek yok. Senden faydalandığımı düşünmenden korktum, LOL.

Cruz: Kesinlikle gönüllü bir katılımcıydım. Bunu düşünmeden edemiyorum.

Tink: Bunu düşündün mü? Şu an kızarıyor olabilirim.

Cruz: Bunu yapmamak çok zor. Çok iyi görünüyordun. Güzel.

Tink: Evet, burada kesinlikle biraz kızarma oluyor.

Cruz: Kahretsın, üzgünüm, Tink. Gitmem gerek. On dakika içinde Auburn'ü almam gerekiyor.

Tink: İyi şanslar. Moda Haftası'na hazırlanırken hep ayı gibi davranır. Şimdi Gia'sı olduğu için daha iyi.

Cruz: Elbette. Güle güle, güzelim. Sonra konuşuruz

Sonraki günlerde birkaç mesaj daha geldi, ama derin bir şey yoktu, temelde günlerimiz hakkında sohbet ediyorduk. Auburn'ü işe götürüp getirirken pencereden gördüğüm birkaç bakış dışında onu görmemiştim. Bu hafta beni çok meşgul etmişti.

Lehra'yla kalıcı bir şeyler yaşamak istiyordum, sadece Dwight'ı unutup ciddi bir ilişkiye adım atabileceği bir kaçamak değil. O gece olanlardan pişman olduğumu düşünmesine neden olmadan işleri yavaşlatmanın bir yolunu bulmam gerekecekti.

Çünkü ben
yapmadım. O
özeldi. O
benimdi.
Ve beklemeye geçecek.

BÖLÜM 17

"OH, HONEYYYY," diye mırıldandı ANNEM, oturma odamda dolaşırken, gözleri her şeyi alıyordu. "Burası çok güzel!" Uzun bir tişörtün altına siyah tayt giymişti ve sarı saçları yüzünü çerçeveleyen sevimli, kıvırcık bir bob şeklinde şekillendirilmişti.

"Teşekkürler anne. Burada olmana çok sevindim."

Beni dünyanın en güzel şeyi olan şiddetli bir sarılmayla sardı. "Kızımı kontrol etmek istedim. Ayrılıkların zor olduğunu biliyorum ve seni kendi gözlerimle görmeye ihtiyacım vardı."

"Gerçekten iyiyim, söz veriyorum. Sanırım bu uzun zamandır beklenen bir şeydi ve bunu fark etmem için her şeyin doruğa ulaşması gerekti."

"Keşke bana mücadele ettiğini söyleseydin," dedi, arkasına yaslanıp bana baktı, gülümsemesi fırından yeni çıkmış bir kek kadar sıcaktı. "Bunu atlatmana yardımcı olabilirdim."

"Biliyorum anne, ama işle çok meşgulsün ve seni endişelendirmek istemedim. Bu arada hastanede işler nasıl? Babam nasıl?"

"Ah, bilirsin işte," dedi bana el sallayarak. "Acil serviste her şey aynı, her şey aynı. Baban da çok iyi. Seni sevdiğini söylememi istedi."

Kapının çalınması bizi böldü ve Cruz'u diğer tarafta buldum. "Hey, Çin yemeği sipariş ettim ve senin de isteyip istemediğini görmek istedim. Ne alacağıma karar veremedim, o yüzden çok fazla sipariş verdim. Özür dilerim, misafirin olduğunu bilmiyordum."

"Ben Tabitha Kincaid," dedi annem, elini sıkmak için uzatarak. "Peki siz kimsiniz?"

"Aşık olabilirim," diye cevap verdi kalbini okşayarak ve annem kız gibi bir kıkırdama çıkardı. *Aman Tanrım!* "Dur tahmin edeyim. Sen Lehra'nın kız kardeşi misin?"

"Ah, sen! Kes şunu," diye cilvelenerek onun göğsüne vurdu. "Ben onun annesiyim ve bana Tabby diyebilirsin."

"Memnun oldum Tekir. Ben Cruz Estrada, Lehra'nın komşusu ve örümcek katiliyim."

"Bir keresinde," diye karşılık verdim, parmağımı havaya kaldırarak, "o da şu zıplayanlardan biriydi. Ödümü koparmıştı."

"Cruz etrafta olması gereken iyi bir adama benziyor. Çin yemeği hakkında bir şey mi duydum?" diye sordu tatlı tatlı.

"Evet, hanımefendi. Yaklaşık yirmi dakika içinde teslim edilecek. Hepimize yetecek kadar var."

"Ooh, Çin yemeği yiyebilir miyiz, Lehra?" Annem Cruz'a dönmeden önce yalvaran gözlerle bana soruyor. "Küçük kasabamızda sadece Domino's Pizza var. Bu çok heyecan verici."

"Tabii anne," dedim gülerek, "Cruz için sakıncası yoksa."

"Hiç de bile. Yemeği beklemeye gideceğim ve birazdan geri geleceğim.
az."

"Çok tatlı bir çocuk," dedi annem o gittiğinde, kurnaz gözlerini bana dikerek. "Erkek arkadaş mı?"

"Annerrr," diye inledim, "daha on saniye önce bir ilişkiden çıktım." Ona sıcak küvet randevusunu anlatmamın imkânı yoktu.

"Bence beklemek akıllıca. Uzun bir ilişkiden çıktıktan sonra ayaklarınızın yere basması zordur. Çıktığınız bir sonraki kişi nadiren birlikte olduğunuz kişi olur. Lisedeyken üç yıl boyunca aynı çocukla çıktım ve mezun olduktan sonra benden ayrılınca hemen yan çiftlikteki çocukla çıkmaya başladım."

"Gerçekten mi?" Kanepeye yerleşip yanımdaki yastığı okşayarak sordum. Bu hikâyeyi daha önce hiç duymamıştım.

Annem ayakkabılarını çıkardı ve oturdu. "Evet, adı Jimmy'ydi. Yoksa James miydi?" Gözleri odanın köşesine doğru yükselirken parmaklarını çenesinde gezdirdi. "Gerçekten hatırlamıyorum. Tek hatırladığım çok fazla ot içtiği idi."

Bir kahkaha attım. "Peki ya sen? Mary J'yi denedin mi?"

Bana düz bir bakış attı. "Seksenli yıllardı. Sen ne düşünüyorsun?"

"Muhtemelen bilmem gerekenden daha fazla bilgi."

"Sen sordun," diye işaret etti.

"Suçlu. Jimmy James ile ne oldu?"

Bana bir el salladı. "Oh, o sadece bir yer tutucuydu. Yakışıklı bir tesisatçı kasabaya taşınana kadar biraz eğlenebileceğimiz biriydi."

"Baba."

"Evet. Easton Kincaid birinci dereceden seksi biriydi. Ve borularımla ne yapacağını biliyordu, ne demek istediğimi anlıyorsanız."

Gözlerimi kapattım ve yüzümü buruşturdum. "Şu anda daha azını söyleyebilirdin."

Annem bir kahkaha attı. "Sadece diyorum ki, bu Cruz denen adamı iyi vakit geçirmek için kullanma. O bir kaleci olabilir gibi görünüyor."

"Onunla sadece beş dakika konuştun anne."

"Bunu biliyorum ama yaşlandıkça gözlerim daha iyi görmeye başladı. Hem kibar ve komik hem de bir örümcek suikastçısı." Kaşlarını oynattı. "Bakması da fena değil."

Ben cevap veremedim Cruz yemekle geldi. Yine de haksız sayılmazdı. Adam haki şortu ve siyah tişörtüyle takım elbiselerinden birini giydiği zamanki kadar iyi görünüyordu.

"Buyurun hanımlar. Moğol bifteği, kung pao tavuğu ve sarımsaklı tereyağlı soya karidesim var." Torbaları yere bıraktı ve hava baharat kokusuyla doldu. "Ayrıca patates kızartması ve yumurtalı ekmek de var."

"Aman Tanrım, Cruz! Tüm bina için mi satın alıyordun?" Annem sordu.

"Seçeneklerin olması güzel bir şey."

Kağıt tabakları aldım ve kanepeye yerleştik, Cruz ortada, ben ve annem iki yanda.

"Tabby, Lehra bana senin hemşire olduğunu söyledi." Tabağındaki her şeyden biraz kaşıkladı.

"Evet, son yirmi yılı acil serviste olmak üzere otuz yıldır."

"Eminim çok şey görmüşsündür," dedi çubuklarla ağzına bir karides tikiştirirken.

"İnsanların kıkırda bir sürü şey var," diye kuru bir şekilde cevap verdi ve Cruz yemeğinde boğuldu. Annem onun sırtına vurdu. "Bu doğru. İnsanlar oraya her şeyi sokabiliyor. Geçen hafta bir tanesinin kıkırda kocaman bir dildo sokmuşlardı." Ne kadar büyük olduğunu göstermek için elleriyle işaret etti.

"Vay canına, öylece oraya mı sıkıştı?"

Annem tavuktan bir ısırık aldı ve sonra yemek çubuklarıyla onu işaret etti. "Anüsünüze bir şey sokacaksanız, önemli olan onu çıkarabileceğinizden emin olmaktır, ya bir tür sapla ya da daha geniş bir tabanla. Benim sloganım, *o karanlık, karanlık yer için geniş taban.*"

Cruz sırtarak, "Hepimizin yaşaması gereken sözler," dedi. "Birinin oraya sıkıştırdığı en tuhaf şey neydi?"

"Ah, bir bakalım. Hayvan kategorisinde bir yılan balığı diyebilirim. Lanet şey on yedi inç uzunluğundaydı ve kalın bağırsağı ısırarak ameliyat gerektirmişti. Adam oraya nasıl girdiğini bilmediğini söyledi." Annem gözlerini devirdi. "Çoğu

ya bunu söylüyorlar ya da kazara bir şeyin üzerine düştüklerini ve deliğe girdiğini söylüyorlar."

"Ve sağlık personelinin buna inanacağını mı düşünüyorlar? İnsanların sadece çıplak dolaştığına ve kazara mükemmel açıyla bir şeylerin üzerine düştüğüne mi?"

Annem omuz silkti. "Böyle kişisel bir sorun için hastaneye gitmek zorunda kaldıkları için utanıyorlar. Geçen ay kışında cep telefonu olan bir hastamız vardı. Lanet şey her üç dakikada bir çalıyordu."

Cruz, "Popo çevirme terimine yepyeni bir anlam kazandırıyor," diye espri yaptı ve annemle ben kahkahalara boğulduk.

Annem gözlerinin altından akan sevinç gözyaşlarını sildi. "Tamam, bu kadar yeter. Bir film izleyebilir miyiz? *Bridesmaids*'i uzun zamandır izlememiştim."

Filmi geçen hafta sonu izlemiş olmamıza rağmen Cruz hemen kabul etti. "Kulağa harika geliyor, Tabby. Prenses Melissa'yı seviyorum."

"McCarthy Adaları'ndan," diye karşılık verdim ve bir gülümseme paylaştık.

Film boyunca güldükten sonra annem ayağa kalktı. "Ben yatmaya gidiyorum. Uzun bir gün oldu."

"Anne, banyoya senin için kulak tıkacı koydum. Şehir çok daha gürültülü ve buraya taşındıktan sonra rahat uyuyabilmem birkaç ayımı aldı."

"Teşekkürler tatlım," dedi ve Cruz'a aynısını yapmadan önce beni başımın üstünden öptü. "Seninle tanışmak çok güzeldi Cruz. Yemek için teşekkürler."

"Ne zaman istersen, Tabby," diye cevap verdi ve onun kısa koridordan geçip yatak odama girmesini ve kapıyı kapatmasını izledik.

Arkasından. "Annen harika biri." "O en iyisi," diye kabul ettim.

Daha da yaklaşıarak aramızdaki boşluğu doldurdu ve elimi tuttu. "Bir dakika konuşabilir miyiz, Tink?"

Onun bu yakınlığı karşısında kalbim göğsümde bir jimnastik gösterisi yaptı ama başımı salladım. "Elbette."

"Geçen hafta sonu hakkında..."

"Seni jakuzide taciz ettiğim zaman mı?"

Kıkırdadı. "Hatırladığım kadarıyla, oldukça karşılıklı bir şeydi."

"Bana da öyle geldi."

"Sadece hiç pişman olmadığımı bilmeni istiyorum." "Neden bir *ama* geliyor gibi hissediyorum?"

Buklelerimden birini kulağımın arkasına sıkıştırırken gülümsemesi yumuşaktı. "*Ama* sanırım bir adım geri atmamız gerekiyor. Bunu istediğim için değil," diye hızla ekledi, "senin için en iyisinin bu olduğunu düşündüğüm için."

"Artık beni görmek istemiyor musun?" Sözlerime acının karışmasına izin vermemeye çalışarak sordum.

Cruz'un başı iki yana sallandı. "Söylediğim şey bu değil. Benden o kadar kolay kurtulamazsın, Tink." Tatlı gülümsemesi kırılan tüylerimi yatıştırdı. "Hâlâ birlikte takılmamızı ve arkadaş olmamızı istiyorum. Sadece seks konusunu bir süreliğine masadan kaldırmamız gerektiğini düşünüyorum."

"Yani ~~çakarsız~~ arkadaşlar mı?"

Güldü ve eliyle çenemi kavradı. "Evet ve bunu sana söylemenin ne kadar zor olduğunu anlatamam." Ağzı kulağıma gelene kadar öne eğildi, sesi hırıltılı bir fısıltıya dönüştü. "Çünkü faydalarından *gerçekten* keyif aldım."

Vücudumdan bir ürperti geçti ama yanağım omzuna yaslanana kadar beni kendine çekerek ısıttı. "Ben de seni oldukça... faydalı buldum," dedim ve göğsünün içindeki gürültüyü hissettim.

"Bu benim için önemli bir şey Lehra. Seni kaybedemem ve hâlâ iyileşmeye çalıştığın için işleri berbat etmek istemiyorum."

"Cruz..." İtiraz etmeye başladım ama şakağıma bir öpücük kondurarak beni susturdu.

"Şu anda rahatlamış hissettiğini biliyorum ama Dwight'ın sana davranış biçimiyle güvenine ihanet ettiğini kabul etmelisin. Çok iyi bir kalbin var Tink ve biliyorum ki içinde derinlerde bir yerlerde incinmiş bir şeyler var. Hayatına gerçekten devam edebilmen için bunu atlatman gerekiyor."

Sözlerini kelimenin tam anlamıyla içimde hissettim, acının gömülü olduğu yeri buldum ve haklı olduğunu biliyordum. "İkinci en iyi hissetmek kolay değil," diye itiraf ettim ve beni daha sıkı sıkı.

"Benimle asla ikinci olmayacaksın Lehra. Asla."

Annemi uyandırmamaya çalışarak yatağa girdim, ama annelik radarı devreye girdi ve yuvarlandı.

"İyi geceler anne."

"Ne?" diye bağırdıktan sonra kulak tıkaçlarının takılı olduğunu fark etti ve birini çıkardı. "Pardon, ne dedin sen?"

Kahkahalarımı bastırarak yanağını öptüm, hatırlayabildiğim kadarıyla yüzüne sürdüğü nemlendirici gibi kokuyordu. Rahatlık ve tatlı anılar gibi kokuyordu.

"İyi geceler dedim."

"Oh, iyi geceler, tatlım. Cruz'la güzel bir konuşma yaptın mı?" "Konuştum."

"Senden hoşlanıyor, biliyorsun."

Bu sözlerin içimi ne kadar ısıttığını tarif etmek zordu. "Ben de ondan hoşlanıyorum ama nişanı yeni bozduğum için işleri ağırdan almaya karar verdik."

"Bu çok akıllıca ve olgunca, Lehra."

Arkasını döndü ve yastığını düzelttikten sonra ekledi, "Yine de söyleyebilirim ki, eğer pipolarınızla arası iyiye, ona damadım demekten mutluluk duyarım."

Aynı anda hem iç çekip hem de gülmeyi başardım. *Bayanlar ve baylar... Tabitha Kincaid ile tanışın, annem.*

BÖLÜM 18

LEHRA bir kasırga gibi dairemin kapısından içeri daldı. "Aman Tanrım. Chloe Bouvier öldü!"

Bu ifadenin yarattığı şok bile Tink'ime verdiğim tepkiyi ortadan kaldıramazdı. Onu her gördüğümde aynı tepkiyi veriyordum.

Sevgi.

Arzu.

Sevgiler.

Evet, son birkaç aydır Lehra Kincaid'e aşık olmuştum, *Cruz'un Nihai Sabır Testi* olarak adlandırmayı sevdiğim bir zaman dilimi.

Çünkü Rebound Guy, Revenge Guy ya da diğer şerefsizlerin hiçbiriyle çıkmamıştı. Aylar önce salak Dwight'tan ayrıldığından beri tek bir randevuya bile çıkmamıştı. Buna içten içe seviniyorum çünkü onu başka bir adamla görseydim büyük ihtimalle tutuklanırdım.

Kafam çok karışık. Bunu doğru yapmak ve o sonsuza dek mutlu olacağı erkeği bulana kadar rastgele bir rebound adamı olmak istemiyordum. O sonsuza dek mutlu adam *olmak* istiyordum.

Belki Curly ve diğlerleri saçmalıyordu. Belki Lehra kalıpları kırdı ve diğler kadınlar gibi davranmadı. Kahretsin, hiçbir fikrim yoktu. Tek bildiğim, benim olmasını istediğim, ona *ihtiyacım* olduğuydu. Şimdi.

Yabani sarı bukleleri ve kızarmış yüzüyle ona bakarken, onu kanepeye götürmek için ayağa kalktım. "Ne oldu böyle?"

Oturduk ve Lehra bacaklarını altına kıvrıp bana baktı. Kırmızı-siyah bir üst ve etek giymişti, bu haliyle Cruz'un onayladığı miktarda kalçasını ortaya çıkarıyordu. Neyse ki mükemmel bir çevresel görüşüm vardı ve gözlerimi onunkilerden ayırmadan manzaranın tadını çıkarabiliyordum.

"Atlantic City'nin dışında bir araba kazası oldu."

"Vay be." Bir elimle başımın üstünü ovuşturdum. Bu haberin beni üzdüğünü söyleyemem çünkü Chloe hakkında Paul'den çok fazla şey öğrenmişim. "Nasıl öğrendin?"

"Janie-Bug'ı kontrol etmesi için Gianna'yı aradım."

"Evet, birkaç saat önce Auburn'le konuştum. Ameliyatın iyi geçtiğini ve yakında yürüyebileceğini söyledi." Başımı salladım. "Bu çocuk tam bir savaşçı."

Lehra yumuşak bir gülümsemeyle, "Öyle," dedi.

Jane'in biyolojik ailesi Gianna ve Auburn'ün kızını iki yaşındayken yaralamıştı ve küçük kız o zamandan beri tekerlekli sandalyedeydi. Görünüşe göre, Auburn kuzeni Beau'ya olayı araştırtmış ve çiftin öldüğünü öğrenmiş. Bu iyiydi. Aksi takdirde, o küçük kıza zarar verdikleri için o şerefsizleri avlamak isterdim.

Telefonum çaldı ve Auburn'ün aradığını görerek açtım. Hemen cevap verdim. "Selam dostum. Yeni duydum. Nasılsın?"

"Ben iyiyim," diye iç geçirdi. "Bu... garip. Bu konuda nasıl hissedeceğimi bilemiyorum. Daha birkaç dakika önce babamla telefonda konuştum."

Endişe göğsümde bir şimşek gibi çaktı.

Babamız. "Paul tüm bunlarla nasıl başa çıkıyor?"

"İyi görünüyor. Tüm bunlar olduğunda boşanma aşamasındaydılar."

"Sizin için yapabileceğim bir şey var mı?"

"Aslında, evet. Jane uçabilecek kadar iyileşene kadar birkaç gün daha Teksas'ta olacağız. Kardeşim Monty, Jane'i taşımak için özel bir uçağımız olduğu için ticari bir uçuş yapacak. Onu havaalanından alabilir misin?"

Aklım başımdan gitti. *Diğer kardeşim geliyor ve onunla ilk kez tanışacağım.*

"Evet, tabii ki. Detayları bana gönderin."

"Tamam, ben Jane'in yanına dönüyorum." "Ona benden bir kucak ver. Jaxon'a da."

"Yapacağım ve

Cruz?" "Evet?"

"Teşekkür ederim. Sana her zaman güvenebilmemizin benim için ne kadar önemli olduğunu bilemezsin. Sanki... sanki artık ailemin bir parçasıymışsın gibi hissediyorum."

Kalbim boğazıma düğümlendi. *Biz bir aileyiz.*

"Ne dedi?" Lehra telefonu kapatır kapatmaz sordu.

"Gidip kardeşini almamı istiyor."

Gözleri yuvarlak. "Vay canına, Monty eve mi geliyor? Gideli on altı yıl falan olmadı mı?"

"Evet, o konuda."

"Acaba neye benziyor?" diye düşündü.

"Florida'da dedektif olduğunu ve büyük bir seri katil vakasını çözdüğünü biliyorum." Hiç tanımadığım kardeşimle garip bir şekilde gurur duyarak gülümsedim. "Auburn bundan bahsediyordu."

"Onu televizyonda gördüm. Kardeşine çok benziyor."

Hangisi? Sormak istedim.

Sırlarımı görmesine izin vermemek için gözlerimi kaçırarak ayağa kalktım. "Biraz su alacağım. Bir şey ister misin, Tink?"

"Hayır. Öğle yemeğinde ayakkabılarımı değiştirmek için eve koştum. Tony öğleden sonra beni koşturup duracaktı ve benim de düz ayakkabılara ihtiyacım vardı. Bu akşam yemek yiyelim mi?"

"Ben hamburger yapacağım."

"Güzel. Burgerlerine bayılıyorum," dedi ve koltuktan kalkıp parmak uçlarında yükselerek yanağıma bir öpücük kondurdu. "Akşam görüşürüz."

Ve ardında yaz kokusunu ve yüzüme kondurduğu öpücüğün tatlılığını bırakarak gitti. Lehra'nın bana karşı bu kadar şefkatli olmasını seviyordum. Devam etmemi sağlayan tek şey buydu.

Haftada birkaç akşam birlikte yemek yiyorduk ve sonra o yanıma sokulmuş bir şekilde film izliyorduk. Çok yakınlaşmıştık, neredeyse gerçek bir çift gibiydik, seks hariç.

Tanrım, oraya gitmemizi ne kadar istiyordum. Bir sonraki nefesimi arzular gibi onun öpücüklerini arzuluyordum. Ve ilk defa onun da benimle aynı cinsel şeylere ilgi duyup duymayacağını merak ediyordum. O gece jakuzide oldukça maceraperest davranmış, herkesin girip bizi yakalayabileceği bir yerde kucağıma çıkmıştı.

Yani... belki?

Bu düşünceleri bir kenara iterek Paul'ü aradım ve ilk çalmadan sonra cevap verdiğinde rahatladım.

"Cruz, hey."

O iki kısa hecede bile sesindeki gülümsemeyi duydum.

"Selam Paul. Chloe'ye olanları duydum ve seni kontrol etmek istedim."

"Çok naziksiniz ama ben iyiyim. Sadece duygularımı sıralamaya çalışıyorum. Ondan uzun zamandır nefret ediyordum ama öldüğü için mutlu olmayı kendime yediremiyorum." Telefon hattından bir iç çekiş geçti ve zorlandığı belliydi.

"Anlıyorum, ancak size şantaj yapan kişinin artık bunu yapamayacak olmasından dolayı biraz rahatlamış hissetmenizde bir sakınca olmadığını düşünüyorum."

"Sanırım tam olarak ne hissettiğimi özetledin. Artık tüm bu saçmalıklar başımın üzerinde değil ve kendimi... bilmiyorum... özgür ya da öyle bir şey hissediyorum."

"Bu geçerli."

Kısa bir duraklama oldu. "Cenazeden sonra kardeşlerine annelerinin yaptığı şeyleri anlatacağım. Bence bilmeye hakları var."

Auburn ve Monty'ye kardeşlerim demesi artık bana garip gelmiyordu. Bu kelime artık kulağıma neredeyse doğal geliyordu.

"Ne kadar derine ineceksin?"

"Aslında seninle bu konuda konuşmak istiyordum. Onlara senden bahsetmemi ister misin?"

Parmak uçlarımla alınma masaj yaparak gözlerimi kapadım ve soruyu düşündüm. "Emin değilim Paul. Monty on yıldan uzun bir süredir ilk kez eve geliyor ve sen şimdiden ona çok yükleniyorsun."

"Hem de çok," dedi esprisiz bir kıkırdamayla.

"Yani, elinizde şantaj, tehditler ve annelerinin şirketi Auburn'den çalmaya çalıştığı gerçeği var. Ayrıca, *'Ve hey, tahmin et ne oldu? Senin de gayrimeşru bir kardeşin var. Evine hoş geldin Monty.'* Bu şu anda çok fazla olabilir."

"Cruz," diye içini çekti, "seni böyle düşünmediğimi biliyorsun. Sen de en az Auburn ve Monty kadar benim oğlumsun. Belki de bu kısmı onlara söylemek için beklemek konusunda haklısındır. Yeterince bunaltıcı olacak."

"Katılıyorum."

"Seni kabul etmeyeceklerinden mi endişeleniyorsun?"

Alt dudağımı çiğnedim ve beni görememesine rağmen başımı salladım. "Birazcık."

"Evlat, bu konuda endişelenmene gerek olduğunu sanmıyorum. Sen iyi bir adamsın ve şoku atlattıklarında mutlu olacaklarına inanıyorum."

"Teşekkürler Paul," dedim ona, sözleri karşısında göğsüm sıkışarak.

"Kaçmam lazım. Cenaze evine gitmem gerekiyor."

Auburn'ün şehir dışında olduğunu bildiğim için kaşlarım çatıldı.

Monty henüz eve gelmemişi. "Seninle gelmemi ister misin?"

"Hayır, hiç de değil. Onlarla zaten konuştum ve çoğu şeyi ayarladım. Sadece hizmetler için ödeme yapmam gerekiyor."

"Tamam, ama fikrini değiştirirsen ben buradayım."

"Minnettarım Cruz. Beni kontrol etmek için aradığın için de teşekkür ederim."

"Sorun değil. Senin için endişelendim."

"Sen iyi bir evlatsın" derken sesi daha kalın çıkıyordu. Pazartesi görüşürüz."

Sözlerim duygu dolu bir sesle boğuklaştı. "Kulağa hoş geliyor. Hoşça kal Paul."

BÖLÜM 19

İstasyonda teçhizatımızı çıkarırken Chris, "S.KTİR, ÇOK YOĞUNDU," dedi. "İyi misin, Estrada?"

"Evet," diye nefes aldım. "Ben iyiyim."

Curly yanıma geldi ve sırtıma bir tokat attı. "Bu gece iyi iş çıkardın dostum. Biliyorsun, polislerin karıştığı silahlı saldırılarda-"

"Evet, soruşturma sırasında bir süre izinli olacağım. Bunun standart olduğunu biliyorum," diye başımı sallayarak onu temin ettim.

Yüzü kasvetliydi. "Uzun sürmeyeceğine eminim. O pislik herif, Cappitani, sen kapıyı tekmelediğinde reşit olmayan bir kızın üstündeydi."

Hatırladıkça ürperiyordum. Hayatımda hiç bu kadar iğrenmemiştim.

"Ve sana silah çekti," diye ekledi Kai, kirli yastığın altından yükselen soğuk çeliği hatırladığımda omzumu hafifçe sallayarak. "Haklıydın, kardeşim."

"Biliyorum. Teşekkürler çocuklar. Desteğiniz için minnettarım," dedim onlara, parmaklarımı avuçlarımda kenetledim ki kimse oradaki hafif titremeyi görmesin. Bunun sadece benim titremem olduğunun farkındaydım.

baskının tüm aksiyonundan sonra adrenalin düşüyor. "Ben duş a gireceğim."

"Ben de," dedi Jayden, beni fayans döşeli odaya kadar takip ederek. İstasyona dönerken hiç konuşmadı ki bu onun için alışılmadık bir durumdu. Her zaman şaka yapar ve konuşurdu. "İyi misin?" Ona usulca sordum. Luca Cappitani'nin o zavallı kıza saldırdığı odaya girdiğimizde tam a r k a m d a y d ı , bir diğeri ise

Köşe.

Durup odanın diğ er ucuna bakarken iri kahverengi gözleri periliydi. "İkiz kız kardeşlerim de o kız gibi on yedi yaş ında." Sessiz kaldım, düşünmesine izin verdim. Sonra gergin yüzü bana doğru döndü. "Bir silahlı saldırıdan sonra böyle şeyler söylemememiz gerektiğini biliyorum ama o sadist orospu çocuğunun ölmesine sevindim."

Elimi rahatlatıcı bir jest olduğunu umduğum bir şekilde omzuna koydum. "Bu doğru Jayden. Sadece işimizi yapmamız ve sonra da bunları aklımızdan çıkarmamız gerektiğini biliyorum ama gerçek hayatta işler böyle yürümüyor. Bu olayların bazıları gerçekten de evimizi vuruyor."

"Evet," dedi sessizce, tezgahlardan birine doğru yürürken.

Temizlendikten ve bellerimizde sert beyaz havlularla duş odasından çıktıktan sonra, ses tonumu rahat bir hale getirmeye zorladım.

"Biliyor musun, muhtemelen beni bu konuda bir psikiyatristle konuşturacaklar. Ordudaki günlerimden beri kimseyi öldürmedim. Bir keresinde Houston'da bir adamı bacağ ından yaralamış tım ama onun dışında uzun zamandır silahımı ateşlememiş tım."

"Muhtemelen," dedi, bir elini siyah buklelerinin üzerinde gezdirerek. "Benimle gelebilir misin?" Yukarı baktı Şaşırdım ve biraz yalan söyledim. "Tek baş ıma gitmek istemiyorum ve kardeşlerimden birinin yanımda olmasının yardımcı olacağını düşünüyorum."

Dudaklarından belli belirsiz bir gülümseme geçti. "Evet, tamam. İhtiyacın olursa giderim."

Belki yaptığım şeyin farkındaydı, belki de değildi ama en azından gidecekti. Bize sağlanan psikolojik kaynakları kendi başına aramak için inisiyatif almayacağından emindim, ancak nasıl hissettiği hakkında özgürce konuşabilmenin ona iyi geleceğinden emindim.

Siyah kargo pantolonumu giyerken Jayden "Estrada mı?" diye sordu.

"Öyle mi?"

Sırıltısı artık tam gaz devam ediyordu. "Annen neye benziyor?"

"Kapa çeneni, Jay."

Kolluk kuvvetleri bağlantısı mı yoksa ailevi bağlantı mı emin değildim ama Monty Bouvier ve ben hemen kaynaştık. Cenazeden birkaç gün sonra East Village'da bir İrlanda barındaydık ve garson kız Monty ile flört edince konu kaçınılmaz olarak kadınlara geldi.

Kaburgalarına hafif bir dirsek darbesi indirerek, "Kesinlikle beni becerme titreşimleri yayıyordu, ahbap," dedim.

"İlgilenmiyorum," diye cevap verdi hemen.

"Başka biriyle mi ilgileniyorsun?" Tabağımdaki İrlanda nachos'una yumulurken sordum.

"Biri var ama işe yarayacağından emin değilim." "Burada, New York'ta biri mi?" Paul'ün bana bahsettiği eski kız arkadaşı Kassie Ramirez olduğundan şüpheleniyordum. En azından öyle olmasını umuyordum. Onunla birkaç kez karşılaşmıştım ve oğlunu tek başına büyüten güçlü, güzel, akıllı bir avukattı.

Hayatında iyi bir adamı hak ediyordu.

Başını salladı. "Peki ya sen? Bir bayan var mı?"

Nasıl cevap vereceğim konusunda tereddüt ederek yavaşça çiğnedim. Ona otelin jakuzisindeki gecemizden bahsetmek doğru gelmedi, bu yüzden belirsiz tuttum. "Hayır, ama evet. Birinden gerçekten hoşlanıyorum ama onun benden hoşlanıp hoşlanmadığını bilmiyorum, yani sanırım ikimiz de aynı durumdayız."

"Ona çıkma teklif ettin mi?"

"Hayır, bana sinyaller veriyor ama benimle aynı şeylere ilgi duyup duymayacağını bilmiyorum. Bilirsin işte..." Sesimi biraz alçalttım, "cinsel olarak."

"BDSM falan mı seviyorsun?"

Guinness bardağımın ağzını parmağımla kapattım. "O değil. Farklı bir şey. Benimle aynı zevklere sahip kadın bulmakta zorlanıyorum."

Biraz daha konuştuk ve yemek yedik, ama Monty benim gizemli sapkınlığımla ilgilenen birini bulmak için bir seks kulübüne gitme fikrini önerdiğinde, takımımdan bir adamın bir süre önce söylediği bir şey aklıma geldi. Adı Bryson'dı ve bana karısıyla birlikte sık sık gittikleri bir yerden bahsetmişti.

Ben ve karım evliliğimize renk katmak için gidiyoruz. Eğer bir ara gelip bakmak istersen sana bir misafir kartı verebilirim. Orada isteyebileceğin her şey var. Özel röntgenci odaları - ki biz bunu seviyoruz - eş değiştirme alanı, seks oyuncakları mağazası, BDSM eşyaları. Rol yapmayı seviyorsanız harika bir dükkanları bile var.

Bu sonuncusu ilgimi çekmişti ve düşünmeden edemiyordum. Parmaklarımı masaya vurarak, Monty'ye geçici olarak bundan bahsettim.

"O kulüplerden birine giden bir arkadaşım var. Bana adı bir yer olmadığını söyledi. Gerçekten lüks bir yer. Sadece senin sevdiğin şeyleri seven başka insanlar bulabileceğin bir yer."

Kesinlikle kimseyi tavlama istemiyordum ve Monty de istemiyor gibi görünüyordu, ama ikimiz de bir gece gitmeye ve ne hakkında olduğunu görmeye karar verdik.

Çünkü rol yapma dükkânı fikri ilgimi çekmişti. Daha önce sapkınlığım yüzünden yargılanmışım, ama belki de bunu bir partnere açmanın en iyi yolu hakkında bazı ipuçları

verebilirlerdi.

Lehra'nın böyle bir şeyle ilgileneceğinden emin değildim
ama yine de... ya denemeye açıksa?

BÖLÜM 20

"BU ÇOK EĞLENCELİ!" Kendimi özgür ve mutlu hissetmemi sağlayan o sarhoş kız dansıyla ellerimi havaya kaldırarak şarkı söyledim. Nicolette bile hem gerçek hem de mecazi anlamda saçlarını salmıştı. Koyu renk bukleleri müziğin içinde rahatlarırken etrafında dönüyordu.

"Keşke Artie de gelebilseydi," diye bağırdı Gianna gürültünün üzerine. Dans pistinin ışıkları onun muhteşem yüzünde parıltıyor, gülümsemesi beyazdan kırmızıya, yeşilden maviye dönüyordu.

Nedense bunu çok komik buldum ve işaret ettim. "Şirin dişlerin var. Ve Artie-boy bu gece ateşli bir randevuda."

"Yaşasın Artie!" diye tezahürat yaptı, kollarını başının üzerinde döndürdü ve küçük bir kıpırdanma hareketi yaptı.

Bir şarkı diğerine karıştı ve Nicolette, "Gidip oturalım ve bir içki daha içelim. Bu ayakkabılar ayaklarımı mahvediyor."

"Tamam, ben tuvalete gidiyorum, seninle orada buluşuruz." Dans pistinin kenarına yaklaştığımızda onlara söyledim.

Tuvaletler için kilometrelerce uzayan kuyruğa doğru yöneldiğimde Gianna elimi tuttu. "Aptal, VIP odasında kendi tuvaletimiz olduğunu unuttun mu?"

"New York Kraliçesi'yle bir kulübe gitmek yepyeni bir deneyim," diye takıldım. Auburn'le evlendiğinden beri magazin basını ona böyle hitap etmeye başlamıştı. O da kraliyet ailesinden biri gibi görünüyordu, ama şimdiye kadarki en ayakları yere basan insandı.

"Bu lakaptan nefret ediyorum," dedi ve sonra dudaklarını büzdü, "ama kralımı özlüyorum. Şehir dışında ve bu gece geç saatlere kadar eve gelmeyecek."

Takım elbiseli bir adam özel asansörün yanında ellerini önünde kavuşturmuş bir şekilde duruyordu ve yaklaştığımızda bize saygıyla başını salladı. "Bayan Bouvier, Bayan Kincaid, Bayan Bell." Düğmeye basar basmaz altın rengi kapılar kayarak açıldı.

İçeri girdik ve bizi gece kulübünün üçüncü katına çıkardılar. Birinci kat, büyük bir ışıklı dans pisti ve iki barı ile vahşi ve gürültülüydü. İkinci kat daha fazla bar, bilardo masaları ve diğer oyunlardan oluşuyordu.

Ama üçüncü kat? Sadece... vay canına. Okyanus mavisiyle aydınlatılmış üst rafta bir bar, geniş bir oturma alanı ve biri bizimki olmak üzere beş VIP süit vardı.

Ve bizi hemen karşılayan ve süitimize götüren Lakshmi adında kendi kişisel görevlimiz vardı. "En sevdiklerinizden bir tur daha?" diye sordu, koyu renk örgüsü bir omzunun üzerinden düşerken. Göz kamaştırıcıydı. Aslında bu barda çalışan herkes bir süper modele benziyordu.

Eski dairemden daha büyük olan banyoya gitmeden önce ona "Evet, lütfen," dedim. Beyaz ve altın rengi mermer o kadar parlaktı ki keşke güneş gözlüklerim yanımda olsaydı diye düşündüm.

Ana alana geri döndüğümde Gianna'yı elektrik mavisi deri kanepede, Nic'i de ayakkabılarını çıkarmış, uyumlu sandalyede yanlamasına uzanırken bulduğumda kıkırdıyordum. Burası daha sessizdi, aşağıdan gelen gürültülü müzik sadece zeminde zonkluyordu.

"Bu kadar komik olan ne?" Gia, ben işimi hallederken gelen Cosmo'sunu yudumlarken sordu.

Yanına oturup limonlu martinimi aldım ve kenarındaki keskin içkiden biraz yaladım. "İçeride neden bir duş olduğunu merak ediyordum."

"Birisi VIP odasında kirlenmeye karar verirse diye," diye cevap verdi, mükemmel kemerli kaşlarını sallayarak.

Oturduğumuz kanepeye baktım. "Mobilyaları her gece dezenfekte ettiklerini mi düşünüyorsun?"

Güldü ve başını salladı. "Elbette. Telefonunda ne çalışıyorsun, Nicolette?"

Bize baktığında arkadaşımın yeşil gözleri kocaman, yanakları pembeydi. "Sadece bir sınav."

Gianna ve ben kendimizi beğenmiş bir bakış attık. "Neden böyle eskiz gibi davranıyorsun, Nic?" diye sordum. "Yaramazlık sınavı mı bu?"

İçini çekti ve gözlerini devirdi. "Evet, tamam mı? İnternetteki bir dergiden alınmış bir seks testi." Burnu sevimli bir şekilde kıvrıldı. "Gerçekten birlikte olduğum tek erkekler birlikte çalıştığım bilim inekleriydi ve oldukça sıradan şeylerdi. Hiç köpek stili bile yapmadım, o yüzden merak ettim."

"Merak sağlıklıdır. Bu oyunda utanılacak bir şey yok," diye güvence verdi Gia. "Bize bağlantıyı gönder, biz de alalım."

Telefonlarımız pingledi, ben de küçük beyaz çapraz çantamdan benimkini çıkardım ve bağlantıya tıkladım. İlk birkaç soru temel demografik bilgilerdi ve sonra konunun özüne girildi. Seks.

Küçük kutulara dokundum ve cevaplarıma göre yeni soru setleri oluşturuldu. *En sevdiğiniz pozisyon? Bir partnerde ne ararsınız?*

Sonra bir sürü "*hiç yaptın mı?*" ve "*yapmak ister misin?*" soruları geldi. Onlara dürüstçe cevap verdim ve sonra Nicolette'ten küçük bir "Ooh, kulağa eğlenceli geliyor" sesi duydum ve kafamı kaldırdım. Gözleri ekranda her ne varsa parlıyordu ama sormadım.

Çünkü o zaman bana cevaplarımı sorabilir.

Sonuçlar sayfasına geldiğimde, ekranımdaki kelimeler karşısında kaşlarım havaya kalktı.

Sonuçlarınıza göre, ideal sapkınlığınız rol oynamak. Eğlenceli ve maceracı, tıpkı sizin gibi! Öyleyse dışarı çıkın ve cesur cinsel kişiliğinize uyan bir partner bulun. Ve unutmayın, sevdiğiniz şeyden zevk almakta utanılacak bir şey yok.

Size son bir soru... En büyük rol yapma fanteziniz nedir?

Beni çivilediler, değil mi? Alt dudağımı ısırarak cevabımı dikdörtgen kutuya yazdım, tam o sırada Gianna yanımda inledi.

"Bu sınav bana Auburn'ü özletiyor. Onu arayacağım."

Birkaç saniye sonra kocasıyla FaceTime görüşmesi yapıyordu.

"Hey, bebeğim. Ne yapıyorsun?"

"Hâlâ kızlarla The Blue'dayım." Telefonu bize doğru çevirdi ve biz de el salladık. Arabasını sürerken telefonu arabasının ön paneline monte edilmiş gibi görünüyordu.

Gianna telefonu tekrar yüzüne doğru çevirdiğinde Auburn, "Umarım eğleniyorsunuzdur," dedi.

"Az önce seks sınavına girdik," diye açıkladı ve ben de elimi kırmızı parlak dudaklarına götürme isteğime direndim.

"Peki sonuçlarınız ne oldu?" Auburn'ün sesi aniden daha derindi, ofiste kullandığı canlı tondan çok farklı, erotik bir mırıltıydı.

"Oh, sanırım biliyorsun," diye mırıldandı ve sonra...

Yüce Tanrım, az önce ona *babacığm* mı dedi?

Evet, patronumla ilgili bu küçük bilgiyi bilmeme gerek yoktu.

Auburn'ün arabasının motor sesini duyduğumda içkimin geri kalanını bir dikişte mideye indirerek beynimi bu bilgiden arındırmaya çalıştım.

"Bir saat içinde evde olacağım." Sesi kırılmış ve gerilmişti ve Gianna'nın bu gece bunu yaşayacağını biliyordum. *Şanslı sürtüğ.* "Eve nasıl döneceksin?"

"Yürüyeceğiz. O kadar da uzak değil."

Bay Patron kişiliği ön plana çıkarken dişlerini gıcırdattığını duyabiliyordum. "Hayır. Cruz'u arayıp sizi almaya gelip gelemeyeceğini soracağım."

Adını duymak bile dişlilerimin tüm gücüyle gıcırdamasına neden oldu ve aniden bacaklarımın arasında hissettiğim ağrıyı hafifletmek için uyluklarımı birbirine sıktım. Keşke bunu benim için halledecek kişi o olsaydı, ama sanırım birkaç ay önce taktığım Yedinci Cennet Eklentisi Başlığıma bir kez daha güvenmek zorunda kalacağım.

"Auburn, hayır," dedi Gianna, telefonda kocasına kaşlarını çatarak. "Bu onun izin zamanı. Onu rahatsız etmeyin. Biz-"

"Gianna." Dudaklarından dökülen ismin sertliği muhtaç durumuma hiç yardımcı olmamıştı ve keşke ismimi kulağıma böyle hırıldayacak yakışıklı bir Latino olsaydı diye düşündüm.

Ama aylar önce jakuzide geçirdiği o geceden beri bir adım bile atmamıştı. *Aylar!*

Cidden, neyi bekliyordu? Bu düşünceyi bir başkası takip etti. *Belki de senden hoşlanmıyordur.*

BÖLÜM 21

Bardağımı uzun bir yutkunmayla boşaltmadan önce Jack and Coke'umu içime çektim. Monty'nin Kassie Ramirez'i bu gece geldiğimiz seks kulübü Club E'nin ikinci katına çıkarmasını izlemiştim.

Kiminle ilgilendiğine dair şüphelerim açıkça doğruydu.

"Bir tane daha?" diye sordu erkek barmen.

"Yok, bu gece ben kullanacağım. Sanırım biraz etrafa bakacağım," dedim hesabımı ödemedenden önce. "Size bir soru sorabilir miyim?"

"Tabii ki. Ateş et."

"Arkadaşım ve ben az önce Everly ile tura çıktık ve birinci katta bir rol yapma dükkânı olduğunu söyledi. Ama ben göremiyorum."

"Tabii," dedi bir omzuna beyaz bir havlu atarak soğukkanlılıkla ve yargılamadığı için minnettar oldum. Ne de olsa burada daha kötülerini gördüğüne ve duyduğuna emindim. "Biraz kafa karıştırıcı çünkü oraya ulaşmak için ön kapıdan çıkmanız gerekiyor. Diğerlerinin aksine burayı halka açmışlar."

sadece üyelere açık olan bir kulüp. İnsanlar Cadılar Bayramı kostümlerini ve her şeyi oradan satın alıyor."

"Harika, teşekkürler," dedim ve ön tarafa gitmeden önce bara iki kez vurdum. Dükkânı Club E'nin gizli girişinin yakınında buldum ve içeri girdiğimde ağzım açık kaldı. Burası bir Walmart kadar büyüktü.

"Bay Estrada, merhaba!" Dostça bir ses duydum ve dönüp bizi gezdiren minyon sarışın Everly'yi buldum. "Rol yapmayı sever misiniz?"

"Oh, um..." Boynumun arkasını çektim ve Everly rahatlatıcı bir dokunuşla kolumu okşadı.

"Sorun değil. Utanmana gerek yok. Kocam ve ben de bu işin içindeyiz."

Bu benim sinirlerimi biraz yatıştırdı. "Üzgünüm, daha önce de tercihlerim yüzünden yargılandım, bu yüzden konuşmak zor."

Boğazının arkasından sinirli bir ses çıkardı ve gözlerini devirdi. "İnan bana, anlıyorum. Demek istediğim, insanlar BDSM ve diğer sapkınlıkları kabul ediyor. Peki neden birinin darbe ya da nefes oyunları ile ilgilenmesi sorun olmuyor da ben Kırmızı Başlıklı Kız gibi giyinip Büyük, Kötü Kurt'un beni yemesine izin vermek istediğimde yan gözle bakılıyor?"

"Kesinlikle," dedim, her saniye daha da rahatlamış hissederek. "Bir ortağın var mı yoksa serbest mi dolaşıyorsun?"

Güldüm. "Durum biraz karışık. Hoşlandığım bir kadın var ama..." "Ama bunu isteyip istemeyeceğinden emin değilsin, değil mi?" Başımı salladım,

ve Everly gülümsedi. "Anlıyorum. Kocamla konuşmaktan çok korkuyordum - o zamanlar erkek arkadaşımdaydım. Bunun aptalca bir şey olduğunu düşünmesinden korktum. Hadi ama. Sanırım sana yardım edebilecek bazı kaynaklarım var."

Akla gelebilecek her türlü kostümün bulunduğu raflar arasında onu takip ederken, çeşitli bölümleri işaret etmesini dinledim. "Şurada anime ve cosplay var. Diğer duvarda da masalsı şeyler var. Ortada, polisler, hemşireler, klasik Fransız hizmetçi, kız öğrenciler ve askerler gibi mesleklerle ilgili kostümlerimiz var. Bu da

sadece Cadılar Bayramı kostümü ya da başka bir şey arayan insanlar için en popüler alan."

"Vay canına, her şeyden biraz var sende."

"Evet," diye onayladı ve odanın etrafını göstermeye devam ederken beni arka tarafa doğru yönlendirdi. "Şurada Rönesans, Vikingler ve öncü kostümleri gibi tarihi şeyler var. Hayvanlar masalların yanında. Ve burada," dedi bir köşeyi dönüp göze çarpmayan siyah bir kapı bulduğumuzda, "kitapçı var."

Kapıyı açtı ve ben de içeri girdim. Sadece dört kitap rafı olan küçük bir odaydı ama raflar tıka basa kitapla doluydu.

Everly omzunun üzerinden başparmağıyla işaret etti. "Ön tarafta kalmam gerekiyor ama göz atabilirsiniz. İlk raflardaki yeşil kitap bana gerçekten çok yardımcı oldu. Acele etmeyin ve herhangi bir sorunuz olursa bana haber verin."

"Teşekkürler," dedim. "Çok yardımcı oldunuz." O gittikten sonra raftan yeşil kitabı aldım ve başlığını okudum. *Partnerinizle Rol Yapma Oyunu Hakkında Konuşmanın Etkili Yolları*.

Bunu kolumun altına sıkıştırarak kütüphanenin geri kalanına göz attım. Sahne fikirleri, iletişim ve hatta kendin yap kostümleri için talimatlar veren birkaç kitap vardı.

Telefonum çaldı ve cebimden çıkardığımda Auburn'ün aradığını gördüm, ki bu garipti. Bir iş üniversitesinde öğrencilerle konuştuktan sonra şehir dışından eve dönüyor olması gerekiyordu.

"Hey, her şey yolunda mı?" Ben cevapladım.

"Evet, eve gidiyorum. Bir saatten fazla sürmez. Şu anda neredesin?"

Kardeşimle bir seks kulübüne geldim ama o üst katta BDSM odasında eski eşimle birlikte.

"Bir kitapçıda."

"Dinle, görevde olmadığını biliyorum ama kızlar bir kulüpteler ve eve yürüyerek gitmeyi planladıklarını söylüyorlar."

"Hangi kızlar?" Biftek kokusu alan bir köpek gibi kulaklarım dikilerek sordum.

"Gia, Lehra ve... gözlüklü olan neydi?" "Nicolette."

"Evet, o."

"Gidip onları getireyim. Hangi kulüp?"

"The Blue in Midtown. Bu konuda emin misin? Biraz çakırkeyif görünüyorlardı ve ben sadece endişeleniyorum."

"Benim için bir sakıncası yok. Oradan çok uzakta değilim." "Sağ ol dostum. Sana borçlandım."

"Kulağa hoş geliyor ve bayanlar için endişelenmeyin. Onları güvenli bir şekilde eve götüreceğim."

"Sana güvenebileceğimi biliyordum, özellikle de Lehra'nın orada olduğunu söylersem," diye alay etti, sanki ben söylemeden ona karşı bir şeyler hissettiğimi biliyor gibiydi.

"Evet, evet, kapa çenenini," diye mırıldandım ve telefonu onun kahkaha sesleri arasında kapattım.

Kapıdaki adama "Ben Bayan Bouvier'in şoförüyüm," dedim ve o da kaya büyüklüğündeki başını sallayarak geçmem için kırmızı ipi geri çekti.

Bu kulübün önünden birkaç kez geçmiştim ama hiç içeri girmemiştim. Güzel bir yerdi. Havada bas sesleri vardı ve mavi mobilyalar zevkli ve şıktı.

Lehra'yı hemen fark ederek barda yanında bir adamla oturduğu yere doğru yöneldim. Kıskançlık içimde alevlendi ve Lehra'nın "Yüzüncü kez söylüyorum, hayır." dediğini duyacak kadar yaklaştığımda hızla öfkeye dönüştü. Bana içki ısmarlamasını istemiyorum."

Elini uzatıp kadının üst kolunu tuttuğunda görüş alanımın köşelerini öfkeli kırmızı bir pus kapladı ve ben de bir elimi inatçı bir kavrayışla göt herifin omzuna koydum. "Hanımefendi hayır dedi," dedim onun duyabileceği kadar yüksek bir sesle.

"Sen de kimsin lan?" diye alay etti, bar taburesini bana bakacak şekilde döndürdü, gözleri sarhoşluktan parlıyordu.

"Senin en kötü kâbusun," diye homurdandım ve gözlerimdeki vahşi parıltıyı görmesine izin verdim.

Durakladı ve omuz silkmeden önce bunu düşünüyor gibiydi. "Evet, zaten onunla konuşmak istemiyordum," diye mırıldandı. "Bi-" gibi görünüyor.

Sert bir elimle boğazını sıkarak nefes yolunu kestiğimde konuşmayı kesti. "Bu cümleyi gerçekten bitirmek istiyor musun?"

Pislik herifin gözleri yuvalarından fırladı ve başını sallarken yüzü mosmor kesildi; kendime sarhoş olduğunu hatırlatmak zorunda kaldım. Bu bir kadını -benim kadınımı- taciz etmek için bir bahane *değildi ama* beni yapmak istediğim şeyi yapmaktan alıkoydu, yani onu barın üzerinden şişe sıralarının arasına fırlatmak. Bunun yerine, onu gözleri fal taşı gibi açılmış Lehra'nın yüzüne doğru döndürdüm ve elimi konuşmasına yetecek kadar gevşettim.

"Hanımefendiden özür dile."

"Özür dilerim," diye kekeledi ve sonra bileğimin bir hareketiyle onu arkama ve yere fırlattım.

Yanıma koşan barmenle göz göze gelince başımı o pisliğe doğru salladım. "Şu pisliği dışarı çıkarması için bir fedai çağırın." Bana soru bile sormadı, sadece başını salladı ve cebinden çıkardığı telefona bir mesaj yazdı.

Sonra Lehra'ya yaklaştım ve parmaklarımı adamın tuttuğu kolun üzerinde hafifçe gezdirdim. Bir iz bile görsem kararımı tekrar gözden geçirecektim ve adam çok uzun bir süre yürüyemeyecekti. Ama şanslıydı. Bulduğum tek şey, dokunuşumu takip eden tüylerimin diken diken olmasıydı.

"İyi misin, Tink?" Şaşkın bakışlarıyla karşılaşınca sordum.

"Um, evet, iyi. Sadece bir pislik gibi davranıyordu."

"Ellerini senin üzerine koydu," diye hırladım ve o da uzanıp yüzüme dokundu. Parmakları sıcak tenime karşı yumuşak ve serindi ve bir anda sakinleştim.

"Teşekkür ederim, Cruz. Bu gerçekten çok tatlıydı... ve tamamen seksiydi." Sonra sesini benimkine yakın bir şekilde kalınlaştırdı ve homurdandı, "Ben senin en kötü kabusunum."

O kadar tatlıydı ki güldüm ve tabureden inmesine yardım etmek için iki elini birden tuttum. "Arkadaşların nerede?"

"Üst kattaki tuvalete gidiyorlardı. Seni beklemek için aşağı indim."

Kalabalığı tararken, kalabalığın arasından bize doğru ilerlediklerini gördüm. "Onları görüyorum. Siz hanımlar bu gece öldürmek için giyinmişsiniz, değil mi?" Nicolette ve Gianna bize ulaştığında üçüne de sordum. Nic, üzerinde simli iplikler olan siyah bir elbise giymişti ve Gia'nın üzerinde de parlak bir malzemedan yapılmış beyaz bir mini elbise vardı.

Ama Lehra... *lanet* olsun. Gri gözlerindeki ışıltıyı ortaya çıkaran gümüş pullu bir elbise giymişti.

"Teşekkürler," dedi Gianna omzuyla bana çarparak. "Ve kocam seni bu gece her ne yapıyorsan ondan alıkoyduğu için üzgünüm."

"Hiç sorun değil. Meşgul değildim." Ön tarafı işaret ettim, tam o sırada iki iri yarı adam Lehra'ya dokunan pisliği kaldırıp sürükleyerek götürdü.

"O adama ne oldu?" Nicolette omzunun üzerinden geriye bakarak sordu.

Yürürken sııttım. "Hayatında kötü seçimler yaptı."

Nicolette'i güvenli bir şekilde eve bıraktıktan sonra yeraltı otoparkına girdim ve arabadan indim.

"Alex," dedim güvenlik görevlilerinden birine, "Bayan Bouvier'e çatı katına kadar eşlik edebilir misin?"

"Elbette," dedi ve Gianna'nın arabadan inmesine yardım ettikten sonra onu asansöre götürdü.

"Lehra, hazır mısın?" Arabanın içine bakarak sordum ama o arka koltukta kıvrılmış, derin bir uykuya dalmıştı. Gülümseyerek onu çıkardım ve kollarımın arasına aldım, çantasını omzuma astım. "Birazdan arabayı hareket ettirmek için geri döneceğim," diye fısıldadım diğer gardiyana.

"Hayır, ben senin için park ederim, sabah anahtarları alırsın."

Başımla teşekkür ettim ve Lehra'yı dairesine kadar taşıdım. İkimizde de birbirimizin daireleri için acil durum anahtar kartları vardı, ben de cebimden benimkini çıkardım ve onun kapısını açtım.

"Cruz?" diye sordu tatlı bir sesle, çantasını kapının yanına asıp onu karanlık daireden geçirip yatak odasına götürürken.

"Evet, Tink?" Onu yatağa yatırıp başucu lambasını açarak sordum.

"Neden artık seninle jakuziye girmemi istemiyorsun? Bence sen gerçekten iyi bir jakuzi arkadaşısun."

Hatırladığım anılar karşısında bir iniltiyi bastırdım ve saçlarını yüzünden uzaklaştırdım. "Bence sen de öylesin tatlım."

Eğri büğrü sırttı. "Tamam, şifonyerimin üst çekmecesinden uyku tişörtümü getirebilir misin? Mavi olanı."

Odayı geçip çekmeceyi açtım ve mavi gömleği görünce donakaldım. Bir gece atletine bir şey döktüğünde ona ödünç verdiğim benim gömleğimdi.

"Bu mu?" Elimde tutarak mırıldandım. "Uh-huh. Gömleğinin içinde uyumayı seviyorum."

Hâlâ nasıl ayakta durabildiğimden emin değildim çünkü vücudumdaki her damla kan doğrudan sikime akıyordu. 0

gömleğimin içinde mi uyuyor? Bir şekilde ona doğru yürümeyi ve tişörtü uzattığı eline koymayı başardım.

"Al bakalım. Dışarı çıkıp üstünü değiştirmene izin vereceğim. Sen..." *Tanrım, bana yardım et.* Sertçe yutkundum. "Elbisenin fermuarını açmam gerekiyor mu?"

Başını salladığında hem rahatlamış hem de hayal kırıklığına uğramıştım. "Hayır, sadece başımın üzerinden çekip çıkarıyor."

Yatak odasının kapısının önünde, büzdüğüm dudaklarımdan birkaç uzun nefes üfledim ve dönmeden önce ona bir dakika verdim. Lehra gerçekten de benim gömleğimi giymiş, yan yatmış ve uzun, bronzlaşmış bir bacağı yorganın altından dışarı çıkmıştı.

"Komodininin üzerine biraz su ve ibuprofen koyacağım. Uyanır uyanmaz bunları alın."

"Tamam efendim," dedi ve bana küçük bir selam verdi.

Siktir, az önce bana efendim mi dedi?

"Başka bir şeye ihtiyacınız var mı?"

Uykulu gözlerle bana gülümsedi. "Telefonum nerede? Şarja takıp alarmımı kurmam lazım."

"Çantandan çıkarayım." Dairenin içinde geri geri giderek çantasında telefonunu buldum ve yatak odasına getirdim. "Alarmın kaç kurulumunu istersin?"

Lehra esnedi ve gözlerini kapatarak yatağın derinliklerine doğru kıvrıldı. "Ben uyuyacağım, yani dokuz."

Telefonunun kilidini açtım ve yanına oturdum. Saat uygulamasına geçmek üzereyken ekrandaki kelimeler gözüme çarptı.

Sonuçlarınıza göre, ideal sapkınlığınız rol oynamak. Eğlenceli ve maceracı, tıpkı sizin gibi! Öyleyse dışarı çıkın ve cesur cinsel kişiliğinize uyan bir partner bulun. Ve unutmayın, sevdiğiniz şeyden zevk almakta utanılacak bir şey yok.

Gözbebeklerim, göz çukurlarımdan fırlamaya çalışan plaj topları gibi hissediyordu. Telefondan yataktaki kadına, sevdiğim güzel, eğlenceli kadına baktım. Yanaklarım ağrımaya başladı ve bunun bir deli gibi sırtıttığım için olduğunu fark ettim.

Emin olmak için kelimeleri tekrar okudum ve sonra derin bir uykuya dalana kadar Lehra'nın dağınık saçlarını okşadım. Sonra alarmini kurmak için başparmağımı ekranda gezdirdim. Ama en alttaki kelimeleri ezberlemeden önce değil.

Size son bir soru... En büyük rol yapma fanteziniz nedir?

Yanıt: Viking Savaşçısı

BÖLÜM 22

ERTESİ SABAH yorgun olmam gerekirken yüzümde bir gülümsemeye uyandım. Noel arifesinde uykuya dalmaya çalışan bir çocuk gibiydim, heyecan zihnimin uyumak için yeterince yavaşlamasına izin vermeyecek kadar büyüktü.

Giyindikten sonra Lehra'nın en sevdiği kafeye gidip ona vanilyalı latte, kendime de sade kahve sipariş ettim. Binamıza döndüğümde kitabı dün gece Bentley'in koltuğunun altına sakladığım yerden aldım ve üst kata çıktım.

Evime uğradım ve Lehra'nın evine temkinli bir şekilde girmeden önce mutfaktan birkaç şey topladım. Duş çalışıyordu, ben de mutfığa girdim ve yemeği hazırlamaya başladım.

Koridordan geldiğini duyduğumda, "Mutfağınızda korkunç bir psikopat var" diye seslendim.

"Oh hayır! Ne yapmalıyım?" diye alay ederek mutfığa girdi. Saçları bir havluyla toplanmıştı ve önünde USMC yazan gömleğini tekrar giymişti. Bu manzara karşısında sikim kasıldı.

"Muhtemelen oturmalı ve davetsiz misafirin sana brunch servisi yapmasına izin vermelisin." Bar taburelerinden birine oturdu, telefonunu barın üzerine koydu ve ben de yanına gidip başının üstünü öptüm. "Nasıl hissediyorsun?"

"Oldukça iyi aslında. İbuprofen ve su için teşekkürler."

"Bir şey değil. Sana kahve getirdim. Yeterince soğumuş olmalı, tam sevdiğin gibi." Önündeki fincana doğru başımı salladım. "Yemek de neredeyse hazır."

"Nefis kokuyor. Nedir bu?"

Zamanlayıcı çaldı ve ben de bir fırın eldiveni giyip tepsiyi fırından çıkardım. "Süslü bir şey değil. Sadece Küba usulü ezilmiş patates. Nasıl hissedeceğinden emin değildim ve miden bulanırsa bunlar harika olur."

Üzerine yeşil soğan serptim, ikimize de ikişer tane koydum ve mutfak barında onun yanına oturdum.

Lehra ilk ısırıkta inledi. "Aman Tanrım, bunlar çok lezzetli. Bunları nasıl yapıyorsun?"

"Haşlayın, ezin, üzerlerine yağ sürün, baharat ekleyin ve yaklaşık altı dakika kızartın. Ben küçükken annem yapardı ve haşlandıktan sonra patatesleri ezmeme izin verirdi. Bunun gelmiş geçmiş en eğlenceli şey olduğunu düşünürdüm."

"Annen harika birine benziyor. Bir ara onunla tanışmayı çok isterim." Sonra çıplak yanakları gül rengine kızardı. "Yani-"

"Seninle tanışmasını çok isterim," diye araya girdim. "Ne de olsa annenle tanıştığımdan beri adil olan adil. Tabby nasıl bu arada?" "Çok meşgul. O ve babam aslında bir gelecek ay gemi seyahati. Babam serbest meslek sahibi olduğu için işten neredeyse hiç izin almaz."

"Babam da aynıydı."

Yemeğimiz bitene kadar ailelerimiz hakkında konuştuk ve sonra tabakları lavaboya götürdüm.

"Bırak onları. Sen pişirdiğine göre onları ben yapabilirim."

"Ben hallederim," dedim ve bulaşık makinesini doldurmaya başladım. İşim bittiğinde döndüm ve popomu tezgâha yasladım, ellerim kalçalarımın yanında duruyordu. "Anladığım kadarıyla Viking seksi yapmak istiyorsun."

Gözleri komik bir şekilde büyüdü ve inkâr edercesine başını iki yana salladı. "Hayır, istemiyorum. I-" Gözleri telefonuna kaydı ve yüksek sesli bir inilti çıkardı. "Ohhh, Tanrım! Aptal sınav."

"Gizlice bakmaya çalışmıyordum. Alarmını kurarken gördüm."

Lehra nefesini tuttu ve ayağa kalkarak oturma odasına doğru yürüdü.

"Nereye gidiyorsun?" Tezgâhtan uzaklaşarak sordum.

"Kendimi Doğu Nehri'nde boğmak için," diye omzunun üzerinden geri attı.

Gülerek onu iki adımda yakaladım, bir kolumu beline doladım ve onu bar taburesine geri çektim. "Otur," diye emrettim, boynuna doğru yükselen kızarıklıktan hem nefret ediyor hem de onu seviyordum. "Şu çantanın içinde ne olduğuna bir bak."

Bana uzun bir süre ters ters baktıktan sonra kitabı çantasından çıkardı ve kapağına baktı. Gözlerini kırıştırdı ve benimkilere döndü, yüz ifadesini şaşkınlık kaplamıştı.

"Bana kitap mı aldın?"

Başımı salladım. "Hayır, *kendime* bir kitap aldım. Seninle arzularım hakkında nasıl konuşacağıma dair bazı ipuçları almaya çalışıyordum."

Bakışları kitapla benim aramda gidip geliyor, her şeyi anlamaya çalışıyordu. "Yani sen..." Dudaklarını yaladı ve tekrar başladı. "Bunu beğendin mi?" Kitabı kaldırdı ve bana doğru salladı.

"Evet, rol yapmayı severim." Bunu yüksek sesle ve güvenle söylemek iyi hissettirdi.

Gözleri kısıldı. "Ne tür senaryolar gibi?"

İşte başlıyoruz. Ona daha önce kimseyle paylaşmadığım bir şey söylemek üzereyim.

"Seksenlerin *Splash* filmini izledin mi hiç?"

"Daryl Hannah'nın oynadığı..." Gözleri farkına vararak genişledi. "Denizkızı fantezin mi var?"

"Evet, diğerlerinin yanı sıra."

"Ne gibi?" diye meydan okudu.

Çenemi okşadım. "Son zamanlarda içimde bir Viking olma isteği var."

Lehra kahkahalara boğuldu ve konuşmanın içinde rahatlamış görünüyordu. "Daha önce rol yaptın mı?"

"Biraz, ama denizkızı olayını hiç yapmadım. Senden önce kimseye bundan bahsetmedim bile. Bir kız arkadaşım oynamaya istekliydi ama o daha çok sevimsiz bir pornoda görebileceğiniz senaryolarla ilgiliydi, pizzacı ya da havuz çocuğu gibi."

Yüzü buruştu. "Dwight'a *yaramaz bir dadının babayı baştan çıkarması* gibi bir şey yapmaya çalıştım ve o da beni aldatmaya göz yummakla suçladı."

Elimi uzattım ve parmaklarımın tersiyle yanağını okşadım. "Özür dilerim, Tink. Daha önce de yargılandım ve bu berbat bir şey. Bu konuda açık ve dürüst olmayı zorlaştırıyor."

"Bazen kendimi suçlu hissediyorum çünkü bir keresinde bir adam bana kendisini başka biri olarak hayal etmek istememin iğrenç olduğunu söylemişti, ama hiç de öyle değil," dedi sesi yükselerek.

Kalbim onun için acıyordu çünkü tam olarak nasıl hissettiğini biliyordum. "Aynen. Bu daha çok... hayal gücünüzü serbest bırakmakla ilgili, ikiniz de bir aktör ya da aktris gibi bir role bürünüyorsunuz. Ve bu her seferinde ihtiyacım olan bir şey değil, sadece işleri ilginç kılacak kadar."

"Ben de öyle. Ve bilgin olsun diye söylüyorum, eğer hala gerçek Vikingler olsaydı, biriyle yatmayacağımdan oldukça eminim. Dürüst olmak gerekirse, çok iyi hijyenleri olmadığını hayal ediyorum."

Göğsümde kısık bir kıkırdama yankılandı. "Çok hijyenik bir Viking olacağıma söz veriyorum. Yani, eğer istersen."

Lehra'nın dudakları yana doğru kıvrıldı ve kirpiklerinin altından bana baktı. "*Gerçekten* benim Viking'im olmak istiyor musun?"

Her şeyden çok, güzel.

"Evet. Benim denizkızım olmak ister misin?"

Dolgun alt dudağını dişlerinin arasına alarak mutlulukla başını salladı. "Bunu daha önce hiç düşünmemiştim ama kulağa eğlenceli geliyor."

Hayatımda hiç bu kadar heyecanlanmadığımdan emindim. Bunlar her zaman duymak istediğim ama duyacağımdan emin olmadığım sözlerdi. Alışılmışın dışına çıkmaya ve çekingenliklerini bir kenara bırakmaya istekli biri.

Ama onunla birlikte, iki fanteziden çok daha fazlasını istiyordum, bu yüzden sabahın erken saatlerinde üzerimde hızlı dönüşler yapan tavan vantilatörümün gölgesine bakarken formüle ettiğim planı uygulamaya karar verdim.

"Düşünüyordum da, her birimiz denemek istediğimiz birkaç şeyi yazsak ve sonra..."

"Birbirimizin tuhaf fantezilerini gerçekleştirmek mi?" diye bitirdi ve ben güldüm. Sonra ifadesi ciddileşti. "Hiç utanmadan mı?"

Birden Dwight'ı ya da ona böyle hissettiren herhangi birini yumruklama ihtiyacı hissettim. Ayağa kalkarak bacaklarını nazikçe ayırdım ve aralarına girdim. Evimdeymişim gibi hissettim.

"Kesinlikle hayır, Tink, ama ikimizden biri bir şeyi beğenmezse, 'Hey, hadi bunun dışında bir şey deneyelim' demekle sorun yok. Her şey herkese göre değildir ve bu sorun değil." Avuçlarım kalktı ve onun güzel yüzünü tuttu. "Dün gece uyuyamadığımda o kitabın tamamını okudum ve bir numaralı tema yargılamadan iletişim kurmaktı."

"Tamam, sanırım temel kurallar hakkında konuşmamız gerekiyor?"

Ellerimi omuzlarından kollarına doğru kaydırarak parmaklarımızı birleştirdim ve sesimi fısıltılı bir tizliğe indirdim. "Sert seksten hoşlanır mısın Lehra?"

Tüm vücudunu titreten ürperti bana cevabı verdi ama yine de sözlü olarak cevap verdi. "Seviyorum."

Güzel cevap, bebeğim.

Ellerini cesaret verici bir şekilde sıktım. "Peki senin cinsel sınırların nedir?"

Başını yana eğdi ve uzun bir süre düşündü. "Üçlü yapmak istemiyorum."

"Evet, öyle bir şey olmayacak," diye onu temin ettim. Bana kalsa, benden başka hiç kimse ona bir daha dokunamayacaktı.

"Bu illa cinsel bir şey değil ama gıdıklanmaktan hoşlanmıyorum.

Aslında nefret ediyorum. Dwight eskiden bunun komik olduğunu düşünürdü."

Dwight pisliğin teki.

"Gıdıklamak yok. Anladım. Başka ne var?"

"Aklıma hiçbir şey gelmiyor. Sınırlarınız nedir?"

Sorması hoşuma gitti. Erkekler de en az kadınlar kadar sınır koyma hakkına sahip olmalı. "O kitabın arkasında gözden geçirebileceğimiz tam bir liste var. Üçlü seks yok kuralına katılmamın yanı sıra, aklıma gelen tek kural da pegging yok."

Kaşları çatıldı ve bunun ilgilendiği bir şey olup olmadığını merak ettim. Ta ki "Pimleme nedir?" diye sorana kadar.

Küçük bir sırtısla, "Takma penis taktığın ve..." dedim. Kaşlarımı kaldırdım, gerisini bıraktım ve Lehra'nın ağzı açık kaldı.

"Vay be. Sanırım bunu yapılacaklar listemden çıkaracağım," diye dalga geçti, dudaklarının kenarları yukarı kalkmıştı. "Bunun hakkında konuşmak rahatsız edici olmalı, ama seninleyken değil."

"Ben de öyle hissediyorum. Konuşmamız gereken başka bir şey var mı?"

Dişlerini alt dudağının üzerinde birkaç kez gezdirdi. "Tüm bunlar olurken özel miyiz?"

"Evet," dedim hemen, muhtemelen sahiplenici bir pislik gibi görünüyordum ama umursamıyordum. "Doğum kontrol hapı kullanıyor musun?"

"Bende implant var. Düşünüyor musun..."

"Bir Viking'in cüzdanında prezervatif olmayacağını düşünüyorum," diyerek kaşlarımı kaldırdım ve o da kıkırdadı.

"Ben her zaman prezervatif kullandım ama kullanmasak da olur. Eğer istediğin buysa."

Ona dürüstçe "Ben de hep istedim ama seninle

istemiyorum" dedim. Ve bu sadece bizi evliliğin dışına çıkarabileceği için değil.

An.

Başıyla onaylarken gülümsemesi kararsız ve savunmasızdı ve nazik bir öpücük için eğildim çünkü ikimizin de buna ihtiyacı olduğundan oldukça emindim. Dudaklarının benimkilere karşı yumuşaklığı tarif edilemezdi. Bu kadını iki yılı aşkın süredir istiyordum ve şimdi nihayet ona sahip olacaktım.

Ama ne kadar sürecek?

Bir hafta sonra, bir kuaför koltuğuna oturmuştum ve Cecily adında bir kadın parmaklarını kalın, siyah saçlarımda gezdiriyordu.

"Ne kadar sarı istiyorsun?" diye sordu, aynadaki yansıması dikkatle benimkine bakarken.

"Platin gibi değil. Belki koyu sarı. Ve bunu geçici olarak yapabilir miyiz? Sadece bu gece için sarıya ihtiyacım var."

"Kostüm partisine falan mı gidiyorsun?" diye sordu kalın bir Brooklyn aksanıyla.

"Onun gibi bir şey," diye mırıldandım.

"Hmm. Şey, saçların gerçekten koyu, bu yüzden ağartmam gerekir ve bu geçici değil." Bir elim aşağı kaydı ve sakalımı parmakladı. Bütün hafta tıraş olmamıştım ve saçlarım çabuk uzadığı için oldukça dolgundu. "Bu da mı?"

"Evet, lütfen."

Cecily düşünceli bir şekilde dudaklarını büzdü. "Sana ne yapabileceğimi söyleyeyim. Bugün seni sarıya boyarım, yarın öğleden sonra tekrar gelersin ve yine koyu renge boyarım."

"Kulağa hoş geliyor."

Küçük bir kâsede kötü kokulu şeyleri karıştırırken, telefonumda Lehra'nın bu hafta başında bana gönderdiği üç rol yapma fantezisinin listesine baktım.

Bu gecenin beklentisiyle gülümsedim.
Hazır ol, bebeğim. Viking savaşçınız geliyor.

BÖLÜM 23

Instagram akışında gezinirken Snoopy adlı bir kedi ile Garfield adlı bir köpeğin videosunu izlemek için durdum. Bir evcil hayvan yatağında birbirlerine sokulmuşlardı ve Garfield'ın bir patisi siyah-beyaz kedinin üzerinde koruyucu bir şekildeilmeklenmişti. Snoopy bir göz kapağını açtı ve sarışın labradorun suratına bir şaplak atmadan önce ona uzun, şefkatli bir yalama verdi.

Başlıkta "*Snoopy kardeşini seviyor*" yazıyordu. Bu, uygulamadaki favori hesabım olma yolunda hızla ilerliyordu. Monty bunu Cruz'a göstermiş, o da benimle paylaşmıştı. Bir gece bütün bir akşamı kanepemde geçirmiş, kötü isimli ikilinin maceralarını izlerken gülmüştük.

Elim yanımdaki çantaya uzandı ve kurutulmuş bir muz cipsi çıkardı. Çıtır çıtır yiyordum, keşke onun yerine *patates cipsi* yeseydim diye düşünürken ön kapım pat diye açıldı.

Şaşkınlıkla kanepeden sıçradım, bir adam daireme girip kapıyı arkasından tekmeleyerek kapatırken her tarafa muz cipsi döktüm.

Yukarı uzanarak elimle bir çığlığı bastırdım. *Oturma odamda lanet olası bir Viking var.*

İlk düşüncem Cruz olduğuydu ama Cruz'un simsiyah saçlarının aksine kafasında ve yüzünde kirli sarı saçlar olduğunu gördüğümde korku bedenimi ele geçirdi. Bir adım geri çekildim, kaçmaya hazırlanırken çenesini hızlıca salladı ve konuştu.

"Buraya gel, kadın."

Ne oluyor lan?

Bu kesinlikle Cruz'un sesiydi, gerçi normalden daha hırçındı. Gözlerim onu tepeden tırnağa süzdü. Viking dar yün pantolon, geniş bir kemer ve kalın deri bir vücut zırhı giymişti, hepsi koyu kahverengi ve tunç grisi süslemeliydi. Taba rengi bir kürk yaka omuzlarını sarıyordu ve ayaklarını ağır siyah botlar örtüyordu.

Bakışlarım tekrar kafasına gitti. *Saçını boyamıştı. Bunun için. Benim için.*

"Ben. Dedim ki. Gel. İşte," diye homurdandı ve kemerine uzanırken beyaz dantel külotumu bir uyarılma tsunamisi bastı. Ayaklarım onun derin emriyle kendi iradeleriyle hareket etti ve ona ulaşmadan bir saniye önce derinin yere çarpma sesini duydum.

Viking beni döndürüp sırtımı kapıya çarptırdığında küçük bir çığlık attım, bir elim kapıya çarpmamam için başımın arkasını tutuyordu. Ellerim anında omuzlarına gitti, parmaklarım sert kürke battı.

Gözlerimi ondan alamıyordum. Cruz deri ve metalin içinde tam bir baş belası gibi görünüyordu, normalde iri olan vücudu bir şekilde devasa bir canavara dönüşmüştü.

Adrenalin damarlarımda güçlü bir uyuşturucu gibi dolaşıyordu. Heyecan, sadece arzumu körükleyen en küçük korku kırıntısıyla karıştı.

"Kadınımı almaya geldim," dedi alçak bir sesle ve *Tanrım! Kadınım* deyişi bende ona bir ağaç gibi tırmanma isteği uyandırdı.

Sonra ağız morartıcı bir güçle benimkine çarptı. Öpücük nazik değildi. Sertti... şehvetliydi... çaresizdi. Ve başka bir kelime etmeden, dudakları bana hikayeyi anlattı.

Savaşçım denizdeydi ve beni kendine ait kılmak için geri döndü. Beni özlemişti. Varlığının her zerresiyle beni arzulamıştı. Bana ve sadece bana karşı vahşiydi ve gözlerimi kapatıp kendimi fanteziye bıraktım.

Ben onun ağzının içinde inledim, o da benimkinin içinde homurdandı; seslerimiz karşılıklı arzularımızı bir üst seviyeye taşıyor gibiydi. Sıcak ağız boynumdan aşağıya doğru inip nemli etimi dilleyip emerken, parmaklarının boğazındaki süslü gümüş tokayı çözüp kürk yakasını yere bırakmasını izledim.

Ellerim alttaki sıcak deriyle buluştu ve düşündüğüm kadar pürüzsüz olmadığını görünce şaşırdım. Aksine, parmak uçlarımda sert bir his uyandırdı.

"Bana geri dönüp dönmeyeceğini bilmiyordum," diye soluk soluğa söylendim ve ağır ağır kapanan gözlerini benimkilere kaldırdı, oradaki mavi özlemle hafifçe puslanmıştı.

"Her zaman sana geri döneceğim, tatlım."

Sonra dilini kabaca ağızma soktu, vücudunu bedenime yaslayıp beni kapıya sabitlerken yüzündeki kıllar tenimi aşındırıyordu. Ellerim başının arkasını buldu, parmaklarım kafa derisinin sıcaklığını hissedene kadar kaba saç tellerine gömüldü.

Öpücükten çekildi, alnını benimkine yasladı ve göğsünü kaplayan derinin altında nefesleri kesildi. Sonra gözlerini açtı ve "Sana ihtiyacım var" diye mırıldandı.

Bu üç kelime iç burkan bir kırılma ile doluydu ve o anda Viking kişiliğine biraz Cruz'un girmesine izin verdiğinden oldukça emindim. Ama umurumda değildi. Benim de ona ihtiyacım vardı.

"O zaman al beni savaşçı," diye nefes aldım.

İri elleri bebek pembesi sabahlığımı çözmek için belime gitti ama ipeksi kuşak düğümlenmişti. Bu yüzden

her azgın Viking'in yapacağını yaptı. Çıplak elleriyle ikiye böldü. Bornoz bir saniye sonra yerdeydi ve vahşi bir hırıltı çıkararak seksimi titretti. *Titriyordu, Tanrı aşkına!* Amımın hiç kimse için titrediğinden emin değildim.

"Benim kıyafetlerimi giyiyorsun," dedi.

"Sana daha yakın hissetmek için her gece içinde uyuyorum." Bu kadarı doğrudu.

Burun delikleri tahrikle alevlendi. Bu cevap hoşuna gitmişti. "İçinde çok güzel görünüyorsun ama bu gece buna ihtiyacın olmayacak. Kadını, ben onunla işimi bitirene kadar yatağımızda, altımda çıplak olacak."

Ve *bu* cevabı sevdim. Hem de çok. Gözümde canlandırdığımda amım hiçbir şeyin etrafında kenetlenmedi. Bu büyük, acımasız adam üzerimdeydi ve güçlü vücudu aşırı zevkten zayıf düşene kadar beni kullanıyordu.

USMC gömleğini bir hamlede başımın üzerinden çekip çıkardı ve ben sadece küçük beyaz külotumla kaldım. Vücuduma baktığında mavi gözlerinin kararması bir gösterge olsaydı, umursamıyor gibi görünüyordu.

İri elleri sanki tenimin hissini ezberlemiş gibi yavaşça yanlarımda aşağı yukarı gezindi, sonra iki elimi bir elinde toplayıp başımın üzerinde tuttu. Sonra ağzını göğsüme indirdi ve meme ucumu ağzıyla kapattı.

İlk çekişte "Ohhhh," diye inledim ama bu onu caydırmadı. Hiç pişmanlık duymadan beni yaladı, emdi ve ısırıldı, gözleri belirgin bir coşkuyla kapalıydı. Sonra ağzı diğerine geçerken boşdaki eliyle o göğsümü kavradı ve başparmağıyla sadece bir dakika önce sertleştirdiği tepeye masaj yaptı.

Mavi gözleri gri gözlerimle buluştu, sanki izin ister gibi, dişleri hafifçe mememin tepesine battı.

"Evet, beni işaretle. Beni senin yap."

Isırığının keskinliği sırtımı kapıya doğru eğdi ve uyarılma hissi uyluklarımdan aşağı sızdı. Büyük mor bir çürük belirene kadar emdiğinde hızlı bir arzu çizgisi gövdemden aşağı ve doğrudan amıma doğru fırladı. Diliyle izi daire içine aldı ve eserini incelerken gözlerini kaba bir zafer bakışı aydınlattı.

Ellerimi bıraktığında ellerim omuzlarına düştü ve önce bir dizine, sonra diğer dizine indiğinde güçsüz düştüm. Viking'in parmakları karnımda narin çizgiler çizdi, ardından ağzının sıcaklığı geldi. Sanki tapınacağı tek ilah benmişim gibi bir santimimi bile öpmeden bırakmadı.

Dizlerinin üzerinde beni yiyip bitirirken çok ateşli görünüyordu ve aşağıya doğru inişini izlerken başımı kapıya yasladım. Kalçalarımın tepesine ulaştığında bakışları yükseldi ve bakışlarındaki vahşet beni büyüledi.

Başparmaklarını külotumun kenarlarına geçirerek külotumu yırttı ve burnuna götürdü. Derin nefesiyle göğsü genişledi ve yanaklarımın kızardığını hissettim. Daha önce hiç kimse külotumu koklamamıştı. En azından benim önümde.

"Dilimi kadınımınla kaplamanın zamanı geldi," diye duyurdu, bacaklarımı kabaca açıp birini omzunun üzerinden geçirerek. "Ne zaman savaşa girsem, yüzünü hayal ettim ve amının kokusunu hayal ettim."

Burnunu yarığımda aşağı yukarı gezdirdiğinde "Aman Tanrım," diye nefes aldım. Bu şimdiye kadar hayalini kurduğum her şeyden çok daha iyiydi.

"Sırf bunu yapabilmek için canlı çıkmam gerektiğini biliyordum." Sonra beni yaladı, hassas dokularıma uzun, ıslak bir kadife darbesi indirdi ve destek bacağım beni ayakta tutma çabasıyla titredi. "Ağzımdaki orgazm vaadinle beni hayatta tuttun, tatlım."

Kelimeleri oluşturacak kadar tutarlı olmayan bir dizi anlaşılabilir heceyle ona yalvardım, ama Viking'im

anlamış gibiydi çünkü diliyle beni mızrakladı.

"Evet!" O kalın, sert kas içime girip çıkarken "Evet!" diyebildim. Yüzü amıma o kadar bastırılmıştı ki, geri çıkış yolunu bulabileceğinden emin değildim. Çıkmasını istediğimden değil. Sonsuzluğa kadar onun yüzüne binmekten memnun olurdum.

Seksimi höpürdeterek yalarken çıkardığı sesler o kadar iğrençti ki, buna kesinlikle bayılmıştım. Bir erkek tarafından hiç bu kadar derinlemesine, bu kadar güçlü, bu kadar gayretli bir şekilde yutulmamıştım. Sanki o da benim kadar zevk alıyordu.

"Fuuuuuck, kadınının tadı çok güzel," diye homurdandı içimde, dilini ileri kaydırıp klitorisimi okşadı. "Bu amcığı benim için mi sakladın?"

"Evet," diye kekeledim. "Kimse bana dokunmadı."

"Kendim için hissetmeme izin ver." Orta parmağını içime kaydırıp ve memnuniyetle mırıldandı. "Mmmm, bu küçük sıkı bir kedi. Bana her zaman benim olacağını söyle." Mavi gözleri bana doğru parladı ve Cruz'u Viking'imin içinde görebiliyordum.

Bu kısmen gerçek mi yoksa tamamen fantezi mi? Merak ettim ama bir parmağını daha içime sokup "Söyle bana kadın!" diye bağırdığında bu düşünceyi bir kenara fırlattım.

"Evet! Her zaman senin olacak. Sadece senin."

Beni parmaklamaya başladı, gözleri tamamen görevine odaklanmıştı, klitorisimi dolgun dudaklarının arasına almadan önce uzun, kalın parmaklarının beni germesini izliyordu.

İçeri girmesinin ve dilinin küçük düğmemin üzerinde kaygan bir şekilde kaymasının lezzetli yanmasıyla haykırdım. Hayatımda hiç bu kadar tahrik olmamıştım ve deri kaplı kolunun çabalarıyla şişkinleşmesini izlerken, daha da tırmandım.

"Neredeyse... orada," diye soludum, parmaklarımı ağarmış saçlarına batırdım ve yüzüne sürtünmek için kaldıraç kullandım.

Sıcak dili amımı yaladı. Başımın geriye düşmesine ve göz kapaklarımın kapanmasına neden olan mükemmel bir ritimle ileri geri, ileri geri. Ve sonra durdu.

"Boşalırken gözlerini benden ayırma," dedi ve ben de göz kapaklarımı açıp ona baktım. Kıvrımlı parmaklarıyla içimdeki bir noktayı okşadı ve parmaklarım saçlarında sıkıştı.

"Ağzın. Lütfen," diye yalvardım ve hafifçe sırıttıktan sonra işine geri döndü.

Çok uzun sürmedi. Viking dilini tam olarak ne kadar hızlı hareket ettireceğini, parmaklarını tam olarak ne kadar derine bastıracağını ve beni... tam... *oraya* götürmek için bana tam olarak nereye dokunacağını biliyor gibiydi.

"Geliyorum," diye kekeledim çünkü saf zevk bulutları etrafımı sarmış ve görüşümü bulanıklaştırmıştı. Bir kolun ayakta duran bacağımı altımdan çekip aldığını ve güçlü bir omzun üzerine attığını hissettim.

Ama ayaklarımın artık yerde olmaması önemli değildi çünkü uçuyordum. Uzun, beyaz tüylerden oluşan kanatlarım varmış gibi stratosfere doğru yükseliyordum.

Gözlerim ve kulaklarım bulutlar tarafından boğulmuş gibiydi ama yavaş yavaş uzaktan gelen bir çığlığın farkına vardım. Giderek yaklaştı ve ben olduğumu fark ettim. Daha önce hiç çığlık atan biri olmamıştım ama bu kadar yoğun bir orgazm da yaşamamıştım.

İri adam tümseğimi ve karnımı öptü, ardında nemli öpücük izleri bıraktı. Sakalının ve dudaklarının ıslaklığından utanmalıydim ama bunu umursayacak durumda değildim. Mutluydum ve doymuştum.

Bir şekilde başının etrafına dolanan bacaklarımdan kendini kurtaran Viking, ayaklarımı nazikçe yere koydu. Elleri beni birkaç saniyeliğine sabitlemek için belimi tuttu ve sonra deri ve metal içinde erotik bir görüntü olarak üzerimde yükseldi.

"Kahretsin, çok gürültücüsün kadın. Artık tüm köy senin benim tarafımdan sahiplenildiğini biliyor." Yarı gülümsemesi kendini beğenmiş ve

Hem de çok seksi. "Gerçi gemiden inip doğrudan buraya geldiğimde zaten bildiklerinden eminim."

Kafamda canlandırımdı. Devasa bir savaşı, diğerklerini gölgede bırakarak küçük bir köye doğru ilerliyor, botları arkasındaki toz girdaplarını tekmeliyordu. Çünkü buraya gelmek için sabırsızlanıyordu. Bana göre.

"Peki sana kim sahip çıkıyor?" Şakayla karışık sordum.

"Beni sahiplenmene gerek yok. Seni ilk gördüğüm andan beri seninim." Elimi tuttu ve kalbinin üzerine bastırdı. "Bu her zaman sana ait olacak, tatlım."

Onun içten bakışlarına bakarken güzel sözler içimde milyonlarca keşek gibi uçuştı. *Vay be. Ya gerçekten iyi bir aktör ya da...*

Elimi derinin üzerinden pantolonunun önüne doğru kaydırımdı. Aleti vücudundan dimdik ayrılmıştı ve elimi yumuşak malzemenin üzerinden aletin etrafına sardım. Sanki komando gibi giyinmiş gibiydi.

"Peki ya bu, Viking'im? Bunu da talep edebilir miyim?" Mırıldandı ve kalçalarının keskin bir hamlesini kazandımdı.

"Bu da senin, ama sanırım yine de senin sahiplenmeni istiyorum."

Parmakları ince belindeki büzgüyü ustalıkla gevşetti ve elimi içine soktuğumda onu avucumun içinde sıcak ve çıplak buldum. Onu keşfettiğimde...

Aman Tanrım, delinmiş! İki kere! Pantolonunu kalçalarına dayanana kadar aşağı çektim ve kocaman ereksiyonu serbest kaldı, böylece onu görebildim. Ucu koyu kırmızı bir renkteydi ve dilimin üzerinde pürüzsüz ve tuzlu olacağını hayal ettim.

Her iki piercing de sikiin dibindeydi, biri üstte diğeri alttaydı, bu yüzden beni önden ya da arkadan alsa da, tamamen soktuğunda biri klitorisimi uyaracaktı. Parmaklarım her biriyle oynadı ve siki avucumun içinde seğirdi.

"Siktir," diye mırıldandı, ellerini başımın yanındaki kapıya vurarak beni etkili bir şekilde kafese kapattı. "Ağzımı yala ve bil ki seni tadacak tek kişi o olacak."

Yaptım, telaşsız bir hassasiyetle sikini okşarken dudaklarından kendi tadımı aldım. Kalındı -o kadar kalındı ki- ve ön boşalması ucundan aşağıya doğru sızıyordu.

Sakalının altından çenesinin sıkıldığını görebiliyordum ve tepesine her ulaştığımda bileğimi biraz daha büktüm.

"Dur," diye soludu, acıdan yüzü buruşmuştu, "yoksa eline boşalırım."

"Elime boşalmak istemiyor musun?" Ona bir kez daha yavaşça vurup döndürerek alay ettim.

Bileğimi sıkıca kavrayarak elimi çekti. "Hayır. Tohumumu döktüğüm tek yer kadınının içidir."

Vay anasını. Bu çok ateşli.

Ben daha tek bir kelime bile edemedim, elleri kıcımda ve bacaklarım etrafına sarılmış bir şekilde beni kaldırmaya başladı. Aleti bana karşı sıcak ve ağırdı ve birkaç dakika önce yüzünün her tarafına boşalmış olmama rağmen sürtünmeye ihtiyaç duyarak ona karşı kıvrıldım.

"Ölmeden önce beni içine al," diye homurdandı, sesi aklını kaçırmamanın eşiğindeymiş gibi çıkıyordu.

Aynı anda hem tatlı, hem edepsiz, hem de sahiplenici olmayı nasıl başardığından emin değildim ama her saniyesine bayılmıştım. Aramıza uzanarak, ucu girişime gelene kadar sikini manevra ettirdim.

Bir saniye bile tereddüt etmedi, tek bir acımasız hamleyle içime daldı. Beni ikiye ayırıyormuş gibi hissederek haykırdım ama hiçbir şeyi değiştirmezdin.

"Çok ıslak," diye inledi, uyum sağlamama izin vermek için yavaşça nabız atarken bir öpücük için öne eğildi. "Etrafımda çok sıcak ve sıkı. Bunun için ne kadar beklediğimi biliyor musun? Seni kadını yapmam için?"

"Ben de öyle. Çok uzun aylar," diye nefes verdim, nefes almaya çalışıyordum.

Mavi bakışları benimkilerle buluştu. "Yılları dene, tatlım. Yıllardır seni bekliyordum." Gözlerindeki samimiyet ve acı

bu sahnedeki kızıdan değil de benden, Lehra'dan bahsettiğini düşünmeme neden oldu. Ama bu doğru olamazdı.

"Artık ben varım."

Güzel gözlerindeki acı, geri çekilip kaya gibi sert ereksiyonunu tekrar içime soktuğunda dağıldı ve sahip olduğumu bile bilmediğim sinir uçlarımı uyandırdı. "Benim olduğunu söyle."

"Ben seninim."

Başka bir agresif itiş. "Tekrar söyle."

"Ben seninim."

Vahşi sikişle kelimenin tam anlamıyla ağızımdaki kelimeleri döküyordu. "Tekrar!"

"Ben seninim. Söz veriyorum, sadece seninim," diye haykırdım, uyarılmam onun sikini sular altında bırakırken. *Nasıl oldu da bu kadar tahrik oldum?*

Viking derinlere bastırdı, sikinin üstündeki halteri klitorisime sürttü ve iç duvarlarım onun etrafında çırpındı. Bunu hissetmiş olmalıydı çünkü dudakları hınzır bir gülümsemeye dönüştü.

"Kadınım beni o güzel amcığının içine almaktan hoşlanıyor, değil mi?" diye homurdandı, gözlerimin kafamın içinde geri dönmesine neden olan şiddetli bir ritim tutturdu. Bedenlerimiz birbirine çarptı, ağızımı kendi ağızıyla kapatırken ses odada yankılandı.

Öpücük tatlı ve yavaştı, beni acımasızca almasından çok farklıydı ve kalbim onun için eridi. Cruz bana hayal ettiğim her şeyi ve daha fazlasını veriyordu. Ona hiçbir ayrıntı vermemiştim ama bir şekilde arzulanmak istediğimi biliyordu ve beni bir hayvan gibi becermekten başka bir şey yapamıyordu.

Öpücükten geri çekilirken, "O kadar güzelsin ki," diye fısıldadığında nefesi dudaklarımı ısıttı.

Sonra bacaklarımdan birine uzandı, belinden çözdü ve omzunun üzerinden yukarı çekerek beni neredeyse ikiye büktü. Öne doğru eğildi ve yeni açısı sayesinde sikinin başı içimde daha önce hiç hissetmediğim bir noktaya çarptı.

Şişmiş klitorisime sürtünmesiyle birleştğinde, derinliklerimde bir şey oluştu. Yabancı bir şey. Güçlü bir şey. Dürüst olmak gerekirse biraz korkutucu bir şey.

Ama umurumda değildi. Onu istiyordum. *Her ne ise*

Omuzlarına yapıştım, vücudum tepeden tırnağa titremeye başlarken tırnaklarım deriyi tirmalıyordu. "Bu... yapamam...

bu çok fazla," diye geveledim çünkü vücuduma neler olduğunu nasıl açıklayacağımı bilmiyordum. Beni ayakta

tutmak için güçlü bir kolunu kığımın altından geçirdi,

Büyük Viking diğer eliyle yüzümü şefkatle okşadı.

"Biliyorum, tatlım. Karşı koymaya çalışma. Benim için bırak."

Sözler sessizce söylenmişti, hala bir emirdi ama şefkatli bir emirdi. Ben de dediğini yaptım ve rahatlardım.

Sonuçlar muhteşemden başka bir şey değildi. Eğer ilk orgazmımın bir kuş gibi süzölmeye benzediğini düşündüysem, bu seferki doğrudan uzaya roketlenmiş gibiydim. Görüş alanımın çevresini yıldızlar gibi minik ışık huzmeleri kapladı ve ben boşaldım, boşaldım, boşaldım.

Derin, iniltili bir ses kulağıma homurdanırken yumuşak bir sakal yüzümün yan tarafına süttü. "İşte bu, bebeğim. Sikimin etrafında fışkır. Sen benim mükemmel kızımsın, değil mi?"

Sonra üç kez daha pompaladı -her birine sert bir homurtu eşlik etti- kendini derinlere tuttu ve beni doldurdu. Kabaran göğüslerimiz birbirine süttünürken birbirimize sarıldık, onunki deri kaplı, benimki çıplaktı.

Yavaşça, fanteziden çıkıp gerçek hayata dönmeme izin verdim ve sarışın Cruz'un yakışıklı yüzünde huşu dolu bir ifadeyle bana baktığını gördüm.

İkimiz de terliyorduk ama onun yüzü ve vücudu tamamen sıırıslıklamdı, şüphesiz ağır kostümü giydiği için. Özellikle aşağıda birleştığımız yer nemliydi. Hayır, nemli değildi. Tamamen sıırıslıklamdı.

Belki taşak terlemesi sorunu vardır. Belki de bir döl makinesidir. Lanet olsun, ne olduğu umurumda değil.

İşte böyle.

"Tanrım, Lehra. Daha önce hiç fışkırttın mı?" Cruz sordu ve gözlerim aşağı inmeden önce genişledi. Hâlâ içimdeydi ve seksime gömülü kalınlığının görüntüsü bir fotoğraf çekip çerçevelemek istememe neden oldu. Ama bu garip olurdu. *Değil mi?*

"Ben mi fışkırttım?" Bakışlarımı ona çevirerek sordum ve o da alaycı bir şekilde sırttı.

"Evet, bebeğim. Tüm bu ıslaklığın ne olduğunu sanıyordun? Top teri falan mı?"

"Hayır, tabii ki değil," dedim biraz fazla hızlı bir şekilde. "Boşaldığıma emin misin?"

Dudakları benimkileri yumuşakça emdi. "Pozitif." Utanç yanaklarımı ısıttı. "Bunu hiç yapmadım. Tuhafına mı gitti?"

Kıkırdadı, bacağımı omzundan çekip tekrar ortasına doladığında başını eğlenerek salladı. "Azıcık bile değil. Bu şimdiye kadarki en ateşli şeydi."

"Sen de öyle..." Başka bir kadınla da aynı deneyimi yaşıdıysa bunu duymak istemediğim için konuyu kapattım ama Cruz hislerimi anladı.

"Hayır, ama bu konuda çok şey okudum. İkili uyarımın yardımcı olması gerekiyor. Bilirsin, ben içerideyken ve sonra klitorisine piercing takarken." Dikkatli bir adım geri çekildi ve altımızdaki zeminin her yerinde sıvı olduğunu fark ettim. *Aman Tanrım! Çok fazla vajina suyu var.* "Hadi bir duş alıp temizlenelim."

"Neden bana sikinde piercing olduğunu söylemedin?" Beni koridorda taşırken sordum.

"Bu konuyu tam olarak ne zaman açmam gerekiyordu? Bu tür bir konuşma için uygun görgü kurallarından emin değilim."

Banyoma girdiğimizde kıkırdadım. "Belki de bu tür şeyleri bitirme okullarında öğretiyorlardır."

İki eliyle popomu sıkmadan önce kuru bir sesle "O gün yoktum herhalde," diye karşılık verdi. "Ayağa kalkabilir misin?"

"Emin değilim. Sanırım vücutumdaki tüm kemikleri sikip attın."

Bana şehvet dolu bir sırtış attı. "Sanırım kemiğimi siken sendin."

Onun bu saçmalığı karşısında gözlerimi devirdim ve beni yere bırakıp soyunmaya başladığında aklım başımdan gitti.

Cruz Estrada ile seks yaptım. Uzun zamandır aşık olduğum ama bana hiç çıkma teklif etmeyen adamla.

Seks sonrası bir gariplik olmamasına şaşırmıştım ama hiç olmadı. Sikiştik -çok iyi, ekleyebilirim- ve şimdi her zamanki alaycı hallerimize geri döndük.

Duyduğum en iyi sosyal yardım paketine sahip arkadaşlar.

Pantolonunu çıkarırken kalın, delikli sikine baktım. *Gerçekten de avantajlı bir paket.*

BÖLÜM 24

Yatağında karşılıklı uzanırken LEHRA parmaklarını hafif nemli saçlarımda gezdirdi. "Saçlarını sarıya boyattığına inanamıyorum."

Gülerek başının tepesini öptüm. "Kendimi tamamen role adamak istedim." *Ve sana.* "İyi miydi?"

"İyiden de öte. Hayal edebileceğimden çok daha iyi." Daha da yakınima sokuldu ve ben de onun sıcak, çıplak bedenini kendi bedenime sarmanın keyfini çıkardım. "Teşekkür ederim," diye fısıldadı. "Sana kurabiye yapmam gerektiğini hissediyorum."

Tanrım, hayır.

Birlikte duş aldık ve sonra o saçlarını kuruturken ben de kapının yanındaki yerdeki kanıtları temizledim.

Bu gece ona sert davranmıştım ama o hiç şikâyet etmeden her şeyimi kabul etmişti. Onu kapının önünde becerdiğimi, vücudunun bana nasıl tepki verdiğini düşündükçe sikim karnına doğru sertleşti. O gerçekten mükemmel bir kadındı.

Oda karanlıktı ama ay ışığında gümüş gibi parlayan gözlerinin aşağı doğru hızlı bir hareket yaptığını görebiliyordum. Sonra

bana baktı ve kaşlarını kaldırdı. "Birisi merhaba demek için uyanmış."

Hırlayarak sesimi alçalttım ve onu altıma çekerek vücudumla kapladım. "Viking'in kadınına sadece bir kez becermekle yetineceğini düşünmedin, değil mi?"

Bacaklarını açıp pürüzsüz kalçalarıyla kalçalarımı kavrarken sırttı. "Tanrım hayır. Viking'im beni istediği kadar alabilir."

Aletimin başıyla onun seksini ayırdım ve yavaşça eve kaydardım. "Senin için çok uzun bir gece olacak, tatlım."

Telefonum komodinin üzerinde çaldı ve Lehra'nın saçlarının arkasına doğru inledim. "Bu saatte kim mesaj atıyor lan bana?" Elimi kalçasının kıvrımında bir aşağı bir yukarı kaydardım. "Telefonumu al ve kim olduğuna bak. Sonra da saat dokuz'a kadar siktir olup gitmelerini söyle çünkü manyağın teki bütün gece sikimin üzerindeydi ve benim güzellik uykusuna ihtiyacım var."

Uykulu bir şekilde güldü ve kilidini açmadan önce telefonumu şarj aletinden aldı. Vücudunun kaskatı kesildiğini hissedebiliyordum. "Belki de buna kendin cevap vermelisin," dedi sertçe, telefonu bana uzattı ve yataktan yuvarlandı. "Ben banyoya gidip seni biraz yalnız bırakayım."

O neden bahsediyor? Neden mahremiyete ihtiyacım olsun ki?

O banyoya girip kapıyı kapatırken ben de ekrana baktım.

Cecily: Bugün seninle buluşamayacağım için çok üzgünüm. Mide rahatsızlığım var ve inan bana, beni yakınında istemezsin. Sorun olmazsa gelecek hafta buluşabiliriz.

Gözlerim banyo kapısının beyaz ahşabına gitti ve sııttım. *Sanırım Tink kıskanıyor.* Bu düşünce beni biraz daha mutlu etti.

Dışarı çıktığında, yatak başlığına yaslanmış oturuyordum. Gülümsemesi zorlamaydı ve çıplaklığını örtmek için bir tişört giymişti. "Mutfağa gidip biraz kahve yapacağım."

"Önce buraya gel, Tink. Bir sorunum var." Gözlerinin arasında iki çatlak belirdi ama yavaşça yatağa doğru yürüdü. Ona ulaşır ulaşmaz, kucağıma oturana kadar onu üzerime çektim ve küçük bir çığlık attım.

"Ne yapıyorsun, Cruz?"

"Yardıma ihtiyacım var."

Dudakları birbirine sıkıca kenetlendi. "Ne yapabileceğimden emin değilim."

Yüzünü ellerimin arasına aldım ve ağzının çizgileri gevşeyene kadar yanaklarını birkaç kez sıktım. Sonra tüy kadar hafif bir dokunuşla dudaklarını öptüm. "Cecily dün tanıştığım bir kadın."

"Oh. Tamam, yani ne istiyorsun? Anlaşmamızı iptal etmek mi?"

Kahretsin, kıskandığı zaman çok tatlı oluyor.

Onu üzüntüsünden kurtarmak için avucunu öptüm ve sonra koyu sarı sakalıma sürdüm. "Cecily bana bunu yapan kuaför." Lehra rahatladığını gizlemeye çalıştı ama ben bunu vücudunun gevşemesinden hissettim. "Bugün randevuya gidip saçlarımı açtırmam gerekiyordu ama şimdi iptal etti."

Gözleri yuvarlaklaştı. "Ve Pazartesi günü işe bu şekilde gidemezsin."

"Doğru. Gianna'yı birkaç kez Cecily'nin çalıştığı kuaföre götürmüştüm, o yüzden oradan biliyorum ama başka birini nerede bulabileceğimi bilmiyorum. Genelde bir berbere giderim."

Düşünceli bir şekilde başını eğdi. "Eminim berber bunu düzeltebilir." Parmakları saçlarımı okşadı ve ben de bu tatlı dokunuşa doğru eğildim.

"Cumartesi günleri çalışmıyor. Tıraşa ihtiyacım olduğunda, sabah Auburn'ü bıraktıktan sonra gidiyorum ve birkaç saat yapacak başka bir şeyim olmuyor."

"Başka bir salon buluruz," diye akıl yürüttü. Bunu kendim de yapabilirdim ama Lehra'yla daha fazla vakit geçirmek için bir bahanem olsun istedim. "Eminim bugün seni işe alabilecek biri vardır."

Bir buçuk saat sonra Lehra içini çekti ve ben mutfağa geri dönerken telefonunu tezgâhın üzerine bıraktı. "O da hayırdı. Görünüşe göre şehirde büyük bir saç kongresi var ve New York'taki tüm stilistler katılıyor ve gitmeyenler de dolu. Jersey'deki salonları ve berber dükkanlarını bile kontrol ettim."

"Kahretsin," dedim, yerel dükkândan yeni aldığım kahveyi ona uzatırken. "Senin için yeterince soğuk olmalı. Bu arada, barista bana tuhaf tuhaf baktı."

Lehra kıkırdadı. "Muhtemelen saçına ne olduğunu merak ediyordur." Fincanının kenarından bana baktı. "Yüzündeki kılları tıraş edebiliriz, bu sorunu çözer ama bir şey yapmamız lazım... Hmmm. Bana güveniyor musun?"

"Elbette."

"Tamam, hadi gidelim." Elimi tuttu ve beni mutfaktan çıkarıp ön kapıya doğru götürdü, belli ki bir görevi vardı.

"Nereye gidiyoruz?"

"Güzellik malzemeleri dükkanı. Saçını kendim boyayacağım."

Tanrım, umarım saç fırıncılığından daha iyidir.

"Vay be, Tink. Gerçekten çok iyi görünüyor," dedim ona, başımı iki yana çevirip çalışmasını incelerken.

Sakalımı hafifçe çekiştirmeden önce gururla "Öyle," dedi. "Artık bundan kurtulmam gerek, gerçi biraz özleyebilirim."

"İstediğin zaman yeniden uzatabilirim," diye güvence verdim ona. "Bu sadece birkaç günümü aldı."

Çekmeceyi karıştırırken ince, pembe bir tıraş bıçağı çıkardı ve ben alay ettim. "Bundan kurtulmak için biraz daha sağlam bir şeye ihtiyacım olacak." Elimle çeneme masaj yaptım.

"Ohhh, çok erkeksi sakalınıza hakaret ettiğim için özür dilerim." "Bu sakalın erkeksi olduğu kesin." Kıvırcık saçlarını çekiştirdim.

at kuyruğu. "Bu görevi bitirmek için benim evime gidelim."

Koridordan daireme doğru yürürken, "İş yerindeki soruşturma nasıl gidiyor?" diye sordu. Cappitani baskını sırasındaki silahlı saldırıdan sonra?"

"Artık bitti ve önümüzdeki hafta sonu itibariyle görevime geri dönüyorum." Kapımın kilidini açarken omuzlarımdan biri omuz silkti. "Yani, bundan hiç şüphem yoktu ama bittiğine sevindim."

İçeri girdiğimizde elimi yumuşak bir şekilde kavrayarak beni oyaladı ve yüzünü ona dönmem için çekti. Güzel gözleri loş ışıkta parlıyordu. "Ve sen iyi misin?"

Onun empatik kalbini seviyordum. "Ben iyiyim, Tink. Söz veriyorum." Dudaklarım alnına yumuşak bir öpücük kondurdu.

"Psikologla randevun iyi geçti mi?" Ben cevap veremedem yüzü buruştu. "Üzgünüm, bu çok kişisel oldu."

Senin için hiçbir şey çok kişisel değil, tatlım.

"Hiç de değil. Ve iyiydi. Pek çok memurun bunu yapmaktan şikayetçi olduğunu biliyorum ama konuşarak halletmek iyi bir fikir." Onu da yanıma çektim ve banyoya yöneldim. "İnsanlar olarak bize diğer insanların hayatlarına değer vermemiz öğretildi, bu yüzden Luca Cappitani gibi kötü biri öldüğünde kafanız allak bullak oluyor. O adama sempati duymak çok zor."

"Anlaşılabilir. Haberleri izliyordum ve o korkunç adamın insan sayılabileceğinden bile emin değilim. Oğlunu henüz bulamadılar mı?"

"Hayır. Baskınlar gerçekleştiğinde orada ya da evinde değildi. O da tıpkı kardeşi gibi ortadan kayboldu."

"Kardeş mi?" diye sordu, kafası karışmıştı. "Sadece bir Cappitani oğlu olduğunu sanıyordum."

"Yıllar önce ortadan kaybolan küçük bir erkek kardeşi vardı. Muhtemelen psikopat babasını kızdırdı ve şimdi Atlantik'in dibinde dinleniyor."

Orta çekmecemi karıştırdım ve makasımla yeşil-siyah tıraş bıçağımı çıkardım. Lehra ikincisini aldı ve inceledi.

"Bu, Amazon ormanlarını kesip geçebilecek gibi görünüyor," diye düşündü.

"Evet, bu benim yüzüm. İster al, ister alma."

Yanağımı okşadı. "Sanırım bunu alacağım. Bu yüzü seviyorum."

Göğsümde neredeyse dayanılmaz bir sıcaklık yayıldı ve makası ona vermeden önce burnuna bir öpücük kondurdum. "Viking'i sakallarından arındırma şerefine nail olmak ister misin? O zaman beni tıraş edebilirsin."

"Ciddi misin?" diye ciyakladı. "Bana izin verecek misin?"

Tatlım, böyle gülümsediğinde tüm vücudumu tıraş etmene izin verirdim.

"Elbette," dedim, bir sandalye kaptım ve bana ulaşabileceği şekilde oturdum.

Lehra'nın yüzü bir konsantrasyon maskesiydi, küçük pembe dili dişlerinin arasındaydı ve makası benimkinin üzerinde gezdiriyordu.

Çenesi. Sonra dudaklarında bir eğlence ifadesi belirdi ve "Neye gülüyorsun?" diye sordum.

Geri çekildi ve aynada bana bıraktığı çok uzun favorilere bakmama izin verdi. "Elvis'e benziyorsun," diye kıkırdadı.

Hemen ayağa kalktım ve onu kollarıma çektim, kalçalarımı onun kalçalarına doğru döndürdüm, bir yandan Rock and Roll'un Kralı'nın en iyi taklidini yaparken bir yandan da hunka hunka yanan bir aşk hakkında şarkı söyledim.

Onu geniş banyonun etrafında döndürürken gülüştük ve bir kadınla hiç bu kadar eğlenmediğimden emindim. Lehra Kincaid istediğim her şeye sahipti.

"Erkeklik tüylerini üzerime bulaştırıyorsun," diye hafifçe yakındı ve kalçalarımı Elvisvari bir şekilde bir kez daha iterken kaşlarımı aşağı yukarı salladım.

"O zaman birlikte bir duş daha almamız gerekecek, değil mi?"

Parmak uçlarında durdu ve dudaklarımı öptü. "Sesine bayılıyorum. Benim için başka bir şey söyleyebilir misin?"

Onu daha da yakınımaya çekerek başka bir Elvis şarkısı seçtim, bu seferki çok daha yavaştı ve "Can't Help Falling in Love" şarkısını söylerken yüzü boynuma gömüldü. Kollarımız birbirimize sıkıca sarılmıştı ve mermer döşeli zeminde sallanıyorduk. Bilmediğim birkaç şarkının sözlerini mırıldandım ama o aldırış etmedi.

Bitirdiğimde boynumun kenarını öptü ama geri çekilmedi. "Bence bu şimdiye kadarki en güzel şarkı."

Güneşli kokusunu içime çekerken ellerim sırtını aşağı yukarı okşadı.

Çünkü sen gelmiş geçmiş en güzel kadınsın.

BÖLÜM 25

Gecenin bir yarısı telefonum çaldığında yatağında uyuyordum. "Alo," diye halsizce cevap verdim.

"Hey, benim," dedi Lehra'nın sesi sessizce.

Hemen ayağa fırladım ve başucumdaki lambayı yaktım. "Neyin var?"

"Dairenin içindeki benim. Bana saldırma." Sonra telefonu kapattı.

Sol gözümü ovuşturarak telefonuma göz kırptım. *Bu da ne...*

Tam o sırada koridorunda ayak sesleri duydum ve içime yayılan endişeyle ayağa kalktım. Kapımı iterek açtı ve sanki buranın sahibiymiş gibi içeri girdi. Giydiği siyah kalem etek kalçalarına kadar iniyordu -ağız sulandıracak kadar yüksekti ve siyah ceketini vücuda tam oturuyordu. Kıpırmızı bir kravat göğüslerini örten beyaz bluzun üzerinden aşağıya doğru sarkıyordu ve giydiği o lanet rügan topuklu ayakkabılarla yürüyebilmesine hayret ediyordum. Kıvırcık saçlarını başının üstünde topuz yapmıştı.

"Lehra, neden sen-" Ben burada üzerimde kıyafetlerimle dururken onun neden tamamen giyinik olduğunu soracaktım.

iç çamaşırı, ama o beni kesti.

"Kapa çeneni, mahkûm." O sırada bana doğrulttuğu polis copunu fark ettim. "Yatağa geri dön."

Ahhh, onun için yazdığım rol yapma fantezilerinden biri. Bu benim için zordu çünkü kontrolün bende olmasını seviyordum ve bu beni savunmasız bırakacaktı. Onu mahkûm, beni de gardiyan olarak düşünmüştüm ama son anda fikrimi değiştirdim, bu senaryoda onun ne yapacağını merak ediyordum.

Şimdiye kadar, onu öldürüyor. Sikim şimdiden ilgimi çekmeye başladı.

I sat üzerinde benimYatak, ve o yürüdü doğru Ben, Yüz ifadesi sertti. "Benim kim olduğumu biliyor musun?"

"Evet."

"Evet, ne?" diye havladı, T harfinin sonuna sertçe vurarak.

"Evet, hanımefendi," diye cevap verdim itaatkâr bir şekilde, içimdeki

Gülümse. "Müdür sensin."

"Çok iyi, mahkûm altmış dokuz." Bunun üzerine kıkırdadım ve o da gözlerini kısarak yüz hatlarımı düzeltmeme ve bir özür mırıldanmama neden oldu. Copu kaldırarak ucunu göğsüme dayadı ve bastırdı. "Arkana yaslan ve ellerini kendine sakla. Seni incitmem için bana bir sebep verme."

"Elbette hanımefendi. Siz ne dersiniz."

Savunmasız kişi olmakla ilgili tüm çekincelerim bir anda beynimden uçup gitti. Bu çok ateşliydi. *Çok* ateşliydi.

Copun ucunu karnımdan aşağıya doğru sürükledi ve kasıklarımın ulaşmadan önce her bir karın kasımın üzerinden geçmesini izledi. Dürttü ve mırıldandı, "Duş odasındaki kameralarda seni izliyordum. Çok etkileyici, mahkûm."

Sahte bir öfkeyle gözlerimi büyüttüm. "Bunu yapamazsınız. Bu benim mahremiyetimi ihlal etmektir."

Müdür kaşlarını kaldırdı, şikâyetimden etkilenmemişti. "Bir şeyi açıklığa kavuşturmama izin verin. Burası *benim* hapishanem ve burada yetkili *benim*. Anlaşıldı mı?" Elindeki

copu bacaklarımın arasına soktu ve yukarı doğru bastırdı, canımı yakacak kadar sert değildi ama kesinlikle amacına ulaşmasına yetecek kadar sertti.

"Evet, hanımefendi." Kekeleme numarası yapmama bile gerek kalmadı çünkü aletime karşı büyük siyah bir sopa tutuyordu. Garip bir şekilde, sikim muhteşem bir kadın tarafından tehdit edilmekten hoşlandığına karar verdi ve koyu gri külotunun arkasında kalınlaştı. *Ne oluyor lan?*

Geri çekildi ve copla aletimin dış hatlarını çizdi. "Neden üniformanı giymiyorsun, mahkûm altmış dokuz?"

"Uyurken ateşim çıkıyor."

"Hmm," diye düşündü, hala her saniye büyüyen ereksiyona bakıyordu. "Bir süredir buradasın. Şimdiye kadar kuralları öğrenmiş olman gerekirdi. Bu protokol ihlali konusunda ne yapmamız gerektiğini düşünüyorsun?"

"Unutalım mı?" Umutla sordum, o da başını salladı. "Hiç sanmıyorum." Çubuğu yukarı doğru kaydırıldı. Çenemin altından. "Bence düzgün bir şekilde cezalandırılman gerekiyor."

"Nasıl isterseniz, Müdür Kincaid. Arabanızı falan yıkayabilirim."

Güzel dudakları kedi gibi bir gülümsemeye kıvrıldı. "Oh, eminim bundan daha iyi bir şey bulabiliriz." Sopayı komodinin üzerine koyarak takım elbise ceketini çıkardı ve altındaki beyaz gömleğin kolsuz olduğunu gösterdi.

"Bu çok uygunsuz görünüyor, Müdür Bey," diye yorumladım ve kıpkırmızı kravatını yavaşça çözerken gözleri benimkileri tuttu. "Bana tekrar hatırlatın... burada yetkili kim?" Sesi

sakarin tatlısı.

"Öylesin."

"Güzel. Şimdi ellerinizi başınızın üzerine koyun ve parmaklıklara tutunun."

Neyin peşinde olduğunu merak ederek baktım ama uzun süre merak etmeme gerek kalmadı. Müdür eteğini yukarı çekti ve

Göğsüme sarıldı, beni tahta başlığıma bağlamak için kravatı kullandı.

Islak amcığı göğsüme temas ettiği anda külot giymediğini anladım ve sikim iç çamaşırımın içinde sert bir onay ritmiyle zonkladı. O da benim kadar tahrik olmuştu, ilahi kokusu burun deliklerime ulaşıyor ve beni inletiyordu.

"Ne?" diye sordu iç çekerek, ağrıyan sikimin üzerine oturana kadar geri çekildi.

"Beni amınızı yemem için zorlayacak mısınız hanımefendi?"

Lütfen evet de. Lütfen, Tanrı aşkına, evet de.

Göğsümde bıraktığı ıslaklığı topladı ve bana kaşlarını çattı. "Eğer ben bu muhteşem aletle boşalırken çok uslu bir çocuk olursan," kalçalarını döndürdü ve neredeyse boşalıyordum, "o zaman çok lezzetli amımdan döllerini yalamana izin verebilirim."

Sonra parmağını ağızma soktu ve "Temizle beni" diye emretti.

Vay anasını. Bu küçük fanteziyle sertleşiyor ve ben her sınıya bayılıyorum.

Gözlerimi onunkilere kilitleyerek dilimi parmağının etrafında dolaştırdım, her damlanın tadını çıkardım ve gözlerini karartan arzusunun tadını çıkardım.

Dizleri kaval kemiklerimin iki yanına gelene kadar geriye doğru sallanırken yumuşak elleri karın kaslarımdan aşağı kaydı. Parmaklarını külotumun bel bandına geçirerek külotumu kalçalarıma kadar indirdi ve aletim karnımda tamamen dikleşmiş bir şekilde görüldüğünde gülümsedi.

Baş parmakları kalça kemiklerimin ön tarafına sürtünürken başını eğdi ve boyumda sıcak bir iz yaladı.

"Fuuuuck," diye tısladım.

"Ağızma hiç bu kadar büyük bir penis almamıştım. Sence kaldırabilir miyim?"

Ona tembel bir sırıtış attım. "Eminim çok yetenekli bir kadınsınızdır, Müdür Bey."

Aletimi kaldırıp dudaklarını başının etrafına sarmadan önce yanakları ölçülü bir gülümsemeyle seğirdi. Gri gözleri benimkilerle buluştuğunda, boğazının arkasına dokunana kadar tatlı ağzını yavaşça üzerime doğru eğdi.

"Aman Tanrım," diye bağırdım, kalçalarım yataktan kalktı ve sikimi boğazına soktum. Öğürdü, biraz geri çekildi ve sonra beni tekrar boğdu. Başını şaftımda yukarı ve aşağı sallamaya başladığında nefeslerim sert pantolonlarla geliyordu, hareketleri yavaş ve dolambaçlı.

Hayatımda gördüğüm en ateşli ağza sahipti. Sıkı dudaklar. Sürekli hareket eden bir dil. Ve sadece dişlerin en ufak bir ipucu.

Müdür başını kaldırıp taşaklarımın tadına bakarken önce birini, sonra diğerini küçük elinin arasına aldığı anda soğukkanlılığıma korumak için azı dişlerimi sıkıyordum. Dilinin her kırbağı beni daha da yukarıya, beni sert ve hızlı pompalarla okşarken beni çözeceğini bildiğim o zirveye yaklaştırdı.

"Ağzın mükemmel," diye inledim, sikimi tekrar o sıcak mağaranın içine alırken. "Dudaklarının sikimin etrafında gerilmesini izlemek hoşuma gidiyor."

Önceden boşalmış bir fışkırma diline damladığında mırıldandı ve sonra gerçekten üzerimde şehre gitti. Kalçalarımı kaldırıp ağzına soktum ve o da durdu.

"Ol. Kıpırdama," diye emretti.

Hay sikeyim. "Üzgünüm, Warden. Sikimi çok iyi emiyorsun."

İki eliyle kalçalarımı aşağıda tuttu ve işine geri döndü. O hızlandıkça sırtım şilteden gerildi ve kollarım beni yatak başlığına bağlayan bağı çekiştirdi. Lanet şeyi kolayca koparabilir, onu ters çevirebilir ve boşalana kadar ağzını becerebilirdim, ama ona liderlik etmek için elimden gelenin en iyisini yapmaya çalışıyordum.

Kontrolü bırakmak zordu ama bu sahnede onun kendine güvenini izlemek de çok heyecan vericiydi. Başım

Yastığa sertçe bastırdım ve çenem öyle bir gerildi ki, bir tendonumu koparacağımdan korktum.

"Boşalmak üzereyim," diye homurdandım, tüm bedenim kendimi tutma çabasıyla titriyordu. Bu işte çok iyiydi.

Müdür uca doğru geri çekildi, kadifemsi dilini başın etrafında birkaç kez döndürdükten sonra duyulabilir bir patlamayla beni serbest bıraktı. "Henüz değil," diye mırıldandı, dizlerinin üzerine kalktı ve gömleğinin düğmelerini açtı.

Ciğerlerime hava çekerken gözlerim her hareketi takip etti. Hayatımda hiç bu kadar tahrik olmamıştım. Gömleğini silkti ve gözlerim sert meme uçlarının arasında bir çizgi izledi.

"Göğüslerin çok güzel, ama bahse girerim o amcık sikimi yutarken daha da güzel olur," dedim ona cesurca.

Vücudumda süründü, ağzı benimkinin üzerinde gezinirken ıslak amını boyumun üzerinde sürükledi. "Çok pis bir ağzın var, mahkûm. Eğer külot giyiyor olsaydım, seni susturmak için onları oraya sokardım."

"Bir dahaki sefere," diye önerdim ve dudakları utangaç bir gülümsemeye dönüştü. "Sana dokunabilmem için beni çözer misin?"

"Ohhh, hiç sanmıyorum," diye mırıldanarak dudaklarımı yaladı. Onu öpmek için başımı kaldırır kaldırmaz, geri çekildi ve zonklayan ereksiyonuma doğru öğüttü. "Böyle büyük, sert bir aletin boşa gitmesine izin vermek utanç verici olurdu."

"Çok yazık," diye katıldım, sesim çaresizlikten boğuk boğuk çıkıyordu.

Dizlerini ve kalçalarını dikleştirerek beni avucunun içine aldı ve kendini ucuma yerleştirdi. Gözlerimiz birbirine kilitlenmişken bacaklarını ayırdı ve telaşsız bir hareketle üzerime çöktü. İkimiz de zevkle inledik.

"Mmmm, sen büyük bir çocuksun, değil mi?"

"Ve sen çok seksi bir kızsın. Benim için saçlarını aç."

Beni o kadar sıkı sarıyordu ki, uzanıp topuzunu serbest bırakırken kendini sabit tutuyordu. Omuzlarına dökülen sarı bukleler onu beş saniye içinde şık bir hapishane müdüründen seks kedisine dönüştürdü.

"İşte böyle, güzel kız. Şimdi bu siki kendi sikiymiş gibi sür." Gri gözleri muziplikle parladı. "Sahibiyim." *Aynen öyle.*

Hareket etmeye başladı ve hareketleri o kadar akıcı, o kadar şehvetliydi ki, sadece onu izlerken boşalmamak için iç yanağımı ısırarak zorunda kaldım. Ellerini karnına doğru kaydırarak göğüslerini kavradı, başı geriye doğru eğilirken ve amciği kalın uzunluğumda yukarı ve aşağı kayarken o pembe meme uçlarını yuvarladı.

Gözlerimi ondan alamıyordum. O kadar güzeldi ki, dudaklarını ayırmış, gözlerini kapatmış beni yavaşça beceriyordu. Kalça hareketleri erotikten başka bir şey değildi, her inişte kasıtlı bir dönüşle dönüyordu.

Ellerim ona dokunmak için kaşınıyordu ama o kendini sevişme eylemine kaptırmışken bu mükemmel anı mahvetmek istemiyordum. Kendi arzularımı bir kenara iterek kış kaslarımı sıktım, kalçalarımı yataktan birkaç santim yukarı kaldırdım ve beni kendi zevki için kullanmasına izin verdim.

"Tanrım, evet!" Ellerini karın kaslarıma koyup klitorisini piercingime sürttüğünde çılgılığı derin ve gırtlaktan geliyordu. Ritmi bir kademe daha arttı, başı geriye doğru eğilerek boynunun en cazip kavisini oluşturdu. Birkaç hafta önce geceyi birlikte geçirdiğimizde bulduğum sol taraftaki yumuşak noktaya dişlerimi geçirmek istiyordum. Hani onu çılgına çeviren.

Aminin gerginliği öyle arttı ki, sikimi kıracağından oldukça emindim. Ve sonra boşaldı. Kesinlikle nefes kesiciydi. Nefes borumdaki hava durdu ve vücudunun üzerimde titremesini, zevk çılgınlıklarının odayı doldurmasını huşu içinde izledim.

Orgazmı azalmaya başladığında, doygun bakışları benimkilerle buluştuğunda yüksek sesle nefes verdim. Yavaş, seksi bir sırıtış dudaklarına yayıldı ve ellerimi çözmek için üzerime eğildi. Yüzüme doğru sarkan memelerinin avantajını sonuna kadar kullandım ve taş gibi sert bir meme ucunu yaladım. Küçük bir inilti çıkardı ve vücudumdan aşağı doğru kayd.

"Sıra sende," diye fısıldadı, kalçalarını döndürdü ve burnunu benimkine dayadı. Bir saniyemi bile boşa harcamadım, bir elimi yuvarlak kıkına, diğerini de saçlarının arasına sokup dudaklarını kendime çektim. Sonra dillerimiz birbirine dolanırken yukarı doğru ittim.

Yanan ihtiyaçlarım öne ve merkeze çarptı, tüm vücudum sert, hızlı bir doruk talep ediyordu. Tekrar tekrar, sikimi kabaca onun içine soktum, vücutlarımız tüm yatağı sallayan yüksek alkış sesleriyle birbirine çarptı.

Sadece bir dakika sonra boşaldım ve ağzının içine doğru kükredim. Aminin duvarları ritmik bir şekilde etrafımda kenetleniyordu, bana tekrar boşalmak üzere olduğunu söylüyordu, ama ereksiyonum o destansı orgazmdan sonra bir balon gibi söniyordu. *Kahretsin, kızma iyi bakmalıym.*

Daha nefesimi bile alamadan, dizleri yüzümün iki yanında durana kadar onu sikimden çekip vücudumdan yukarı kaldırdım. Sonra iki parmağımı ıslaklığına soktum ve klitorisini uzun turlar, sert emişler ve küçük ısırıklarla yuttum.

Ellerini duvara bastırıp yüzüme ve parmaklarıma sürtünerek bir kez daha kendini zevke kaptırdı. Kendi boşalmamı onun içinde hissedebiliyordum, dilimin üzerine damlayan karışımımızın tadını alabiliyordum. İçine boşaldığım tek kadın oydu, bu yüzden bunu ilk kez yaşıyordum. Bunu çok seksi buldum.

"Siktir. Geliyorum," diye nefes aldı, parmaklarımin etrafında kenetlendi ve bir çığlık attı. Titredi, başını öne eğdi ve orgazmının son çırpınışlarını atlatırken ağır ağır nefes aldı.

Kollarımın arasında ve öpücüklerimle kaplanmış halde yanımda yatana kadar onu nazikçe çektim. "Sen tam bir baş belasıydın, Lehra." Kulağına sokulup lobunu ısırdım. "Çok ateşliydin."

Övgülerimden hoşlanmış gibiydi, dudakları memnun bir gülümsemeye dönüştü. Eli kıkımda yavaş daireler çizdi ve sonra bana hafif bir şaplak attı. "Bir dahaki sefere belki seni tokatlarım."

Boğazımdan bir kıkırdama kaçtı. "Belki sana izin veririm." Bu konuda belki diye bir şey yoktu. Bu kadının istediği her türlü kirli ve ahlaksız şeyi yapardım. Ona o kadar aşıktım ki.

Birkaç dakika sonra yataktan kalktı ve en-suite banyoya gitti. Tuvaletin sifonunun çekildiğini ve suyun aktığını duydum, sonra elinde bir bezle geri döndü. Hemen döneceğini söylemeden önce iç çamaşırımın geri kalanını çıkarmaya ve beni temizlemeye devam etti. Eteğini indirip gömleğini çekiştirerek odadan çıktı. Geri döndüğünde bana bir şişe su uzattı ve saçlarımı nazikçe okşarken içmemi emretti.

Aklım başımdan gitti. Bakım mı yapıyordu? Bana mı? Bunu hep erkeğin yapması gerektiğini düşünürdüm ama... kahretsin. Bu gece sorumluluk ondaydı. Ve bunun beni önemsendiğini ve özel hissettirdiğini inkar edemezdim.

Utangaç bir gülümsemeyle, atılmış boxer külotumu aldı ve bana "Bunlar bende kalacak" dedi.

Bir kahkaha atarak, "Tamam, Müdür Bey." dedim. Gitmek için döndüğünde kaşlarım çatıldı. "Nereye gidiyorsun?"

"Ofisime," dedi Müdür Kincaid duruşunu bir kez daha takınarak. "Peki ya mahkûm?" diye sordu yatak odamın kapısına ulaştığında.

"Öyle mi?"

"Yarın arabamı yıkayabilirsin."

Ve beni şaşkın ama yüzümde kocaman bir sırıtışla bırakarak kasıla kasıla dışarı çıktı.

BÖLÜM 26

Cumartesi günü yattım ve gözlerim açılır açılmaz tekrar kapatıp yüzümü yastığıma gömdüm.

"Tanrım, ne düşünüyordum ki?" Yastığıma doğru inledim, gecenin bir yarısı Cruz'un dairesine gittiğimi hatırladıkça kelimeler tüylerin arasında boğuklaştı. "Delirmiş gibiydim."

Belki kendimi bu yastıkla boğabilirim diye düşündüm, sonra vazgeçtim. Ölmeden önce saç rengimi düzelttirmem gerekiyordu. Cenazeye katılanlar merhumun köklerinin durumu hakkında ağıt yakarken kimse tabutta yatmak istemezdi.

Sırt üstü yatarak hiçbir şeye bakmadım ve gece yarısı gizlice yaptığım ziyareti hızlıca gözden geçirdim. Sonra fazla düşünmeye başladım. *Sopa olayı çok mu abartılıydı?* Şaşırmış görünüyordu ama yine de sertleşmişti. Çok sertleşmişti.

Hayır, bu sahne kesinlikle hoşuna gitmişti. Ben ona oral seks yaparken boynunun kenarından fırlayan damarlarının görüntüsü beynimde sonsuza dek kirasız yaşayacaktı. Bir gülümseme yanaklarımı yukarı doğru itti. *Bana kalırsa oldukça iyi bir sakso çekmişti.*

Dün gece kendime güveniyor ve canlı hissediyordum, ancak otoriter bir sürtük gibi davranmak konfor alanımın çok dışındaydı. Ama rol yapmak böyle bir şeydi, değil mi? Normalde yapmayacağın şeyleri yapmak. Bir Viking'i becermek gibi.

Bana neyin geldiğinden emin değildim; koridordan Cruz'un evine doğru yürümeden önce içtiğim sıvı cesaretle (içki dükkanında tezgahın üzerinde sergilenen küçük Fireball şişelerinden biri şeklinde) ilgili bir şey olabilirdi.

Başımın altındaki yastığı düzeltip tavana bakarak kıkırdadım. Onu yatağına bile bağlamıştım, ki bu tamamen plansızdı.

Birden dik oturdum ve aklıma gelen bir düşünceyle telefonuma uzandım. "Hayır, hayır, hayır, hayır." E-postamı aradım ve Cruz'un bana gönderdiği belgeyi buldum. Anlaşmamızla ilgili ilk görüşmemizden sonra bana ikimizin de doldurabileceği son derece ayrıntılı bir sınırlar listesi göndermişti. Gönderdikten sonra okumuştum ama hatırladığımı sanmıştım.

Listeyi aşağı doğru kaydırdığımda aradığım ürünü buldum:

Bağlanmak sizin için sorun olur mu? Cevap ver: Hayır.

"Siktir!" Ciyak ciyak bağırdım. "Hayır."

Herhangi bir cinsel oyun oynarken bir numaralı kural birbirimizin net sınırlarına saygı duymaktı ve ben dün gece bunu yok etmiştim. Bana bir daha nasıl güvenilebilirdi ki?"

Cruz'un üstüne oturup kravatımla ellerini karyolaya bağladığımı düşününce irkilerek anıyı kafamda bir kez daha gözden geçirdim. O zamanlar bunu yapmak çok seksi bir şeymiş gibi gelmişti.

Hiçbir şey söylememişti. *Neden bir şey söylemedi?*
Kahretsin!

İleri geri adım atarken tırnaklarım dudaklarıma çarpıyordu. Ne yapmalıydım? Ya Deniz Piyadeleri'ndeyken travmatik bir deneyim yaşıdıysa ve bu yüzden bağlanmak istemiyorsa? Belki de esir falan alınmıştı ve... *Tanrım, bu bir kâbus.*

İyi olduğundan emin olmak için gidip onu kontrol etmem gerekiyordu. Saçlarımı başımın üstünde toplayarak hızlıca duş aldım, dişlerimi fırçaladım ve mor bir antrenman seti giydim. Sonra dairesine doğru yürüdüm ve kapıyı çaldım.

Cevap yok. *Kahretsin.* Travmatik bir top halinde yatağında yatmadığından emin olmak için anahtar kartımı kullanarak kapısını açtım. Daireyi hızlıca aradıktan sonra orada olmadığına karar verdim.

Gelecek haftaya kadar işe başlamayacaktı, belki de ayak işlerini halletmek ya da erken bir öğle yemeği için dışarı çıkmıştı. *Bu gergin enerjinin bir kısmını yakmak için egzersiz yapsan iyi olur, seni kural tanımaz sapık.*

Apartmanımız son derece gösterişliydi ve her katta sadece o katın sakinleri için ayrılmış bir egzersiz odası vardı. Binadaki herkesle makineler için savaşmak zorunda olmamak güzeldi. Koridorun sonuna kadar yürüdüm, cam kapıları iterek açtım ve küçük fuayeye adım attım. Köşeyi dönüp parke zeminli ve aynalı duvarlı ana odaya girdiğimde donup kaldım.

Cruz Estrada spor salonunun uzak tarafındaki ağırlık odasıdaydı. Omuzlarında birkaç ton ağırlığa benzeyen bir bar vardı ve squat yapıyordu.

Aval aval baktığımı söylemekten utanmıyorum. Uyluk kasları kalındı ve karamel teninin altında sıvı gibi hareket ediyordu. Giydiği siyah atlet güçlü olduğunu bildiğim sırtını örtüyordu, peki ya kalçası? Merhamet edin! Sanki Tanrı ve Şeytan Cruz'un poposunu şekillendirmek için güçlerini birleştirmişti. Güzellik ve ayartma birleşerek dar siyah şortunu mükemmel bir şekilde dolduran iki çok ince gluteus maximus kası oluşturdu.

Üstüne üstlük şapkasını da ters takmıştı. *Lanet olası zayıflığım.*

Tek bakanın ben olmadığımı görmek beni mutlu etti. Ana odadaki koşu bandında koşan zavallı kadın öyle bir süzülüyordu ki, ayağı kayıp makineden düşmemek için tutamaklara tutunmak zorunda kalmıştı. Bej rengi bir şort ve ona uygun bir spor sütyeni giymişti, bu da çıplak egzersiz yaptığı izlenimini veriyordu.

Dikkatim Cruz'a geri döndü. İyi görünüyordu ama spor salonu onunla yapmam gereken ciddi bir tartışma için uygun bir yer değildi. En azından başka biri varken.

Gidin buradan, bayan. Zaten yeterince ateşlisin.

Sessiz ricama kulak asmadı, bunun yerine koşu bandını kapatmayı ve adını bilmediğim makinelerden birine yönelmeyi tercih etti. Bakışlarını camlı ağırlık odasına diktiği için bacaklarını çok fazla açması gerekiyordu.

Göğsümde bir kıskançlık dalgası yayıldı. Çıplak kız kesinlikle ilgileniyordu. Ama kim ilgilenmezdi ki?

Cruz setini bitirdi ve ağırlıkların olduğu küçük odadan çıkmadan önce güvercin grisi pelüş bir havluyla elini yüzünü sildi. Geri çekildim ve aynalı duvarlardan birinde onun yansımasını buldum. Koşu bantlarından birine tırmandı ve telefonuna bakıp orada gördüklerine gülerken güzel bir koşu yaptı.

Tamam, travma geçirmiş gibi görünmüyor, diye rahatlayarak not ettim, yine de onunla dün gece hakkında konuşmak istiyordum. Cebimdeki telefonum çaldı ve şaşkın bir çığlığı bastırdım. Hızla koridora çıkıp aceleyle cevap verdim.

"Alo?"

"Hey, kızım! Bugün hâlâ öğle yemeğine geliyor musun?" Nicolette'in neşeli sesi sordu.

"Öğle yemeği mi? Bugün mü?"

I nefes nefese, çalışan için sordu Sanki yasadışı bir şey yaparken yakalanmışım gibi.

"Um, evet. Artie'nin denemek istediği kahvaltı dükkanında buluşacağız. Sen iyi misin? Nefes nefese kalmış gibisin."

"Antrenman odasından yeni çıktım," diye nefes nefese oturma odasına gidip kanepeye uzandım. Teknik olarak yalan sayılmazdı.

"Tamam, seni temizlenmen için yalnız bırakayım. Bir saat sonra görüşürüz."

Nicolette mimozasını yudumlarken, "Cidden, hayatımın en sönük cinsel deneyimiydi," diye yakındı. "Ve ben de hayatımda çok sıkıcı seksler yaşadım."

Artie ve ben bakıştık. Nic'ten yıllardır benzer hikâyeler dinlemiştik.

"Peki bu iğrenç kadınla nerede tanıştın?" Artie sordu.

Arkadaşımız uzun bir iç geçirdi. "Bir kongrede."

"Sorun da burada yatıyor," diye yorum yaptım. "Diğer bilim insanlarından başka biriyle de seksi zamanlar geçirmen gerekiyor."

Artie kendi şampanya kadehini havaya kaldırarak, "Ve insanlar *Amin* dedi," diye şarkı söyledi. "Kendine büyük, kıllı bir motorcu bulmalısın, tatlım."

Nicolette dehşete düşmüş görünüyordu. "Benim tipim değil."

"Ohhh, bu doğru. Senin tipin penisleriyle ne yapacağını bilmeyen erkekler," dedi Artie biraz fazla yüksek sesle. Seksen yaşlarında görünen iki kadın masamızın önünden geçerken soluk soluğa kaldılar ve Artie onlara abartılı bir gülümseme ile parmaklarını alaycı bir şekilde salladı.

"Temiz giyimli erkekleri severim. Ben sadece *kırlı* ve temiz giyimli bir erkek istiyorum," diye açıkladı Nicolette.

"Temiz giyimli olmak ille de bilim ineği olmak anlamına gelmiyor," diye düşündüm. "Peki ya muhasebeci ya da onun gibi bir şey?"

Nic yeşil gözlerini devirerek bana baktı. "Tanıdığım tek muhasebeci kendi muhasebecim. Adı Earl ve konuşurken dişlerini emiyor." Göstermek için dilini üst dişlerine dayadı ve uzun bir emme sesi çıkardı.

Kıkırdayarak, kahvaltı sandviçlerimizi getiren servise *teşekkür ettim*. Cruz'un bugün spor salonunda iyi görüldüğünü gördükten sonra ve şimdi çılgın arkadaşlarımla birlikte olduğum için kendimi biraz daha iyi hissediyordum.

"Peki ya iş? Laboratuvarda işler nasıl?" Konuyu değiştirerek sordum.

Burnunu buruşturdu. "Patronum şirret, mikro-yöneten, beni deli eden bir cadaloz. Geçen hafta bana doğru yaptığımdan emin olmak için bir HPLC tahlili yaparken beni gözlemlemek istediğini söyledi. Yani gerçekten! Birinci sınıftaki bir öğrenci bile bunu yapabilir ve benim iki doktora derecem var." Ne demek istediğini kanıtlamak için iki parmağını havaya kaldırdı.

"Şey, H-L-ne?" diye sordum. Bazen Nicolette'in gerçekten İngilizce konuştuğundan emin olamıyordum.

"HPLC," diye düzeltti. "Bu bir ters fazlı yüksek performanslı sıvı kromatografı ve on yılı aşkın bir süredir bunları kullanıyorum." Ağzı bir karışık açık kalan Artie'ye elini salladı, yumurtadan bir parça kucağına düştü. "Kahretsin, o bile yapabilir."

Artie ağzını kapattı ve kuşkulu bir kaşını kaldırdı. "Evet, sanırım kış kromozomu-o-grafiğini ya da her neyse onu incelemeyi pas geçeceğim. Diğer bilim insanlarını utandırmak istemem."

Nicolette kıkırdadı. "Kromatografi analizleri ve patronum bir bilim insanı bile değil. Kadın çalışmaları alanında lisans derecesi var."

Artie ve ben şaşkın bir ifadeyi paylaştık. "O zaman o laboratuvarı nasıl işletiyor?" Ben sordum. Nicolette'in biyokimya alanında doktorası, dermatoloji alanında ihtisası olan bir tıp doktoru ve

Mikrobiyoloji alanında yüksek lisans yapmış. Ondan daha nitelikli birini hayal edemezdim.

"Oh, o değil. Tüm laboratuvarı ben yönetiyorum ama unvanı ve maaşı ona ait çünkü CEO'nun en sevdiği yeğeni. Geçen gün ne yaptığımı sordu, ben de ona bir numunede cıva olup olmadığını kontrol ettiğimi söyledim. Bir gezegenin kozmetiklerle ne alakası olduğunu sordu."

Alnımı avucuma bastırdım ve başımı salladım. "Lütfen bana bunun doğru olmadığını söyle."

"Bu Tanrı'nın dürüst gerçeği ve bu saçmalığa daha ne kadar katlanabileceğimden emin değilim." Gözlüklerini burnuna doğru itti ve pastırmalı, yumurtalı ve peynirli kruvasanından bir ısırık aldı.

"Ne yapacaksın?" Artie sordu.

Nic'in güzel yüzü buruşarak yüzünü buruşturdu. "Hale Kozmetik'e bir başvuru yaptım."

"Houston'daki mi?" Kalbimin üzüntüyle dolduğunu hissedebiliyordum. Elbette arkadaşımın kariyeri için en iyisini yapmasını istiyordum ama ta Teksas'ta olsaydı onu özlerdim.

Bana hüzünlü bir gülümseme verdi. "Taşınmak istemiyorum ama kozmetik araştırma ve geliştirme benim işim ve ülkedeki en iyi kurum içi laboratuvara sahip olmaları gerekiyor."

Onun iyiliği için cesur yüzümü ve en iyi gülümsememi takındım. "O zaman doğru olanı yaptın. Parmaklarımı senin için çapraz tutacağım."

"Eller ve ayak parmakları," diye ekledi Artie ve her birimiz Nicolette'in ellerinden birini sıkmak için masanın öbür ucuna uzandık.

"Hey, partide ne giyiyorsun?" Restorandan eve doğru yürürken Gianna telefon hattından sordu.

"Oh, uh, hmmm." Dürüst olmak gerekirse, Gia'nın beni bu akşam Monty Bouvier'nin dairesindeki partiye davet ettiğini unutmuştum. Kayınbiraderi bizim apartmana bu hafta taşınmıştı. "Emin değilim. Belki omzu açık altın rengi bluzum?"

Kuru temizlemecide olduğunu hatırladım, onu almak için kaldırımın ortasında bir U dönüşü yaptım.

"Ooooh evet! Bu sana çok yakışmış."

"Etek mi giysem yoksa pantolon mu?" Zihinsel olarak gardırobumu karıştırarak sordum.

"Kot pantolon giyiyorum. Gerçekten rahat, çoğunlukla ailece." "Tamam, altın rengi üst, kot pantolon ve altın rengi gladyatör sandaletlerim." "Kulağa harika geliyor," diye yanıtladı. "Sanırım şu kırmızı gömleği giyeceğim. omuzlarında küçük fırfırlar var."

"Kırmızı topuklu ayakkabılarınla çok hoş olur."

"Bum. Karar verdim. Sağ ol kızım. Akşam görüşürüz." "Görüşürüz."

Kuru temizlemeciye yaklaşırken, kayışlarından biri koptuğunda altın sandaletlerimi attığımı hatırladım, bu yüzden üstümü aldıktan sonra bir ayakkabı mağazası aradım. Sonra Monty için bir ev hediyesi almaya karar verdim ve eve gitmeden önce bir şişe şarap aldım.

Günün geri kalanını uzun, sıcak bir banyo yaparak ve dün geceki aktivitelerin acısını üzerimden atarak ve kendimi partiye hazırlayarak geçirdim.

Çünkü Cruz, Monty ile iyi arkadaştı ve bu gece orada olacağından oldukça emindim.

BÖLÜM 27

KASSIE RAMIREZ beni Monty'nin benimkinden birkaç kat yukarıda olan yeni dairesinin kapısında karşıladı. Muhteşem Latin kadın, kıvrımlarına mükemmel oturan koyu renk bir kot pantolon ve koyu renk saçlarını ve gözlerini ortaya çıkaran krem rengi asimetrik bir üst giymişti.

Onun ve Monty'nin geçmişinin tüm ayrıntılarını bilmiyordum ama bildiklerim trajikti. Yeniden bir araya geldikleri ve aşkta ikinci şanslarını yakaladıkları için kalbim çok mutluydu.

Daireye girdiğimde ilk fark ettiğim şey, oturma odasının yarısını kaplayan patlıcan rengi seksiyonel kanepeydi. Daha doğrusu, söz konusu kanepenin üzerinde yüzünde utangaç bir gülümsemeyle duran adamdı.

Gözlerimiz kilitlendi ve tüm partinin önünde aptalca bir şey söylememek için tüm gücümü harcadım. *Hey, Cruz. Dün gece gizlice içeri girip tutsağımışsın gibi davrandığımda seni yatağına bağladığım için çok özür dilerim. Cinsel anlaşmamıza başladığımızda, bunun senin için bir sınır olduğunu belirttiğini biliyorum ve çizgiyi aştığım için özür dilerim. Umarım o güzel kışın hâlâ beni becermek istiyordur çünkü sen, eller*

Hayatımın en iyi seksiydi. Ve ayrıca, sana aşk olabilirim.

"Merhaba Lehra," dedi, bakışları vücudumda bir aşağı bir yukarı geziniyordu.

Yanaklarım kızardı. "Selam Cruz." Sonra Kassie'nin peşinden mutfağa şarap koymaya gittim ve yanından geçerken Monty'ye el sallayarak selam verdim.

Mutfağa girdiğimizde Kassie, "Dışarıda kalıp arkadaşınla konuşabilirdin," diye yorum yaptı. Koyu yeşil tezgahı, süslü aletleri ve buzlu cam kaplamalı dolaplarıyla ev gibi ve moderndi.

"O benim arkadaşım değil," dedim hızlıca, sonra bunu düzelttim. "Yani, o benim arkadaşım ama sadece arkadaşım. Hepsi bu." *Evet, kulağa inandırıcı geliyordu.*

Gianna elinde şarap kadehiyle odaya girdi. "Ne oldu? Cruz'un Lehra'nın peşinde neden nefes nefese kaldığını mı konuşuyoruz?"

"Değildi!" İtiraz ettim ve Gianna onaylamak için gözlerini diğer kadına doğru çevirdi.

"Kassie?"

"Oh, kesinlikle seni hissediyordu," dedi sırtarak, tezgahın üzerindeki şarap dolabını bulup şişeyi en üst rafa koyarken.

"Hadi ama Lehra, sence de Cruz çok seksi değil mi?" Gia kandırdı.

Sonunda itiraf etmeden önce dudaklarımı dişlerimin arasına aldım, "Tamam, bakması güzel." Ben konuyu değiştirene kadar birkaç dakika daha benimle dalga geçtiler. "Monty'nin Kassie'yi tek lokmada yutacakmış gibi görünmesinden bahsedelim."

Mutfakta neredeyse bir saat kaldık, güldük, konuştuk ve şarabımızı yudumladık. Bundan önce Kassie ile fazla zaman geçirmemiştım ama tatlı, komik avukatı gerçekten sevdiğimi fark ettim.

Bir noktada Cruz ve Monty oturma odasındaki yemek masalarını yenilemek için mutfağa geldiler ve kalbim

Cruz bana tereyağını eritecek seksi bir gülümseme verdiğinde hızlandı.

"Ah, hayır efendim, sevgili kayınbiraderim," dedi Gianna, orta adadaki karidesli tost tepsisine uzanan Monty'nin eline vurarak. "Bunları kendimiz için talep ettik."

"Cruz ve Monty'nin birbirlerine ne kadar benzediklerini hiç fark ettin mi?" Çocuklar gittikten sonra Kassie sordu.

Başımı salladım, benzer yüzlerini ve yapılarını zihnimde karşılaştırdım. "Benziyorlar ama tabii ki Cruz'un ten rengi daha koyu."

"Ve onlar ve Auburn'ün hepsinin o muhteşem mavi gözleri var," dedi Gianna, lezzetli karidesli tosttan bir parça kemirirken. "Hey, önümüzdeki hafta sonu benim evimde bir kızlar gecesi yapmalıyız."

"Kulağa eğlenceli geliyor," dedi Kassie ve ben de başımı sallayarak onayladım. Cruz çalışıyor olacaktı, bu yüzden rol yapma sahnelerimizden hiçbirini yapmayacağımızı biliyordum. *Tabii hâlâ istiyorsa.*

"Güzel. Bak bakalım Artie de gelmek istiyor mu? Onun yüzünü özledim," dedi Gia.

"Ona mesaj atayım." Telefonumu çıkarıp ona bir mesaj gönderdim ve anında yanıt aldım. Gülerek Gianna'nın gözleriyle buluştum. "Auburn orada olduğu sürece gelebileceğini söyledi. Gömleksiz."

"Ona erkek şekerime bakabileceğini söyle, ama dokunmak yok," diye arsız bir sırıtışla cevap verdi, pelüş bar taburesinden kalkarak. "Gidip çocukları kontrol etmem gerek."

"Ben de seninle geleceğim. Ben de Sully'yi kontrol etmek istiyorum," dedi Kass. "Ben bir kadeh şarap daha alacağım," dedim onlara.

mutfaktan çıktılar. Küçük şarap dolabına giderek şişeyi çıkardım, iki yanımdaki tezgâha bir çift el konduğunda neredeyse düşürüyordum.

Sert dudaklar boynumu hafifçe sıyrırken, çok iyi bildiğim boğucu koku etrafımı sardı. "Önceki hayatında bir dominatrix miydin, Tink?" Cruz sordu ve boğuk, derin sesiyle omurgamdan aşağı bir ürperti geçti.

Şarabı bırakıp yüzümü ona döndüm ve o da bu fırsatı değerlendirerek daha da yaklaştı, önünü benimkine dayadı.

"Dün gece için çok özür dilerim," diye geveledim ve seksi sırtışı kaşlarını çattı.

"Ne için üzgünsün?"

"Seni bağladım ve sen bağlanmak istemedin. Listeni okudum, gerçekten okudum, ama sanırım kendimi o ana kaptırdım ve sonra bu sabahı hatırladım, çıldırdım ve dairene geldim, ama sen orada değildin ve çok üzgünüm." Uzun bir cümle kurduğumun farkındaydım ama kendimi durduramıyordum.

Cruz beni durdurdu. Yüzüme nazikçe dokundu ve dudaklarıma o kadar da nazik olmayan bir öpücük kondurdu.

"Kapa çenenin, Lehra."

"Ben... ne?" Öpücükten dolayı biraz sersemlemiş hissediyordum.

"Hoşuma gitti. Dün gece yaptığın her şey hoşuma gitti. Aslında, beni bağlamak ve her lanet gün benimle iğrenç bir şekilde sevişmek istiyorsan, buna varım."

Gözlerim onunkileri aradı. "Bana kızgın değil misin?"

Yavaşça gülümsemesinin yanında o külot düşüren gamzeleri belirdi. "Kızgın değilim, tatlım. Bu soruya hayır dedim çünkü ilgimi çekecek bir şey olmadığını düşündüm. Yanılmışım. Hoşlanmasaydım sana söylerdim."

Tüm vücudum güneşte kalmış bir çikolata gibi rahatlayarak eridi. "Tamam, güzel. Kafam karıştı ve çıldırdım."

Başparmakları yanaklarımda tembel daireler çizdi. "Benimle her zaman konuşabileceğini biliyorsun, değil mi?" Başımı salladım, ağzını ağızma indirdiğinde dudaklarım aralandı. Diliyle ağızma dalan Cruz, bir elini buklelerimin altından geçirerek boynumun dibindeki saçları kavradı. Öpücük derin ve mükemmeldi, parmakları kafa derime hafifçe masaj yapıyordu.

Geri çekildiğinde başparmağı alt dudağımın üzerinde gezindi. "Sanırım-"

"Yüzünde yemek mi var?"

Küçük sesi duyar duymaz birbirimizden ayrıldık. Kassie'nin küçük oğlu sadece birkaç adım ö t e d e duruyordu,

merakla bize bakıyordu.

"Sully, dostum," dedi Cruz, sahte bir neşeyle, bir adım daha geri çekilerek. "Evet, Lehra'nın ağzında bir şey vardı."

Uh-huh. Ağzın.

"Böyle yapmalısın," dedi çocuk, başparmağını yalayarak ve hayali bir yüzdeki bir şeyi ovuyormuş gibi yaparak. "Annem de böyle yapıyor." Sesi alçalırken sevimli burnu kırıştı. "Tükürükle."

"Oh, iyi tüyo," diye yanıtladı Cruz, sırtmamak için kendini zor tutarak.

"Monty annemin bazen ona tükürdüğünü söylüyor," dedi çocuk konuşarak ve zavallı Cruz kahkahasını gizlemek için yalandan öksürdü. Sonra Sully'nin hizasına çömelip kumral saçlarını karıştırırken ben de parmak uçlarımla gülümsememi gizledim.

"Bir şeye mi ihtiyacın vardı, dostum?"

Çocuğun gözleri odanın içinde gezindi. "Şu battaniyedeki domuzcuklardan biraz daha," diye fısıldadı ve Kassie'nin ona daha fazla alamayacağını söyleyip söylemediğini merak ettim.

Cruz çocuğun küçük elini büyük elinin içine aldı ve bu manzara karşısında içim sıkıştı. Çocuklara karşı her zaman çok tatlı ve nazikti. "Gidelim, Sul. Bunlardan birazını ben de kullanabilirim."

Sonra bana dönüp sorgulayıcı bir bakış attı ve gözleriyle iyi olup olmadığımı sordu. Başımı salladığımda, Sully'yi mutfaktan çıkarmadan önce bana göz kırptı. Tabii ki iyiydim. Erkek öpücüklerinin dünya barışını getirebileceğine inanıyordum.

Sonraki altı hafta boyunca Cruz ve ben iki rol yapma sahnesi daha yaptık. Benimki maceralı bir Bonnie ve Clyde'dı.

teması vardı ve biz de vintage kıyafetler giymiştik. Cruz beni yıllardır kapalı olan eski moda bir bankayı gezdirdi ve daha sonra akşam yemeği ve içki için havalı bir mekâna gittik. Sonra da kiraladığı eski model arabanın arkasında seks yaptık.

Fantezisi otostopçu temalıydı. Cruz bizi şehir dışına götürdükten sonra yolun kenarında "beni alacakmış" gibi yapmıştı. Elini bacağıma birkaç kez sürmesi ve son derece edepsiz imalarla kendimi bir tarlada, arabanın kaputuna yayılmış, bacaklarımın arasında iri, seksi bir adamla buldum.

Ama o zamanlar arasında birlikte daha fazla zaman geçirdik. Cruz Estrada bir erkekte aradığım her şeye sahipti: eğlenceli, özenli, saygılı ve şefkatli. O benim dünyadaki en iyi arkadaşımdı.

Ve ona geri dönölmez bir şekilde aşık olmuşum.

BÖLÜM 28

Karanlık daireme adımımı attım ve siyah bağcıklı botlarımın altında bir çıtırtı duydum. "Bu da ne böyle?" Oturma odasının ışığını açarak mırıldandım.

Küçük, bej rengi bir deniz kabuğu yerde ezilmiş halde yatıyordu. Bir diğeri de onun birkaç adım önünde duruyordu. Bakışlarım zemini taradı ve oturma odamdan salona doğru dolanan bir deniz kabuğu izi buldu.

Dudaklarım bir sırtışa dönüştü. *Lehra*. Siyah sırt çantamı çıkarıp kapının yanındaki kancaya astım ve botlarımı çıkardıktan sonra yatak odamdan geçip banyomun kapalı kapısına kadar olan yolu takip ettim.

Heyecan vücuduma yayıldı, kapıyı iterek açtığımda ayak parmaklarım ve el parmaklarım beklentiyle karıncalandı. O benim yuvarlak, batık küvetimdeydi. *Benim denizkızım*.

Lehra'nın saçları bu gece farklıydı. Her zamanki bukleleri yerine, omuzlarının üzerinden sarı bir şelale gibi akan kumsal dalgaları vardı. Bikini üstü deniz tonlarında yapay elmaslarla kaplıydı... maviler, yeşiller ve mercanların bir karışımı.

Alt yarısında ise muhteşem, çok renkli bir kuyruk vardı. Üst kısmı pembeydi, bu renk önce mora, sonra maviye ve son olarak da yüzgecinde su rengine dönüşüyordu. Pullar metalik bir parlaklığa sahipti ve suyun altında parlıyordu.

"Sen de kimsin be?" Kızgınlık gösterisi yaparak sordum.

Denizkızı sinerek dizlerini göğsünün önünde birleştirdi. "Ben Coraline."

"Peki Coraline," diye alay ettim, "küvetimde ne işin var?

Ve ne..." Elimi yüzgecine doğru salladım. "Bu mu?" "Suyun içinde olmam gerekiyordu. Ve bu da... benim kuyruğum."

Bana bakarken dişleri alt dudağına gömüldü. yalvaran gözlerle.

"Saçmalama," diye alay ettim. "İnsanların kuyruğu olmaz."

"Ben insan değilim. Ben..." Tereddüt etti ve ben de sırtarak, hikayesinin bizi nereye götüreceğini görmek için bekliyordum.

"Sen nesen?" Dürttüm.

"Bize pek çok şey denildi. Su perileri, sirenler, Oceanidler, denizkızları. Ama muhtemelen en aşına olduğunuz isim... denizkızı."

Gözlerimi devirdim. "Beni bir denizkızı olduğuna inandırmaya mı çalışıyorsun?"

Tek kaşını kaldırarak karşılık verdi, "Helloooo? Benim bir kuyruğum var." Demek istediğini vurgulamak için yüzgeç ucunu havaya kaldırdı ve oynattı.

Gülümsememi bastırırken dilimin ucu alt dudağımdaki yara izine doğru kaydı. "Harika. Küvetimde ukala bir denizkızı var."

Küçük bir kıkırdama duyuldu. "İstersen yaklaşıp kuyruğuma dokunabilirsin."

"Her erkeğin duymak istediği sözler," diye karşılık verdim yüzümde şehvet dolu bir sırıtışla.

Küvetin kenarına gelip pelüş beyaz halının üzerine diz çöktüm ve elimi ılık suyun içine sokarak kaba kuyruğu aşağı yukarı okşadım. Tabii ki, bunu yapmak zorundaydım.

uzanıp kıcına dokunmak istedim. Gözleri bana şakacı bir şekilde parıldadı.

"İkna oldunuz mu?"

İçimi çektim. "Sanırım, ama hala dairemde ne yaptığın sorusuna cevap vermedin."

"Ben... şey, görüyorsunuz... beni babam gönderdi." "Baban mı?"

"Evet, hükümetimizde yüksek mevkide."

"Denizkızı hükümeti mi var?"

"Teknik olarak o bir deniz adamı ama evet. Ve denizin altında başlayan bir savaş var. Ahtapotlar tamamen mantıksız davranıyorlar." Gözlerini devirdi ve ben de gülmek için boğazımı temizledim. *Nasıl bu kadar sevimli olabiliyor?*

"Kulağa korkunç geliyor."

"Evet, öyle. Babamın kim olduğu yüzünden hayatıma yönelik tehditler vardı, bu yüzden beni burada yaşamaya gönderdi. Karada."

"Yürüyemiyorsan buraya, daireme nasıl geldin?"

"Oh, gündüzleri bacaklarım var, böylece yürüyebiliyorum, ama geceleri denizkızına dönüşüyorum."

Uydurduğu bu küçük hikâyeye bayılıyordum. "Bu, güneş battığında suda kalman gerektiği anlamına mı geliyor?" Başını salladı ve ben de şüpheli bir kaşımı kaldırdım. "Yani her gece küvetimi kullanmana izin vereceğimi mi sanıyorsun?"

Bir parmağını küvetin kavisli yüzeyinde gezdirdi, gözleri hareketi takip etti. "Burası çok güzel ama aslında bana başka bir konuda yardım edeceğini umuyordum." Yaramaz bakışları tekrar benimkilere kaydı. "İnsan olmak istiyorum ama bunu yapabilmemin tek yolu... bir insan erkekle çiftleşmek."

Gözlerimi açtım. "Gerçekten mi?"

Coraline ciddiyle başını salladı. "Evet, tek yolu bu. Nasıl çiftleşeceğini biliyor musun? Bunu daha önce hiç yapmadım."

Dudaklarım seğirdi. "Prosedürü biliyorum."

Baştan çıkarıcı parmaklarını kolumda gezdirdikten sonra elimi ağzına götürdü ve "Yani bana yardım edecek misin?" diye sordu. Sonra yüzük ve orta parmağımı uzun uzun emdi ve ben de bitmişim.

Hızla ayağa kalkarak siyah tişörtümü çıkardım, kemerimi çözüp pantolonumun düğmelerini açarken onun sıcak ve ağır bakışlarını vücudumda hissettim. Pantolonumu ve külotumu aşağı iter itmez aletim rahatlayarak serbest kalmaya hazırды.

Arkasındaki küvete yerleşebilmem için onu öne doğru itmek üzere ellerini tuttum. Sarı dalgalarını bir omzunun üzerinden alarak boynunu aşağı yukarı ısırdım, dişlerim oradaki narin deriyi kızarttı.

"Çok güzelsin," diye mırıldandım, ellerimi vücudunda bir aşağı bir yukarı gezdirdim ve sonunda yapay elmaslı mayonun içinde göğüslerini avuçladım. Kayışları kollarından aşağı kaydırıp güzel göğüslerini ellerime açtığımda yumuşak, arzulu bir sesle inledi.

Parmaklarım ve başparmaklarım meme uçlarını sıkı boncuklar halinde yuvarlarken, "Bu iyi hissettiriyor," diye kekeledi. Ereksiyonum aramızda sert ve kalındı ve sırtını ona doğru bastırdı, bana arzuladığım sürtünmeyi verdi.

"Tanrım, seni çok istiyorum Coraline," diye inledim kulağına, sırtı kamburlaşana kadar meme uçlarını çekiştirdim.

Karnına doğru yuvarlandığında kuyruğu hafif bir sıçrama sesi çıkardı, yüzü tam sikimin üzerine gelene kadar vücudunu geriye kaydırırken gri gözleri bana doğru parıldadı. Başını daldırıp beni ağzına aldığıında nefesim ciğerlerimde durdu.

"Fuuuuck," diye nefes aldım, bana su altında oral seks yaparken saçlarının etrafında uçuşmasını izliyordum. Ağzı, çevresindeki banyo suyundan sonsuz derecede daha sıcak görünüyordu ve parmaklarımı ıslak saç tellerinde gezdirdim.

Coraline beni daha derine götürdü ve başım küvetin kenarına yaslandı. Dikkatini zonklayan sikime vermeden önce birkaç kez hava almaya çıktı. Aletim

İnanılmazdı, bu muhteşem kadının beni ağzıyla sikmesini izlemek, uzun, yavaş çekişler beni akıl sağlığımın sınırına getirmişti.

Ellerimi saçlarına dolayarak onu yukarı çektim, nefeslerim sığ ve düzensizdi. "Dur, tatlım, yoksa bu iş başlamadan bitecek." Dudaklarının yukarı doğru eğilmesi bana kendinden memnun olduğunu söylüyordu. *Ben de ondan çok memnun olduğuma eminim.* "Bunu nasıl yapacağını nereden biliyorsun?" diye sordum.

"Gün boyunca kütüphaneye gidiyordum. İnternet diye bir şey buldum."

Kıkırdadım ve onu sertçe öptüm, ağızlarımız karşılıklı gülümsemelere dönüştü. "Benim için dizlerinin üzerine çök ve küvetin kenarına tutun."

Öyle yaptı ve ben de arkasına geçip daha önce fark ettiğim fermuarlı deliği buldum ve açtım. Küvetim derindi, bu yüzden kalçaları su çizgisinin hemen altında duruyordu. Ben de onun gibi yüzümü suya daldırdım ve açıklıktan amını buldum. Pembe ve şişmişti ve doğrudan klitorisinin üzerine bir baloncuk akışı üfledim.

Suyun altında bile onun ahlaksız çığlıklarını duyabiliyordum ve hava almak için yukarı çıkmak zorunda kalana kadar küçük demeti yaladım. Sonra hemen tatlı amını yalamaya geri döndüm, ileri geri sallanırken suyun etrafımda çalkalandığını hissettim, kendini ağızma doğru sürttü.

Çok yakındı ve bir parmağımı içine sokup etrafında kenetlendiğini hissettiğimde başımı kaldırdım. Ciğerlerime hava çekerek dizlerimin üzerine yükseldim ve sikimin ucunu girişine dayamadan önce omurgasını öptüm.

"Hazır mısın Coraline?"

"Evet," diye tısladı, kalçalarını geriye itti ve ilk santimini içime aldı. "Tanrım, bu çok iyi hissettiriyor. Bana daha fazlasını ver." Boşalmak için dişlerimi gıcırdatarak kendimi onun sıkı kılıfına sokmaya çalıştım. Bu uzun sürmeyecekti. Beni zaten iç duvarlarıyla sıkıyordu ve ellerimi kalçalarının etrafına sardım ve

kabzasına kadar battı.

Sırtımı dönerek dışarı çıktım ve tekrar içeri girdim, su etrafımızda dönerken vuruşlarım uzun ve ölçülüydü. Bacakları kuyruk tarafından birbirine bağlanmıştı, bu yüzden daldırdığım sikimin etrafında ekstra sıkı hissediyordu.

Ellerimi küvetin kenarına onunkilerin yanına dayadım ve sırtını vücudumla sararak yüzünün yan tarafını usulca öptüm. "Coraline?" Başını çevirdi ve soru sorarcasına bana baktı. "Deniz kızları ömür boyu çiftleşir mi?" diye sordum.

Gözleri bir an için büyüdü ve sonra yüzü utangaç bir gülümsemeye dönüştü. "Öyle."

"O zaman sen benimsin," dedim ve bir elimle başının arkasını kavrayıp dudaklarını yakıcı bir öpücüğe boğdum.

Dilim ağzının derinliklerine kayarken, Coraline yüzgecini sudan çıkarıp kışıma bastırdı ve onu daha sert ve daha hızlı almam için beni teşvik etti.

Onu sahiplenmek için içimdeki hayvani dürtüye boyun eğdim ve ereksiyonumun tepesi, parmak eklemlerini beyazlatan o noktayı buldu. Birbirimizin saf mutluluk inlemelerini yutarken, bana doğru eğildi ve yere su sıçrattı.

Lütfen gel, taşaklarım vücuduma doğru gerilirken sessizce ona yalvardım ve sanki dile getirilmemiş yakarışımı duymuş gibi ağzımın içine doğru haykırdı. Bir titreme bedenini sarsarken, parmaklarımı saçlarında dolaştırdım ve sonunda kendimi onun içine bıraktım.

O gecenin ilerleyen saatlerinde, bu kez benim yatağında ve kuyruksuz olarak ikinci raundu bitirmiştik. Lehra'nın vücudu benimkine yapışmış, boynu boynumun kıvrımlarına gömülmüştü.

Perdelerdeki çatlaklardan süzülen yumuşak ay ışığında yüzü görünene kadar yavaşça saçlarını çektim. "Tatlım, seninle bir saniye konuşabilir miyim?"

Dudakları birbirine yapıştı ve başını salladı. "Bir sorun mu var?"

Alnından öptüm, elim yatıştırıcı bir şekilde omurgasında aşağı yukarı kayıyordu. "Bir sorun yok. Ben sadece..."

Omuzlarıma ağır bir yük çöktü. Bir sonraki rol yapma fantezisi onun olacaktı ve sonra küçük anlaşmamız tamamlanacaktı. "Ne oldu Cruz?" diye sordu, parmaklarını benimkiler boyunca gezdirerek.

Yanak.

"Bu senin bir sonraki fantezinle ilgili."

"Oh." Çenesi eğildi ve vücudunun bana karşı sertleştiğini hissedebiliyordum. "Eğer rahat edeceğin bir şey değilse, başka bir şey seçebilirim."

Yüzünü tekrar kendime doğru çevirirken dudaklarımda bir gülümseme belirdi. "Asla olmaz. Bunu dört gözle bekliyorum." Vücudu kollarımda gevşedi. "Bunun son seferimiz olmasını istemiyorum Lehra."

Kalbim o kadar hızlı çarpıyordu ki, sözlerimi işlerken yatağı sarsmadığına şaşırdım. "Denemek istediğin başka bir fantezin var mı?"

"Hayır, yani evet," diye geveledim. "Bir sürü var ama..." Nefesim nefes borumu keserek sonunda "Rol yapma oyununun ötesine geçmemizi istiyorum. Gerçekten birlikte olmamızı istiyorum."

Dudağının kenarını kemirdi. "Bir çift gibi mi?"

"Evet. İstediyin zaman oynayabiliriz ama ben seninle gerçek bir ilişki istiyorum. Ben..." Neredeyse ona aşık olduğumu ağzımdan kaçıracaktım ama muhtemelen deli olduğumu düşünecekti. "Son birkaç yıldır en iyi arkadaşım oldun ve sana karşı daha derin duygular beslemeye başladım."

Cevap olarak gülümsemesi kalbimi umutla doldurdu, tıpkı bir sonraki sözleri gibi. "Benim de var. Bunu sadece bir seks olayı olarak görürsün diye bir şey söylemek istemedim."

Kalp atışlarım göğsümde sert bir ritimle dörtnala koşuyordu. "Sahip olduğumuz şeyi seviyorum ama bu benim için bundan daha fazlası Lehra. Senin için deli oluyorum. Aramızdaki ilişkinin yürümesini gerçekten istiyorum. İstedğin bu mu?"

Yüzünü tekrar boynuma yasladı ve dudaklarının bir gülümsemeye dönüştüğünü hissedebiliyordum. Sonra tek bir kelime söyledi, sanki bir güneş ışını gibiydi ve tüm dünyayı aydınlattı.

"Evet."

BÖLÜM 29

"HEY, ANNE."

Annem FaceTime çağırma cevap verir vermez yüzü aydınlandı. "Mi hijo! Seninle konuşmayı özledim."

Ona sıırttım. "Daha iki gün önce konuştuk anne."

Yumuşak kahverengi gözleri yuvarlandı. "Pshhh. Annene sataşman konusunda sana ne demiştim?"

Koltuğumda arkama yaslanarak telefonumu karnımın üzerine koydum. "Bu benim en sevdiğim eğlence. Neşemi elimden almaya çalışma."

"Eğer benimle dalga geçmek en sevdiğin eğlenceyse, daha fazla dışarı çıkmalısın. Biriyle çıkıyor musun?" diye sordu sesini yumuşatan bir umutla.

İlk kez duymak istediği cevabı almıştım. "Aslında, evet. Çok hoşlandığım bir kadınla tanıştım." *Çok sevmek.*

Annelik sorgulamasına başlarken annemin gözleri keyifle dans ediyordu. "Nasıl biri? Güzel mi? Onunla nerede tanıştın? Kibar ve saygılı davranıyor musun? Kapısını açıp ona bir hanımefendi gibi davransan iyi edersin, yoksa oraya gelir ve sana bir ayakkabı fırlatırım." Soruları

ve yorumlar hızlı makineli tüfek ateşi gibi geldi ve kendimi gülmekten alamadım.

"Anne, beni doğru yetiştirdin ve bir kadına nasıl davranılacağını öğrettin, bu yüzden ayakkabı fırlatmaya gerek yok. Ve evet, o çok güzel. Adı Lehra, sarı saçları ve çok güzel gri gözleri var." Yumuşak bir iç geçirdim. "O çok tatlı ve komik anne. Onda çok canlı bir şeyler var. İş yerindeki herkes onu seviyor."

Annemin bu kadar kocaman gülümsediğini görmeyeli uzun zaman olmuştu. "Demek onunla işte tanıştın. Hangi işte? Güvenlik işinde mi yoksa polislik işinde mi?"

"Güvenlik görevlisi. Resepsiyon görevlisi ama yönetici pozisyonu için eğitim alıyor."

"Oooh, hırslı. Bunu sevdim," diye mırıldandı annem. "Ailesiyle tanıştın mı?"

"Ziyarete geldiğinde annesiyle tanıştım. Tabby bir hemşire ve ondan gerçekten çok hoşlandım. Babasıyla henüz tanışmadım. Kendi işi olan bir tesisatçı, yani nasıl olduğunu bilirsiniz."

"Evet, baban çok çalıştı ama her zaman ailesine zaman ayırdı. Kendi aileni kurduğunda bunu hatırlamalısın, evladım. İki işte birden çalışıyorsun ve ben bunun için endişeleniyorum."

"Biliyorum ama endişelenmene gerek yok. Biraz eğlenmek için zaman ayırıyorum. Güvenlik işim faturaları ödüyor ama yarı zamanlı da olsa polis teşkilatında olmaktan gerçekten keyif alıyorum."

"Sen her zaman bir koruyucu oldun," dedi, sesi gururla yumuşamıştı. "Quintessa ya da Eli için hiç endişelenmeme gerek kalmadı çünkü ağabeyimin onlara göz kulak olacağını biliyordum."

"Her zaman," diye onayladım. "Eli nasıl bu arada?"

"Ah, şu çocuk! Sen ve Quinnie her zaman çok hırslıydınız, ama o... değil. Her zaman önlüğümün iplerine bağlı kalmak istiyor."

Kaşlarımı çattım. Kardeşimin sonunun Dwight gibi olmasını istemiyordum. "Ailenin bebeği olduğunu biliyorum ama bu konuda kararlı olmalısın."

Ona karşı anne, bize karşı olduğun gibi. Sakın yumuşama-" diye kestirip attım.

"Neyin içinde?" Annem gözlerini kısarak sordu.

Kendimi gerçekten zor bir duruma soktum. "Artık babam seni desteklemek için yanında değil."

Dudakları eğlenerek bir tarafa doğru kıvrıldı. "İyi kurtardın. Bir an için bana yaşlı diyeceğini sandım."

"Asla," diye kıkırdadım. "Yaşlanmıyorsun anne. Çocukluğumdaki kadar güzelsin." Bu yorumla şaka bile yapmıyordum. Annemin o güzel yüzünde neredeyse tek bir kırışıklık bile yoktu.

Bir elini kulağının üzerindeki saçlarında gezdirdi ve son birkaç yıldır orada belirmeye başlayan birkaç gri teli parmakladı. "Bunlar hariç," diye kesin bir dille ifade etti.

"Onları severim. Yaşadığınızı gösteriyorlar."

"Endişeli biri olduğumu gösteriyorlar," diye gülerek karşılık verdi. "Ve kardeşinle ben ilgileniyorum. Benimle birlikte özel dedektiflik bürosuna gelmesini sağlamaya başladım ve aslında bir dedektif olarak iyi bir iş çıkarıyor. Keskin bir zekası var; sadece bunu o aptal video oyunlarından başka bir şey için kullanması gerekiyor."

"Bu iyi, anne. Belki bir gün işi o devralır ve sen de sonunda emekli olursun."

"O gün gelmeyecek mi?" diye iç geçirdi. "Şimdi, işleriniz nasıl gidiyor? Güvenlik işinde ne yaptığınız hakkında pek konuşmuyorsunuz."

Sakladığım şeyin stresinin yüzüme yansımına izin vermemeye çalıştım. "Bu sadece bir şirket yöneticisi için temel kişisel güvenlik. O... giyim sektöründe." Ona Auburn Bouvier için çalıştığımı söylemek istedim ama bunu telefonda yapmak istemedim. Bu en iyi yüz yüze yapılacak bir konuşmaydı. "Bak ne diyeceğim. Neden ziyaretime gelmiyorsun, ben de sana her şeyi anlatırım. Belki birkaç günlüğüne benimle gelirsin."

"Biraz tatile ihtiyacım var," dedi düşünceli bir şekilde. "Ve mi nieta'yı şahsen görmeyi çok isterim. Noelle çok büyüyor ve onu her zaman görebilmeni biraz kıskanıyorum. Quinnie onu rahatlatmak için sık sık bebek bakıcılığı yaptığını söyledi."

"O çok tatlı bir bebek anne. Quinnie'nin tatlı kişiliğine sahip ama biraz da şımarık."

"Oh, corazón mío," dedi göğsünü okşayarak.

"Yani gelecek misin?" Birden içimden anneme her şeyi anlatmak geldi. Auburn ile çalışmak. Biyolojik babamla tanışmak. Her şeyi.

İlk öğrendiğimde babalığımı sakladığı için üzülmüştüm ama mektupları okuduktan ve Paul'le yaptığım uzun konuşmalardan sonra onun sadece doğru olduğunu düşündüğü şeyi yaptığını anladım. Ama havayı temizlemek *istedim*, buna ihtiyacım vardı.

"Ne zaman kaçabileceğime bakacağım," diye söz verdi. "Te amo, my hijo."

"Te amo también, mamá."

Babam ve Paul arasındaki mektupları kronolojik olarak düzenledim ve iki adam arasındaki bir konuşma gibi okudum. Bir tanesi cebimde restorana girdim ve her zamanki masamızı arka tarafta buldum.

"Oğlum, nasılsın?" Paul ayağa kalkıp bana sarıldı, ben de ona karşılık verdim. Bu adamla ilişki kurmak giderek daha kolay hale geliyordu ve haftalık akşam yemeklerimizden ben de en az onun kadar keyif alıyordum. Artık yıllar önce olanlara odaklanmıyorduk ve bunun yerine sadece konuşuyorduk. Normal bir baba ve oğulun yapacağı gibi.

Paul, Lehra'ya karşı hissettiklerim konusunda bana danışmanlık yapmıştı. Başlangıçta ona zaman tanımam gerektiği konusunda hemfikir olsa da, birkaç ay sonra, belki de bir hamle yapmamı beklediğini belirtti. Sanırım tam olarak şöyle dedi: "Cruz, ya sıçacaksın ya da çömlekten çıkacaksın."

Sonra telefonunda sınav sonuçlarını gördüm ve onun haklı olduğunu anladım. Lehra ve benim birlikte mükemmel olacağımızı biliyordum. *Sanki bunu zaten ruhumun her zerresiyle hissetmiyordum.*

"Ben iyiyim. Senin haftan nasıl geçiyor?"

"Pekâlâ. Monty'nin buluşmasında seni gördüğüme sevindim. İkiniz iyi anlaşıyor gibisiniz." Gülümsedi. "Bu beni çok mutlu etti."

"Ben de öyle. O iyi bir arkadaşır." Ben devam etmeden önce garson içeceklerimizi getirdi ve yemek siparişlerimizi aldı. "Sanırım onlara söylemek konusunda kendimi daha iyi hissediyorum. Ben sadece... Bilmiyorum... Onlara kardeşleri olduğumu söylemeden önce beni bir insan olarak tanımalarını istedim."

Paul'ün gülümsemesi ve başını sallaması şefkat doluydu. "Bu konuda nereden geldiğini anlıyorum. Ne zaman hazır olursan onlara söyleriz."

"Teşekkürler," dedim sabrı için minnettarlıkla. "Bugün annemle konuştum ve onu ziyarete gelmesi için ikna etmeye çalışıyorum."

Nefes alışları gözle görülür biçimde hızlanmıştı ve ilk kez anneme karşı hâlâ bir şeyler hissedip hissetmediğini merak ettim. Ondan her zaman saygıyla bahsederdi. "Yani onunla her şey hakkında konuşabiliyor musun? Onunla yüz yüze konuşmak istediğini söylediğini biliyorum."

"Biliyorum ve tüm hikayeyi onun bakış açısından dinledikten sonra Monty ve Auburn ile konuşurken kendimi daha rahat hissedeceğim."

Paul bir an sessiz kaldı. "Stella ile konuştuktan sonra ona benimle görüşmek isteyip istemeyeceğini sorar mısın? Eğer bu onu rahatsız edecekse, bunu tamamen anlarım ama Chloe'nin onu kovarken ona ne söylediğini sorma fırsatını istiyorum. Özür dilemek ve ona

bir sonraki hafta işe gelmeye kadar bu konuda hiçbir şey bilmiyordu."

"Ona soracağım. Umarım bunca yıldan sonra bunu sorun etmez."

"Teşekkürler Cruz. Lehra ile işler nasıl gidiyor?"

Birkaç dakika bu konuda sohbet ettik ve Kenzie yemeğimizi getirdikten sonra cebimden mektubu çıkarıp uzattım. "Bana bu mektup hakkında daha fazla bilgi verebilir misin diye merak ediyordum. Gördüğüm kadarıyla ikiniz arasında düşmanca bir hava estiren tek mektup buydu."

Paul mektubu açtı ve okuduktan sonra gülümsedi. "Evet, Benjamin bana çok kızdı." Mektubu yere bıraktı, somonundan bir ısırık aldı ve yavaşça çiğnedi. "Bu seni öğrendikten kısa bir süre sonraydı. Ailenle birlikte emin ellerde olduğun için geri adım atmayı kabul etmiştim ama yine de seni maddi olarak desteklemek istiyordum. Ben'i aradım ve ona bir teklifte bulundum."

"Oh, çocuk nafakası gibi mi?"

"Evet, başlangıçta, ama... şey, o buna gücendi. Ailesini geçindirebilecek durumda olduğunu söyledi."

"Tahmin edebiliyorum. Babam çok gurur duyardı."

Paul kıkırdadı ve parmak eklemiyle kâğıda vurdu. "Gerçekten de öyleydi. Paramla ne yapabileceğimi bildirmek için bana bu mektubu gönderdi. Sakinleşmesi için ona zaman verdim ve birkaç hafta sonra onu tekrar aradım."

"Sanırım ikiniz işleri yoluna koydunuz?"

"Yaptık. Onun için daha uygun olan başka bir teklifle geldim. O zamanlar baban bir şirkette özel dedektifti ve başka biri için çalışıyordu. Çalıştığı adam biraz götün tekiydi. Çalışanlarına çok az maaş veriyor ve çok çalıştırıyordu, ben de Ben'in CEO olacağı bir şirket kurmayı teklif ettim. Tüm operasyonlar üzerinde tam kontrole sahip olacaktı, ancak ofis alanını ve her türlü ihtiyacı ben sağlayacaktım."

Tavuğumdan bir ısırık alarak anılarımı gözden geçirdim. "Babamın başka bir şirket için çalıştığını hatırlamıyorum."

firma."

"Muhtemelen çok gençtiniz. Her neyse, teklifim ona kendisi için çalışma fırsatı verecekti ve yedi yıl sonra tüm şirketi ona devredecektim. Elbette, bildiğiniz gibi Benjamin'in işleri gelişti ve kendisi için çok iyi oldu."

Masanın karşısından ona gülümsedim. "Yani babama özerklik verdin ama yine de ona sadaka alıyormuş gibi hissettirmeden finansal olarak yardım edebildin." Paul çok zeki bir adamdı.

"Tek yaptığım ona fırsat vermektir. Tüm işi o yaptı ve Estrada Investigations'ı gelişen bir iş haline getirdi."

Sadece alçakgönüllü davrandığını biliyordum. Paul, babamın başarısının ardındaki katalizör olmuş ve yine de gururunu korumasına izin vermişti. Midemde bir şeyler düğümlendi ama hiç de rahatsız edici değildi. Ne olduğunu anlamam bir dakika sürdü.

Paul'u seviyorum.

Birinin mücadele ettiğini gören ve elinden gelen en iyi şekilde yardım eden adam. Çocuğu için en iyi olduğunu düşündüğü şeyi yapmak için kendi isteklerini ve mutluluğunu feda eden adam.

Benjamin Estrada beni sevdi ve büyüttü, ben de onu tüm kalbimle sevdim. O benim babamdı. Ama bu, kalbimde başka birine yer açamayacağım anlamına gelmiyordu.

Göğsümün genişlediğini, yeni ve açık bir alan oluşturduğunu hissettim ve ilk kez Paul Bouvier'in gerçekte ne olduğunu gördüm.

Babam.

BÖLÜM 30

"MS. KINCAID, size bir teslimatımız var," dedi apartmanımın kapıcısı. "Birinin size getirmesini ister misiniz?"

"Hayır, sorun değil. Aşağı gelip alacağım."

Birkaç dakika sonra, parlak kırmızı bir fiyonkla süslenmiş kocaman beyaz bir kutuyla daireme geri döndüm. "Bu da ne böyle?" Kutuya sordum ama cevap vermedi.

Koltuğumun üzerine koyup açtım, kâğıt mendili geri çektiğimde ışıltılı zümrüt yeşili bir elbise ve askılı siyah stilettoların olduğu bir ayakkabı kutusu görünce gözlerim doldu. Küçük kadife bir çantada koyu yeşil taşlarla süslenmiş gümüş takılar vardı.

Önünde Cruz'un el yazısıyla ismimin yazılı olduğu krem rengi zarfı görünce dudaklarımdan bir sırıtış süzüldü. Sabırsızlıkla açtım ve kartı okudum.

Meet me at the bar in the King Nelson hotel tonight at 7:00. Sit at the bar and wait for a stranger to make contact.

I'm looking forward to seeing how beautiful you will look.

Yours, Cruz

P.S. Don't you dare wear panties.

Kesinlikle başım dönüyordu. Listemdeki son rol yapma sahnesini yapıyor olmalıydık... karanlık ve tehlikeli bir yabancıyla tek gecelik bir ilişki.

Hayatımda hiç tek gecelik ilişki yaşamamıştım ama kitaplarda okuduğumda beni deli gibi tahrik ediyordu. Ve bu gece, Cruz'un fantezimi gerçekleştireceğini biliyordum.

Lüks mekâna girdiğimde, gözlerimi ileriye dikerek doğruca bara doğru yürüdüm. Her şey koyu ahşap ve yeşil renklerdeydi ve ışıklandırma loştu. Bu gece tamamen farklı biri olmak istiyordum, tamamen yabancı biriyle eve gidecek türden bir kadın, bu yüzden saçlarımı düzleştirdim ve kalın bir tutam dibine sarılmış yüksek, şık bir at kuyruğu haline getirdim. Makyajım her zaman yaptığımdan daha dramatikti, gözlerim dumanlı ve dudaklarım ışıltılı bir bakır rengindeydi.

Söylendiği gibi bara oturdum ve küçük siyah çantamı altındaki kancaya astım. Hemen bir barmen yaklaştı, bakışları yeşil elbisenin içinde sergilenen bol miktardaki göğüs dekoltesine kaydı.

"Size ne getirebilirim?"

"Buzlu margarita lütfen," diye sipariş verdim.

Adam birkaç dakika içinde geri geldi, buzlu içeceği önüme koydu ve cüzdanımı çıkardığımda bana el salladı.

"İçkiniz arka köşedeki beyefendi tarafından halledildi," diyerek başını arkamdaki ve sağımdaki bir noktaya doğru eğerek beni bilgilendirdi.

Hmmm, o zaten burada mı?

İçkimi elime aldım, "yabancıyı" bulmak için sandalyemi çevirmeden önce yavaşça bir yudum aldım. Aman Tanrım, neredeyse içkimi yudumlarken boğuluyordum. Cruz Estrada yuvarlak bir kabinde oturuyordu ve işlemek istediğim bir günah gibi görünüyordu.

Pantolonundan takım elbise ceketine ve üç düğmesi açık gömleğine kadar simsiyah giyinmişti. Boynunda ince bir zincir üzerinde altın bir haç dikkatimi çekti ve doğrudan kaslı göğsüne doğru sarkıyordu. Saçları bu gece geriye doğru taranmıştı, bu da ona karanlık ve tehlikeli bir hava veriyordu.

Uzak durmaya çalışarak, bara dönmeden önce teşekkür etmek için kadehimi kaldırdım. Bu açıdan, aynalı arka duvarda onun sadece bir parçasını görebiliyordum, ama ona bir bakış atmak için hafifçe döndüğüm her seferinde, tüm dikkati bana odaklanmıştı.

Kalbim beklentiyle dörtmala koşuyordu. Bu umduğum kadar heyecan vericiydi.

İçkimi bitirir bitirmez barmen önüme bir tane daha koydu. "Bunu ben sipariş etmedim," dedim ona.

Sırıttı. "Hayranın bunu da gönderdi."

"Hmmm, bu çok tatlıydı." Taburemi birkaç derece döndürerek Cruz'un ateş mavisini *gözleriyle* buluştum ve omzumun üzerinden ona cilveli bir gülümseme gönderdim.

Sanki bana oraya gelmemi söyler gibi çenesini sertçe salladı, ama ben sadece etkilenmemiş bir kaşımı kaldırıp ona baktım.

Bunun için çalışmalısın, dostum. Biz yabancıyız, unuttun mu?

Yavaş, seksi bir gülümseme dudaklarının bir köşesini yukarı kaldırdı, bana o gamzeyi bir anlığına gösterdi ve meydan okumamı kabul ettiğini söyledi. Kabinden kalktı, ceketini düzelttikten sonra odanın diğer ucundan bana doğru ilerledi.

Ayağa kalktığı anda tüm vücuduna iyice baktım ve ağzım kurudu, tüm nem güneşe yöneldi. Cruz'un pantolonu tüm doğru şeyleri sarıyordu. Kalın kalçalar. Konik bel. Ve... yutkunma... o belirgin çıkıntı. Adam seksiydi.

takım elbise içinde, cüssesine rağmen bir çita zarafetiyle hareket ediyordu.

Tanrım, nasıl bu kadar pürüzsüz olabiliyor?

Yüzümü ona döndüm ve yavaşça bir bacağımı diğerinin üzerinden geçirdim. Aç gözleri hareketi takip etti ve açıkça bakarken sıcaklık çıplak bacaklarımı kavurdu. Sonra o ağır kapaklı masmavi gözler yüzüme dikildi. Bana bakışından aklında tek bir şey olduğu anlaşılıyordu. Belki de birkaç şey ama hepsi de çıplaklıkla ilgiliydi.

"İçecekler için teşekkür ederim," dedim ve elimi sıkmak için uzattım. "Benim adım Lena."

Elimi tuttu ama sıkmadı ve dudaklarına götürüp dilinin ucuyla tadıma baktığında nefesim soluk boruma takıldı. Küçük, hızlı bir daireydi ve sonra bir centilmen gibi elimin arkasını öptü. Yine de yüzündeki kendini beğenmiş ifade farklı bir hikâye anlatıyordu.

"Rica ederim," dedi alçak ve yumuşak bir sesle. *Vay canına, bu gece beni mahvedecek.* "Ne kadar güzel olduğunu fark etmeden edemedim."

Daha yakına eğildiğimde erkeksi kokusunun kokusunu aldım ve bir baş dönmesi dalgası taburede dik durma yeteneğimi tehdit etti. Ama soğukkanlı davranmak için elimden geleni yaptım. "Bu cümle bütün kadınlarda işe yarıyor mu?" Fısıldadım.

Parmakları ön kolumda büyüleyici bir yol çizerek tüylerimi diken diken etti. "Önemli olan tek şey *senin* üzerinde işe yarayıp yaramadığı."

"Belki," diye cevap verdim havalı bir şekilde.

Elimi ters çevirdi ve yastık gibi dudaklarını bileğimin hassas nabız noktasına bastırdı, gözleri benimkileri esir aldı. "Masamda bana katılırsan onur duyarım."

"Tamam," diye nefes aldım, onun bariz baştan çıkarıcılığına karşı koyamıyordum.

Ayağa kalkmama yardım ederken eli nazikti, küçük elimi sahiplenici bir şekilde sardıktan sonra

çantamı kaptığım gibi sırtımın küçük kısmına dokundu. Kumaşın düşük eğimi sayesinde tenim orada açıktaydı ve basit dokunuş sarhoş ediciydi.

Masasının yanında durdum ve ona baktım. "Adını bile bilmiyorum."

Mavi gözlerinde bir muziplik pırıltısı parladı. "Rider."

"Güzel isim," diye cevap verdim, kabine kayarak girdim.

Aramızda yaklaşık on santim bırakarak takip etti ve sonra içkimi önüme koydu. Kendimi o kadar kaptırmıştım ki, içkimi aldığını bile fark etmemiştim.

"Yiyecek bir şey ister misin, Lena?"

Seni. Seni yalayp yutmak isterdim.

"Belki sadece küçük bir şey," diye önerdim ve sonra Rider parmak eklemlerini üst kolumda gezdirdiğinde gözle görülür bir şekilde titrememek için parmaklarımı kabin koltuğunun pürüzsüz kenarına sıkıştırmak zorunda kaldım. Dokunuşu beni bu kadar etkileyen bir adamla hiç birlikte olmamıştım.

"Benimle bir şey paylaşmak ister misin, güzel kız?"

Hay Allah! Karmaşık bir soru değildi, ama kelimeleri mırıldanma şekli onları imalarla dolu hale getirdi.

Ben de hemen imalı bir şekilde karşılık verdim. "Seninle paylaşmayı çok isterim, Rider. Ne istersen."

Dili dışarı kaydı ve alt dudağındaki küçük yara iziyle oynadı. "Yemekten bahsettiğini varsayıyorum. Şimdilik." Sonra ağzı kulağıma değene kadar öne eğildi. "Ama daha sonra, bu ifadeyi mutlulukla yanlış yorumlayacağım."

Onun nefis kokusu, derin sesi ve sıcak nefesi etrafımı sarmışken nasıl hâlâ gerçek düşünceler üretebildiğimden emin değildim ama "Göreceğiz," dediğimde yarı soğukkanlı görünmeyi başardım.

Karanlık bir şekilde kıkırdadı ve tek parmağını boğazımda birkaç kez aşağı yukarı gezdirdi, gözleri hareketi takip etti. "Çok güzel bir boynun var, Lena. Elimi boynuna doladığımda nasıl görüldüğünü görmek isterdim."

Oh kutsal el kolyesi! Bu adam...

Parmağını aniden nemlenen tenime son bir kez dokundurduktan sonra Rider döndü ve sunucuya başını salladı, sanki az önce yaptığı yorumla vajinamı yok etmemiş gibiydi.

Bir an sonra kısa boylu, zayıf bir adam yaklaştı, gözleri göğüs dekolteme takılmadan önce aramızda gidip geliyordu. "Merhaba çocuklar. Ben Charles. Sizin için ne yapabilirim?"

Göğüslerimi mi soruyor? Belki de onlara bir margarita ısmarlamalıyım.

Rider kolunu rahatça kabinin arkasına sarkıttı, bana tam olarak dokunmuyordu, ancak hareketin sahiplenici doğasının fazlasıyla farkındaydım.

"Patatas bravas sipariş edeceğiz," dedi Rider, parmaklarının ucunu çıplak omzuma dokundurarak.

Charles bana gülümsedi. "Peki ya hanımefendi için?"

"*Leydim* benimle paylaşacak," diye cevap verdi Rider soğukkanlılıkla, ama gözleri hiç de öyle değildi. İri gövdesinin yan tarafı aniden doğrudan benimkine bastırıldı ve parmakları omzuma dolandı.

Charles azarlanmış bir halde mutfağa doğru koşarken, yanımdaki adama kaşlarımı kaldırdım. "Hanımınız mı?"

"Benimle olduğun sürece benimsin ve benim olana başka erkeklerin göz dikmesine tahammül edemem."

"Çok küstahsın," diye önerdim. "Ya senin olmak istemiyorsam?"

"O zaman şu anda bu kabinde benimle oturuyor olmazdın," diye cevap verdi o sevimli ama kendini beğenmiş yarım gülümsemelerinden biriyle.

Ses tonumu kayıtsız tutarak mırıldandım ve konuyu değiştirdim. "Yaşamak için ne yapıyorsun, Rider?"

İçtiği berrak sıvıdan bir yudum aldı, mavi bakışları kısa bardağın kenarında benimkini tutuyordu. "Ben aile işindeyim."

"Peki bu ne iş?"

"Biz... mal ve hizmet sağlıyoruz. Peki ya siz?"

"Aslında iki işim var. Gündüzleri fal kurabiyeleri için fal yazıyorum."

Sırıttı. "Gerçekten mi? Dur tahmin edeyim. Gizli hayranlar ya da gerçek olan rüyalar hakkında duygusal şeyler yazıyorsun."

"Hayır. Fallarımla insanları düşündürmeye çalışıyorum. Geçen hafta bir tanesinde *"Bu tavuk değildi"* yazıyordu."

Rider bir kahkaha attı. "Kesinlikle düşündürücü. Bana bir tane daha söyle."

Çeneme vurarak bir an düşündüm. "Bu en sevdiklerimden biri. *Yardım edin! Bir fal kurabiyesi fabrikasında esir tutuluyorum.*"

Başını eğlenerek sallayarak, "Gece işinin ne olduğunu sormaya biraz korkuyorum," dedi.

"Ben profesyonel bir kucaklayıcıyım," dedim, yüzümü zorlukla dik tutarak.

"Bu gerçek bir iş değil," diye alay etti. "Öyle. Araştırın."

Rider'ın dudakları bir yudum daha almadan önce yukarı doğru kıvrıldı. "Profesyonel bir kucaklayıcı ne yapar, söyler misiniz?"

"İnsanlar geçmişte bir travma yaşamışlarsa ya da depresyondan muzdariplerse beni işe alıyorlar. Doğru sarılma sayısız sorunu çözebilir. Bu bir tür terapidir," dedim rahatça.

"Ve sen iyi bir sarılmacı olduğunu mu düşünüyorsun?" Söзlerini biraz şüpheciliğin renklendirmesine izin verdi.

Margaritamdan bir yudum alarak ona arsız bir sırıtış fırlattım. "Oh, biliyorum öyleyim. Göstermek ister misin?"

Sırıttı. "Duruma göre değişir. Bana ne kadara mal olacak?"

"Sanırım sana bedava verebilirim, çünkü sen benim içki." Ellerinden birini iki elimin arasına aldım. "Öncelikle bana ne tür bir travmayla karşı karşıya olduğunuzu söyleyin."

Dudakları yana doğru kıvrıldı. "Bir bakalım... Beş yaşındayken Japon balığım kaçtı."

Kıkırdamaya başladım. "Kaçtı mı?"

Omuz silkti. "Eve geldiğimde annemle babamın bana söylediği buydu ve o gitmişti. Diğer balıklarla birlikte olmak için okyanusa gittiğini söylediler."

"Ah. Kaçan bir Japon balığının nasıl travmatik olabileceğini

anlayabiliyorum. Yetişkinlikte nasıl işlev gördün?"

Rider hüzünle gülümsedi. "Kolay olmadı. Bana yardım edebileceğini düşünüyor musun?"

"Oh, tam sana göre bir kucaklamam var." Vücudumu ona dönecek şekilde kaydırarak bir kolumu omzuna, diğerini beline doladım. "Şimdi aynısını bana yap," diye talimat verdim.

Bir sonraki nefesimden önce onun kollarındaydım, başı boynuma gömülmüştü. "Sanırım haklı olabilirsin. Şimdiden rahatlamış hissediyorum."

"Evet, sağ elinin hareket ettiği yön profesyonel kucaklayıcıların etik kurallarına aykırı," dedim, tam kışını kavramaya yarım santim kadar yaklaşmış olan elime atıfta bulunarak.

"Ama travmama yardımcı oluyor," diye karşı çıktı. "İtiraf etmeliyim ki bu işte çok iyisin."

"Sana söylemiştim," dedim akıllıca, parmak uçlarımla ensesini hafifçe okşayarak.

Rider burnunu boynumda aşağı yukarı gezdirdi. "Fido'yu neredeyse tamamen unuttum bile."

"Fido?"

"Japon balığım," diye açıkladı. "Belki de seni tam zamanlı olarak kişisel kucaklayıcı olarak işe alırım."

"Bana paran yetmez."

Kıkırdadı. "Tatlım, seni temin ederim yapabilirim." Sonra usulca kulak mememi ısırды ve omurgamdan aşağı lezzetli bir ürperti gönderdi. "Sana bir şey söyleyebilir miyim?"

"Evet." Tek kelime boğuk geliyordu.

"Hiç bir yabancıyı seni öpmek istediğim kadar öpmek istememişim," dedi, sesinin alçak tınısı boynumda titreşiyordu.

"O zaman sen neden yapmıyorsun?"

Hiç vakit kaybetmedi, burnunu yanağıma sürtünceye kadar yanağımda gezdirdi. Gözlerimiz buluştu ve sonra dudakları dudaklarımı kavrarken aynı anda kapandı.

Ağzının tam hakimiyeti ve dilinin cüretkârlığıyla kavruluyor, diri diri yanıyordum.

Bu *iyi şeylere kadar çalışalım* öpücüğü değildi. Hayır, Rider iyi şeylerle başladı. Derin ve yavaş, açgözlü diliyle ağzımın her santimini tattı.

Daha önce neredeyse kışımı avuçlayan eli şimdi kendini tamamen bu işe adanmış, sanki o lanet şeyin sahibiymiş gibi küremi yoğuruyordu. Diğer eli boynumun arkasını kavırıyor, tembel bir başparmağı şahdamarımın üzerinde aşağı yukarı geziniyordu.

Ayak parmaklarım neredeyse topuklarımın içinde kıvrılana kadar öpüşürken ağzında pahalı votkanın pürüzsüz tadı vardı. Yumuşak bir emişle geri çekildi ve sonunda göz kapaklarımı açtığımda bir ton ağırlığında gibiydiler. Rider popomu son bir kez sıkarken gözlerimin içine baktı.

"Tek düşünebildiğim, sen önümde dört ayak üzerinde dururken bu sıkı kışı tutmak."

Aklıma gelen görüntüler oldukça kabaydı ve ben durduramadan bir inilti kaçtı. Dudakları ağzımın üzerinde yumuşak öpücükler bırakırken Rider'ın sıcak kahkahası yüzüme çarptı.

"Üst katta bir odam var," diye fısıldadı ve onu hemen kabinden çıkarıp üst kata sürüklememek için kendimi zor tuttum.

"Gerçekten mi?" Şarkı söyledim. "Yatağı var mı?"

"Hayır, seni yerde becerebilmek için çıkarmalarını istedim," diye karşılık verdi.

"Beni becereceğini kim söyledi?" Kızgınlıkla sordum. Ve muhtemelen başarısız oldum.

"Yattım," diye cevap verdi tüm özgüveniyle. Gözlerimi devirdim, "Ben yeni tanıştığım erkeklerle yatmam."

"Tamam." Ses tonu kolay ve biraz fazla hafifti. "O zaman uyumayacağız. Şafak sökene kadar seni becereceğim. Tabii namuslu biri değilsen," diye kışkırttı.

"Ben iffetli biri değilim."

Şakağımı öptü ve ağzının orada oyalanmasına izin verdi. "Sen iyi bir kız mısın, Lena?" Gülümsemesinin kıvrımları

Tenim sırtımdan aşağı akan titremeyi kaçırmadığını söyledi. "Ahhh, birileri iyi kız olarak anılmaktan hoşlanıyor."

"Etmiyorum," diye zayıfça itiraz ettim ve sonra bacağımı kendi bacağının üzerine çekip kalın kalçalarının arasına sıkıştırdığında hava ciğerlerime keskin bir giriş yaptı.

"Bunu öğrenmenin bir yolunu biliyorum." Kısa tırnakları, pantolonsuz cinsel organıma ulaşana kadar uyluğumun iç kısmında kasıtlı çizgiler çizdi. Kaşlarını kaldırarak benimle alay etti. "Vay, vay, vay. Burada neyimiz varmış bakalım?"

"Eğer bilmiyorsan, belki de anatomi dersine daha çok dikkat etmeliydin," dedim ona küstahça, akıl sağlığımı zar zor koruyarak çünkü Rider kalın bir parmağını yarığında aşağı yukarı gezdiriyordu.

Gülüştü yıldızsız bir gece yarısı gökyüzü gibiydi, karanlık ve önseziliydi. "Güven bana, Lena. Kadın anatomisi konusunda uzmanım. Klitoris." Sinir yumağıma bir fiske vurdu ve neredeyse koltuktan uçacaktım. "Am." İki parmağını içime soktu. "G noktası." Parmaklar öne doğru kıvrıldı, emin ve kesin bir şekilde ve lanet olası gözlerim çift görene kadar geçti.

"Aman Tanrım," diye inledim, içimdeki o hassas noktayı okşarken iki elimle masanın kenarını kavradım.

"Hmmmm," diye mırıldandı Rider kulağıma. "Belki de sen kötü bir kızsındır, Lena. İyi kızların halka açık bir yerde, bir masanın altında parmaklanmalarına izin verdiklerini sanmıyorum. Hem de bir yabancı tarafından."

Vay anasını! Bu hayal edebileceğimden bile daha ateşli.

Boştaki eliyle margaritamı aldı ve dudaklarıma götürdü, ağızma küçük bir içki atmadan önce kenarındaki tuzu yalamama izin verdi. Bu sırada, açılmış bacaklarımın arasındaki tatlı saldırıya devam etti. *Tanrıya şükür buranın uzun masa örtüleri var.*

"Ben... Ben çok yakınım," diye nefes nefese kaldım ve içimdeki o tanıdık sıkışmayı hissederken gözlerimi kapattım.

Sonra parmakları kayboldu ve gözlerimi açtığımda Rider'ın parmaklarının yüzümden birkaç santim uzakta olduğunu gördüm. Parmakları

Utanç verici bir şekilde uyarılmışlığımınla ıslandırmıştım. Hınzır bir sırıtışla onları bardağına daldırdı, buz kenarlara çarpıp çınlarken berrak içeriği hafifçe bulanıklaştırdı.

Gözlerimi tutarak, uzun bir iniltiyle içkisini tek seferde mideye indirmeden önce onları emerek temizledi. Az önce... Ben bir şey söyleyemeden garson yemeğimizle birlikte yaklaştı. Bacaklarımı kapatmaya çalıştığımda Rider'ın kalçaları daha ince olan kalçalarımın etrafında sıkılaştı ve onu rehin aldı.

"İşte başlıyoruz. Bir sipariş patatas bravas." Charles tabağı yere bırakarak bizi bilgilendirdi ve hissettiğim kadar telaşlı görünüp görünmediğimi merak ettim. "Başka bir şey ister misiniz?"

"Buzlu bir votka daha," dedi Rider soğukkanlılıkla. "Bu şimdiye kadar içtiğim en lezzetli votkaydı."

Tanrım, merhamet et! Hayır, öyle demedi. Servis görevlisi koşarak uzaklaşırken yanaklarımın olgun kiraz rengini aldığından emindim.

Sonraki bir saat boyunca, deri, kemik ve şehvet içinde bir elektrik topuydum. Rider bana kremalı sosa batırılmış çitir patates yedirdi. Sosu bilerek dudaklarıma, yanağıma, omzuma sürdü ve sonra yalamaya başladı.

Tüm bu süre boyunca, kıvrımlı parmaklarıyla bacaklarımın arasına girip çıkıyor, dokunulması gereken her yerimi okşuyor ama asla boşalmama izin vermiyordu. Parmaklarını yalayarak temizlediğinde... beni... ve hesabı ödediğinde, artık ağırbaşlı davranıyormuş gibi bile yapmıyordum.

Onunla yukarı çıkmaya o kadar hevesliydim ki neredeyse çantamı unutuyordum. Rider onu koltuktan alıp kolunun altına sıkıştırdı, elini belime koyup beni bardan çıkarırken yüzünde kendini beğenmiş bir ifade vardı.

Bir erkeğin çantanızı taşıyacak kadar erkekliğinden emin olması neden bu kadar seksi?

Zavallı vajinamın beni zorladığı gibi koşmak yerine bir şekilde sakın bir şekilde asansör bankosuna doğru yürümeyi başardım. Rider başını bana doğru eğdi, aynı anda parmağı çağrı düğmesine bastı. "Gelmeye hazır mısın?"

Ben "Evet!" diye havlamadan önce kelimeler dudaklarından ancak çıkmıştı.

Kıkırdadı ve beni asansöre götürdü, yüzüm cam arka duvara birkaç santim kalana kadar beni sıkıştırdı. Başını eğip isteğini kulağıma söylerken sesi bir oktav daha alçaktı.

"Ellerini parmaklığın üzerine koy ve bacaklarını aç."

BÖLÜM 31

Metal kapılar dışında asansör tamamen camdı. Şu anda asansör boşluğunun içine bakıyordum ama zemin katın üzerine çıktığımızda lobiye net bir şekilde görebileceğimi biliyordum.

Ve oradaki herkes beni net bir şekilde görebilirdi. Heyecan tüm hücrelerime sızdı.

Eminim beni burada, herkesin izleyebileceği bir yerde sikmeyi planlamamıştır. Değil mi?

Bana söyleneni yaparak parmaklarımı benim için bel hizasında olan metal çubuğun etrafına sardım ve bacaklarımı açtım. "Daha geniş," diye homurdandı Rider, diziyle bacaklarımı müstehcen bir şekilde araladı. Asansör yükselmeye başladığında, bir elini kalçama koydu ve diğerini arkadan uyluğumun iç kısmına doğru kaydırды. "Burası çok dağınık, Lena." Sesi sertti, bu da beni daha da dağınık hale getirdi.

"Senin hatan, Rider," diye karşılık verdim, iki parmağını içime sokarken.

Hay aksi! Lobide resmi giyimli kalabalık bir grup insan dolaşıyordu. Onları net bir şekilde görebiliyordum, bu onların da beni görebildiği anlamına geliyordu. Aşağıya baktığımda

Elbisem çıplak amımı önden örttüğü için rahatlamıştım.

Ağzı kulağımdayken, Rider beni acımasız bir verimlilikle parmaklamaya başladı. Bardan çıktığımızda o kadar heyecanlıydım ki, bana tekrar dokunduğu anda boşalacağımdan emindim. *Ama orada o kadar insan varken. Yapamam...*

"Aklını başına topla, güzel kız. Odam elli beşinci katta ve o zamana kadar elime boşalman gerekiyor. Yoksa."

"Yoksa ne olur?" Yüzük parmağı klitorisime biraz ilgi göstermek için ileri uzandığında ciyakladım.

"Bilmek istemezsin," diye uğursuzca cevap verdi, sadece bacaklarımdan aşağı ve yukarı akan heyecanı artırdı. Hareketleri hızlandıkça amım onun istilacı parmaklarının etrafında sıkılaştı. "Kahretsin, bunu duydu mu bebeğim? Amcığının benim için çıkardığı sesleri duyuyor musun? Ne kadar güzel, ıslak, sıkı, küçük bir amcık. Dokunuşum için ağlıyor, değil mi?"

"Evet," diye kekeledim, nefesim önümdeki camda bir buhar çemberi oluşturuyordu. Kalın parmaklarının her giriş çıkışında ıslaklığın sesi asansör kabinini dolduruyordu.

"İyi bir kız gibi buraya geleceksin ve sonra odama gittiğimizde, beni emerken sikimin etrafında ismimi boğarak söylemeni sağlayacağım."

Lanet olsun!

Kulağıma saf pislik kusmaya devam etti, yetenekli parmakları bacaklarımdan arasında hiç durmadı. "Beni içmeni istiyorum ve eğer tek bir damla bile dökersen, amını kıpkırmızı olana ve şişene kadar tokatlayacağım. Sonra da çiğ kalana kadar sikeceğim."

Sözleri beni ateşledi ve seksim kabaca dalan parmaklarının etrafında sertçe sıkıştı. "Tanrım, ben..."

Asansör on ikinci katta durduğunda tüm hareketler ve konuşmalar kesildi. *Kahretsin, kahretsin, kahretsin!* Rider hızla bana yaklaştı ama lanet elini elbisemin altından çekmedi. Sadece vücudunun beni engellemesini umabilirdim.

İki kadının arabaya girdiğini duyduğumda çıplak kırım görünmüyordu, sesleri mutlu bir şekilde gevezelik ediyordu.

"Çocuklar hangi katta?" diye sordu biri. "On yedi. Çok seksiler," diye kıkırdadı diğeri.

Rider öne eğildi, sesi tıslayan bir fısıltıya dönüştü. "Parmaklarımın arasında nabzının attığını hissediyorum, cariño. Beş kat boyunca dayanmak zorundasın. Onlar asansörden çıkana kadar boşalma, yoksa seni domaltıp onların önünde götünü sikerim."

Parmak uçları G noktama masaj yaparken ellerim parmaklığı öyle sıkıca kavradı ki, boşalmama yetmedi ama yaklaşan orgazmımın tamamen kaybolmasını önlemeye yetti. Barda da bahsettiği gibi kadın anatomisinin nasıl işlediğine dair oldukça bilgili görünüyordu.

Katların geçtiğini gösteren bip seslerini dinledim ve bunun tüm dünyadaki en yavaş asansör olması gerektiğine karar verdim. Dudaklarımdan bir hayal kırıklığı iniltisi kaçtı ve sonraki saniyede Rider'ın ıslak parmakları amımı terk edip dudaklarıma bastırdı.

"Sessiz ol ve em," dedi yumuşak bir sesle. Her iki parmağını da ağzımın içine soktuğunda, dilimi etraflarında dolaştırdım ve sertleşmiş aletini kıcıma doğru iterken kendimi tattım.

On yediye ulaştığımızda ve kadınlar indiğinde neredeyse rahatlayarak yere yığılacaktım. Rider parmaklarını ağzımdan çekip tükürüğümü çenemden aşağı sürükledikten sonra önceden planlanmış faaliyetine geri döndü ve dokunuşuyla vajinamı mahvetti.

Hareketleri hızlı ve vahşiydi, bana homurdanarak talimatlar verirken tüm doğru yerlere vuruyordu. "Şu insanlara bak. Onlar için geleceksin, Lena."

"BEN... BEN..."

"Kontrolünü kaybettiğinde ne kadar güzel olduğunu görsünler. Eminim oradaki her erkek bu ateşli küçük amcığı parmaklayan kişinin kendisi olmasını isterdi. Ve her kadın

Erkeğinin onu o kadar çok istemesini isterdi ki, herkes izlerken bile onu asansörde orgazm ederdi."

Araba yükselirken başım cama çarparak öne düştü. Artık tek tek yüzleri seçemiyordum ama tüm o insanların kafalarını kaldırıp parmaklanmamı izlediklerini hayal ettim. Bu düşünce heyecan vericiydi.

Rider'ın ağzı boynumun yan tarafını emdi ve ereksiyonu kalçamda sıcak ve ağır bir şekilde zonkladı. Bakışlarımı camdaki yansımasına odakladım. Gözleri kapalıydı, dudakları boynuma doğru ayrılmıştı ve sadece beni tatmin etmekten dolayı kendinden geçmiş gibi görünüyordu.

Ve bu, her şeyden çok, beni uçurumun kenarına getirdi. "Ben... geliyorum," diye nefes nefese kaldım, orgazm içimde kabarıp kıyıya vuran bir dalga gibi kırılırken kelimeleri zorlukla çıkarabildim. "Evet, Tanrım, evet!" Dizlerim pişmiş erişte kıvamına gelinceye kadar zayıflayarak haykırdım.

Rider kalın bir kolunu belime doladı ve yere yığılmamam için ağırlığımı aldı. "İşte böyle, bebeğim. Sen benim iyi kızımsın, değil mi? Elime boşaldığında çok güzel oluyorsun."

Övgü sapkınlığım olduğundan daha önce şüphelenmemişsem bile, şimdi tamamen farkındaydım. Onun hayranlık uyandıran sözleri doruk noktası insani olarak mümkün olduğunu düşündüğümün ötesine taşıdı. Yüzümü kendine doğru eğdi ve diğer elini elbisemin altından çekmeden önce bana bir dizi yumuşak öpücük verdi.

Sonra ikimizin de dudaklarına benim uyarılmışlığımı bulaştırdı ve beni tekrar öptü, dillerimiz birbirimizin ağzını yalıyordu. Bu belki de şimdiye kadar yaptığım en samimi şeydi.

Mutluluktan uçarken, zemin ayaklarımın altında bir tuhafılık hissettiğimde kafam karıştı. Asansörün durmak üzere olduğunu o zaman fark ettim.

"Yürüyebileceğimden emin değilim," dedim yarı şaka, Rider beni hemen kollarına aldı ve koridora taşıdı. Yolun yarısında iki adam bize doğru yürüdü, gözleri benim topal halime sabitlenmişti. *Aman Tanrım, ne kadar utanç vericiydi.*

"Kız arkadaşım barda çok fazla margarita içti," diye açıkladı Rider, yanlarından geçerken onlara göz kırptı. Asansörlere doğru ilerlerken onların bilmiş kıkırdamalarını duyabiliyordum.

Odaya girdikten sonra beni ayağa kaldırdı ve ellerimi belime koyarak beni sabitledi. "Banyoya git, benim dağınık Lena'm. Yardıma ihtiyacın var mı?"

"Hayır," diye temin ettim onu, yüksek topuklu ayakkabılarla yavaş yürüsem de. Hiçbir şey seksi hisleri kırık bir ayak bileğinden daha hızlı öldüremezdi. Kendimi temizledikten ve tuvaleti kullandıktan sonra odaya çıktım. Tavandan tabana pencerelerin önünde geniş bir oturma odası ve yan tarafta yatak odası olduğunu tahmin ettiğim bir kapısı olan bir süitti.

Ama mekânın odak noktası, geniş lacivert bir koltukta bacaklarını iki yana açmış oturan adamdı. Gömleğinin düğmelerini açmış ve çözmüştü, bu da bana Rider'ın gövdesi olan en önemli gayrimenkulün görüntüsünü veriyordu.

Bakışları kızıışmaya hazır bir hayvanın gözleri gibi dikkatle bana odaklanmıştı ve bir eli kasıklarının üzerinde duruyordu. Beni görür görmez parmakları pantolonunun içindeki kalın çubuğun etrafında kıvrıldı ve sikinin dış hatlarını gözle görülür bir şekilde belirginleştirdi.

Yeni temizlediğim amım bu manzara karşısında damladı. O kadar karanlık ve baskın görünüyordu ki, *dur isreti* yapmak için elini kaldırdığında adımlarım *duraksadı*.

"Benim için soyun, querida." Talep sessizce iletildi, ama yine de bir talepti. Ben de yaptım.

"Eres tan jodidamente hermosa," dedi seksi bir İspanyol aksanıyla - ki bu da bende o dolgun dudakları öpme isteği uyandırdı - çevirmeden önce. "Çok güzelsin. Şimdi benim için dizlerinin üzerinde nasıl görüldüğünü görmek istiyorum."

Ben dizlerimin üzerine çökerken aç gözleri çıplak bedenimde bir aşağı bir yukarı gezindi. Sıkılmış dişlerinin arasından "Siktir," diye bağırdı. "Bana doğru sürün, Lena."

Yemlikteki tatlı bebek İsa! Bu üst düzey bir şeydi. Bunu aşk romanlarında okumuştum ama bir erkeğin bir

kadından kendisine doğru sürünmesini istemesi beni hiç tahrik etmemişti.

Ama bu adamın ağızından? Bu tamamen farklı bir hikayeydi.

Bu yüzden dört ayak üzerine düştüm ve pelüş, halı kaplı zeminde, heybetli adamın tam önüne gelene kadar süründüm. Eli uzanıp yanağımı okşadı ve ben de bu şefkatli dokunuşa doğru eğildim.

"Teşekkür ederim, tatlım. Sen benim iyi kızımsın."

Övgüsü karşısında yanaklarım kızardı ve çenem ağırbaşlı bir şekilde eğildi. "Teşekkür ederim, Rider."

İki parmağını çenemin altına koyarak yüzümü kaldırdı ve şefkatli bir öpücük için öne eğildi. "Sacame la verga." Anlamayarak ona göz kırptım. Lisede üç yıl İspanyolca öğrenmiştim ama bu ifadeye aşına değildim. "Sikimi çıkar," diye açıkladı, arkasına yaslandı ve emrine uymamı beklerken çok kibirli görünüyordu.

Bunu memnuniyetle yaptım, belindeki düğmeyi açmadan önce titiz parmaklarımla siyah deri kemerini çözdüm. Fermuarını diş diş indirdiğimde gözlerimi onunkilere diktim. Çenesinde bir gerginlik vardı ve iç çamaşırına uzanıp damlayan sikini çıkardığımda bir tendonunun kopacağından korktum.

"Devórame por completo," diye inledi ve bunun için bir çeviriye ihtiyacım yoktu. Onu tamamen yutmamı istiyordu.

Ve yapardım. Ama önce... Dilim mantar başının etrafında dönüyor, uzun, yavaş yalamalarla şaftını temizlemeden önce uyarılmasını yalıyordu.

"Mmmm, tadın çok güzel. Bütün bunlar benim için mi?" Dudaklarımı tacının etrafına sarmadan önce onun sert uzunluğunu okşayarak alay ettim.

"Evet, bebeğim. Hepsi senin için. Em beni. Lütfen." Sesi yalvarırken titriyordu ve kendimi hiç bu kadar güçlü hissetmemiştim. Evet, belki bu adam için yerlerde sürünmüştüm ama şimdi ağızıma almak için yalvarıyordu.

Dudaklarım kolanının etrafında gerilirken, santim santim ona doğru alçaldım. Ellerinden biri uzun sarı at kuyruğumun etrafına birkaç kez sarıldı ve diğeri ben onun üzerinde aşağı yukarı sallanırken boğazımı kavradı.

"Joder, sí. Me chupas la polla muy bien, bebe. Tu boca es tan caliente, tan perfecta." Beni hala övdüğünü anlayacak kadarını yakalamıştım. Ama dürüst olmak gerekirse, benimle İspanyolca konuştuğunda ne söylediğinin bir önemi yoktu. Piña coladaları ve yağmura yakalanmayı sevdiğini söyleyebilirdi ve kulağa seksi gelirdi.

Parmakları boynumun kenarlarında hafifçe sıkıştı. "Ağızına kimin sikinin olduğunu söyle bana, Lena. Lanet olası adımı söyle."

Yaptım, ancak ağzımın her santimini itişleriyle dolduruyordu ve daha çok "Wy-wer" gibi çıktı.

Rider başını sandalyeye yasladı, ağzımı en iyi şekilde istismar ederken inlemeleri daha yüksek sesle çıkmaya başladı. On beş dakikadan daha kısa bir süre önce asansörde orgazm olmuşum ama bu durumun duygusallığı daha fazlasını istememe neden oldu.

At kuyruğumu bükerek başımın hareketlerini kontrol etti ve güzel kışını sandalyeden kaldırıp ağzıma soktu. O kadar uzun ve kalındı ki çenemden aşağı tükürük damlamasına neden oldu.

"Kahretsin, o güzel ağzına üflemek üzereyim, Lena. Dayanabilir misin?"

Başımı salladım, hepsini istiyordum ve öğürme refleksimi bastırmak için elimden geleni yaparak boğazımdan aşağıya alabildiğim kadarını aldım. İlk fışkırtma çok büyüktü ve kalın kalçalarına yapıştım, İngilizce ve İspanyolca küfürlerin bir karışımını ısıırken onu içtim.

Vücudu nihayet sandalyeye iyice gömüldüğünde, onu bırakıp gövdesini öpmeden önce ağız dolusu gülümsedim. Beni kucağına çekti, parmaklarıyla yüzümde gezinirken yüzü huzurun resmiydi.

"Tanrım, kadın. Aklımı başımdan aldın."

"Tek üflediğim bu değil," diye hatırlattım ve yüzü ciddileşmeden önce bir kıkırdama duydum.

"Mükemmeldin, cariño." Başparmağını ağzımın etrafını nazikçe temizlemek için kullanırken okyanus rengindeki gözleri benimkilere kilitlendi.

"Cariño nedir?"

"Bu bir sevgi sözcüğü. Tatlım, balım ya da bebeğim gibi. Seninle İspanyolca konuşmam hoşuna gidiyor mu, yoksa çok mu kafa karıştırıcı?"

"Bu soruna cevap oldu mu?" Elini tutup ne kadar ıslanmış olduğumu hissetmek için bacaklarımın arasına götürdüm. Beni neredeyse tembelce okşarken ukala gülümsemesi yavaşça yüzüne yayıldı. "Bazılarını anlıyorum ama lisede edepsiz kelimeleri öğretmiyorlardı."

"Çok kötü. Bunlar en eğlenceli olanları," dedi çenemi tutarak. "Ağzında kendimi tatmak istiyorum. Quiero saborearme en tu boca." Sonra beni ayak parmaklarım kıvrılana kadar öptü.

Sonunda hava almak için kalktığımızda, aşağıya baktım ve sonra tekrar yukarı çıktım, aleti popomun altında seğirirken etkilenmiş bir kaşımı kaldırdım. "İhtiyarın bazı yaşam belirtileri gösterdiğini gördüğüme sevindim. Onu öldürdüğümünden korkuyordum."

Güldü ve klitorisime bir fiske vurdu. "Sen etraftayken her zaman dirilir." Parmağı arka deliğime ulaşana kadar çatlağım boyunca kaydı. "Bu gece biraz göt oyunu için hazır mısın, Lena?"

"Evet," dedim başımı sallayarak ve bir saniye sonra Rider beni kollarına almış ayakta duruyordu. Ellerimi kaslı pazularının ve omuzlarının üzerinde gezdirdim, beni hiçbir şey taşımıyormuşum gibi taşıyabilmesine bayıldım.

Başını eğdi, yatak odasının kapısını tekmeleyerek açarken meme uçlarımdan birini ağzına aldı. Sonra diğer göğsüme geçti, dişleriyle ısırmadan önce dili göğsümün etrafında dolaştı. Ağız boynumdan çeneme doğru ilerlerken gözlerimi kapattım ve ellerimi saçlarına gömdüm.

"Benim için gözlerini aç, Lehra." Rol yaparken gerçek adımlı kullanmasına şaşırarak açtı. Beni kucağına alarak yatağın kenarına yerleştı. Gözlerimiz buluştu ve artık Lena ve Rider değıldık. Lehra ve Cruz'duk. "Sana yapmak istediğım çok şey var ama seni asla incitmek istemiyorum, tamam mı?"

"Tamam."

Büyük eli yanağımlı kavradı. "Sana sert davranacağım ama hoşuna gitmeyen bir şey yaparsam bana söyle, durayım. Güvenli bir kelime ister misin?"

Başımı salladım. "Hayır, ben istersem duracağına güveniyorum." "Aferin kızıma," dedi ve şefkatli bir öpücük için beni öne doğru çekti.

Sonra ayağı kalktı ve beni yatağı fırlattı. "Bacaklarını aç, Lena. Soyunurken küçük pembe amına bakmak istiyorum."

Lena rolüme geri dönerek bana söylediğı gibi yaptım, dirseklerimin üzerine uzandım ve bacaklarımı açarak onun beni izlemesini izledim. Yatağın yanında sadece bir lamba yanıyordu ama gömleğini çıkardığında loş ışıktı dövmleri görünüyordu.

Bu adam çok iyiydi, kas üstüne kas sallıyordu. Göğsü ve omuzları genişti ve gergin bronz tenle kaplıydı ve gövdesi bacaklarımı sarmak istediğım zayıf bir bele doğru inceliyordu.

Ya alt yarısı? *Vay be!* Kalçaları kalındı, poposu mükemmel bir balondı ve aleti uzun ve ağırdı.

İki eliyle belime uzandı ve kıcımlı tokatlamadan önce beni küçük bir çabayla ters çevirdi. "Dört ayak üzerine kalk," diye tersledi ve ben de hemen uydum. Komodine gidip pembe bir gül oyuncağı, bir şişe kayganlaştırıcı ve beni çok korkutan gümüş bir anal tıkaç çıkardığında gözlerim açıldı. Hepsini yatağın üzerine fırlattı.

"O şeyle ne yapmayı düşündüğünden emin değilim," diye yorum yaptım, alt dudağımlı ısırdım ve başımla fişi işaret ettim.

Güldü. "Sanırım onunla ne yapacağımı çok iyi biliyorsun. Senin o dar kıçına girecek. Hani şu bütün gece sikmeyi düşündüğüm."

Eek!

Yatak arkama doğru eğildi ve omurgama ıslak öpücükler kondururken sıcak elleriyle popomun memelerine masaj yaptı. "Göğsünü şiltenin üzerine koy, Lena," dedi sessizce.

Göğüslerim kabarık beyaz yorgana değene kadar kendimi alçalttım, Rider her bir kıç yanağımı şakacı bir şekilde ısırdığında dudaklarımdan bir gülümseme geçti.

"Quiero follarte por detrás. Seni böyle arkadan becermek istiyorum. Ama önce..." Rider yüzünü amıma gömüp hapisten yeni çıkmış ve önüne güzel, sulu bir biftek konmuş bir adam gibi beni yemeye başladığında çığlık attım.

Yüzümü yorganın içine sokarak sıcak ağzına doğru sallandım, hassas dokularıma sürtünmesinin verdiği yanmayı seviyordum. "Bu... çok iyi hissettiriyor..." diye nefes nefese kaldım, sesim hafifçe boğuklaşmıştı.

"Mmmm, me encanta tu fragancia," diye inledi, burnunu klitorisime sürtmek için kullandı. "Senin kokunla yıkanmak istiyorum." Sonra dili arka deliğimin etrafında dolaştı ve ben şaşkınlıkla ciyakladım. Daha önce hiç kimse ağzını *arka* deliğime dayamamıştı.

Rider kollarını kalçalarıma doladı ve kıçımı yalarken beni yüzüne doğru sıkıca çekti. Yüzümdeki sıcaklığı hissedebiliyordum, muhtemelen utançtandı çünkü bu yasak hareketten olması gerekenden daha fazla hoşlanmıştım. Dilinin ucu içeri girip başparmağıyla klitorisime masaj yaptığında yatağa doğru inledim.

"Becer beni. Lütfen sik beni" diye yalvardım.

Dizlerinin üzerinde yükselip kıçımın yanaklarını ayırdı ve tükürdü. Ilık tükürüğü doğrudan arka deliğime indi ve orada bana dokunan bir şey hissettiğimde inledim. Sesi yumuşak ve yatıştırıcıydı. "Sadece parmağım, bebeğim. Şimdilik."

Sonraki birkaç dakika boyunca önce bir, sonra iki parmağını arka tarafıma soktu ve beni sabırla hazırlarken kayganlaştırıcı ekledi. Sonra tıkaca uzandı. "Bunu içine sokacağım ve sonra boşalana kadar amını sikeceğim."

"Tamam," diye nefes aldım. Hayatımda hiç bu kadar tahrik olmamıştım, yine de o lanet şeyin büyüklüğü içimi bir korku duygusuyla doldurdu. Ama aynı zamanda heyecan da. Rider metal tıkaçı sırtımda aşağı yukarı yuvarladı ve ben kekeleyerek, "Ne yapıyorsun?" diye sordum.

"Isınıyor," diye cevap verdi ve soğuk metalin cildime sürtünmekten gerçekten de ısındığını fark ettim.

Ucunu göt deliğime dayadığında gerildim ama belimi okşadı ve sessizce konuştu. "Şşşt, rahatla bebeğim. Yavaş gideceğim." Ve yaptı, acele etmedi ve klitorisimin üzerinde sert, yetenekli parmaklarıyla dikkatimi dağıttı. Oyuncağı içime sokup çıkarıyor, ara sıra durup daha fazla kayganlaştırıcı ekliyor ve sonunda şöyle diyordu: "Hepsi içinde Lena. Sen iyi misin?" Başımı çevirdiğimde onu endişeyle bana bakarken buldum.

"Tamamen içeride mi?" Başıyla onayladı. "Acımıyor bile," diye cevap verdim.

Rider sesimdeki şaşkınlığa kıkırdadı. "Öyle olması gerekmiyor. Seni iyi hissettirmek istiyorum, canını yakmak değil." Sırtıma doğru eğildi ve dudaklarını dudaklarıma bastırdı. "Senin içinde olmak istiyorum, bebe. Hem kıcının hem de amının doldurulmasına dayanabilir misin?"

Parmakları hâlâ klitorisimin etrafında dönüyor, beni diken üstünde tutuyordu ve çıldırmak üzere olduğumu hissediyordum. "Çok iyi deneyeceğim," diye cevap verdim, kıcımı şakacı bir şekilde oynatarak.

Son bir öpücükten sonra arkamdan ayağa kalktı, kıcımın her iki yanına şaplak attı ve küçük deliğimin tıkaçın etrafında sıkışmasına neden oldu. "Sıkı tutun, cariño. Bu gece benimsin ve seni çırılçıplak sikeceğim."

Bu edepsiz sözler sadece bu sahnenin tehlike hissini artırdı. Çok sahiplenici bir yabancıнын beni otel odasında prezervatifsiz becermesine izin vermek üzereydim.

"Evet, lütfen" diye yalvardım, sikişinin başını amımda hissederken parmaklarımı yorganın içine soktum. Birkaç santim içeri girdi ve dolgunluk hissi beni boğdu. "Siktir, yavaş ol."

Kalçalarımı iki eliyle kavrayan Rider, her iki deliğimin de dolmasına alışmamı sağlayarak sığ bir şekilde pompalarken beni sabit tuttu. "Çok sıkı, Lena," diye homurdandı. "Senin tatlı amciğın sikimi boğuyor."

"İyi hissettiriyor," diye inledim. "Daha fazlasını alabilirim."

"Tanrı aşkına, kadın." Parmakları kalçalarımı kavradığı yerde çürükler bırakacaktı, çünkü eve kadar kaymıştı. Kendini derinden tuttu ve sözleri arasında sert, ağır nefeslerini duyabiliyordum. "Çok seksisin."

Kalçalarımı birkaç kez öne ve sonra arkaya doğru hafiflettim, kendimi onun aletinin üzerinde becerdim ve ikimizin de zevkle inlemesine neden oldum. Penisinin alt kısmındaki piercing, taşaklarının derinliğindeyken klitorisimi uyarıyordu ve onun üzerine boşalmamın uzun sürmeyeceğini biliyordum.

"Becer beni. Lütfen. Sert ve hızlı."

Rider geri çekildi ve arkamdaki tıkacı sarsarak bana çarptı. Erkeksi bir homurtu çıkarırken merkezimden dışarıya doğru erotik his patlamaları titreşti. Ve sonraki birkaç dakika boyunca dayanıklılığını gösterdi. Kalçalarının keskin şaklamalarıyla beni acımasızca becerdi, etlerimizin birbirine çarpma sesleri yatak başlığının duvara çarpma sesiyle birleşti.

Seks tam istediğim gibi sert ve hızlıydı ve şiddetli sikişin kokuları ve sesleri odayı dolduruyordu. Tüm vücudum yaklaşan orgazmımla karıncalandı ve Rider elini enseme koyup beni tuttuğunda...

Paramparça oldum.

BÖLÜM 32

LEHRA'NIN DAĞILIŞINI İZLEMEK gördüğüm en ateşli şeydi. Ve evet, o benim Lehra'mdı, şu anda Lena değil. Ona bu fanteziyi yaşatmak istiyordum ve kesinlikle daha karanlık bir yanımın ortaya çıkmasına izin veriyordum, ama kafamın içinde onu bir barda tanıştığım rastgele bir yabancı gibi düşünemeyeceğimi biliyordum.

O sevdiğim kadındı ve aklımı başımda tutup onu incitmediğimden emin olmalıyım. Çünkü kontrolü kaybetmek çok kolay olurdu, özellikle de yapmak üzere olduğumuz şey göz önüne alındığında.

Lehra bir keresinde bana anal konusunda çok deneyimli olmadığını ama benimle denemek istediğini söylemişti. Bu güvene asla ihanet etmezdim, bu yüzden bunu onun için iyi hale getirmeliydim.

Her ne kadar en önemli şey o olsa da, motivasyonlarım tamamen bencilce değildi. Eğer sikimi kığına sokmaktan hoşlanırsa, ileride bunu tekrar yapmama izin vereceğini umuyordum. Çünkü, sevgili tanrım, onun benim etrafımda harika hissedeceğini biliyordum. Şimdiye kadar hissettiğim en dar deliğe sahipti ve ona sahip olduktan sonra bağımlı olmamamın hiçbir yolu yoktu.

Ondan ayrılıp sırt üstü çevirdiğimde aletim itiraz etti. Güzel gözleri uykuluydu, dudakları doymuş bir gülümsemeyle kıvrılmıştı. Makyajını mahvetmiş olmama ve şık at kuyruğundan kaçan saç tellerine rağmen, o hâlâ gördüğüm en muhteşem şeydi.

Terli bir tutam saçını boynundan ittim. "Harikaydın, tatlım. Bir molaya ihtiyacın var mı?"

Alt dudağını ısırdı ve başını salladı. "Hayır, seni iyi hissettirmem gerekiyor."

Tek kaşımı kaldırarak alaycı bir tavırla cevap verdim: "Daha önce aletimin içinden beynimi emdin Lena. Başka bir şey sadece pastanın üzerindeki krema."

Kıkırdadı, mutlu sesi beni gülümsetti. "Hâlâ istiyor musun... bilirsin işte..."

"Güzel kışını sikeyim mi?" Açıkça sordum ve o da başını salladı. "Bunun retorik bir soru olduğunu varsayıyorum."

"Dönmemi ister misin?"

Ellerimi kalçalarında aşağı yukarı gezdirdim ve başımı salladım. "Hayır, bu şekilde yapacağız ki yüzünü izleyebileyim."

Uzandı ve yanaklarımı avuçladı, başparmakları gamzelerimin üzerinde gezindi. "Ben de senin yüzünü izlemek istiyorum. Hoşuma gidiyor."

Kahretsin, bu kadının bana verdiği hisler daha önce yaşadığım hiçbir şeye benzemiyordu. Göğsüm aynı anda hem dolu hem de hafif hissediyordu. Şişeye uzandım, o izlerken ereksiyonumu yağladım. Sonra tıpayla uzandım ve parmağımı sapına geçirdim.

"Derin bir nefes al ve sonra bırak." Nefesini verir vermez oyuncağı çıkardım ve bir kenara attım. Birkaç santim daha uzun olmama rağmen umarım onu beni alacak kadar esnetmiştir. Birkaç yastık kaparak, onu mükemmel açığa ayarlamak için alt sırtının ve poposunun altına sıkıştırdım. "Dizlerini göğsüne doğru çek," diye emrettim ve o da yaptı. "Daha önce hiç böyle yaptın mı?"

"Hayır, sadece arkadan."

"Bu pozisyonu seveceğini düşünüyorum çünkü bunu yapabiliyorum." Gül şeklindeki klitoris uyarıcısını aldım ve yaladım, amına doğru tutmadan önce fırırlı yüzeyi tükürüğümle kapladım. Emme özelliğini açıp mükemmel noktayı bulana kadar hareket ettirdiğimde, hissi karşısında nefesi kesildi.

"Bu... ohmygoddd," diye inledi, son kelimeyi uzatarak.

Pembe oyuncağı klitorisine doğru tutarken, diğer elimle sikimi yumrukladım ve başını küçük arka deliğine getirdim. "Benim için rahatla, cariño." Sonra ucu içine girene kadar ileri ittim, irkildiğinde hareketsiz kaldım. Başparmağım emişi artırmak için gülün düğmesine bastı ve Lehra'nın ağzı açık kaldı.

"Ohhh, bu iyi."

Yavaş, nazik hareketlerle gittikçe daha fazla içine giriyor, ara sıra duraklayarak ona uyum sağlaması için zaman tanıyordum. Sonunda tamamen içine girmiştım ve hissettiğim duygu mükemmeldi. Beni o kadar sıkıyordu ki, daha ne kadar dayanabileceğimden emin değildim.

Başımı arkaya eğerek, "Ahhh, çok güzel, mami," diye inledim. "Tanrım, çok seksisin," diye mırıldandı, bir elini yukarı kaydırđı ve

Karın kaslarımın üzerinde. "Bu gerçekten iyi hissettiriyor."

Gözlerim birleştığımız yere kaydı ve onun göt deliğinin benimkinin etrafında gerildiğini görünce dişlerimi öyle bir sıktım ki, yarın muhtemelen sadece yumru olacaktı.

Bu işe on saniye ayırmadan önce kafanı çevir, salak. Bakışlarımı yüzüne kaldırdım ve orada gördüğüm ham coşku karşısında büyüledim. Lehra bir kolunu başının üzerine uzattı, kalçalarını pompalamaya başlarken yorganı avucunun içinde tutuyordu.

"Kalın sikimin kışına girmesi hoşuna gidiyor, değil mi bebe?"

"Yesssss. Çok büyüksün ama buna bayılıyorum." Başını tekrar yastığa bastırırken güzel pembe dudakları aralandı,

İnce boynunu ortaya çıkardı ve dilimi bir yandan diğer yana gezdirmek için eğildim. "Rider," diye inledi, "bu kadar iyi hissettireceğini hiç bilmiyordum."

"Siktir, tatlım. Bu ikimizi de yapar."

Göğsüne doğru ilerleyerek, pembe meme uçlarından birini dudaklarımın arasına aldım ve emdim. Sirtını yataktan kaldırdı ve diğerine geçtiğimde saçlarımı tutarak beni kendine çekti.

"Daha sert em beni," diye yalvardı, parmaklarını saçlarımda dolaştırarak. Daha fazla emme uyguladım ve dişlerimin elmas sertliğindeki tepe üzerinde gezinmesine izin verdim, onayını inlediğinde memesinin etrafında gülümsedim.

Kıçında sikim, meme ucunda dudaklarım ve bacaklarının arasında gülü tutan elimle kendimi profesyonel bir çoklu görevci gibi hissediyordum. Ama onu böyle, kendinden geçmiş bir halde görünce, elimden gelse daha fazla elimi uzatırdım.

Aşırı uyarılmış bedeni benimkinin altında kıvranıyor, tamamlanmaya yaklaşırken kalçaları titriyordu.

"İyi hissediyor musun bebeğim? Kıçını doldurmam hoşuna gidiyor mu?"

Başını salladı, dudaklarımı dudaklarına bastırana kadar beni çekiştirdi. Kendimi bir kolumun üzerinde tutup içine girip çıkarken, kendi orgazmımın yaklaştığını hissederken tamamen ikiye bükülmüştü.

Emme oyuncağını bir seviye daha yukarı kaldırarak dudaklarına karşı mırıldandım, "Benim için gel, anne. Sikimin etrafında kenetlendiğini hissetmeme izin ver."

Bir sonraki saniyede Lehra adımı, *gerçek adımlı* haykırdığında nefes alma yetimi kaybettim. "Geliyorum Cruz. Tanrım, çok sert."

Hayalarım vücuduma doğru sıkıştı ve kükrememi bastırmak için yüzümü altındaki yastığa gömdüm. Bir sert itişten sonra, kendimi onun sıcaklığının içine dökerek serbest bıraktım. Gül oyuncağını çektim ve iki kolumun üzerine düştüm, kaslarım yorgunluktan ve orgazmımın yoğunluğundan zayıflamıştı.

Hava nihayet ciğerlerime geri döndüğünde alnımı onunkine bastırdım. "Bunun tek gecelik bir ilişki olması gerektiğini biliyorum ama sanırım sen bende kalabilirsin, Lena."

Gülümsedi ve bu gülümseme loş odayı neredeyse aydınlattı. "Sana izin verebilirim."

Uzun beyaz küvette oturmuş, Lehra'nın bacakları benimkilerin üzerine gelecek şekilde birbirimize bakıyorduk. "İyi misin, bebeğim?" Ayaklarından birine masaj yaparak sordum.

"Mmmm, evet, özellikle de sen ayaklarımı böyle ovarken," diye inledi, şişmiş dudaklarında memnun bir gülümsemeyle tavana bakıyordu. "O lanet ayakkabılar yüzünden ağrıyorlar."

Ayak parmaklarının hemen altındaki noktayı öptüm. "Neden onları giydin? Sana gönderdiklerim yerine daha rahat bir şeyler giyseydin duygularım incinmezdi."

"Çünkü çok güzellerdi," diye mırıldandı ve sonra bana küçümseyici bir el salladı. "Bu bir kız meselesi."

Başparmağımı ayağının kemerine soktum ve alçak, boğucu bir mırıltı çıkardı, penisimin bu geceden sonra en az bir hafta boyunca tatmin olması gerekmesine rağmen, oldukça tatsız düşüncelere kapılmama neden oldu. Ama o şerefsiz piçin ağgözlü olduğu belliydi, özellikle de Lehra söz konusu olduğunda.

"Etrafta yalınayak dolaşsan da umurumda olmazdı."

Güldü, eline bir yığın baloncuk aldı ve bana doğru üfledi. "Köpük banyosunu sevdiğine inanamıyorum."

"Düzelteyorum: Muhteşem bir kadınla köpük banyosu yapmayı seviyorum." "Bunu sık sık yapar mısınız? Sevgililerinizle yıkanır mısınız?"

"Aslında, sen ilksin."

"Saçmalık," diye karşılık verdi. "Neden?"

Öne doğru eğildim ve baldırlarına başlamadan önce ayak bileklerini öptüm. "Ben istemedim. Kadınlarla duş aldım ama seninle olan denizkızı olayına kadar hiç kimseyle banyo yapmamıştım."

Lehra ayak parmaklarıyla kaburgalarımı gıdıkladı. "Awww, Cruz'un küvet kirazını patlattım. İlkinin asla unutmazsın derler."

Gülerek onu kucağıma oturana kadar çektim. "Bunun için endişelenmemize gerek olduğunu sanmıyorum, Tink."

Birbirimize bakarken elleri yüzümü kavradı. "Gözlerin çok güzel. Kardeşlerinin de gözleri mavi mi?"

Karmaşık bir sorudan bahsediyoruz. Ve cevap...

"Aslında ben de seninle bu konuda konuşmak istiyordum."

"Hakkında senin gözleri?" Lehra sordu,
kaşlar inching

Birlikte.

"Bazı şeyler hakkında." Paul'le bu konuyu konuşmuştum ve Lehra'yla soyumu paylaşmam konusunda hiçbir sakınca görmemişti.

"Tamam." Dudaklarımı usulca öptü. "Bana her şeyi anlatabilirsin."

Kan damarlarımda uğulduyordu, sinir ve sonunda birine sırrımı söylemenin verdiği rahatlatanın bir karışımıydı bu. "Tamam, işte başlıyoruz," diye aceleyle söze girdim. "Babam öldükten sonra öğrendim ki... o benim biyolojik babam değilmiş."

Lehra'nın gözleri kocaman açıldı ve anında beni sonsuza dek sürmesini istediğim bir sarımayla sardı. "Ah, tatlım. Bunu öğrenmek çok zor olmalı." Boynumu okşayan yumuşak elleri beni sakinleştirdi ve hikâyeyi anlatmamı kolaylaştırdı.

"New York'a gelmemin nedeni de bu. Babam ve... diğer babam arasında bazı mektuplar buldum."

Doğrulup oturdu, gri gözleri benimkileri ararken ellerini enseme tuttu. "Birbirlerini tanıyorlar mıydı?"

"Olaydan sonra. Yıllar önce annem burada, New York'ta çalışıyordu ve hamile kaldı. Tüm detayları bilmiyorum çünkü henüz onunla bu konuda konuşmadım. Sadece mektuplardan ve biyolojik babamla konuşarak ayrıntıları bir araya getirdim."

"Onu buldunuz mu?" sesi kuşkuluydu. "Evet, o... Paul Bouvier."

Lehra'nın yüzünde sayısız ifade belirdi. "Aman... senin gözlerin... ve onun gözleri. Bu da demek oluyor ki... Aman Tanrım. Auburn. Ve Monty. Ve kutsal bok. Onlar senin kardeşlerin!"

Farkındalığının dalgalı ifadesi karşısında gülmekten kendimi alamadım. "Öyleler."

"Bu konuda ne düşünüyorlar?"

Yüzüm buruştu, irkildim. "Onlara söylemedik."

Öfke Lehra'nın yanaklarını renklendirdi. "Paul seni onlardan saklamaya mı çalışıyor?"

"Hayır, hayır, hiç de değil," diye onu temin ettim, ellerimi sırtında aşağı yukarı ovuşturarak. "Onlara hemen söylemek istedi ama ben isteksiz davrandım. Son birkaç yılda o kadar çok şey oldu ki. Dramaya bir yenisini eklemek istemedim."

"Ve nasıl tepki vereceklerinden endişeleniyorsun," dedi - bir soru değil bir ifade.

Dudaklarımın kenarı seğirdi. "Evet, belki biraz. Kassie ve Monty evlendikten sonra onlara söylemeye karar verdik."

Yüzü yumuşadı. "O ikisi için çok mutluyum. Yıllar sonra ona evlenme teklif etmesini izlemek çok güzeldi." Öne doğru eğildi ve dudaklarını kulağımın hemen önündeki noktaya bastırdı. "Sen harika bir adamsın Cruz. Monty ve Auburn seni kardeşleri olarak görmekten onur duyarlar. Korkma."

Tanrım, bu kadını çok seviyorum. İnanılmaz tatlı kalbi, şefkati, neye ihtiyacım olduğunu bilme şekli

farkına bile varmadan duydum.

"Teşekkür ederim, Tink. Sanırım her şey yoluna girecek."

"Her şey yoluna girecek," diye fısıldadı boynuma sokularak ve içimi ısıtarak. "Sen ve Monty zaten kardeş gibisiniz ve Auburn ile de yakın görünüyorsunuz."

Kıkırdadım. "Evet, kırılması zor bir cevizdi ama şimdiden bana ailesinin bir parçasıymışım gibi davranıyor."

Bana bakabilmek için arkasına yaslandı ve ben hemen yakınlığı özledim. "Peki bu tam olarak nasıl oldu? Annenin Paul Bouvier'den hamile kalması?"

Tek kaşımı kaldırdım. "Şey, görüyorsun, küçük Lehra. İki insan birbirlerinden gerçekten ama gerçekten hoşlandıklarında, bir yatağa uzanırlar ve erkek yatağa-"

"Kes şunu!" diye kıkırdadı ve başımın arkasına vurdu. "Ne demek istediğimi biliyorsun."

"Ben biliyorum. Annem Bouvier ailesinin dadısıymış. Görünüşe göre Chloe Bouvier o zamanlar bile pek iyi bir insan değilmiş. Evie bebekken kasabayı terk etmiş ve Paul boşanma davası açmış. Anneme karşı bir şeyler hissetmeye başlamış."

"Demek Monty henüz doğmamıştı," diye düşündü Lehra.

"Doğru. Chloe gittiğinde ondan hamileydi ama Paul bunu bilmiyordu. Ve annemle bir araya *gelmeden önce* boşanma davası açtığını bana bildirmeyi de ihmal etmedi."

"Ama büyüyene kadar Paul'den neden haberin olmadı?"

"Bu kısım biraz karışık. Chloe geri geldi ve Paul'e hamile olduğunu söyledi. Paul'ü boşanmayı kabul ederse çocukları Avrupa'ya ailesinin yanına götürmekle tehdit etti, o da ikilemde kaldı. Annemi gerçekten seviyordu ama çocuklarını da kaybedemezdi."

"Aman Tanrım, o cadı!"

"Aynen öyle. Ve o zamanlar velayet genellikle anneye veriliyordu, yani neredeyse m a h v o l m u ş t u . O da benim

Anneme her şeyi anlatmak için dairesine gitmiş, ama oraya vardığında yan dairede yaşayan kuzeni Chloe'nin onu kovduğunu söylemiş ve o da şehri terk etmiş."

Lehra eliyle ağzını kapattı. "Sana hamile olduğunu biliyor muydu?"

Başımı salladım. "Hayır, bu annemle Paul'ün birlikte olmasından tam anlamıyla günler sonraydı."

"Zavallı annen," dedi, gözleri düşünceli. "Sence Chloe onu tehdit falan mı etti ve bu yüzden mi Paul'e hamile olduğunu hiç söylemedi?"

"Muhtemelen. Babam Paul'e onun bu konuda konuşmayacağını söyledi ama *o kötü kadından* korkuyor gibiydi."

"Peki babalarınız birbirleriyle nasıl temasa geçti?" "Paul annemi bulması için özel bir dedektif tuttu ve sonra evimize geldi. Ve orada küçük bir mavi gözlü çocuk ona bakıyordu."

"Vay canına, bu bir şok olmalı. Kaç yaşındaydın?" "Altı. Annem ona defolup gitmesini söyledi, ama o ve Babam irtibatta kaldı." Ona mektuplardan ve Paul'ün nasıl uzaktan hayatımda kaldığından bahsettim.

Lehra'nın gözleri yaşlarla doldu. "Ne büyük bir fedakârlık yaptı."

Başımla onayladım. "Son birkaç yıldır gerçekten çok yakınlaştık. Paul inanılmaz bir adam. Dediğim gibi, oğlu olduğumu çatılardan haykırmak istiyor. İsteksiz olan bendim."

"Chloe öldüğüne göre, ne zararı var?"

"Ben de öyle düşünüyorum. Düğün sonrasına kadar bekleyeceğiz ve ayrıca bu konuyu annemle de konuşmak istiyorum."

"Babalığınızı bunca yıl sır olarak saklaması konusunda ne hissediyorsunuz?"

"Ben... gerçekten kızgın değildim. Daha çok yalan söylediği için hayal kırıklığına uğramıştım. Ama Paul ile daha fazla konuştukça şimdi daha iyi anlıyorum. Yapması gerekeni yapıyordu ve o ve babam harika ebeveynlerdi."

"Böyle iyi bir adam yetiştirmiş olmalılar." Kaşlarını bana doğru oynattı. "Oldukça da seksi biri."

Lehra göğüslerini göğsüme bastırduğında sikim ilgiyle kalktı. Bacakları belime dolanmış halde ayakta dururken, "Bu kadar yeter," dedim ona. "Güzel Lena ile sadece bir gecem varsa, daha fazla zaman kaybetmek istemiyorum."

Bizi kurulama zahmetine bile girmedim, bunun yerine onu banyo paspasının üzerine yatırdım ve ikimiz de tükenene kadar ıslak vücuduyla seviştim.

BÖLÜM 33

Kapımın çaldığını duydum ve yüzümün aydınlandığını hissettim. Muhtemelen Kassie'ye gitmeden önce uğrayan Cruz'du ve onun varlığı her zaman başımı döndürürdü.

Çoğu geceyi birlikte geçiriyorduk, benim dairem ve onunki arasında gidip geliyorduk. İkisi de bana eşit derecede evim gibi geliyordu.

Bir ay önce bana babalık sırrını açıkladıktan sonra, sanki hiç olmadığımız kadar yakınlaşmıştık. Birbirimize duyduğumuz güveni sevmiştim. Ben de *onu* seviyordum.

Gözetleme deliğine bile bakmadan kapıyı açtım ve sııttım. "Hey, seksi şey!" Ama kapının diğer tarafındaki benim yakışıklı Cuban'ım değildi.

Hayır, Dwight'tı.

Sikeyim.

Eski nişanlımın gözleri, ona yönelik olmayan coşkulu selamım karşısında şaşkınlıkla parladı. Hem de hiç.

"Selam güzelim." Beni kucakladı ve ben de kollarından hızla ayrılmadan önce sırtını sıvazladım.

Ses tonumu nötr tutmak için elimden geleni yaparak, "Burada ne yapıyorsun?" diye sordum.

Kazançlı bir şekilde sırtıttı. "Bazı işleri hallettim ve New York'a transfer oldum."

Ne oluyor lan?

"Oh. Şey. Bu... bir şey," diye geçiştirdim, söyleyecek başka bir şey düşünemiyordum.

"Harika, değil mi?" diye sordu, yüzü ışıldayarak.

Tam olarak düşündüğüm sıfat değil.

Evlenmeye hazırlandığım adama baktım ve hiçbir şey hissetmedim. Çok fazla hiçbir şey. Bu nasıl mümkün olabilirdi ki?

Nasıl oluyordu da Dwight'a karşı hissettiklerim ip gibi görünürken Cruz'a karşı hissettiklerim güçlü halatlar gibiydi? Denizcilerin gemilerde kullandığı türden, dayanıklı, güçlü ve bağlayıcı.

"Lehhhhraaaaa," diye şarkı söyledi Dwight, kıkırdayarak elini yüzümün önünde salladı. "Büyük sürpriz, değil mi?"

"En büyüğü," diye mırıldandım. "Peki burada ne yapıyorsun?"

Benim pek de heyecanlı olmayan ses tonum karşısında kaşları çatıldı. "Az önce söyledim ya, New York'a transfer oldum."

"Evet, ama *burada* özellikle ne yapıyorsun?" Yeri işaret ettim. "Benim dairemde mi?"

"Beni ziyaretçi listenize yazmıştınız, o yüzden kapıcı beni içeri aldı. Seni görmeye geldim," diye karşılık verdi, sanki sorduğum için zihinsel özür lüymüşüm gibi. "Böylece bir şans daha verebiliriz."

"Hayır." Kelimeyi bağırarak söylememişi ama daha az vurgulu değildi ve bir adım geri çekildi.

"Ne demek hayır?"

"Bu iki harfli bir kelime, Dwight. O kadar da zor değil."

Aynı anda hem gözlerini büyütmeyi hem de kaşlarını çatmayı başardı; yüzünde şaşkınlık ve incinmişlik karışımı bir ifade vardı.

"Ama ben buraya senin için taşındım."

Hissettiğim bıkkınlığı belli edercesine içimi çektim. "Bu yaptığın pek akıllıca bir şey değildi Dwight, önce benimle

konuşmadan mı buraya taşındın?"

"Ama ben şu..." dedi, "şu büyük jestlerden birini yapmaya çalışıyordum" ifadesini bulmaya çalışırken elini birkaç kez daire içine aldı.

Tanrım bana yardım et.

En sabırlı gülümsememi takınarak, "Büyük jestlere ihtiyacım yok, Dwight. Küçük şeylere ihtiyacım var. Bir insana değer verdiğini gösteren günlük şeylere." Aklıma küçük ama tatlı jestlerin kralı Cruz geldi. "Kahvemi bana getirmeden önce soğutan bir adama ihtiyacım var çünkü çok sıcak sevmediğimi biliyor. Topuklu ayakkabı giydikten sonra ayaklarımı ovacak bir erkeğe ihtiyacım var. Bana her gün davranışları ve sözleriyle önceliğinin ben olduğumu söyleyen bir erkeğe ihtiyacım var."

Dwight kaşlarının arasındaki çizgileri ovuşturdu. "Ama bunu yapabilirim Lehra. Bizimle tekrar denemek istiyorum. Söz veriyorum, bundan sonra bir numaralı önceliğim sen olacaksın."

Başımı yavaşça iki yana salladım. "Bunun için artık çok geç ve dürüst olmak gerekirse, birbirimiz için doğru kişi olduğumuzdan emin değilim."

Ellerini havaya kaldırdı ve yanlarına doğru bıraktı. "Şimdi ne yapmam gerekiyor?"

"Benim yaptığım gibi sen de hayatına devam etmelisin."

"Ama-"

Sözünü kestiğimde sesim sertti. "Hayır, Dwight, böyle bir şey olmayacak."

Omuzları patlamış bir balon gibi söndü. "En azından ne yapmak istediğime karar verene kadar burada kalabilir miyim?"

"New York'ta bir sürü otel var."

Uzun bir süre bana baktı ve başını salladı. "Bundan emin misin?"

Hayatımda hiçbir şeyden bu kadar emin olmamıştım ve ona yavaşça başımı salladım. Onun için neredeyse biraz üzölüyordum, koca aptal, bu yüzden ona bir nebze de olsa acıyordum.

"Birkaç dakika içinde gitmem gerekiyor ama bir otel odası bulabilmen için içeri girmene izin vereceğim. Bavullarınız nerede?" O somurttu gibi a büyük bebek ve

mırıldandı, "I Sol Aşağıda kapıcınızla konuştum.
Getireceklerini söylediler.

benim için."

"Ben aşıya telefon edip bunu tutmalarını söyleyeceğim." Yüzü neredeyse ayaklarına kadar düştü ve geri çekilerek içeri girip kanepeye yerleşmesini işaret ettim. Birkaç otel ismi saydım ve o da telefonunun tarayıcısını açıp tıklamaya başladı, yüzünde sinirli bir ifade belirmişti.

"Tamam," dedi sonunda, "burada mı kalmak yoksa Michigan'a mı dönmek istediğime karar verene kadar önümüzdeki iki gece için bir oda ayırttım." Çene kasları gerildi. "Yani, işi zaten kabul ettim ama şimdi burada kalmak isteyip istemediğimi bilmiyorum."

"Bir yolunu bulacağından eminim. Gitmem gereken bir yer var, o yüzden..." Başımı kapıya doğru salladım."

Dwight'ın gözleri büyüdü. "Beni kovuyor musun? Ama saat ikiye kadar otele giriş yapamam. Daha öğlen bile olmadı. Yedi bavulum var ve gidecek hiçbir yerim yok."

İçimi çektim ve dişlerimi sıktım. Kassie'ye gitmem gerekiyordu ve burada kalıp onun aptal kıcına bakıcılık yapacak vaktim yoktu.

"Tamam. Saat 1:30'a kadar burada kalabilirsin. Dediğim gibi, gitmem gereken bir yer var, o yüzden kapıyı arkandan kapat. Kendiliğinden kilitleniyor."

Çantamı kaptığım gibi omzuma attım ve Dwight'ın alnı bir kez daha kırıştı. Böyle devam ederse büyük kırıksıklıkları olacaktı. "Şimdi mi gidiyorsun?" diye sordu, burada kalıp onu eğlendirmeyeceğim için gücenmiş gibiydi.

Tanrım, bu koca adam-bebeğe nasıl tahammül edebildim?

"Öyleyim," dedim, ayağa kalkıp bana sarılmaya çalıştığında geri çekildim, bunun yerine ona hüzünlü bir gülümseme sundum. "Umarım aradığın şeyi bulursun Dwight."

Gözleri yaşlarla doldu. "Çoktan yaptım ama onu kaybettim."

Ona her şeyi düzeltmek için yeterince şansı olduğunu ve her seferinde beni ikinci plana atmayı seçtiğini söylemek istedim. Ama bunu zaten biliyordu, kendine itiraf etmeye tam olarak hazır olmasa bile.

Yukarı çıkarken binanın kapıcısını aradım ve Monty Bouvier'nin dairesinde olacağımı ve "misafirimin" ikiye kadar gitmiş olacağını bildirdim. Ve onu onaylı ziyaretçi listemden çıkarmalarını söyledim.

Dwight Jones çıkarıcı bir hıyardı ve ona hiç güvenmiyordum.

Kassie, "Bugün buraya gelip bana yardım ettiğin için teşekkür ederim," dedi. "Düğün işlerini yapmak burada arkadaşlarla çok daha eğlenceli."

"Ve şampanya," dedi Gianna, parti hediyelerinin etrafına küçük kurdeleler bağlamaya geri dönmeden önce kadehini selamlamak için kaldırarak. Kassie ve Monty'nin düğününe altı hafta vardı ama Kassie'nin büyük bir davası yaklaşıyordu ve

mümkün olduğunca erken yapılmalıdır.

Gelin omzuyla beni dürttü. "Cruz'la işler nasıl gidiyor?" diye şarkı söyledi.

Yüzümde beliren gülümsemeye engel olamadım. "Çok iyi. O mükemmel bir adam."

"Çok tatlı biri," diye onayladı Gianna. "Bir öncekinden çok daha iyi."

Güldüm. "Ondan bahsetmişken, bugün evime kimin geldiğini asla tahmin edemezsin."

"Hayır!" Gianna neredeyse bağırıyordu. "Yüzüne yumruk attın mı?"

Şampanyamdan bir yudum alarak başımı salladım. "Hayır. Ama yapmalıydım. Tekrar deneyebilmek için buraya taşındığını söyledi."

"Oh, puh-leeze," diye homurdandı Gianna, burnunu kıvrarak. "Sanki Cruz Estrada gibi bir adamdan meme uçları için vazgeçecek-

ana kuzusu. Yani, Cruz sana kesinlikle tapıyor." Bu kalbimi çok mutlu etti. "Seviyor," diye katılıyorum.

"Belli ki bir süredir öyle." "Öyle mi düşünüyorsun?"

"Elbette," dedi Gia, eğri büğrü bir fiyongu çekiştirerek çözdü ve yeniden denedi. "Auburn'ün daire konusunda sana yardım etmesini ayarladığından beri biliyordum."

Bekle... 0...

"Ne?" Çığlık attım.

Kassie'nin gözleri bowling topu kadar büyüktü ve aramızda gidip geliyordu.

Gianna alt dudağını ısırdı ve mırıldandı, "Um, oops. Bunu bilmiyor muydun?"

"Hayır," dedim güçsüzce, elimi göğsüme bastırarak geçmişini düşünürken. Tam da Cruz'a evimden atıldığımı söylediğim sırada olmuştu bu. "Bana hemen şimdi her şeyi anlatmalısın, Gianna Bouvier."

Güzel yeşil gözlerini devirdi. "İyi ama bunu benden duymadın. Cruz, Auburn'ü aradı ve ona barınma sorunu yaşadığını ve yeni bir yere ihtiyacın olduğunu söyledi. Bizim binada boş yer olup olmadığına bakmak istemiş. Hatta parasını ödemeyi bile teklif etti."

"Yapmadı!" Büyük bir yudum şampanya içmeden önce haykırdım.

Gia, "Evet, hanımefendi, öyle dedi," dedi. "Auburn sana zam yapmaya karar vermişti, bu yüzden maaşının bir parçası olarak daireyi isteyip istemediğini görmeyi düşündü. Ama bunun arkasındaki katalizör kesinlikle Cruz'du. Cruz ona söylemeseydi Auburn senin bir eve ihtiyacın olduğunu asla bilemezdi."

"Awww," diye mırıldandı Kassie, "bu gerçekten çok tatlı."

"Şimdi kendimi kötü hissediyorum," diye yakındım. "Auburn bana daireyi bana acıdığı için mi verdi?"

"Hiç de değil," dedi Gianna başını sertçe sallayarak. "Yemin ederim benimle sana zam yapmam konusunda çoktan konuşmuştu."

Babam emekli olduktan sonra onun asistanı olman konusunda benim için sorun olmadığından emin olmak istedi."

"Awww," dedi Kassie tekrar. "Bu konudaki duygularını dikkate alması gerçekten çok düşünceli bir davranış, Gia."

"Öyleydi, ama tabii ki ona Lehra'nın muhteşem olmasına rağmen bununla bir sorunum olmadığını söyledim."

"Teşekkür ederim," dedim ona, "ama bana güven. Adamın gözü sadece senin üzerinde."

Yeşil gözleri muziplikle parlıyordu. "Gözleri ve diğer her parçası bana ait. Büyük kısmı da dahil-"

Odaya üç küçük çocuk girdiğinde konuşmayı kesti.

Kassie'nin oğlu Sully, "Anne, düğün menüsünü hazırladık," dedi ve mavi boya kalemiyle işaretlenmiş kutuların bulunduğu bir kâğıdı ona uzattı. Gianna ve Auburn'ün ikizleri Jaxon ve Jane de yüzlerinde gururlu gülümsemelerle onu takip etti.

"Düğün menüsünü çocukların seçmesine izin mi verdi?" Gianna'ya ağzımın kenarından sordum.

"Sadece çocuk maması," diye fısıldadı.

"Bakalım neyiz varmış," dedi Kassie, ilk ürün karşısında şok olmuş gibi yaparak. "Oh, büyük sürpriz. Battaniyedeki domuzlar."

Çocukların hepsi kıkırdadı. Jane parmağıyla kuzenini göstererek, "Bu Sully'nin seçimiydi," dedi. "Ben sürgüleri seçtim."

Jaxon küçük başını akıllıca sallayarak, "Ama süslü peynirli," diye ekledi.

"Süslü peynir, ha?" Kassie gülümseyerek sordu.

"Evet, Buda peyniri," diye bizi bilgilendirdi ve Gianna ile ben kıs kıs güldüğümüzü saklamak için ağzımızı kapatmak zorunda kaldık.

Janie içini çekti ve bir ergen gibi gözlerini devirdi. "Ona *gouda* peyniri deniyor, Jaxon. Buda peyniri değil."

Jaxon kâğıdı karıştırmadan önce, "Bu çok tuhaf," dedi. "Ben kendiminkini en alta yazdım."

"Oh, um." Kassie başını eğdi ve gözlerini kısarak karalanmış sözcüklere baktı. "Burada turşu... dar mı yazıyor?"

"Turşu *barı*," diye düzeltti Jaxon. "Annemle babam bizi bir turşu dükkanına götürdüler ve orada bir milyon çeşit turşu falan vardı. Senin ve Monty Amca'nın düğününde bir turşu barı kurarsak çok havalı olur diye düşündüm. Böylece insanlar slider'larında hangi çeşidi istediklerini seçebilir ya da sadece turşu harika olduğu için yiyebilirler."

"Ee, mini pizza fikrini beğenmedin mi?" diye kandırdı.

Jaxon'ın sevimli burnu kırıştı. "Kassie Teyze, mini pizzalar iyi olurdu ama biraz basitler. Bir turşu barı harika olurdu."

Gianna bir homurtu çıkardı ve ben de ona dirsek attım.

Kassie'nin dudaklarının kenarları seğirdi ama her çocuğa sarıldı ve başlarından öptü. "Bence bunların hepsi harika fikirler. Yardımlarınız için hepinize teşekkür ederim. Yemek şirketinin listesinde olmadığı için Monty Amca'yla turşu barı hakkında konuşacağım."

Jaxon olduğu yerde kıpırdandı. "Kesinlikle evet diyecek."

"Eminim yapacaktır," diye fısıldadım Gia'ya. "Oğlu ya da yeğenleri isterse Monty düğünde bir hayvanat bahçesi kurar."

Gözlerini bana dikti ve tısladı, "Onlara daha fazla fikir verme."

Kassie küçüklere "Neden gidip biraz oynamıyorsunuz?" dedi. Her iki çocuk da Jane'in ellerini tuttu ve ameliyattan sonra hâlâ alışmaya çalıştığı için yavaşça yürüdü. O kadar tatlıydılar ki ağlamak istedim.

"Pekâlâ," dedi Kass, patlıcan rengi kanepeye yerleşirken. "Bu oldukça şık bir ilişki olacak gibi görünüyor."

Gianna ve ben kahkahalarımızı bir saniye daha tutamadık, yere düştük ve karnımızı tuttuk. Gia, "Aman Tanrım, Jaxon turşu çubuğu istediğini söylediğinde neredeyse karnıma ağırlar girecekti," diye soludu.

Kassie de kıkırdamaya başladı. "Biliyor musun, belki işe yaramasını sağlayabiliriz. Turşuları güzel küçük kaselere koyun ve belki biraz zeytin de ekleyin. Sonra etleri koyabiliriz,

Peynirler ve meyveler yanınızda olsun, herkes bunun bir şarküteri masası olduğunu düşünecek."

"Bu kötü bir fikir değil ama bunu yapmak zorunda olduğunu düşünme Kass. Auburn'e Jax'e turşu barının bir düğün resepsiyonu için uygun olmadığını açıklamasını söyleyeceğim."

"Ve mini pizzalar gibi *basit* bir şeyle mi sonuçlansın?" Kassie yüzünde kocaman bir sırıtışla alay etti.

Küçük beyaz torbaları doldurmaya devam ederken, aklım daha önce yaptığım metaforik ip benzetmesine, beni Cruz'a bağlayan iplere gitti ve sonunda anladım. O ipleri benim için önce arkadaşlığıyla, sonra da *sevgisiyle* örmüştü. Farkına varmak bana bir ton tuğla gibi değil, hafif bir yağmur gibi çarptı.

Cruz Estrada beni seviyor.

Birkaç saat sonra asansörle katıma indiğimde, bunu ondan duymaya hazır olduğuma karar verdim ve bir plan geliştirdim.

Cruz bu gece SWAT ekibiyle işten eve döndüğünde, itiraf edene kadar o adamın üzerine gidecektim.

BÖLÜM 34

Cumartesi öğleden sonra evimden çıkmadan önce her şeyimin yerinde olduğundan emin olmak için ceplerimi kontrol ederken Lehra'nın dairesinden çıkan bir adam gördüm.

"Yardımcı olabilir miyim?" diye sordum ve kim olduğunu gördüğümde neredeyse yere yığılacaktım. *Lanet* olası *Dwight Jones*. "Burada ne yapıyorsun?"

"Oh hey! Cruz, değil mi?" Bana kendini beğenmiş bir gülümseme verdi. "Artık burada yaşıyorum."

Öfkemi kontrol etmeye çalışırken yumruklarım iki yanımda toplanmıştı. "Burada yaşıyorum da ne demek?"

"Buraya yeni taşındım. Mimarlık firmam tarafından transfer edildim."

"Lehra..." Dedim ama başka bir kelime bulamadım.

"Evet, onunla birkaç saat önce konuştum."

Hayatta olmaz. Hayatta olmaz.

Ona bakmaya bile tahammül edemeyerek koridordan asansörün bulunduğu yere doğru hışımla ilerledim ve düğmeye öyle sert bastım ki tırnağım kırıldı.

Hem çok öfkeliydim hem de sanki biri göğsüme kızgın bir demir saplıyormuş gibi canım yanıyordu. *İşte*

Ona geri dönmesine imkan yok, değil mi? Benimle bir ilişki yaşamak istediğini söyledi. Bunu yürütmek istediğini söyledi.

İstasyona girdiğimde oraya nasıl geldiğimi bile hatırlamıyordum. Kalbim göğsümde parçalara ayrılırken beynim saatte doksan mil hızla gidiyordu.

"Bugün canlanın çocuklar," dedi Curly bize. "Şehir merkezinde büyük bir siyasi miting var ve herkesin uslu durduğundan emin olmalıyız."

İş gününü sadece birkaç küçük çatışmayla atlattık, onları da çabucak hallettik. Ama bu benim dikkatimi biraz dağıtmaya yetmişti.

Eşyalarımı çıkarırken telefonumun çaldığını duydum. Kontrol ettiğimde Lehra'dan bir mesaj buldum.

Tink: Hey, bu gece gelebilir miyim diye merak ediyordum.

Kahretsin. Şu anda benden ayrılmasıyla başa çıkamazdım. Düşünmek için zamana ihtiyacım vardı, bu yüzden cevap verdim.

Cruz: Bu gece olmaz. Kendimi iyi hissetmiyorum.

Tink: Olamaz! Gelip sana bakmamı ister misin?

Ne halt etmeye çalışıyor bu?

Cruz: Sadece biraz dinlenmeye ihtiyacım var. Yarın konuşuruz.

Yarın yaklaşık bir milyon saat sonra geldi. En azından ben her korkunç şeyi koşarken öyle görünüyordu.

kafamda tekrar tekrar senaryo.

Mutfağa doğru yürüdüm ve kahve koydum. Birkaç saat içinde tekrar işe gitmem gerekiyordu ve zihnimi boşaltmam gerekiyordu.

İlk yudumumu alır almaz ön kapımın açıldığını duydum.

"Cruz?" diye seslendi yumuşak bir ses ve kalp atışlarım iki katına çıktı, hem onu görmenin heyecanı hem de söyleyeceklerinin korkusuyla.

"Mutfakta," diye cevap verdim, kendi sesimdeki titremeyi duyarak.

İçeri girdiğinde tatlı gülümsemesi sempati ile kaplıydı ve bu beni neredeyse öldürüyordu. Bunu yapmak üzereydi. Hayatımı mahvedecekti.

"İyi misin?" diye sordu, bana doğru yürüdü ve serin elini alnıma bastırdı. "Ateşin varmış gibi hissetmiyorsun." Hâlâ onun tatlı dokunuşunu arzuluyor olmaktan nefret ediyordum. Bu beni öldürecekti.

"Ben iyiyim," diye cevap verdim sertçe.

"Neyin vardı senin? Midenden mi?"

Hayır, kalbim, diye düşündüm.

"Bir şeye mi ihtiyacın vardı Lehra?"

Sesimdeki buzlanma karşısında kaşları şaşkınlıkla birbirine karıştı. "Sadece seni kontrol etmek istedim. Endişelendim."

"Sana iyi olduğumu söylemiştim."

"Cruz, sorun ne?" diye sordu.

Ses tonumdaki acılığı engelleyemedim. "Dwight'ı gördüm Lehra. Bana buraya taşındığını söyledi."

Uzun bir süre bana baktı. "Nereye taşındı?" "Senin yanına."

"Ne?" diye öyle yüksek sesle bağırdı ki kulaklarım çınladı. "Ve sen ona gerçekten inandın mı?"

"Ben, uh..."

Benimle burun buruna geldi ve yüzüme dik dik baktı. "Seni koca aptal."

Ona göz kırptım. "Aptal olan ben miyim?"

Gözlerini devirdi ve ellerini kalçalarının üzerine koydu. "Eğer Dwight Jones'a geri döneceğimi düşünüyorsan, evet, sen tam bir moronsun. New York'a taşındığını söylemek için daireme geldi ama kesinlikle benim daireme taşınmayacak."

"Dedi ki... söylediği şekilde..." Şaşkınlıkla başımı salladım. "Sen Kassie'deyken onu senin dairenden çıkarken gördüm. O zaman bana dedi ki, aynen *aktarıyorum, artık burada yaşıyorum.*"

"Ohhh, öyle olduğuna eminim," diye öfkeleni. "Pislik aramadan geldi ve tekrar bir araya gelebilmemiz için burada olduğunu söyledi. Sanki ben onun zavallı kışını geri alacaktım gibi." Lehra kollarını salladı ve mutfakta tepindi. "Ve sanırım buraya taşınmasına izin vereceğimi düşünerek tüm eşyalarını getirdi. Ben de ona defolup gidebileceğini söyledim."

Vücudumdaki her organ rahatlayarak erimiş gibiydi.

"Yani Dwight'la tekrar birlikte değil misiniz?" Teyit etmek için sordum.

Bana doğru döndü, hiddetiyle daha da güzel görünüyordu. "Kesinlikle hayır. Benim dairemdeydi çünkü ona oteli hazır olana kadar kalabileceğini söyledim. *Ben orada değilken,*" diye vurguladı. "Şimdi keşke onu bavullarıyla birlikte sokağa atsaydım diyorum."

Elimi yüzümde bir aşağı bir yukarı gezdirdim. "Aman Tanrım, Lehra. Dün bütün gün ve bütün gece çıldırıyordum. Beni terk edeceğini düşündüm."

Yüzü yumuşadı ve kahve fincanımı alıp bir ağaç gibi üzerime tırmanmadan önce yere bıraktı. Bacakları belime dolanırken ve kolları omuzlarıma sarılırken onu yukarıda tutmak için hemen poposunu kavradım.

"Sana tapıyorum, seni koca kıskanç ahmak."

Kendimi bir eşek gibi hissederek alnımı onunkine yasladım. "Ben de sana tapıyorum, Tink. Hemen sonuca vardığım için çok özür dilerim."

"Dwight'ın bunu bu şekilde yorumlayacağınızı bildiğinden eminim."

"Nerede kalıyor?" Hırladım. "Suratına bir yumruk atmak istiyorum."

"Hiçbir fikrim yok. Sormadım ve bilmek de istemiyorum." Üzerimde kalan gerginlik bir anda dağıldı. "Bu yüzden mi dün gece gelmemi istemedin?"

"Evet," diye itiraf ettim. "Buna inandığım için kendimi çok aptal hissediyorum. Gerçekten çok üzgünüm Lehra."

Yumuşak elleri dağınık saçlarımı okşadı. "Özür dilemeyi bırak. Artık her şeyi yoluna koyduk. Ana kuzusuna geri dönmeyeceğimi biliyorsun ve artık bir mil genişliğinde kıskanç bir çizgiye sahip olduğunun farkındayım."

"Kıskançlıktan daha fazlasıydı," diye fısıldadım ve dudaklarına yumuşak bir öpücük kondurdum. "Yıkılmıştım."

"Bebğim," diye mırıldandı, yüzümün her yerine öpücükler kondurdu. "Bu gece eve döndüğünde seni yatağında beklesem nasıl olur? Ve sana karşı neler hissettiğimi gösteririm."

Kadınımı tezgâhın üzerine yerleştirdim ve parmaklarımı şortunun bel bandına soktum. "Şimdi senden özür dilememe ne dersin? Bu geceki ana yemekten önce bir aperatif gibi."

"İşe gitmen gerekmiyor mu?"

"Seni boşaltmak için her zaman vaktim var, Tink."

Ben şortunu ve külotunu bacaklarından aşağı indirirken kıkırdadı. "Bu konuda oldukça esrarengiz bir yeteneğin var."

Dizlerimin üzerine çöktüm ve ondan en iyi özrümü diledim. İki kez.

"Bugün için planın nedir?" Altmış dakika sonra el ele ön kapıdan çıkarken sordum, kalbim son yirmi dört saat içinde olduğundan daha hafifti.

"Two Rivers Alışveriş Merkezi'ne gidiyorum. Yeni bir spor malzemeleri mağazası var ve ben de yeni egzersiz kıyafetleri almak istiyorum."

"Tamam bebeğim," dedim ve kapısının yanında durduğumuzda ona bir öpücük daha verdim.

"Mmmm," diye mırıldandı, dudaklarını yalayarak. "Tadın bana benziyor."

Ona sırtıyorum. "Sen benim en sevdiğim lezzetsin, Tink. Eğer Ben & Jerry's'in yapmasını sağlayabilirsem-"

Eliyle ağzımı kapatarak beni durdurdu. "Lütfen başka bir şey söyleme."

Chris başını içinde bulunduğumuz zırhlı aracın duvarına yasladığında vardiyamızın üçüncü saatini doldurmuştuk. "Bugün durgun bir gün oldu," diye yorum yaptı.

Maverick onun koluna yumruk attı. "Kapa çeneni, ahbap. Bize uğursuzluk getireceksin."

Beş dakika sonra, telsizden *aktif tetikçi* kelimelerini duyduğumuzda Mav'ın öngörüsünün doğru olduğu kanıtlandı.

"Kahretsin," diye mırıldandı Curly. "Konum nedir?"

Ses o üç küçük kelimeyi söylediğinde kanım damarlarımda dondu. Babamın öldüğünü öğrendiğimden beri duyduğum en korkunç kelimelerdi.

Two Rivers Alışveriş Merkezi.

BÖLÜM 35

"Hallediyoruz," diye cevap verdi CURLY. "Oraya beş dakikadan daha az bir mesafedeyiz."

Hayatımın en uzun beş dakikasıydı. Tamamen silahlı ve zırhlı olarak dışarıda güvenlik şefi tarafından karşılandık, Carter adında bir adam bizi bilgilendirdi.

"Piç herif birinci kattan başladı," diye rapor verdi ve bizi yan kapıdan geçirip güvenlik ofisine götürdü. "İki sivil yaralandı ve korumalarımın üçünü indirdi. Biri öldü, ikisi hayatta ama kurşun yaraları var."

"O şimdi nerede?" Hızlıca sordum, görüşümün kenarlarını kırmızı bir sis perdesi kaplıyordu.

Carter üzerinde harita olan bir monitörü işaret etti. "En son ikinci katta görüldü. Birinci kat yaralılar dışında tüm müşteri ve çalışanlardan temizlendi."

Gözlerim hemen ikinci kattaki en büyük mağazaya gitti, tam ortadaki mağazaya. Dewitt Sporting Goods.

Hay sikeyim

"Bunun tek atışlık bir silah olduğuna emin misin?" Curly sordu.

"Evet, uzun kahverengi at kuyruklu bir adam. Kask da dahil olmak üzere tam vücut zırhı giyiyor, bu yüzden onu indirmek istiyorsanız, önden bir kafa vuruşu yapmalısınız."

"Siviller kimdi?" diye sordum. Carter soru sorarcasına bana baktı ve ben de bir havlamayla belirttim. "Erkekler mi kadınlar mı?"

"Bir erkek, bir kadın," diye yanıtladı.

Boğazımı temizledim ve bir sonraki sorunun cevabına hazırlandım. "Kadın neye benziyordu?"

"Um." Carter grubumuza göz gezdirdikten sonra tekrar bana döndü, muhtemelen neler olduğunu anlamaya çalışıyordu. "Mavi saçları var, bir tarafı traşlı."

Curly'nin omuzlarımın rahatlayarak çöktüğünü gördüğünü tahmin ettim ve doğrudan benim alanıma girerek, "Neler oluyor Estrada?" diye çıkıştı.

"Sevgilim burada. Bu alışveriş merkezinde," diye itiraf ettim.

"Siktir," diye ısırdı, kaşlarının arasındaki noktaya masaj yaparak. "Bu sefer oturman mı gerekiyor Estrada? Gerçekten kimseyi kaybetmeyi göze alamam. Herkese ihtiyacımız var ve bir sonraki takım en az yirmi dakika uzakta."

"Hayır, yemin ederim yapabilirim. Lütfen." Çaresizlik her kelimenin etrafını bir sarmaşık gibi sarmıştı.

Gözlerini bana dikti. "Lanet olsun," diye mırıldandı. "Sana güveniyorum, Estrada. Buradaki önceliğin lanet olası işini yapmak. Sen şu anda bir erkek arkadaş değilsin; sen bir makinesin. Anlaşıldı mı?"

"Ben hallederim, Curly."

"Tanrım, beni buna pişman etme." Döndü ve emirler yağdırmaya başladı. Chris, kurbanlara yardım etmek için gelen ilk tıbbi müdahale ekiplerine koruma sağlamak üzere birinci katta kalacaktı. En iyi keskin nişancı olan Kai üçüncü kata gönderildi, böylece yüksek bir pozisyona sahip olacak ve adamı indirmek için en iyi şansa sahip olacaktı.

Ben, Curly, Maverick, Jayden ve Radar adında bir adam ikinci kata gönderildik. Radar'ı o kadar iyi tanı mıyordum.

Çünkü işten sonra bizimle takılmazdı ama çok iyi bir takım arkadaşıydı.

Carter telsizlerimizle senkronize edildi, böylece tetikçiyi kamerada tespit ederse bizi bilgilendirebilecekti. Görünüşe göre şüpheli, mağazalar arasında seyahat etmek için mağazaların arkasındaki çalışan koridorlarını kullanıyordu çünkü güvenlik kameraları orada seyrekti.

Tüm bilgilendirme ve Curly'nin emirleri dört dakikadan az sürdü ve sonra ikinci kata her yönden saldırıyorduk. Curly ve ben orta merdivenleri kullandık, başımız dönüyordu ve gözlerimiz her ayrıntıyı alıyordu.

Sivillerle karşılaştığımızda, onlara sessizce alt kata inmelerini ve üniformalı memurlar ve gerekli sağlık personeli tarafından karşılanacakları ana kapıdan çıkmalarını emrettik.

Arkamızdaki merdivenlerden sağ salım inen en az elli kişi saydım ama hiçbiri gri gözlü kıvrıcık sarışın değildi. *Tanrım, ~~nerdesin~~ bebeğim?*

H&K MP-5'im elimde kendinden emin bir şekilde dururken Curly'ye önce spor malzemeleri mağazasına girmemizi işaret ettim, o da başıyla onayladı. İçeri girdik, o sola, ben sağa giderek daha fazla yol kat ettik.

Kahretsin, bu mağaza çok büyük. Alan boş görünüyordu, umarım tüm müşteriler ve çalışanlar güvenli bir şekilde dışarı çıkmışlardır.

Raflarda spor ayakkabıların sıralandığı ayaklı bir duvarın arkasına siper alarak köşeden baktım ve yuvarlak bir atletik pantolon rafından dışarı fırlayan sarışın bir kafa gördüğümde neredeyse dizlerimin üzerine düşüyordum.

Lehra!

Sanki sessiz çılgılığımı duymuş gibiydi ve bakışlarımız kilitlendi. Ondaki korku beni kırdı ve duvarın etrafından dolaşıp ona doğru gitmeye başladım ki sağımdan gelen bir hareket gözüme çarptı. Elimin hızlı bir hareketiyle ona saklanmasını işaret ettim ve o da hemen

başını tekrar giysi rafına sokarak kendini bir kez daha gizledi.

Aferin kızma.

Tetikçi zeminde açılı bir şekilde ilerliyordu.

Orospu çocuğu. Tam aramızda. Saklan, Lehra.

Lütfen, Tanrı aşkına, bir santim bile kıpırdama.

Sessiz mesajlarımı bir şekilde yakalaması için dua ettim.

Şüpheli raftan rafa geçiyor, Uzi'sinin namlusuyla giysileri ayırıyor ve... ne arıyordu? Hayatta kalanları mı? Öldürecek başka birini mi?

Tanrım, hayır. Lütfen onu güvende tut.

Bizim ekip gibi siyah giyinmişti, çelik yeleği ve kaskı vardı. Zihnim durumu değerlendirdi. Sırtı bana dönüktü, bu yüzden yapacağım herhangi bir atış onun vücut zırhına zarar vermeyecekti. Çok iyi bir nişancıydım ama ıskalarsam, serseri bir kurşun herifin hemen diğer tarafında saklanan Lehra'ya isabet edebilirdi.

Bu bir seçenek değil.

Şimdi ondan iki raf uzaktaydı ve panik içinde solumdaki başka bir duvarın arkasına saklanmış olan Curly'ye baktım. Başını salladı ve yukarı ve arkasını işaret ederek Kai'ye ateş edenin yerini bildirdiğini söyledi.

Kai'nin yumuşak sesi sol kulağımdaki kulaklıktan, "Geri dönmesini istiyorum," dedi. *Doğru. Adam zırhlı bir kask taktığı için net bir atış yapabilmek için yüzünü görmesi gerekiyordu.*

Şüpheli şimdi Lehra'nın saklandığı raftan bir raf ötedeydi. Adam onu bulmadan önce sadece saniyeleri vardı.

Yok artık. Böyle bir şey olmayacak.

Duvarın arkasından çıkarak, "Silahını bırak!" diye bağırdım.

Adam dönüp Uzi'sini bana doğrulttu ve siyah kar maskesinin arkasındaki kahverengi gözlerinin açıldığını gördüm. Sonra bana ateş açtı.

Sırt üstü yere düşmeden bir saniye önce alnında küçük kırmızı bir daire belirmediğini gördüm.
Ve Kai anında en sevdiğim takım arkadaşım oldu.

Beynimde dolaşan sisin içinden göz kırptım.

İlk düşüncem *Lehra'ya gitmek* oldu.

Ve ikinci düşüncem şuydu: *Kahretsin*.

Acıya rağmen homurdandım -çünkü kurşun geçirmez yelek giyerken bile vurulmak çok acıtıyor- yuvarlandım ve askerler gibi sürünerek elbise askısına doğru gittim.

Güzel Tink'im dışarı fırladı, bana doğru koşup dizlerinin üzerine çökerken kıyafetleri etrafa saçıldı. Hayatım boyunca kimseyi gördüğüme bu kadar minnettar olmamıştım.

"Cruz!" diye bağırdı.

Onu altıma çekerek vücudunu kendi vücudumla kapattım ve Curly'nin bir ceset olduğunu umduğum şeyin yanında diz çöktüğü yere baktım. "Curly?"

"Öldü," diye cevap verdi ve başını salladı.

"Emin misin?"

"Kafasının arkası yok, yani evet. Oldukça eminim."

Adrenalin damarlarımda o kadar yoğunlaşmıştı ki, hepsinin kan kaybetmemesine şaşırdım. Dikkatimi tekrar altımdaki kadına odakladım ve yüzündeki gözyaşlarını görünce dişlerimi sıktım.

"İyi misin Lehra?"

"Seni vurdu!"

"Yelek giyiyorum. İyi misin?" Soruyu hece hece telaffuz ettim.

"Ben... yaralı değilim. Sadece çok korktum."

Artık fiziksel olarak yaralanmadığını bildiğime göre aklımda tek bir şey vardı. Kelimeler ağzımdan kaçmaya çalışırken dilimde adeta bir delik açıyordu.

"Seni seviyorum," diye ağzımdan kaçırdım. "Bir süredir seviyorum ve bunu sana daha önce söylemeliydim ama seni çok seviyorum Lehra Kincaid."

Gözyaşları daha da hızlı aktı, yüzünü ıslattı ve saçlarına damladı. "Ben de seni seviyorum Cruz Estrada."

Hayatımda duyduğum en tatlı sözlerdi.

Onun itirafı karşısında kendi gözyaşlarımla görüşüm bulanıklaştı. "Beni seviyor musun?" diye sordum, çünkü onu doğru duyduğumdan emin olmak istiyordum.

"Tabii ki biliyorum. Tanrım, seni kaybetmekten çok korkuyordum." "Ben buradayım bebeğim. Hiçbir yere gitmiyorum."

Sonra da onu ölesiye öptüm. Dillerimiz birbirine dolanırken, kalplerimizin de birbirimize bağlandığını hissedebiliyordum.

Dudaklarımız yavaşça hareket ederken, birbirimizi doyurmaya çalışırken ağzı sıcak ve lezzetliydi. Ellerim yüzünü kavradı ve öpücüğünü derinleştirdim, Lehra için öğleden sonrasının çirkinliğini ortadan kaldırmak ve yerine ona olan sevgimi koymak istiyordum.

Küçük bir inilti çıkardı ve ben de yumuşak bir emişle geri çektim. "Lütfen şu seksi sesleri çıkarmayı kes yoksa ben isteyken beni erekte edeceksin."

"Romantik konuşmalarla beni öldürüyorsun, Estrada," diye kıkırdadı.

"Ne demek istiyorsun? Bir spor malzemeleri mağazasının zemininde sana aşkıma itiraf ettikten sonra, ikimiz de on yıl kadar korktuktan sonra ereksiyonumdan bahsettim." *Bir cesedin yanında olduğumuzdan bahsetmiyorum bile,* demekten akıllıca kaçındım.

"Bunun senin rol yapma sahnelerinden biri olması gerekiyorduydu, benim zevkime göre biraz fazla abartılıydı," dedi bir kaşını kaldırarak.

Güldüm ve burnunun ucunu öptüm. "Kesinlikle hayır." Olanların ciddiyetini nihayet kavırıyordum ve alnımı onunkine yasladım. "Hayatımda hiç bu kadar korkmamıştım."

Lehra'nın çenesi titredi. "Beni kurtardın."

Başparmaklarımla yanaklarını okşadım ve yeni gözyaşlarını sildim. "Her zaman, Tink. Sevdiğim kadını her zaman koruyacağım. Sensiz yaşayamam."

Ve sonra onu tekrar öptüm, kendimi onun içinde kaybettim. Ta ki...

"Tanrı aşkına, Estrada bir sivili mi hırpalıyor?"

Curly'nin alçak sesle kıkırdadığını duydum. "Endişelenme, Jayden.

O onun sivili."

Aynen öyle.

"Cruz, sana söyledim, ben iyiyim. Gerek yok-"

Sert bir bakışla kadınımı susturdum. Dünyada isteyip de veremeyeceğim tek bir şey bile yoktu ama bu konuda kesinlikle kararlıydım.

Alnına bir öpücük kondurarak bakışlarımı yumuşattım, bir numara çevirdim ve telefonu kulağıma dayadım, polis ve sağlık görevlilerinin karmaşası etrafımızı sararken boşa kalan kolumla onu yanıma yatırdım.

"Dostum, bu boku alışveriş merkezinde mi görüyorsun?" Monty selamlama şeklinde sordu.

"Ben buradayım."

Sert bir nefes verdi. "Kahretsin. İyi misin dostum? Yaralandın mı?"

"Ben iyiyim. Lehra her şeyin olduğu dükkândaydı."

"Aman Tanrım. Lütfen bana onun olduğunu söyle-"
Sözlerini bitiremeden sesi kesildi.

"O güvende ama yalnız kalmasını istemiyorum. Ben buradan çıkana kadar birkaç saat geçecek."

"Yola çıkıyorum. Sen eve gelene kadar onunla kalacağım. Onu bir saniye bile bırakmayacağım."

Rahatlama bedenimi sular altında bıraktı. Lehra'ya bakma konusunda kendimden başka, kardeşimden daha fazla güvendiğim kimse yoktu.

BÖLÜM 36

Cruz'un kanepesinde Monty ve müstakbel karısı Kassie'nin arasında oturuyordum. Polise ifade verdikten sonra Monty beni alışveriş merkezinden aldığından beri beni beslemişler, şarap vermişler ve tamamen boğmuşlardı. "Tavuklu erişte çorbası çok güzeldi," dedim, son bir saat içinde yaklaşık bininci kez kapıya bakarak.

Geçen saat. Cruz birazdan burada olur.

Çiftin bana bakışları bir hikâye anlatır gibiydi. Kass, "Köşedeki şarküteriden," diye bilgi verdi. "Hastalandığımda Monty bana biraz getirmişti."

Gelinine baktığında gözbebeklerinin küçük kalpler şeklinde olmamasına şaşırıyordum. "Hasta olman benim hatamdı, Kasserole." Ona böyle hitap etmesine bayılırdım. Çok şirindi.

Birbirlerine bakarlarken Kassie alt dudaklarını ısırdı. Benimle tam ortada öpüşmeye mi başlayacaklardı?

Ateşli ve ağır bir öpüşme seansının ortasında sıkışıp kalmadan önce kanepeyi iterek, günün sinirlerinin mideme yerleştiğini hissettim. *Oh, kahretsin. Gerçekten.*

Cruz'un odasındaki banyoya doğru ilerlerken arkamda Monty'nin varlığını hissettim ve döndüm. "Sadece tuvalete gidiyorum, Mont."

Başını salladı. "Tamam, kapının hemen dışında bekleyeceğim."

"Monty," dedim açık açık, kollarımı göğsümde kavuşturarak, "kaka yapmam lazım ve dinleme mesafesinde olmamanı tercih ederim."

Yüzü kırmızının yüz tonuna döndü. "Oh. Evet, doğru. Tamam. Kassie'nin kapıda beklemesini ister misin?"

Gülümsemeye karşı koydum. Cruz'dan aldığı emirleri ciddiye alıyor, buraya geldiğimizden beri bir saniye bile gözünün önünden ayrılmama izin vermiyordu.

"Kassie'nin de sindirim seslerimi duymasını özellikle istemiyorum," dedim ve kalın kolunu sıktım. "Ben iyiyim. Söz veriyorum. Duş da alabilirim, o yüzden birkaç dakikadan fazla kalırsam Ulusal Muhafızları çağırma."

Kıkırdadı. "Biraz aşırıya kaçtıysam özür dilerim. Sadece yalnız olmadığınızı bilmenizi istiyoruz."

Gözyaşlarım göz kapaklarımdan kenarlarını tehdit ediyordu ama ona kocaman sarılırken onları tutmayı başardım. "Teşekkür ederim. Düğün işlerini halletmeye çalıştığınızı biliyorum ama benim için burada olmanıza minnettarım."

"Şu anda ikimiz için de en önemli şey senin kendini güvende hissetmen," dedi tatlı bir sesle ve başımın üstünü öptükten sonra geri çekilip omuzlarımdan arasından beni nazikçe itti. "Git işini yap, biz de televizyonun sesini açalım."

Yatak odasına gidip kapıyı kapatırken güldüm. Bu ikisinden gerçekten hoşlanıyordum ve bir gün onlara kayınvalidem diyebilecek kadar şanslı olmayı umuyordum.

Monty otuz dakika sonra telefonunu bırakıp ayağa kalkarken, "Yukarı geliyor," diye haber verdi. En az benim kadar gergin bir enerjisi varmış gibi görünüyordu.

Saçlarım duştan sonra hala nemliydi ve en rahat tembel gün kıyafetlerimi, bir çift Lululemon taytı ve Cruz'un beni bütünüyle yutan sweatshirt'lerinden birini giymiştim. Son birkaç aydır onun birçok tişörtünü çalmıştım ve her çamaşır gününden sonra, giydiğimde onun gibi koksunlar diye bir süre ona giydiriyordum.

Rahat kıyafetlerinizin üzerinde erkeğinizin kokusunu duymaktan daha iyi bir şey yoktu.

Monty kapıya doğru ilerledi ve kapıyı açtı, dışarıdaki koridorda ağır ayak sesleri duyulana kadar parmakları endişeyle kalçalarına vurarak kapı çerçevesinin altında durdu. Cruz görüldü ve Monty ona şiddetle sarılmadan önce iki adam bir süre birbirlerine baktı.

Alçak sesle mırıldanmalar duydum ama ne dediklerini anlayamadım ama belli ki duygusal bir andı.

"Aman Tanrım," diye nefes aldı Kassie, elimi tutarak. "Çok tatlılar. Neredeyse kardeş gibiler."

Kass, hiçbir fikrin yok.

Çocuklar ayrıldığında Cruz'un "Söz veriyorum iyiyim Mont." dediğini duyduk.

Kassie bir adım öne çıktı ve Cruz onu kucakladı. "Geldiğin için teşekkürler, Kass. Burada olmanın çok yardımı olduğunu biliyorum."

Burnunu çekti ve başını salladı.

Kassie'yi bıraktıktan bir saniye sonra Cruz'un güçlü kolları tarafından yerden kaldırıldım ve koridorda hızla ilerledim. "Her şey için teşekkürler çocuklar," diye bağırdı, gözlerini yüzümden ayırmadan, "ama... bilirsiniz..."

Monty bilmiş bir kıkırdamayla, "Kendimizi dışarıda buluruz," dedi.

Ve sonra sadece biz kaldık. Ben ve tüm kalbimle sevdiğim adam.

Beni nazikçe ayaklarımın üzerine indirdi ve büyük, sıcak elleriyle yüzümü kavradı. "Senin için çok endişelendim," diye mırıldandı. "Nasıl hissediyorsun?"

"Seni istediğim gibi."

Nefesi dudaklarıma değdi. "Ben de seni istiyorum ama çok üzülmeden falan korktum." Mavi gözleri gri gözlerimi aradı, iyi olmadığımı dair bir işaret arıyordu.

"Ben değilim. Buna ihtiyacım var. Sana ihtiyacım var."

"Tanrı'ya şükür," dedi, dudaklarının bir tarafı yukarı kıvrılmıştı. "Seni kıyafetlerimin içinde görmeyi seviyorum, Tink, ama tenini hissedebilmek için çıplak olmana ihtiyacım var, sıcak ve... canlı." Sonunda sesi biraz çatallaştı ve yüzümü boynuna gömüp içime çektim. Ter ve erkek gibi kokuyordu ve bu şimdiye kadarki en güzel kokuydu.

Uzun bir süre birbirimize sarıldık, sonra geri çekildim ve gömleğimi başımın üzerinden çıkarıp taytımı çıkardım. "Buradayım Cruz. Buradayım ve senin sayende hayattayım."

Cruz dizlerinin üzerine çöktü ve ellerini saygıyla vücudumun her santiminde gezdirdi, her yolu şefkatli öpücüklerle takip etti. Gözyaşları yüzümden aşağı aktı. Hiç bu kadar sevildiğimi hissetmemiştim.

Başını kaldırıp, "Seni seviyorum Lehra," diye mırıldandığında kendi gözleri şüpheli bir şekilde nemliydi. Kalbimin her atışı sana ait."

Cruz'un gözleri yaşlı bir şekilde diz çökmüş halini görmek bacaklarımı güçsüzleştirdi. Adam tam bir baş belası gibi görünüyordu.

Çok dar, siyah, mikrofiber tişört ve siyah kargo pantolon. Pazularının şişkinliği dikişleri tehdit ediyordu ve dövmeleeri kolların altından görünüyordu.

Tek kelimeyle, yenilmez görünüyordu. Ama bana yumuşaklığını gösterme şeklini, savunmasız tarafını benimle paylaşma şeklini sevdim.

"Ben de seni seviyorum Cruz. Bir şey dışında seninle ilgili her şeyi."

Ayağa kalktı, üzerimde yükselirken kaşları birbirine yaklaşıyordu. "Bu da ne?"

Parmaklarımı kalın, damarlı ön kollarında aşağı yukarı gezdirdim. "Şu anda çok fazla kıyafet giyiyorsun."

Gülümsemesi yıkıcıydı, şefkat ve gamzelerle doluydu. "Bunu düzeltebiliriz. Neden sen yatağa girmiyorsun, ben de hemen gidip duş alayım?"

"Hayır," dedim, kollarına yapıştım ve burnumu göğsüne dayadım. "İşten sonra nasıl koktuğunu seviyorum. Çok seksi." "Bebeğim, vücut zırhının içinde çok terliyorum," diye uyardı ama başımı salladım ve ellerimi kollarının kenarına indirdim.

Gömlek.

"Erkek gibi kokuyorsun," diye fısıldadım ve tuzlu kokusunu içime çekerken ondan alçak bir hırıltı duydum. Gömleği kaldırırken, kollarını başının üzerine kaldırdığında irkilmesini kaçırmadım. Tenini ortaya çıkardığımda nedenini gördüm. "Yaralanmışsın," diye bağırdım ve parmaklarımı gövdesini kaplayan koyu mor çürüklerin üzerinde nazikçe gezdirdim.

"Sorun yok, Tink. Çarpmanın etkisiyle..." Tereddüt etti.

"Kurşunlar mı?" Gördüklerim karşısında dehşete düşmüş bir halde sordum. "Benim yüzümden vuruldun ve şimdi şu haline bak. Sen... Aman Tanrım!" Histeri seviyesine yaklaşıyordum ve Cruz omuzlarımı tutup sıkarak beni ona bakmaya zorladı.

"Lehra, dinle. Sorun yok. Yelek beni korudu. Tek bir kurşun yaram yok, sadece birkaç çürük var. Olur böyle şeyler."

"Oluyor mu? Beyzbol sopasıyla dövülmüş gibi görünüyorsun. Kaburgaların falan kırılmış olabilir."

İç çekti. "Sağlık görevlileri birkaçının çatlak olduğunu düşünüyor. Kesinlikle olabilecek en kötü şey değil." Bunun iması içimin derinliklerine yerleşti ve içimdeki her şey büküldü.

Eğildim ve her dairesel çürüğü öptüm. Yavaşça. Yumuşakça. "Bu gece hiçbir şey yapmamıza gerek yok," diye fısıldadım sıcak tenine karşı.

Cruz nazikçe çenemi kavradı ve yüzümü kaldırdı. "Eğer bu gece seninle sevişmeyeceğimi düşünüyorsan, Lehra, beni çok iyi tanı mıyorsun demektir."

Resmen bir su birikintisiydim.

"Eğer acırsa, duracağına söz ver."

Beni sıkıca öpmeden önce başparmağı alt dudağımın üzerinde gezindi. "Tanrım, çok tatlısın."

"Bana söz ver," diye tekrarlardım ve o da gülümsedi.

"Söz veriyorum, ama senin içindeyken düşüneneğim son şey birkaç küçük çürük olacak."

Bazıları yumruğum büyüklüğünde olsa da *küçük çürükler* kısmına itiraz etmedim. O beni kaldırmaya çalışmadan önce yatağa süründüm ve bembeyaz çarşafların altına girdim. Tekrar.

Cruz giysilerinin geri kalanını çıkardı ve ben de hiç utanmadan aval aval ona baktım. Yaralarına rağmen hala var olan en güzel adamdı, bronzlaşmış teni, sert açılı ve yağsız kaslarıyla. Aleti çoktan tamamen dikleşmişti ve ucu arzusıyla parlıyordu.

Benimle birlikte yorganın altına girerek beni kollarına çekti ve dudaklarını dudaklarıma indirdi. Öpücük sonsuza dek sürecektir vaatlerle doluydu ve kollarımı boynuna dolayarak bedenimi onunkine bastırdım.

Ten tene temas tam da ihtiyacım olan şeydi ve dudaklarımız acıyana kadar öpüşürken onun okşamalarıyla rahatlardım.

"Üstte olmamı ister misin?" Hâlâ kaburgaları için endişelenerek sordum.

"Hayır," diye beni temin etti, beni sırtüstü yatırıp vücudumu kendi vücuduyla kapladığında sesi ihtiyaçtan boğuk çıkıyordu. "Bu gece buna ihtiyacım var, aşkım."

Ereksiyonu sıcak ve sertti ve uzunluğunu seksimin dudakları arasında kaydırdı. İleri geri, ileri geri, ona olan ihtiyacım damlayana kadar.

"Lütfen Cruz," diye inledim, içimde olması için çaresizce çırpınıyordum.

Aletin başı girişimi buldu ve orada durup gözlerimin içine baktı. Kendi küçük baloncuğumuzdaymışız gibi etrafımızda zaman durmuş gibiydi.

"Seni seviyorum," dedim ona, mükemmel yüzünü tutarak ve başparmaklarımı çenesindeki hafif kirli sakallara sürterek. "Hiç kimseyi böyle sevmemiştim."

İlk santimi içeri ittiğinde Cruz'un gözleri duyguyla doldu. "Ben de seni seviyorum Lehra. Sen benim sonsuzluğumsun." Kollarını altımdan geçirerek bedenlerimizi birbirine bağladı ve ağırlı bir yavaşlıkla içime tamamen girdi.

Birlikte hareket ettik, kalçalarımız yüce bir ritimle sallanıyor, yatak yayları altımızda bir aşk şarkısı gibi gıcırdıyordu. Ağzımı kendi ağzıyla kapattı ve dillerimiz gruba katıldı, o uyluklarımın arasında hareket ederken daireler çizip tadına baktı.

İri vücudu beni yatağa bastırdı ve ayak bileklerimi uyluklarının arkasına dayayarak onu daha derine ittim.

Yanağımdan kulağıma doğru öptüğünde, "Sana doyamıyorum," diye nefes nefese kaldım.

"Mi alma ha estado buscando la tuya desde siempre," diye fısıldadı nemli tenime, çevirmeden önce. "Ruhum sonsuza dek seninkini aradı."

Hayatımda duyduğum en güzel sözlerdi.

Gözlerimden yaşlar akarken Cruz ellerime uzandı ve onları başımın üzerinden çekerek parmaklarımızı birleştirdi. Hala üstümde yavaşça hareket ediyordu.

Sevişmemizde umutsuz bir sınır vardı artık. Sanki birbirimizin içine girmeye çalışıyorduk.

Gözleri sıvı mavi havuzlar gibiydi, içime girip çıkarken, tüm mükemmel noktalarıma vururken benimkilere kilitlenmişti. İhtiyacım sıkıştırılmış bir yay gibi kıvrıldığında, bunu hissediyor gibiydi, horozu içimde şişiyordu.

İç duvarlarım onun etrafında nabız gibi atmaya başladığında "Birlikte," diye homurdandı.

"Birlikte," diye tekrarlardım, beni aşağı doğru tuttuğunda ellerini sertçe sıktım ve ereksiyonunun pürüzsüz başını G noktamın üzerinde öğütmek için kalçalarını açtım. Aletinin üstündeki piercing klitorisime sürtündü, ikili uyarım beni en iyi şekilde bunalttı.

"Tanrım, bebeğim," diye inledi Cruz, itişleri düzensizleşiyordu. "Etrafımda çok sıkı duruyorsun. Benim için geldiğinde çok güzel oluyorsun."

Ağız benimkinin üzerine kapandı ve orgazm bedenimi ele geçirirken ona hükmetti. Ağzımdan onunkine bir dizi tamamlanmamış kelime döküldü ve daha fazlası için kalçalarımı yukarı kaldırdım. Yanıyordum, kasıklarımdan başlayan cehennem çıplak etimin her santimini yiyip bitiriyordu.

Cruz'un kaygan vücudu benimkinin üzerinde titriyor, içime boşalırken çıkardığı homurtular boğazımın arkasını titretiyordu. Ellerimi bıraktı, yanaklarımı okşayana kadar parmaklarını kollarımdan aşağı sürükledi. "Seni seviyorum bebeğim," diye mırıldandı, sesi en az benim kadar bitkin geliyordu.

"Ben de seni seviyorum," diye cevap verdim, sesim doygunluktan kalınlaşmıştı.

Aşağı inmeye başladığımızda beni tekrar öptü, tatlı ve telaşsız diliyle ağızımla sevişti.

"İyi misin?" Sonunda öpüşmeyi bitirdiğinde göğüs kafesini şefkatle okşayarak ona sordum.

"Evet, iyiyim." Gerçi benden ayrılıp sırt üstü yattığında inledi. Bir dakikadan kısa bir süre sonra, bir ön kolunu ortasına koymuş, mışıl mışıl uyuyordu.

Dirseğime yaslandım ve uzun süre onu izledim, parmaklarımı saçlarında gezdirdim.

uyudum. Cruz Estrada gerçekten muhteşem bir adamdı.
Ve *beni* sevdi.
Dünyanın en şanslı kadınıydım.

"Annen ne zaman geliyor?" Cruz beni Monty ve Kassie'nin düğün resepsiyonunda dans pistinde yavaşça dolaştırırken sordum.

Smokininin içinde yaşayan en lezzetli adam gibi görünerek bana gülümsedi. "Gelecek hafta. Onunla tanışman için sabırsızlanıyorum."

"Sence benden hoşlanacak mı?"

"Bence o da seni en az benim kadar sevecek," diye beni temin etti.

Peri ışıklarıyla sarılmış bir dizi mor çiçeğin altından geçtik. "Çok güzel bir düğündü," diye iç geçirdim.

"Öyleydi ve Sully çok tatlıydı." Cruz, Kassie'nin oğluyla korkak tavuğa benzeyen bir şey yaptığı yere baktı ve yüzü yumuşadı.

"Çocuk istiyor musun?" Ben sordum, o da dikkatini bana verdi.

"Benim var. Peki ya sen?"

Başımı aşağı yukarı salladım. "Birden fazla olsun isterdim. Tek çocuk olmanın bazı avantajları var ama ben hep bir kardeş istemişimdir."

Orkestra vals çalıyor olmasına rağmen Cupid shuffle yapan Kass ve Sully'ye güldüm.

"Benimle evlenmek istiyor musun?"

Başımı çevirdim ve Cruz'a bakarken ağzımdan tükürük çıkmamasına şaşırdım. Gülümsüyordu ama

hiç de şaka yapıyor gibi görünmüyordu.

"Evlenme mi teklif ediyorsun?"

Dudaklarına bir öpücük kondurdu. "Tatlım, evlenme teklif ettiğimde bunu anlayacaksın. Şu anda sadece sohbet ediyorum."

"Seninle gözümü kırpmadan evlenirdim," dedim ona, düşünmeme bile gerek kalmadan.

Şarkı bittiğinde "Güzel," dedi. Gözleri odanın diğer ucuna odaklandı ve sonra parladı. "Hey, o bir turşu çubuğu mu?"

BÖLÜM 37

"ANNE!" Onu havaalanında bagaj alım bölümüne girerken gördüğümde seslendim. Gözleri parladı ve koşarak yanına gittim, onu kucağıma aldım ve etrafında döndürdüm.

"Ay dios mio! Başımı döndüreceksin," diye yakınıyordu ama bana hep evimi hatırlatan o tatlı, sıcak kahkahasını atıyordu.

"Burada olduğun için çok mutluyum," dedim onu tekrar ayağa kaldırırken. "Keşke Noel'de de gelebilseydin."

"Lehra nerede?" diye sordu, sanki kız arkadaşım bir saksının arkasından çıkacakmış gibi gözleri etrafta geziniyordu.

"Evimde akşam yemeği hazırlıyor."

"Oooh, yemek mi yapıyor?" Annem memnun görünüyordu ve yanağını çimdikledi. "Büyük, yakışıklı oğlumu doyurabilmesi hoşuma gidiyor."

"Kendi kendimi besleyebilecek durumdayım," dedim gülerek. "Henüz açlıktan ölmedim."

Annemin gözleri keskinleşti ve parmağını bana doğru salladı. "Sen de kendi payına düşeni yaptığından emin ol. Sana yemek yapmayı ben öğrettim, sen de hanımına özel bir yemek yap."

Bazen. Mutfakta sadece kadınlar olmamalı."

Başının üstünü öptüm. "Biliyorum anne ve onun için yemek yapıyorum. Bir sabah ona kahvaltıda senin Küba usulü ezilmiş patateslerinden yaptım ve bayıldı. Çoğu zaman birlikte yemek yapıyoruz."

Annemin yüzü güldü. "Bu çok özel, evladım. Aileler birlikte bir şeyler yapmalı."

"Biz bir aile değiliz... henüz." Son kelimeyi eklediğimde annem kelimenin tam anlamıyla heyecandan titredi. "Onu görür görmez evlilik ve bebekler hakkında konuşmaya başlama."

Sanki konuşacak yerim varmış gibi. Daha geçen hafta düğün resepsiyonunda ağzımdan evlenme teklifi öncesi bir şeyler kaçırmıştım. Ama kendime engel olamamıştım. Havada aşk var diye düşündüm.

Annem bana el salladı. "Psssh, her şey yolunda, kanka."

İnledim. "Anne, lütfen Eli'nin argosunu kullanma."

Annem ve Lehra'nın iyi geçinmesi konusunda endişelenmeme gerek yoktu. Tanıştıkları anda anlaşmışlardı ve ben de bulutların üzerindeydim. Tüm yemek boyunca sohbet ettiler ve ben konuşmaya on kelime bile dahil ettiğimden emin değildim.

Bunu önemsemişimden değil. En sevdiğim iki kadının hem kendilerinden hem de birbirlerinden keyif aldıklarını görmek hoşuma gidiyordu. Kalbim o kadar doluydu ki.

"Çok lezzetliydi," dedi annem peçetesiyle ağzını silerken. "Tavuk ve köfte tarifini benimle paylaşır mısın Lehra'cığım?"

"Elbette, Bayan Estrada." Komplocu bir tavırla sesini alçalttı. "Bugün çalışmak zorundaydım ve normalde yaptığım gibi hamuru sıfırdan yapmaya vaktim olmadı, bu yüzden konserve bisküvi kullandım. Her şey ev yapımı olunca çok daha güzel oluyor."

Annem onun elini okşadı. "Anlıyorum. Ben de çalışan bir kadınlm. Elimizden geleni yaparız. Ve bana Bayan Estrada demeyi bırak. Ben Stella'yım." Gözleri muziplikle parlıyordu. "Ya da bana anne diyebilirsin."

Evet, şu an kalbim yerinden fırlayacak gibi.

"Bence çok lezzetliydi," dedim ve annem Lehra'ya babamla evlenirken taktığı inci düğün kolyesini sunmaya başlamadan araya girdim. Yine de mutluydum çünkü Lehra'ya müstakbel bir kayınvalidenin oğlunun sevdiği kadına davranması gerektiği gibi davranıyordu. *Bambi Jones'un aksine*. "Mısır ekmeği harikaydı, bebeğim."

Beni işaret etti. "İşte *bu* ev yapımıydı. Büyükanнемin tarifi. Bu malzemeleri karıştırmak kutudaki malzemelerden çok daha uzun sürmez."

Annem alkışladı. "Oooh, sana Meksika mısır ekmeği tarifimi vermeliyim. Cruz chili ile seviyor."

"Bunu çok isterim. Super Bowl'a yetişebilirim," dedi Lehra gülümseyerek.

"Sağ ol anne," dedim alaycı bir ifadeyle. "*Bana* o tarifi bile vermedin. Onu yumurtalarını koruyan bir anne ejderha gibi koruyorsun."

Elini bana doğru salladı. "Oh, bu benim sık sık ziyarete gelmeni sağlama yöntemimdi."

Sıcak kahverengi bakışlarını Lehra'ya çevirerek gülümsedi. "Artık annem yanında olmadığında senin için bunu yapabilecek biri olduğunu biliyorum." Ayağa kalktım ve her ikisini de başlarından öptüm. "En sevdiğim hanımlar dinlenirken ben de bulaşıkları yıkayacağım." Annem gülümsedi. Az önce dünyadaki açlığı çözeceğimi söylediğim için gurur duyuyorum.

"Aslında," dedi Lehra sandalyesinden kalkarak, "şu sevdiğin kurabiyelerden yapacaktım."

Yüce Tanrım.

"Yapmak zorunda değilsin-"

"Ben yardım ederim," diye araya girdi annem. "Yemek yapmayı severim."

Bu ilginç olacak.

Birkaç dakika sonra, kadınlar malzemeleri karıştırırken ben bulaşık makinesini dolduruyordum. "Bekle, neden bu kadar çok un ekliyorsun, miya?"

Lehra elinde un dolu bir fincanla durakladı. "Tarifte öyle yazıyor. Üç fincan."

Annem el yazısıyla yazılmış küçük karta gözlerini kısarak baktı. "Hayır, burada iki fincan yazıyor. Biraz lekeli ama bu kesinlikle iki fincan."

"Gerçekten çok eski. Büyükannemindi," dedi Lehra, karta bakarak. "Aman Tanrım! Sanırım haklısın. Bu bir iki."

Annem, "Üç fincan onları çok kuru yapar," diye yorum yaptı.

Lehra burnunu kaşıdı. "Her zaman kuru oluyorlar ama Cruz seviyor gibi görünüyor, ben de yapmaya devam ediyorum."

Sırıtişımı gizlemek için başımı çevirdim ama annemin bakışlarının ağırlığını üzerimde hissedebiliyordum. Ne yaptığımı, kurabiyeleri gerçekten sevdiğim için değil Lehra yaptığı için yediğimi çok iyi biliyordu. Bir şekilde odanın öbür ucundan gururunu hissedebiliyordum.

Sonuçlar harikaydı, kurabiyeler nemli ve kesinlikle lezzetliydi. "Bunca zamandır yanlış yaptığımı inanamıyorum," dedi Lehra dördüncü kurabiyesini yerken. "Neden bana söylemedin Cruz?"

"Böyle olmaları gerektiğini sanıyordum," diye çekindim. "Bir bardak sütle yedim ve gayet iyiydi." *Daha çok yarım galon süt gibi, ama bu sadece anlamsal, değil mi?*

Son kurabiyeye uzandım ama annem ben daha kapamadan onu tabaktan kaptı. Kollarımı kavuşturarak surat asar gibi yaptım. Hinzırca sırttı ve hepsini ağzına tıktı.

"Seyahat ve diğer şeylerle uzun bir gün oldu. Sanırım ben yatacağım," dedi nefis lokmasını yuttuktan sonra.

şekerleme. Ayağa kalktı ve Lehra'ya uzun uzun sarıldı. "Seni tanıdığımı çok memnun oldum, mija. Yarın görüşecek miyiz?"

"Ben ikinizin Quinnie ve ailesiyle akşam yemeğine çıkacağınızı sanıyordum."

Annem elini şefkatle Lehra'nın yanağına koydu. "Geleceksin. Artık ailedensin."

Dürüst olacağım, gözyaşlarım yüzünden görüşüm biraz bulanıklaştı ve kızımın yanağının içini ısırdığını fark ettim. Belki de Dwight'ın annesine kıyasla kendisine ne kadar farklı davranıldığını düşünüyordu. *Davetli değilsin diye bir şey yoktu çünkü henüz aileden değilsin.*

Sadece sevgi ve kabullenme vardı. Ve bu tam da olması gerektiği gibiydi.

Lehra'ya göz kırparak annemi odasına götürdüm. Soldaki kapıyı göstererek, "Bavulunu şuraya, oturma alanına koydum, burada da bir ebeveyn banyosu var, yani kendi banyon olacak," dedim. "Bir şeye ihtiyacın olursa benim odam koridorun sonunda."

"Lehra'da kalmıyor musun?" diye sordu merakla.

Tereddüt ettim. Bu, yatağımda onsuz geçireceğim ilk gece olacaktı ama bunu annem gelmeden önce konuşmuştuk. Annem bu hafta içinde birkaç günlüğüne Quinnie'nin evinde kalacaktı, bu yüzden Lehra'ya kaybettiğimiz zamanı o zaman telafi edebileceğimizi söyledim.

"Sen buradayken olmaz," diye cevap verdim.

Annem gözlerini devirdi. "Oh, lütfen. Kardeşini kontrol etmek için arayacağım ve sonra doğruca uyumaya gideceğim. Güzel kadınla kalmaman için hiçbir neden yok." Parmak uçlarında durdu ve yanağımdan öptü. "Onun senin için doğru kişi olduğunu şimdiden söyleyebilirim, evladım. Bir gün karın olacak ve karın her zaman önce gelmeli."

Lanet olsun. Biri burada soğan mı kesiyor?

Annemi kollarımla sardım ve bizi ileri geri salladım. "Onu çok seviyorum anne. Böyle hissedeceğimi hiç bilmiyordum."

Göğsüme doğru burnunu çekti. "Senin adına çok mutluyum. İçi de dışı da çok güzel bir insan. Onu ilk gördüğüm andan itibaren bunu hissettim." Beni bırakmadan önce son bir kez daha sıktı. "Şimdi git buradan. Buzdolabında biraz chorizo ve yumurta gördüm, o yüzden kahvaltı hazırlayacağım. Siz iki aşk kuşu uyandığınızda bana mesaj atın, ben de başlayayım."

"Buradayken yemek yapmak zorunda değilsin anne."

"İstiyorum," diye ısrar etti ve sonra omzumu itti. "Şimdi git. Yarın günü birlikte geçireceğiz. Üçümüz birlikte. Müstakbel kızımı daha yakından tanımam gerek."

Ona son bir öpücük verdim ve yüzümde bir sırıtışla odadan çıktım. Annemi daha fazla sevebilmemin hiçbir yolu yoktu.

Cumartesi mükemmel geçmişti. Lehra ve ben Mama'ya New York'un turistik yerlerini gezdirdik, tüm turistik şeyleri yaptık ve gelato ve bagel için en sevdiğimiz yerel yerleri gösterdik.

Akşam Quinnie, Flynn ve Noelle ile birlikte yemek yedik. İtalyan restoranı tam da benim ailem gibi şamatalı ve eğlenceliydi ve Noelle tüm spagetti yemeğini büyükannesinin kucağında yedi, bu da annemi çok heyecanlandırdı.

Tabii ki Lehra herkesle uyum sağladı, bu da beni çok heyecanlandırdı.

"Tıka basa doydum," diye yakındı annem sandalyesinde arkasına yaslanıp Noelle'in küçük bukleleriyle oynarken. "Ama yine de bugün denediğim en sevdiğim şeyin o simit olduğunu düşünüyorum. Sadece simit için bile toparlanıp buraya taşınırdım."

Quinnie'nin gözleri annemize dönmeden önce benimkilerle buluştu. "Buraya taşınmalısın anne. Flynn ihtisasını tamamladıktan sonra hastanede bir iş teklifi aldı, o yüzden burada kalacağız."

Hemen söze girerek, "Eli'yi getirebilirsin ya da o burada kalıp özel dedektiflik işini yürütebilir, çünkü orada çalıştığını söylemiştin" dedim.

"Oh, o buna hazır değil," diye karşı çıktı annem. "Emekli olduğumda bu işi Phil'e devredeceğim. Neredeyse en başından beri babanla birlikteydi ve lisansımı alırken benim için çok değerliydi. Eşi Trina, ben müfettişlik görevime başladığımda ofis müdürlüğü görevimi devraldı."

"Emekli olmayı düşünüyor musun, Stella?" Flynn, benim de aklımdan geçen soruyu dile getirerek sordu. Daha önce emeklilikten hiç ciddi olarak söz etmemişti.

"Her zaman aklımın bir köşesinde. Haftanın altı günü çalışmak yerine yavaşlamak ve ailemin tadını çıkarmak güzel olurdu. Yıllardır ilk kez bu kadar rahatladım. Bundan oldukça keyif alıyorum."

Annemin yanında oturan Lehra onun eline uzandı. "Her zaman yanımda olman çok güzel olurdu. Seninle daha çok vakit geçirmek isterdim."

Yemeği annemin "Bunu düşüneceğim" demesiyle bitirdik.

BÖLÜM 38

PAZAR GÜNÜ anneme onunla biraz yalnız zaman geçirmek istediğimi söyledim. Onunla babalığım hakkında zor bir konuşma yapmam gerekiyordu.

Apartmanımızdaki camlı güvenlik kulübesinin önünden geçerken gözlerini kocaman açarak, "Bu şimdiye kadar gördüğüm en güzel otopark," diye haykırdı. "Çok iyi aydınlatılmış."

İki korumaya el salladım, onlar da bana karşılık verdiler. "Buraya anne," dedim ve onu Auburn'ün siyah Bentley'sine götürdüm, adam tüm binanın sahibi olduğu için park yeri en iyisiydi.

"Ne kadar şık bir araba!"

"Bu patronumun. Birkaç tane var, o yüzden hafta sonları ayak işleri için bunu kullanmama izin veriyor."

Kapıyı ona açtığımda ön koltuğa kayarak, "Ne kadar da süslüsün," diye alay etti.

Direksiyonun arkasına oturduğumda ona "Sana nerede çalıştığımı göstermek istedim," dedim. Sinirlerim gerilmiş, el ve ayak parmaklarımın uçları uyuşmaya başlamıştı ve çıldırmaması için dua ediyordum.

Ofise varmam sadece birkaç dakika sürdü ve üzerinde kan kırmızısı kalın harflerle *BOUVIER* yazan siyah taş binanın önündeki kaldırıma park ettim.

"Burası çalıştığım yer anne," dedim sessizce. *Kahretsin. İşte geliyor.*

Gözlerini kaldırdı ve koyu renkli cam kapıların üzerindeki ismi gördü. Bana dönmeden önce uzun bir süre sessiz kaldı ve yüzündeki şey... *eğlence miydi?*

"Auburn kesinlikle kendisi için iyi olanı yaptı." Sesinde zerre kadar şaşkınlık yoktu.

Zihnim toparlanmaya çalışırken ağzım bir karış açık kaldı. "Sen... sen biliyor muydun?"

"Oğlum, yirmi yılı aşkın bir süre babanın soruşturma bürosunda çalıştım ve şimdi lisanslı bir dedektifim. Gerçekten oğlumun nerede çalıştığını bilmediğimi mi sandın?"

"Ama..." Sonra ne söyleyeceğimi düşünmek için çabaladım. "Ama sen hiçbir şey söylemedin."

"Sen yetişkin bir adamsın Cruz ve kendi hayatını yaşamayı istediğimi biliyorsun. Kişisel işlerine burnumu sokmadım ama her şeyin yolunda gittiğinden emin olmak için çalıştığın yerlerin ve ikamet ettiğin evin geçmişini araştırdım. Ne de olsa ben bir anneyim ve ne kadar yaşlanırsan yaşlan yine de senin için endişeleniyorum."

"Tamam, vay canına." Başımı beyin patlaması yaşayan emoji gibi hissettim ve şakağıma masaj yaptım. "Tüm bunları nasıl karşılayacağından emin değildim."

"Çalıştığın yeri görür görmez bunun bir tesadüf olamayacağını anladım." Annem uzandı ve elini direksiyonda benimkinin üzerine koydu. "Paul'le tanıştığını varsayıyorum?"

"Evet." Avucum onunla buluşana kadar elimi çevirdim ve parmaklarımı küçük elinin etrafına sardım. "Bana kızgın mısın anne?"

Soruma soruyla karşılık verdi, yumuşak gözleri benimkilere odaklanmıştı. "Bu sırrı sakladığım için bana kızgın mısın?"

Senden bunca yıl boyunca?"

"Kızgın değilim. İlk başta gerçekten kafam karışmıştı ve cevaplar istiyordum."

Başını salladı. "Bu adil. Cevapları hak ediyorsun. Bu konuyu benimle konuşabilirdin, biliyorsun."

Göğsüm sıkışmıştı ve geldiğimizden beri derin bir nefes almadığımı fark ettim. Bunu düzeltmek için biraz hava emdim ve üfledim. "Babamın ölümünden çok kısa bir süre sonraydı ve seni üzmem istemedim. Sıcak su ısıtıcısının altında senden sakladığı belli olan bazı mektuplar buldum, bu yüzden sanırım kendi araştırmamı yapmaya karar verdim."

"Hmm, mektupları nerede sakladığını hep merak etmişimdir."

Eğer annem bana onun aslında kılık değiştirmiş Gisele Bundchen olduğunu söyleseydi, bu kadar şaşırmazdım. "Mektuplardan haberin var mıydı?"

Gözlerini devirdi. "Ben ofis müdürüydüm. Kiraladığı posta kutusunun faturalarını gördüm ve Benjamin ile Paul'ün bu yolla iletişim kuruyor olması gerektiğini anladım."

"Ve sen hiçbir şey söylemedin mi?"

"Bunu halletmesi için babana güvendim. Ben ayakkabı fırlatan kişiyken o barışı sağlayan kişiydi."

Buna güldüm. "Bunca zamandır bildiğine inanamıyorum."

"Ayrıntıların hiçbirini bilmiyorum ve mektuplarda ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Sen altı yaşındayken Paul eve geldi ve babanla ben bütün gece seni bizden alacağından endişelenerek uyuyamadık. Ertesi akşam Benjamin bana bu işi hallettiğini ve endişelenmemem gerektiğini söyledi. O gece bir bebek gibi uyudu, ben de onun sözüne inandım." Alt dudağı titredi. "Belki de bilmekten korkuyordum. Bir evlilikteki en önemli şeylerden biri güvendir ve ben babana bu yükü kalbimden alması için güvendim."

"Paul beni götürmek istemedi anne," dedim nazikçe.

Gözleri benimkilerle buluştu ve gergin görünüyordu. "Yani tüm bunlar hakkında onunla konuştun mu?"

"Aslında her hafta birlikte yemek yiyoruz." Gözleri çok içinde açıldı. "Bunu bilmemenize şaşırdım Bayan Müfettiş," diye takıldım ve bir kahkaha attı.

"Sana söyledim, sadece temel bilgileri kontrol ettim. Seni takip etmiyordum." Bakışlarını eğerek, "Paul nasıl?" diye sordu.

"Paul..." İçimi çektim. "Paul'ün çok uzun zamandır iyi olduğunu sanmıyorum ama daha iyi görünüyor. Oğlu Monty hayatına geri döndü ve artık torunları var."

"Televizyonda Monty'nin yeni evlendiğini gördüm."

"O yaptı. Kassie harika bir kadın. Aslında şu anda balayındalar."

"Onunla hiç tanışmadım. Sadece Auburn ve Evie'yle." Dudakları kıvrıldı ve gözleri yaşlarla doldu. "Onları çok özlüyorum. Hâlâ zaman zaman o tatlı kız için dualar ediyorum. Çocuğumun kaybolduğunu ve ona ne olduğunu asla bilemeyeceğimi hayal bile edemiyorum."

"Bu korkunç bir durum. Paul ondan bahsederken yüzündeki üzüntüyü görebiliyorum."

"Evelyn her zaman babasının kızıydı," dedi annem sevgiyle. "Monty ve Auburn hiç bilmedikleri bir kardeşleri olması hakkında ne düşünüyorlar?"

Ürperdim. "Onlara henüz söylemedik. Endişeliydim, özellikle de ilk başta. Sonra hayatlarında pek çok şey oldu ve daha fazla drama eklemek istemedim," dedim ve hemen ekledim, "Paul onlara söylemek istiyor. Benden utandığı falan yok."

Annemin gözleri öfkeyle parladı. "Tabii ki değil! Bunda utanılacak bir şey yok. Sen harika bir adamsın, Cruz."

"Teşekkür ederim anne," dedim usulca çünkü bunu duymaya ihtiyacım vardı.

Ne olursa olsun, her zaman bir milyarderin gizli gayrimeşru oğlu olduğum damgası vardı. Paul bana böyle hissettirmemek için elinden gelen her şeyi yaptı, ancak bu algımdan tamamen kurtulmak zordu.

Koltuğumda biraz döndüm. "Bana yıllar önce olanları kendi açısından anlatacak mısın? New York'tan neden ayrıldığını ve Paul'e başka bir oğlu olduğunu neden söylemediğini?"

Annemin yüzü gerildi ama başını salladı. "Her şeyden önce bilmeni isterim ki ayrılmak benim seçimim değildi." Sonra uzun bir süre sessiz kaldı, gözleri kaldırımından geçenleri takip ediyordu. Tekrar konuştuğunda sesi alçak ve hırıltılıydı. "Yalan söylemektir ama. Benden nefret etseydin seni suçlamazdım."

Tek bir damla gözyaşı yüzüne doğru süzüldü ve içimi parçaladı. Elini kaldırdım ve anneme duyduğum tüm şefkat ve sevgiyle arkasından öptüm.

"Senden asla nefret edemem anne. Hepimizin dürüst olmadığımız şeyler var. Sen, ben ve Paul ve bu yalanların hiçbirinin kötü niyetli olduğunu düşünmüyorum." Monty ve Auburn'den sakladığım kendi sırrımı düşündüm ve sonunda ne olursa olsun onlara söylemenin zamanının geldiğine karar verdim.

Sanki gözleri eriyormuş gibi, Stella Estrada'nın yüzünden bir damla yaş süzüldü, yumuşaklık yerini şiddetli bir kararlılığa bıraktı. "Bunu senin için yine yaparım. Çocuklarımı korumak için ruhumu şeytana bile satarım."

Annemi nazikçe kollarıma aldım ve sonunda kendini bıraktığında vücudu rüzgâr fırtınasındaki bir tüy gibi titredi. "Çok gençtim ve çok korkuyordum," diye ağladı, yüzünü gömleğime bastırdı, hüznü kumaşı ıslatıyordu.

Sırtını sıvazladım ve başının üstünü öptüm, bu güçlü kadının kırılğanlık anına izin verdim. Bunu pek sık göstermezdi. Hıçkırıkları yavaşladığında, "Sorun yok anne. Bu konuda konuşmak zorunda değilsin."

"Gerçekten biliyorum. Bilmeyi hak ediyorsun." Derin bir iç çekti ve başını kaldırarak gömleğimde bıraktığı ıslak lekeyi şiddetle sildi. Bu onun için tam bir *anne davranış*ıydı ve neredeyse gülümseyecektim.

"Hazır olduğunuzda."

Gömleğimi silmeyi bıraktı ve çenesini kaldırdı, bu basit hareketle azmi geri geldi. "Ben hazırım. I

yıllardır bu konu hakkında konuşmadım. Hayatımın çok acı verici bir dönemi vardı ve..." Gözlerinde kararlılıkla savaşılan endişeyi görebiliyordum. "Sence Paul bir ara bana gelir mi, böylece ikinizle de konuşabilirim ve birden fazla kez anlatmak zorunda kalmam?"

"Tabii ki. Sizinle konuşmak istediğinden bahsetmişti."

Yüzü buruştu. "Benden kesinlikle nefret mi ediyor? Sence sadece bana bağırarak mı istiyor?"

Yarı gülüş yarı kahkaha şeklinde bir ses çıkardım. "Hiç de bile anne, eğer öyle bir şey yaparsa onu yola getiririm," dedim ve alaycı bir tavırla yumruğumu avucuma vurdum. "Paul birkaç günlüğüne şehir dışında, ama ona mesaj atarım ve eve döndüğünde bir araya gelip gelemeyeceğimizi sorarım."

Lehra kalçalarını son bir kez daha yuvarlarken, "Uyanmak için en sevdiğim yeni yol bu," diye inledim. O benim üstümdeydi ve ben de sabahki seksi sevişmenin ardından hâlâ onun içindeydim.

"Büyükannem her zaman sabah gezintisinden daha iyi bir şey olmadığını söylerdi ve ben de aynı fikirdeyim," dedi kıvırcık saçlarından bir tutamı kulağının arkasına iterek.

En iyi skandal yüz ifademi takındım. "Bunu büyükannen mi söyledi?"

Omuz silkti ve bana şakacı bir gülümseme fırlattı. "Bir at çiftliğinde büyüdü, bu yüzden dürüst olmak gerekirse, muhtemelen kısırağı Becky ile yaptığı sabah gezintilerinden bahsediyordu." Lehra eğildi ve alt dudağımı ısırıdıktan sonra ağzına götürüp bir patırtıyla bıraktı. "Ben şahsen bir aygırla sabah gezintisini tercih ederim."

Hırlıyor, I yuvarlandı Biz üzerinde kadar I oldu üzerinde Üstte."Beni baştan çıkarmayı bırak, Tink, yoksa bütün günümü bu yatakta seninle geçiririm." "Bunu çok isterdim ama yapamazsın. Paul bir saat içinde dairende olacak." Sesi yumuşadı ve yanağını tuttu. "Onunla Stella'nın ilk kez karşılaşmalarından dolayı gergin misin?

bu kadar yıl sonra?"

Lehra'nın sıcak amından isteksizce çekildim ve birbirimize bakacak şekilde yanına uzandım. "Belki biraz. Umarım Üçüncü Dünya Savaşı olmaz. Bununla başa çıkabileceğimden emin değilim."

"Eminim her şey yolunda gidecektir. Bay Paul her zaman çok yumuşak başlı görünür." Kıcıma bir şaplak attı. "Ayrıca, işler kızırsa onları sakinleştirmek için kullanman için simit aldım."

Bir dirseğimin üzerinde doğrulup gözlerimi kocaman açtım. "Simit mi aldın? Bagley'den mi? Rüyalarımın kadını!"

Lehra gülerek, "Evet, evet, her neyse. Gianna ve ben dün balayından dönmeden önce Kassie ve Monty'ye biraz bıraktık. Jet lag yüzünden tüm gün uyumayı planlıyorlardı. Birkaç haftadır evde olmadıkları için evde fazla yiyecekleri olmadığını düşündük ve uyandıklarında yiyecek bir şeyleri olsun istedik."

"Evet, Monty'den bir mesaj aldım. Kısaca '*Evdeyiz*' diyordu. *Ölmek istemiyorsan bizi arama*." Burnu kırıştı ve ben de soru sorarcasına kaşlarımı çattım. "Sorun nedir?"

"Şu anda ıslak bir yerde yatıyorum."

Yataktan kalkmadan önce kulağını öptüm. "Sana bir havlu getireceğim ama bir dahaki sefere bana kendi kişisel aygırınmışım gibi davranmaya karar vermeden önce belki bunu düşünürsün."

"Sanki şikayet ediyormuşsun gibi," diye arkamdan karşılık verdi ve ben de güldüm.

Döndüğümde Lehra'nın gözleri çıplak bedenimde bir aşağı bir yukarı gezindi. "Bu bakış da ne?"

Sırıtsı hınzırcaydı. "At binme eğitmeni rolü yapmalıyız. Seni binicilik kıyafetleri içinde hayal ediyordum." Kendini yelpazeledi. "Tamamen ateşli."

Havluyu altından kaydırarak göbek deliğinin etrafındaki bir daireyi öptüm. "Şehir dışında at kiralayabileceğimiz bir yer bulmaya çalışacağım. Belki havalar ısındığında bir hafta sonunu orada geçirebiliriz."

Ben ona bakana kadar saçlarımı çekiştirdi. "Jodhpurs'u unutma."

Annem gergin bir enerji topuydu. Geçen hafta o gelmeden önce dairemi baştan aşağı temizlemiştim ama bugün şimdiye kadar süpürgeliklerin tozunu almış, fırını temizlemiş ve tüm çarşafı değiştirmişti -benimkilerin üzerinde hiç uyumamış olmama rağmen.

"Sana bir kadeh votka ve Valium vermem gerekiyor mu?" Tavan vantilatörünü temizlemek için yatağın üzerinde durmaya çalışırken yakaladığımda sordum.

"Sende var mı?" diye öyle hızlı sordu ki neredeyse gülecektim.

"Biraz krem şantili votkam var ama Valium yok. Gerçi burası New York. Muhtemelen yarım blok ötede bulabilirim."

Annemin gözleri neredeyse yuvalarından fırlayacaktı. "Sokaktan uyuşturucu almıyorsun, değil mi Cruz? Bunun ne kadar tehlikeli olduğu hakkında bir fikrin var mı? Fentanil'i duymadın mı?"

Herhangi bir sokak uyuşturucusu almadığıma dair güvence vermeden önce birkaç dakika söylenmesine izin verdim. En azından bana dırdır ederken bir şey temizlemiyordu.

Kapı çalındığında küçük bir ciyaklama sesi çıkardı ve ben de elini tuttum. "Anne, sorun yok."

"Haklısın," dedi, ben onu oturma odasına geri götürürken başıyla onayladı.

Güven verici bir şekilde sıktıktan sonra elini bıraktım ve kapıya doğru yürüyüp kapıyı açtım. Paul de biraz gergin görünüyordu ama her zaman yaptığı gibi beni kucakladı ama bu kez birkaç saniye daha sarıldı.

"Seni görmek güzel evlat."

"Sen de Paul." Onu içeri almak için geri çekildim ve gözleri doğrudan kanepenin yanında duran, elleri belinde bükülmüş kadına gitti.

Birbirlerine baktılar ve ben kapıyı kapatıp onları izlerken dairemdeki havayı elektriklendiren bir şey oldu. Annem öne doğru belli belirsiz bir adım attı ve Paul aradaki mesafeyi kapatarak annemin iki eline birden uzandı.

"Yıldız," diye nefes aldı ve dudaklarında utangaç bir gülümseme kıvrıldı.

Yıldız mı? Daha önce kimsenin anneme Yıldız dediğini duymamıştım.

Yüzü kızarıyor mu?

"Harika görünüyorsun Paul."

"Ve sen de her zamanki gibi göz kamaştırıcısın, Star."

Şu anda ne haltlar dönüyor? Ve neden hala el ele tutuşuyorlar?

Başımı sallayarak beynimde oluşan karışık örümcek ağlarını temizlemeye çalıştım. Paul ve annemin *yakınlaştıklarının* farkındaydım. Ama bu her zaman kafamda belirsiz bir kavram olarak kalmıştı.

Artık öyle değildi. Şimdi doğrudan yüzüme tokat gibi çarpıyordu ve çekim -ya da ne dersiniz deyin- odada hissediliyordu. Bu konuda nasıl hissedeceğimden emin değildim.

İlk ayrılan annem oldu, geri çekildi ve kanepeye doğru eliyle işaret etti. Oturdular, artık birbirlerine bakmıyorlardı ama sık sık göz göze geliyorlardı.

Yardım edemedim ama biraz şirin olduğunu düşündüm.

"Lehra simit aldı," diye duyurdum. "Siz ikiniz ne içmek istersiniz?" İkisi de portakal suyu istedi, ben de mutfağa yöneldim. Simitleri ısıtırken bir tepsi hazırladım, meyve suyunu döktüm ve benimkine bir shot votka ekledim. Evet,

Saat daha sabahın onuydu ama bunu atlatmak için sıvı takviyesine ihtiyacım olacaktı.

En azından kavga etmiyorlar, dedim kendi kendime, yiyecek ve içecekleri oturma odasına taşıırken. Annem ve Paul rahatça sohbet ediyor, birbirlerine telefonlarından torunlarının resimlerini gösteriyorlardı.

Hepimiz simitlerimizi istediğimiz gibi hazırladıktan sonra, Paul kendi simidinden küçük bir ısırık aldı, sonra yüksek sesle bir iç çekti ve sözlerini aceleyle söyledi. "Stella, öncelikle bilmeni isterim ki yıllar önce gittiğin için seni suçlamıyorum. Başta kızmıştım, ama sonunda bazı etkiler nedeniyle başka seçeneğin olmadığını anladım."

Chloe Bouvier olarak da bilinir.

Annem bu açıklama karşısında şaşırılmış görünüyordu ama omuzları gözle görülür bir şekilde gevşedi. "Bunu söylediğin için teşekkür ederim Paul."

Sonra birkaç kez dinlediğim hikâyeye başladı ve annem dehşet içinde dinledi. "Yani Chloe, Auburn ve Evie'yi alıp ülkeyi terk etmekle mi tehdit etti? Ama o bebeklerle nadiren ilgilenirdi."

"Biliyorum. Ve tekrar hamile olduğunu açıkladı," dedi Paul. "Çocuklarımı almasına izin veremezdim ama seni de kaybedemezdim. Ne yapacağıma karar vermeme yardımcı olman için seninle bu konuyu konuşmayı planlamıştım ama Pazartesi günü işe gelmedin."

Annem dehşete düşmüş görünüyordu. "Beni kovdu ve eyaleti terk etmemi söyledi."

Paul yüzünü buruşturdu. "Kuzeninle konuşana kadar Chloe'nin seni kovduğunu bilmiyordum, ama o zamana kadar sen çoktan gitmiştin. İnan bana Stella, hiçbir fikrim yoktu ve buna izin vermemin hiçbir yolu yoktu."

Ona o şekilde baktı. Annem ben gençken bir insan yalan dedektörü gibiydi ve bu süper gücünü Paul üzerinde kullanıyordu. "Gerçekten bilmiyordun."

Başını iki yana salladı. "Bilmiyordum. Tek bildiğim nefret ettiğim bir kadınla birlikte kalmaya zorlandığımdı.

çocuklarımla kalması için. Oğlumu taşıdığını bilseydim..." Hüzünlü gözlerini bana çevirdiğinde sözleri kesildi.

Çenemi kapalı tutmayı ve bu ikisinin konuşmasına izin vermeyi planlamıştım ama o çok mutsuz görünüyordu. "Bilmene imkân yoktu Paul ve bu hiçbir şeyi değıştirmezdı. Chloe çocuklarını almaya çalışıyordu ve annemle olan ilişkini basına açıklamakla ve onun adını çamura bulamakla tehdit etti."

Annem, "Esa perra," diye mırıldandı ve Chloe'ye nefesinin altında orospu dedi.

Paul bana dönüp bakmadan önce gülümseyerek, "Katılıyorum," dedi. "Bilseydim ikinizi hayatımda tutmak için her şeyi yapardım. Bir kiralık katil ya da başka bir şey tutabilirdim."

"Dios mio!" Annem koluna vurarak haykırdı. "Bana ayakkabımı çıkarttırma, Paul Bouvier. Böyle şeylerden bahsetme bile."

Alaycı bir tavırla omuz silkti. "Neredeyse kırk yıl boyunca o kötü kadınla yaşıyorsun ve sonra bana bazı karanlık düşüncelerin olmadığını söylüyorsun." Küçük bir gülümsemeyele konuyu değıştirdi. "Benjamin'i gerçekten severdim ve kaybın için çok üzgünüm Stella."

Çenesini eğdi ve başını salladı. "Teşekkür ederim. Harika bir koca ve babaydı ve Cruz'a kendi çocuğuymuş gibi davrandı."

"Öyle olduğunu biliyorum. Siz ikiniz nasıl bir araya geldiniz? Seninle ilgili çok fazla burnumu sokmamaya çalıştım çünkü Ben'in benimle konuşarak kendini zaten rahatsız hissettiğinden daha fazla rahatsız hissetmesini istemedim. Daha çok Cruz hakkında konuştuk."

Annem usulca güldü ve meyve suyundan bir yudum aldı. "Annem evlilik dışı hamile olduğumu öğrenince çok şaşırdı. Hemen babayı arayıp evlenmem için ısrar etti ama ona bunun imkansız olduğunu söyledim." Bir nefes verdi ve başını salladı. "Bana bir koca bulmayı kendine görev edindi."

Tarçınlı simidimden bir ısırık aldım ve can kulağıyla dinledim. Tabii ki bunu daha önce hiç duymamıştım. Annem ve babam bize hep kilisede tanıştıklarını söylerdi.

Annem tabağına koymadan önce simidinden bir ısırık aldı. "Görünüşe göre Benjamin Estrada lisedeyken bana aşık olmuş. O zamanlar erkeklerle pek ilgilenmezdim, bu yüzden hiç fark etmedim. Ama annem fark etmiş. Üniversiteden sonra şehre geri döndüğünü öğrenince çöpçatanlık yapmaya karar vermiş."

Kıkırdadı ve anılarında kaybolmuş bir halde başını salladı. "Her gün sabah bulantıları yaşıyordum ve dürüst olmak gerekirse, onun sürekli evlenmemiş bir anne olmamla ilgili gevezeliklerini duymaktan bıkmıştım. Kilisedeki insanların ne düşüneceği hakkında. Bu yüzden onunla evlenmeyi kabul ettim, çoğunlukla o evden çıkabilmek için."

Annem başını kaldırıp baktı ve hâlâ orada olmamıza neredeyse şaşırmış gibiydi. "İtiraf etmekten nefret ediyorum ama evlendikten sonra Benjamin'e çok kötü davrandım. Onunla aynı yatağı paylaşmayı reddettim, sadece gerektiğinde konuştum." Kağıt peçeteyi parmaklarının arasından geçirdi. "Cruz doğana ve bebeğime nasıl davrandığını görene kadar onun nasıl bir adam olduğunu nihayet anladım."

Bir damla gözyaşı yanağından aşağı süzüldü ve Paul sanki dünyadaki en doğal şeymiş gibi uzanıp gözyaşını sildi. "Onu kaybettiğin için üzgünüm, Star. Benjamin için de çok minnettarım. Senin ve Cruz'un iyiliği için. Ailesini çok severdi."

Ve işte o zaman baraj yıkıldı. Annemin yüzünü bir gözyaşı seli kapladı ve ona ulaşmak için aceleyle ayağa kalktım ama Paul benden önce davrandı. Onu kendine çekti, siyah saçlarını okşarken ve omzunda ağlamasına izin verirken dokunuşu nazik ve bir şekilde tanıdıktı. Kendimi davetsiz misafir gibi hissederek sandalyeme geri oturdum.

"Çok üzgünüm Paul. Oğlunu elimden aldığım için benden nasıl nefret etmezsin?" Sözcükleri zar zor duyuluyordu.

Hıçkırıklar. "Yıllardır bu konuda suçluluk duygusu taşıyorum. Sana bunu yaptığım için çok korkunç bir insanım."

Geri çekilip parmaklarıyla çenesini kaldırmadan önce onu daha sıkı kavradı. "Böyle söyleme Yıldız. Senden hiç nefret etmedim. Gittiğin için sana kızgın mıydım? Evet, ama senden asla nefret edemezdin. Kalbim buna izin vermezdi."

Gerçeği fark ettiğimde nefesimi tutmak için elimle ağzımı kapattım. *Paul Bouvier annemi hâlâ seviyordu. Bunca yıl sonra bile.*

Bu konuda herhangi bir olumsuz duygu bile besleyemedim çünkü onun yumuşak bir şekilde söylediği sözlerle hıçkırıkları yatıştı.

"Benden nefret etmiyor musun?" diye sordu hıçkırarak.

Başını iki yana salladı. "Hiç de bile. Oğlum büyürken ona daha yakın olamadığım için üzgünüm ama biliyorum ki sen sadece doğru olduğunu düşündüğün şeyi yapıyordun." Saçının bir tutamını kulağının arkasına doğru düzelterek sordu. "Bana neden gerçeği söylemediğini anlatabilir misin? Bir şeyler yapabilirdik. Benden korkmana gerek yoktu."

"Senden korkmuyordum. *Ondan* korkuyordum."

"Chloe," diye dişlerini sıktı ve annem başını salladı.

"Gitmemi istediğini söyledi. Yeni bebek için heyecanlı olduğunu ve aranızdaki sorunları çözebilmeniz için gitmemi istediğini söyledi."

Paul aniden ayağa kalktı ve annemin oturduğu kanepenin arkasına geçti, iki elini saçlarında gezdirirken bir ileri bir geri volta atmaya başladı. "Bu ne zaman oldu?"

"Birlikte olduğumuz o Cuma günü. Eve geldi ve bana sürpriz yaptı. Öğlen civarıydı sanırım."

Yüzünü ona döndü, sol elinin parmakları büküldü. "O sırada Chloe ile konuşmamıştım bile. Seyahatinden eve döndüğünü bile bilmiyordum."

"Yani... yapmadın..."

Paul aynı elini sallayarak, "Kahretsin," diye küfretti. "Ben öyle bir şey demedim Star. Başka ne dedi?"

"Benimle sadece oynadığını ve senin gibi bir adamın *yardımla* gerçek bir ilişki kurabileceğini düşündüğüm için aptal *bir* kız olduğumu söyledi. Sonra çantama biraz para koydu ve senden geldiğini söyledi. Hiç bu kadar... ucuz hissetmemiştim."

Paul'ün dişlerinin birbirine çarptığını duyabiliyordum. "O lanet olası kaltak," diye tersledi. "Keşke hâlâ hayatta olsaydı da onu boğarak öldürseydim. Onu tanıyan herkese sefaletten başka bir şey getirmedi. O-"

Sanki acı çekiyormuş gibi birkaç kez homurdandı ve öksürdü. Sol omzunu tuttuğu anda tıp eğitimim devreye girdi ve sandalyemden fırladım. "Paul, omzun acıyor mu?"

Ben kanepenin etrafında dönerken o birkaç nefes çekti, çok sık nefesler. "Sadece... muhtemelen... bir şey çekti." Eli göğsüne kaydı, parmakları ileri geri hareket ediyordu. "Sadece biraz... gerginlik."

Siktir, siktir, siktir.

Toparlayabildiğim en sakın sesle omzumun üzerinden keskin bir bakış attım. "Anne, bir ambulans çağır. Kalp krizi geçiriyor."

Paul itiraz edercesine homurdanırken o da korku dolu bir ciyaklama sesi çıkardı. "Ben... iyiyim."

Ve sonra kollarıma yığıldı.

Onu yere yatırıp kontrol ederken annemin telefonda konuştuğunu duyabiliyordum. Nabzı çok zayıftı ve yüzünün rengi solmuştu. Bilinci yerindeydi ve hala nefes alıyordu.

-Bu yüzden göğüs kompresyonuna başlamama gerek yoktu. Onu mümkün olan en kısa sürede hastaneye götürmemiz gerekiyordu.

"Cruz." Bu tek kelime çok zayıftı ama yine de çok şey anlatıyordu. Yuvarlak ve sevgi doluydu.

Göz kapakları kapandığında gözlerimden yaşlar boşandı ve panik içinde yüzünü ellerimle kavradım. "Baba, uyan. Lütfen baba."

Gözleri şaşkınlıkla tekrar açıldı ve dudakları küçük bir gülümsemeyle yukarı kalktı. "Bana baba dedin."

Bunu ona ilk kez söylüyordum ve bu utançtan yanaklarım yandı.

"Çünkü sen busun. Eğer benimle kalırsan bunu her gün söyleyeceğim."

Gözlerimden damlayan yaşlar çenesine ve boynuna düştü. Yüzü kül rengi ve terliydi ve *şu anda lanet* olası bir ambulansa ihtiyacım vardı.

Nefes alış verişi daha da zorlaştı ve ıslak yanağımı okşamak için uzandı. "Sorun yok, Cruz."

Göğsüm kalp krizi geçiriyormuşum gibi ağrıyordu ama acıma başka bir şeyin neden olduğunu biliyordum. Paul'ü içime alırsam beni yetiştiren adama vefasızlık etmiş olacağımı düşünerek bu adamı yıllarca kendimden uzak tutmuştum. Ama artık aşkın bundan daha büyük olduğunu biliyordum. Kaç kişiyi sevebileceğinin bir sınırı yoktu. Sonsuzdu.

Bu yüzden eğildim ve nemli alnına sert bir öpücük kondurdum ve uzun zaman önce söylemem gereken sözleri fısıldadım.

"Seni seviyorum baba."

BÖLÜM 39

"Yani annen seni yoldan itti ve Paul ile birlikte ambulansa mı bindi?" Lehra biraz da eğlenerek sordu.

Başımı sallayarak onayladım. "O yaptı." Ambulans geldikten sonra hemen Lehra'yı aradım, o da koşarak geldi ve benimle hastaneye gelmek için ısrar etti. Varlığına minnettar olduğum için hastaneye kadar geçen birkaç dakika boyunca ve doktorun babamın gerçekten kalp krizi geçirdiğini açıkladığı süre boyunca elini tuttum.

Kolumun altına sokuldu ve saçlarının taze kokusunu içime çektim, bu harika kadın için çok minnettarım. "İyileşecek. Kardiyolog stent ameliyatının oldukça rutin olduğunu söyledi."

"Biliyorum." Hastane odasının ahşap kapısına bakarak açılmasını diledim.

"Ve onu kalp katında normal bir odaya koydular, yani bu iyiye işaret. Yoğun bakım ünitesinde değil."

"Doğru." Yaşlı bir adamı taşıyan sedyenin önünden çekilmek için bizi öne doğru ittim.

koridorda. "Burada olduğun için teŖekkür ederim. Beni... rahatlattınız."

"Bu benim. Rahat Lehra," diye cıvıladı ve göğsümü öptü. "Olanlar hakkında nasıl hissediyorsun? Biyolojik anne babanı ilk kez aynı odada görmek tuhaf olmalı."

"Öyleydi ama kötü falan değildi. Bağlantıları sadece... oradaydı. Gözümün içine bakıyordu. Bunu beklemiyordum."

Lehra çenemi kavradı ve yüzümü ona doğru çevirdi. "Bu konuda çelişkili hissetmen normal. Anneni sadece babanla gördün. Babamın eski yıllığına bakıp onu mezuniyet balosu kraliçesine eşlik ederken gördüğümde kendimi çok tuhaf hissettim - ki o annem değildi. Onu başka biriyle düşünmemiştim bile çünkü bildiğim tek şey onların bir çift olduğu. Ama unutmamalıyız ki ebeveynlerimizin biz gelmeden önce de koca bir hayatları vardı."

Gözlerim tekrar kapıya gitti. "Sanırım onu hâlâ seviyor ve ben bu konuda Ŗaşırtıcı derecede iyiyim."

"Sevgi, daha fazla sevgiyle sulandırılmak zorunda değildir. Bazen büyümesini sağlar."

"Ne zaman bu kadar bilge oldun?" Saatlerdir ilk kez gülümsüyormuş gibi görünerek sordum.

Cevap veremeden kapı açıldı ve bir hemşire çıktı. Gülümsüyordu. "İçeri girebilirsiniz. Bay Bouvier'e başka bir şey yedirip içirmeyin çünkü birkaç saat içinde ameliyat olacak." Kolumu okşadı. "Şu anda durumu gayet stabil."

Lehra ve ben içeri girdiğimizde annemi yatağın üzerindeki battaniyelerle uğraşırken bulduk. "Daha doğru düzgün toplanmamış bile," diye mırıldandı, çarşafın alt kısmını çekiştirerek açtıktan sonra tekrar *düzgünce* topladı. "İşte. Çarşafı karmakarıksa bir hasta nasıl rahat edebilir ki?"

Kapının içinden homurdandım. "İnsan böyle bir yerde huzur içinde kalp krizi bile geçiremez."

Annem bana ve Lehra'ya sarılmadan önce sahte bir bakış fırlattı. Yanağımı okşayarak, "Bu her zaman ukaladır," diye yakındı.

Paul Bouvier yatağa hafifçe yaslanmıştı ve teninin renginin geri döndüğünü görmek beni heyecanlandırmıştı. Yanına geçip yatağın kenarına oturdum ve sıcak yanağına bir öpücük kondurdum. "Daha iyi görünüyorsun, baba." Son kelime sanki hayatım boyunca ona böyle seslenmişim gibi doğal bir şekilde dilimden döküldü.

"Hastane önlüğü," dedi gri desenli giysisinin yakasını çimdikleyerek. "Ten renginde harikalar yaratıyor."

Lehra onun diğer tarafına oturdu ve "Devereaux'ya Bouvier hastane önlüğü giymediğini söyleyeceğim" diye takılmadan önce sıcak bir kucaklaşmayı paylaştılar.

Babam kıkırdadı. "Öfkeden titreyecek. Belki Monty ile yeni bir seri tasarlaması için konuşurum." Onun elini okşadı ve bana döndü. "Kardeşlerini aradın mı?"

Kardeşlerim. Aslında şimdi kulağa hoş geliyor.

"Auburn'ü aradım. O ve Monty her an burada olabilirler."

Lehra ayağa kalktı ve kolunu annemin koluna doladı. "Stella ve ben gidip bir kahve alacağız ve belki bir süre hediyelik eşya dükkanına uğrarız."

Annem Paul'e sarılmak için hareket etmedi ama bir elini onun kaval kemiğine koydu ve göz göze geldiler. "Geri geleceğim." Paul başını salladı ve bir kez daha aralarındaki bağın içgüdüsel hissine kapıldım.

Bayanlar gittikten sonra yatağın etrafında döndüm ve babamın yanındaki sandalyeye oturdum. "Nasılsın?"

"Ben iyiyim, evlat." Gülümsediğinde mavi gözleri hayat dolu görünüyordu. "Hayatımı kurtardığın için teşekkür ederim."

"Ben hiçbir şey yapmadım. Sadece anneme ambulans çağırmasını söyledim." "Sen oradaydın. İhtiyacım olan tek şey buydu," diye cevap verdi, sesi duygu yoğunluğu vardı. O başka bir şey söyleyemeden kapı açıldı ve kardeşlerim içeri girdi. Monty el salladı.

Ona küçük bir gülümseme attım ve endişem birkaç kademe daha arttı. Bunun iyi gitmesi için dua ettim... beni kabul etmeleri için.

"Çocuklar! Sizi gördüğüme çok sevindim. Cumartesi gününüzü böldüğüm için özür dilerim," dedi babam.

Monty onun alnına bir öpücük kondurmadan önce, "Sus, genç adam," dedi.

Birkaç dakika konuştular, Paul onları geçireceği ameliyat hakkında bilgilendirdi.

"Bu iyi. Her zaman burada olacağız," diye güvence verdi Monty, bir elini onun omzuna koyarak.

Babamız en büyük iki çocuğunun arasına bir bakış attı. "Beni uyutmadan önce seninle bir şey konuşmak istedim. Chloe'nin cenazesinden sonraki gün sana anlatacaktım ama bir öğleden sonra için yeterince şey anlattığımı düşündüm."

Devam etmeden önce zayıfça gülümsedi. "Ve sonra hiçbir zaman doğru zaman gibi görünmedi. Monty, sen geri taşındın, düğün planları yapıldı ve sonra bizim tatlı Janie yürümeye başladı. Tüm bunları gölgelemek istemedim."

"Şimdi sana odaklandık baba," dedi Auburn yumuşak bir sesle. "Bizimle ne hakkında konuşmak istiyorsun?"

"Sadece söyleyeceğim." Gözleri bu kez üçümüzü de taradı, uzun bir süre beni tuttu.

"Auburn, Monty..." Babam derin bir nefes aldı ve gerginliğini hissedebiliyordum, bu yüzden uzanıp elini tuttum.

Uzun bir aradan sonra nihayet söyledi. "Cruz senin kardeşin."

Bağırmak yoktu. Suçlayıcı bakışlar yoktu. Kanıt talebi yoktu. Ne beklediğimden emin değilim, ama kesinlikle bu değildi.

Monty şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı ama hiç de kızgın görünmüyordu. Auburn de kızgın görünmüyordu ama kollarını göğsünde kavuşturmuş bana bakıyordu... bu kendini *beğenmişlik* miydi?

Tepkisinden ne anlam çıkaracağımı bilemiyordum. En büyük Bouvier kardeş biraz muammaydı, çok daha sert bir cevizdi.

kırmak için. En çok endişelendiğim kişi Monty'ydi çünkü geçen yıl buraya taşındığından beri en iyi arkadaşlarımdan biri haline gelmişti ve bunun aramızı açmasından korkuyordum.

Babamız karışıklığı gidermek için konuştu. "Sana yıllar önce Chloe'den ayrıldığımı söylediğimi hatırlıyor musun? Ve Auburn ve Evie'nin dadısına aşık olduğumu?"

Monty'nin gözleri önce kısıldı, sonra da parçaları büyük, ailevi bir yapboz gibi bir araya getirirken genişledi. "Bu ben doğmadan önceydi, yani sen ve..."

"Estrella," diye tamamladı Auburn, bakışları benimkilere odaklanmıştı. Onu nasıl okuyacağımdan hâlâ emin değildim.

Diğer kardeşimiz parmaklarını şıklattı. "Doğru, sonra da kasabayı terk etti çünkü şeytani yumurta donörü onu kovdu."

İlk defa yüksek sesle konuştum. "Ve onu tehdit etti."

Monty'nin üst dudağı kıvrıldı. "Tanrım, Chloe tam bir sürtüktü."

Aynı fikirde değildim. "Bu konuda sizi daha sonra bilgilendirebilirim ama bu konu babamızın buraya gelmesine neden oldu." Kardeşlerimin buna nasıl tepki vereceğinden emin olamadığım için kelimenin üzerinde tökezledim ama ikisi de irkilmedi. Hatta Monty sırtarak sandalyesinden kalktı ve benim vinil sandalyede oturduğum yatağın yanına geldi.

Onunla yüzleşmek için ayağa kalktığımda, Monty beni kucaklamadan bir saniye önce babamın elini bıraktım. O yarım yamalak kanka sarılmalarından biri değil, iki koluyla birden gerçek bir sarılma. "Bu çok havalı," diye mırıldandı ve sonunda birbirimizi bıraktığımızda bir kahkaha attım.

"Kusura bakmayın, tepkinizin ne olacağından emin değildim ama öyle değildi."

"Neden olmasın?" diye sordu şakacı bir şekilde koluma vurarak. "Beni havaalanından aldığın ilk dakikadan itibaren çok iyi anlaştık. Şimdi nedenini biliyorum. Biz kardeşiz."

Rahatlama omuzlarımı birkaç santim indirene kadar endişeyle kamburlaştırdığımı fark etmemiştim. "Mutlu olacağım

DNA testi ya da her neyse," diye onları temin ettim. "Ben hiçbir şey istemiyorum. Sadece cevaplar için New York'a geldim."

Auburn bilgece başını salladı. "Mantıklı. Baban yeni ölmüştü ve yas tutan anneni bu kadar hassas bir konuda sorgulamak istemedin."

"Evet," diye nefes aldım, gerginliğimin bir kısmı daha bedenimden ayrılırken. "Bütün bunlara pek şaşırmış görünmüyorsun."

Bana sırtıttı. "Şüphelerim vardı." Kaşlarımı kaldırıncı açıkladı. "Yıl sonunda personel değeriendirmeleri sırasında personel dosyanı okurken annenin adının Estrella olduğunu fark ettim ve babamın bize anlattığı hikayeyi hatırladım. Sonra mavi gözlerin ve Monty'ye çok benzeyen halin..." Gözleri aramızda dolaştı. "Bir anda oldu."

"Oh. Vay canına." Söyleyecek başka bir şey bulamadım.

"Ve sakın DNA saçmalığına başlama. Eğer babam senin onun oğlu olduğunu söylüyorsa, bunu kabul ederiz." Gözleri onay için Monty'ye kaydı ve o da başını sallayarak onayladı.

"Doğru."

Ciğerlerimdeki hava titreyerek dışarı çıktı ve babam bakışlarımla karşılaştı, bana *sana söylemiştim* dedi.

"Bu yüzden mi bana o saçma zammı yaptın?" Auburn'e sordum, o da kıkırdadı.

"Hayır, bunu yaptım çünkü karım öyle yapmamı söyledi." Büyük ağabeyim ayağa kalkıp beni kucakladı ve sesi kulağıma yaklaştı. "Gerçekten akraba olabileceğinizden şüphelenmeden önce bile, benim, Gianna'nın ve çocukların ailesi gibi olmuştunuz."

Auburn beni bırakmadan önce sırtıma birkaç kez vurdu ve huysuz tavrına geri döndü, gözleri benimle Monty arasında gidip geliyordu. Auburn en uzun boyluydu ama Mont ve ben ondan çok daha geniştik.

"Siz iki hantal oturup rahatlar mısınız?" diye homurdandı ve tekrar babamızın yanındaki yatağı yerleştı. "Küçük kardeşler çok sinir bozucu baba. Onları satabilir miyiz?"

Paul Bouvier'in gözleri yaşlarla parlıyordu ama yine de adam -babamız- onu ilk gördüğümde beri hiç olmadığı kadar mutlu görünüyordu. Babam ve kalp ameliyatını yapacak olan sağlık ekibi için sessizce dua ettim.

İyi olmak zorundaydı. Olmak zorundaydı.

Altı hafta sonra, iki kardeşim ve babamızla birlikte şık bir golf sahasındaydık. Paul ve Auburn bu sporda harikaydılar. Monty ve ben mi? O kadar da değil. Ama eğleniyorduk.

Üçümüz de babamızın son kardiyoloji randevusuna onunla birlikte gitmiş ve doktorun talimatlarını dikkatle dinlemiştik. Paul golf oynamayı sorduğunda, Dr. Leeman bunun onun için mükemmel bir egzersiz olacağını ama delikler arasında golf arabası kullanması gerektiğini söyledi.

Monty, Auburn ve ben on altıncı deliğe doğru yürürken hepimizin gözü önümüzde duran golf arabasındaki babamızdaydı. Tanıdığı biriyle konuşmak için durdu ve biz de durakladık. Monty dirseğiyle beni dürttü. "Hey, şu takip ettiğimiz Instagram hesabını biliyor musun, Garfield ve Snoopy'nin Maceraları?" Başımı salladım. "Hesabın sahibi bana bir DM gönderdi ve New York'a bir gezi yapacaklarını söyledi. Biz de

buluşacağız."

"Oh, Bu Harika. Bu olacak olmak gibi toplantı birkaç ünlü."

Güldü. "Tamam mı? Kass ve benimle gelebilirsin."

"Evet, kulağa eğlenceli geliyor." "Size ciddi bir soru sorabilir miyim?" diye sormadan önce tereddüt ettim.

"Bana sormalısın," dedi Auburn kararlı bir şekilde. "Monty muhtemelen sana aptalca bir cevap verecektir."

"Bunu süveterli yelek giyen adam söylüyor," diye karşılık verdi kardeşimiz. "Sen sadece kıskanıyorsun, bu görünüşü beceremiyorsun."

O haklıydı. Monty ve ben, fildişi gömlek üzerine orman yeşili yelek giymiş maymunlar gibi görünüyorduk. Auburn, *Golf Digest*'in sayfalarından fırlamış gibi görünüyordu.

"Ohhh hayır," diye dramatik bir şekilde bağırdı Monty. "En ateşli kardeşler kendini beğenmiş pislikler gibi görünemezler."

Auburn, "En seksi kardeşler, kırımın kenarı," diye mırıldandı ve ben güldüm. Bu ikisi şakalaşmalarıyla beni öldürüyorlardı. Bu yeni aile ortamında yolumuza devam ederken, beni de şakalaşmalarına dahil etmeye başlamışlardı. "Cruz, sorun neydi?"

"Lehra'ya evlenme teklif etmek istiyorum. Sence çok mu erken?"

Diğer ikisi birbirlerine baktı ve kahkahalara boğuldu. "Bouvier erkekleri istediklerini bulduklarında gösterdikleri sabırla tanınmazlar. Soyadını koruduğunu biliyorum," diye açıkladı Monty, "ama sen de bir Bouvier'sin." Onun bu sınırsız kabulü karşısında kalbim ısındı.

"Sadece... şey, önümüzdeki ay New York'ta bir şey olacak, hayatta bir kez olacak bir şey ve ben de bundan yararlanıp ona o zaman teklif etmek istiyorum." Onlara fikrimi açıkladım ve onlar da eğlenerek baktılar.

Auburn temkinli bir ifadeyle, "Bu kesinlikle bir kadına evlenme teklif etmek için alışılmadık bir yol," dedi.

Ağzımdan kaçırmadan önce alt dudağımı çiğnedim, "Biz rol yapmayı seviyoruz."

"Tamam, bu harika," diye cesaretlendirdi Monty. "Yaramaz hemşire olayı gibi mi? Sanırım pek çok çift bunu yapıyor."

"Evet, onun gibi ama bazen daha ayrıntılı. Gerçi geçen ay üşüttüğümde hemşirelik yapmıştık." Hatıralar aklıma geldikçe ağzım açık kaldı ve parlak yeşil çimenlere bakakaldım. "Lehra'nın ateşimi ölçme şekli..."

Auburn parmaklarını yüzümün önünde şıklattı. "Odaklan, seni azgın piç. Bize rol yapma hakkında daha çok şey anlat. Sanırım Gianna böyle bir şey denemek isteyebilir."

Onlara kostüm mağazası ve denediğimiz birkaç sahne hakkında bilgi verdim. Elbette çok fazla detaya girmeden.

"Eminim bir Viking kadar seksiydin," dedi Monty başını sallayarak. "Biliyor musun, bence sen ve Kass yeni şeyler denemelisiniz."

"dedi Auburn düşünceli bir şekilde, gözlerinde bir muziplik parıltısıyla. "Kassie bir Domme olabilir, seni bağlayabilir ve küçük kötü kışını pataklayabilir."

Monty ona kaşlarını çatarken ben de bu görüntüye bir kahkaha attım. "Peki sizce bu iyi bir fikir mi?" Bastırdım. "Teklif fikrim mi?"

"Bence kulağa eğlenceli geliyor," dedi Monty. "Ben de varım." "Ben de," dedi Auburn.

Paul geri döndü ve yolcu koltuğunda konuştuğu adamlarla birlikte yanımıza yanaştı. "Monty, Auburn, George Pepperfield'ı hatırlarsınız." Hepsi başlarını sallayıp el sıkıştılar ve babam arabadan inip kolunu omuzlarıma doladı. "George, bu benim diğer oğlum Cruz Estrada."

Adamın gözleri golf topu gibi yuvarlaklaştı. "Sanırım başka bir oğlunuz olduğunu fark etmemiştim."

"İstiyorum," dedi kararlılıkla ve daha fazla açıklama yapmadan. "Bir fotoğrafımızı çeker misiniz? Üç oğlumla birlikte bir fotoğrafa ihtiyacım var."

0 kelimelerin bana çarpma şekli.

George golf arabasından indi ve birkaç fotoğraf çekmeden önce yemyeşil fonun önünde bize poz verdi.

"Tamam," diye açıkladı babam. "Şimdi benimle bir fotoğraf çektirmek istiyorum. *en sevdiğim oğlum.*"

Uzun bir süre hiçbirimiz kılımızı bile kıpırdatmadık ve sonra George'un şak şaklarıyla hepimiz kahkahalara boğulduk.

Birkaç gün sonra Paul her birimize etrafını saran "e n sevdiği" üç oğlunun resmini hediye ettiğinde ağzımız açık kaldı.

Kahkahalar içinde açtım, çerçeveledim ve şöminemin
üzerinde sergiledim.
Gururla.

BÖLÜM 40

"BU ÇOK HEYECANLI," dedi Jane Bouvier, Auburn'ün hepimizi ağırlamak için kiraladığı devasa limuzinin arkasında küçük bir prenses gibi tatlı tatlı otururken. Onun yanında Sully ve Jaxon tokat kavgası yapıyormuş gibi davranıyorlardı. Yüksek sesle.

"Çocuklar," dedi Auburn dişlerini sıkarak. "Eğer bunu kesmezseniz, bagaja binersiniz."

Sully, "Bu çocuk istismarı, Auburn Amca," diye onu bilgilendirdi.

Adam bir kaşını kaldırdı. "Beni denemek ve öğrenmek ister misin?"

Gianna yanımdan, "İnan bana, o bunu söylediğinde yapmazsın," dedi ve arsızca kulağıma fısıldadı, "ama ben yine de yapıyorum. Her fırsatta."

Uyarı işe yaradı ve küçükler sakinleşti, ancak şimdi dönüşümlü olarak dillerini dışarı çıkararak diğerini güldürmeye çalışıyorlardı.

"Cruz'un bugün gelememesi çok yazık," dedi Kassie arabanın karşısından.

"Biliyorum. Bunu çok isterdi ama bugün müdahale ekibiyle birlikte işe çağrıldı," diye yakındım.

pencereden. "Oooh, geldik!" Sesim çocuklar kadar heyecanlıydı.

Araç iskeleye yanaştı ve hepimiz indik... ben, Bouvier kardeşler, onların eşleri ve çocukları, Paul, Stella - *ki* kendisi yine ziyarete gelmişti - Gianna'nın babası Tony ve ortağı Tora.

Gianna dışarı çıktıklarında herkese biletlerini dağıttı ve ben de gözlerimi limana yanaşmış dev korsan gemisine diktim. Bu çok havalıydı.

Tüm grubumuz iskele iskelesinden gemiye doğru ilerledi ve ten rengi ve kahverengi giyinmiş genç kadına biletlerimizi gösterdik. Krem rengi yelkenler ustalıklarla dingilleşmişti ve tepemizdeki rüzgârda keskin çıtırtılarla dalgalanıyordu.

"Helloooo," diye seslendi bir adam, Johnny Depp'in Kaptan Jack Sparrow'una oldukça yakın bir ses tonuyla. Üzerimizdeki ahşap güvertede durmuş, bir elinde gevşekçe tuttuğu rom gibi görünen bir şişeyle özenle yapılmış korkuluklara yaslanmıştı. "Benim adım Kaptan Hummingbird."

Adam sahte bir tökezlemeyle bir ileri bir geri sallanırken kalabalıktaki herkes kahkahalar ve alkışlarla karşılık verdi.

"Trinidad'a hoş geldiniz, benim gemim, *hic*. Macellan'ın gemilerinden birinin kopyasıdır." Korsan dramatik bir şekilde iç çekti ve gözlerini gökyüzüne kaldırdı. "Ahhh, Macellan! O haydutu nasıl da özleyorum."

Herkes güldü ve o da bir bacağını diğerinin üzerinde sallayarak ileri geri yürümeye ve dinleyicilerine hitap etmeye devam etti.

"Benim güzel kızlarım genç vahşilerimiz için bir hatıra ile dolaşıyorlar. Ama bir an için bile onları giymenin sizi kaptan yapacağını düşünmeyin. Bu görkemli geminin patronu benim." Çenesini kibirli bir açıyla kaldırdı ve ekledi, "Ve tabii ki en yakışıklı benim."

Bu durum birkaç iyi huylu alay ile karşılandı ve adam dilini çıkarıp seyirciye ahududu üfledi.

Kostüm giymiş kadınlar etrafta dolaşarak çocuklara kumaş korsan şapkaları dağıttı.

Gianna'ya sessizce "Bu çok şirin," diye seslendim ve o da Jane'in şapkasını düzeltmesine yardım etmeden önce sırtarak başını salladı.

Kaptan Sinekkuşu şişesini kaldırdı ve mırıldandı, "Bana bir konuda yardım edecek arsız bir fahişeye ihtiyacım var. Bu mürettebat içinde arsız bir fahişe var mı?" Seyirciler arasında gülüşmeler oldu ve birkaç kadın hemen ellerini kaldırdı. "Bakın ne diyeceğim, herkes biletinin arkasına baksın. Eğer orada altın bir yıldız görürseniz, elinizi kaldırın."

Benimkinin arkasını kontrol ederken yanımdaki Monty'yi dürttüm. "Benimkinde bir yıldız var. Seninkinde de var mı?"

Başını salladı ve beni kalabalığın önüne doğru iterek "Bu kızın bir yıldızı var" diye seslendi.

Bir kahkaha attım ve Monty'ye tokat attım ama korsana tekrar baktığımda kaşlarını oynattı ve gösterişli bir parmak salladı. Gözlerimi devirerek, partimizdeki insanların tezahüratları arasında ahşap basamaklardan bir üst kata çıktım. Adam parmaklarını şıklattı ve seslendi: "Hizmetçiler! Bakalım bu kadına giyecek düzgün bir şey bulabilecek misiniz?"

İki güler yüzlü kadın hemen etrafımı sardı ve beni meşe bir kapıdan geçirerek kendilerini Amy ve Melanie olarak tanıttı. "Ne haltlar dönüyor burada?" Kıkırdayarak sordum.

"Gösteriye yardım edeceksin. Eğlenceli olacak," diye bilgilendirdi Amy beni, içine girmem için bir çift çikolata-kahverengi pantolon uzatarak. Pantolonu tozluklarımın üzerine çekti ve belinden bağladı.

Melanie bana kabarık kollu ve göğüs kısmı fırfırlı krem rengi bir gömlek uzattı. "Şimdi bunu giy." Sonra ben üstümü değiştirirken arkalarını döndüler.

"İşim bitti." Arkalarını döndüler ve kollarımı içine soktuğum kahverengi deri bir yelek tuttular. "Ne yapmam gerekiyor?"

İçlerinden biri korsenin üstünü bağlamaya başlarken "Sadece eşlik et," dedi. Diğeri eğildi ve mokasenlerimi korsan botlarıyla değiştirdi. İşleri bittiğinde saçıma koyu kırmızı bir eşarp bağladılar ve ustalıkla yandan düğümlediler. "İşte oldu. Hepsi tamam."

Tüm giyinme işi sadece birkaç dakika sürdü ve sonra beni kapıdan dışarı itip yükseltilmiş güverteye çıkardılar. Seyirciler alkışladığında küçük bir selam verdim ve yüksek sesle kurt ıslığı çaldığında gözlerim Gianna'nınkilerle buluştu.

Sonra gözlerim kırmızı kasketli genç bir adama takıldı, elinde korsan şapkası takmış küçük bir kız tutuyordu. *Bu...*

Bu düşüncem, yukarıdan bir şeyin sallanarak önüme düşmesiyle kesildi. Tamam, daha çok *biriydi* aslında. Bir şaşkınlık çığlığı atarak, beni omuzlarımdan yakalamadan önce bir adım geriye tökezledim.

"Dikkatli ol, Tink."

"Cruz!" Sevinçle çığlık attım. "Ne... İşte olduğunu sanıyordum!"

Erkek arkadaşım tam bir korsan kıyafeti giymişti, koyu renk deri kostümü içinde çok seksi görünüyordu. Tıraş olmamıştı ve saçları da bu hoyrat görünüme katkıda bulunuyordu. "Kızımı kurtarmaya geldim," dedi bana göz kırparak.

"Vay, vay, bu Kaptan Raven değil mi?" diye seslendi Johnny Depp'e benzeyen adam, bize doğru yürürken.

Cruz, ya da görünüşe göre *Kaptan Raven*, döndü ve diğer korsanla karşı karşıya geldi. "Hummingbird, seni yaşlı ayyaş. Duyduğuma göre yine kadın kaçırmışsın."

"Evet, *hic*," diye hıçkırarak karşılık verdi, "bu konuda ne yapacaksın?"

Cruz bir parmağını adamın alnına koydu ve çok az bir çabayla iterek Hummingbird'ün komik bir şekilde yere düşmesine neden oldu. Sonra kalın bir kol belime dolanarak beni adamıma bağladı.

"Hey, Tink." Mavi gözleri bana doğru parlıyordu.

O kadar büyük gülümsüyordum ki yanaklarım acıyordu. "Nedir bütün bunlar? Ve bunu nasıl başardın? Ayrıca deli olabilirim ama az önce kardeşin Eli'yi Noelle'i tutarken gördüğüme eminim."

"Deli değilsin; Eli burada," diye beni temin etti.

Gözlerim kalabalığı taradı, kırmızı şapkalı adamı tekrar aradı ama ön tarafa yakın sırtan bir çifte takılınca donup kaldı. "Anne! Baba!" El salladılar ve benim ağzım açık kalırken annem gözlerini sildi. Cruz'a döndüm. "Annemle babam neden burada?"

"Gelmelerini ben istedim," dedi basitçe, yakışıklı yüzünde bir sırıtışla.

"Ama... neden... ve babamı Missouri'den nasıl çıkardınız?" Kafam şaşkınlıkla bir o yana bir bu yana sallanıyordu.

Cruz önümde diz çökerek, "Çünkü ona bunu kesinlikle kaçırmak istemeyeceğini söyledim," dedi.

Oh. Aman Tanrım. Tanrım.

İki elimle ağzımı kapatmam bile gülümsememi gizleyemedi. Whatshisface'in evlenme teklif ettiği zamanın aksine, burada olanlarla ilgili hiçbir çekincem yoktu. Kesinlikle, yüzde yüz katılmışım.

"Evet," diye bağırdım ve şimdi elinde siyah kadife bir yüzük kutusu tutan Cruz da dahil olmak üzere tüm kalabalık güldü.

Cruz'un gamzeleri, gözlerini devirirken bile parlak gülümsemesinin iki yanında ortaya çıktı. "Önce soruyu sormama izin verir misiniz lütfen?"

"Tamam, ama o zaman evet diyeceğim."

Elimi tutup parmak eklemlerimi öpmeden önce "Bildiğim iyi oldu," diye kıkırdadı. "Lehra, seninle ilk tanıştığımda, dudaklarıma güzel yastıklar dediğinde ve burnundan çıkan kusmuğu anlattığında, sanırım sana aşık olmaya başladım."

Yanaklarım kızardı ve ben.. Yapabilirdim. Duramadım. Duramadım. Gülümsemeyi.

"Ama beni sana çeken, büyüleyici sohbetinden çok daha fazlasıydı," dedi hınzır bir sırıtışla.

Dünyanın en mutlu gözyaşları yüzümden aşağı süzüldü. Adamım çok tatlı ve komikti. Ve ateşli. *Tanrım, o*

Çok ateşli.

Cruz gözlerini kapadı ve göğsü duygularla kabarıırken alnını elimin arkasına dayadı. Göz kapaklarını tekrar kaldırdığında, gözleri akmamış yaşlarla doluydu.

"Lehra, sen benim en iyi arkadaşım oldun ve her zaman da öyle kalacaksın. Ama seni kendi hayatımdan daha çok seviyorum ve umarım sen de bana karım olma onurunu verirsin."

Kaşlarını kaldırdı ve "Şimdi söyleyebilir miyim?" diye fısıldadı. "Lütfen."

"Evet!" Tüm dünyanın duyması için bağırdım ve kalabalığın gürültülü tezahüratına neden oldum.

Cruz, Manhattan'ı aydınlatabilecek bir gülümsemeye kutuyu açtı. Yüzük, pembe altın ayarında halo tarzındaydı ve hayatımda bundan daha güzel bir şey görmemiştim. Yüzüğü parmağıma taktıktan sonra nişanım ayağa kalktı ve beni kollarının arasına aldı, öpüşürken beni etrafında döndürdü.

Benim gözyaşlarım onunkilere karıştı ama bunlar saf sevinç gözyaşlarıydı. Çünkü en iyi arkadaşım ile evleniyordum... hayallerimin erkeğiyle.

"Lanet olsun, kardeşim. Bu restoranın tamamını kiraladığına göre kız arkadaşının evet demesine sevindim," diye espri yaptı Monty. "Bu gerçekten garip bir yemek olabilirdi."

"Bana fahişe demeyi keser misin?" diye yakındım, müstakbel kayınbiraderimin kalçasını kontrol ederek.

"Meh, muhtemelen değil."

Korsan gemisinin yanaştığı iskelenin yakınındaki bir balık ve patates kızartması restoranına gitmiştik. Tüm ailemiz ve arkadaşlarımız

kutlamak için bizimle birlikteydi.

"Bu şimdiye kadarki en havalı evlenme teklifiydi," dedi Artie. "Bir korsan gemisini New York'a nasıl getirttin?" Annemle babamı gördüğümde o kadar şaşırmıştım ki, evlenme teklifi olayından sonra onu ve Nicolette'i kalabalığın içinde görememiştim bile. Ama tabii ki oradaydılar.

Cruz, "Aslında hafta boyunca burada olması zaten planlanmıştı," diye açıkladı. "Onlarla temasa geçtim ve bugün işlemleri biraz aksatabilir miyim diye sordum. Onlara kaç bilet aldığımı söylediğimde memnuniyetle kabul ettiler." Restoranın etrafında kaynaşan kalabalık insan grubuna baktık.

"Eğlenceliydi. Özel gününüzün bir parçası olmamıza izin verdiğiniz için teşekkürler," dedi Kaptan Sinekkuşu. Gerçek adının Bruce olduğunu ve haydut bir korsan rolünü oynamadığı zamanlarda kalın bir Jersey aksanı olduğunu öğrenmiştik.

"Minnettarız," dedim ona. "Harikaydınız."

Dramatik bir selam verdi ve ardından diğer partililerle fotoğraf çektirmek için uzaklaştı, Artie de hemen peşindeydi. Sanırım arkadaşım korsana biraz aşık olmuştu.

"Şampanya?" diye sordu bir garson, elinde uzun köpüklü sıvı flütleriyle dolu bir tepsiyle geçerken.

"Evet, lütfen," dedim, Cruz ve kendim için birer bardak alarak.

"Karıma bir maden suyu getirebilir misiniz?" Auburn kadına alçak sesle sordu, o da başıyla onayladı. Bakışlarımı kaçıran Gianna'ya baktım.

Kadın gülümseyerek tepsiyi Monty ve Kass'a doğru uzattı. "Bize yok," dedi. "Birkaç Sprite alabilir miyiz?"

Başını çevirdi ve ben de avucumu açarak elimi kaldırdım. "Durun bir dakika. İkinizin şampanyayı es geçtiğini hiç görmemiştim."

"Ah, şey, ben sadece... daha fazla su içmem gerektiğine karar verdim," diye geveledi Gia.

Kassie'nin kahverengi gözleri geniş ve gergindi. "Monty ve ben daha fazla içmeye başlamamız gerektiğine karar verdik,

ummm, Sprite," dedi beceriksizce, ona sırttan kocasına bakarak.

Düşündüm de, Monty ve Auburn biraz kendini beğenmiş görünüyorlardı. Sanki...

"Siz ikiniz hamile misiniz?" Tısladım. Önce bana sonra da şaşkınlıkla birbirlerine baktılar.

"Öyle misin?" Kassie sordu ve Gianna başıyla onayladı. "Öyle misin?"

Kass'in yanakları pembeleşti. "Evet."

"Aman Tanrım!" Küçük bir mutluluk dansı yaparak ciyakladım. "İkiniz için de çok heyecanlıyım."

Auburn karısını kendine çekti ve ona sanki güneş, ay ve yıldızlar bir araya gelmiş gibi baktı. "Herkes söyleyecektik ama sonra Cruz bize planlarından bahsetti ve biz de senin şimşeklerini üzerimize çekmek istemedik."

Monty bir elini düz karnının üzerine koyarken Kassie, "Aynen," dedi.

Başımı salladım. "Gerçekten çok düşüncelisin ama bu sadece günümüzü daha iyi hale getiriyor." İçkimi bırakarak müstakbel baldızlarımin ikisini de grup kucaklaşmasına çektim, erkekler el tokadı, kanka kucaklaşması, *iyi yüzücüleriniz olduğu için tebrikler* şeylerini yaparken onları sıkıca *kavradım*. "Söz veriyorum, herkese söylemek istersen bizim için sorun değil."

Ayrıldığımızda Cruz sırtımı önüne çekti ve başımın üstünü öptü. "Lehra haklı. Sevecek ne kadar çok insan olursa o kadar iyi."

Küçük çemberimizin etrafına bakarken Gianna'nın yeşil gözlerinde duygular yüzüyordu. "Ailemiz büyümeye devam ediyor ve ben buna bayılıyorum."

Monty yeni nişanlıma sırtarak baktı. "Geride kaldın, küçük kardeşim. Sen ve Lehra işe koyulsanız iyi olur."

Cruz'un dudakları yana doğru büküldü ve başını sallamadan önce Monty'ye spekülatif bir şekilde baktı. "Biliyor musun? Sanırım haklısın." Sonra beni kaldırdı, omzunun üzerinden belirsiz bir şekilde fırlattı ve tam kışıma bir şaplak attı.

"Ne yapıyorsun?" Ciyakladım.

Beni baş aşağı sallandırarak restoranın ön kapısına doğru yürümeye başladı, bu durum orada bulunan herkesi çok eğlendirdi. "Başlıyoruz. Şimdi. En küçük kardeş ben olabilirim ama sperm oyunumun çok iyi olduğunu garanti ederim. Yumurtaların onlara neyin çarptığını anlamayacak."

Çok güldüğüm için karnım ağrıyordu ve kıkırdamalarım arasında onu azarladım. "İndir beni, seni deli. Daha evlenmedik bile."

Herkesin göremeyeceği küçük bir oyukta durdu ve yüzümü avuçlamadan önce beni nazikçe ayağa kaldırdı. "Seni çok seviyorum, Tink. Beni evrendeki en mutlu adam yaptın ve seninle evlenmek için sabırsızlanıyorum."

Katıksız sevinç gözyaşlarım gözlerimi doldururken ellerini kendi ellerimle kapattım. "Ben de seni seviyorum. Ve evlenme teklifine bayıldım. O kadar... *bizdendi* ki."

"Bunun çok erken olduğunu düşüneneğinden endişe ediyordum," dedi, mavi gözlerini bulanıklaştıran endişeyle. "Ama gerçek bir korsan gemisinin New York'ta mola verdiğini görünce kendimi tutamadım."

"Mükemmeldi. *Sen mükemelsin*"

"Seni aceleye getirdiğimi düşünmeni istemiyorum. Acele etmemeni ve hayallerindeki düğünü planlamayı istiyorum. Missouri'deki memleketinin kilisesinde evlenebiliriz diye düşünmüştüm."

Gözyaşlarım yanaklarıma hücum etti ve o da dudaklarının şefkatli dokunuşlarıyla hepsini öptü. "Teşekkür ederim, Cruz." Beni kendine çekti ve karnımda tanıdık bir şişkinliğin zonkladığını hissettim. "Aman Tanrım, küçük yüzücülerine söyle de bir sakinleştirici hap alsınlar."

Kıkırdadı ve taytımın üzerinden k ı ç ı m ı avuçladı. "Ne zaman hazır olursan, adamlarım seni bekliyor olacak."

Başımı kaldırıp ona baktığımda dilimi alt dudağındaki küçük yara izinin üzerinde gezdirdim ve sikiinin sertleştiğini hissettim. "Korsan olarak çok seksi görünüyordun.

Kostümler...

ödünç al..."

Bu imanının havada asılı kalmasına izin verdim ve o da bunu hemen anladı, sırtışı rakish'ten başka bir şey değildi.

"Onları satın aldım. Arabanın bagajındalar."

Alt bölgelerime sıcaklık doldu ve elini tutarak onu çıkışa doğru çektim. "Bir daha düşündüm de, şimdi gidelim."

Beni gülererek geri çekti. "Sabırlı ol, cariño. Burada ağırlamamız gereken bir ailemiz var ama bu gecenin ilerleyen saatlerinde Kaptan Raven tamamen sizin."

El ele partiye doğru yürürken, beni herkesten daha iyi tanıyan, herkesten daha çok seven adama baktım ve kalbim inanılmaz derecede doldu.

"Bana mutlu olduğun şeyi söyle," diye rica ettim ve dudakları tatlı bir gülümsemeye dönüşürken mavi gözlerini benimkilere dikti.

"Sen, Tink. Her zaman sensin."

Ve böylece çapkın korsan ve şuh fahişe sonsuza dek mutlu yaşadılar.

SONSÖZ

Monty ve artık birkaç aylık hamile olan Kassie ile birlikte CENTRAL PARK'TA YÜRÜDÜM. Yemin ederim, karısının yuvarlak karnına her baktığında kardeşimin yüzü pelteye dönüyordu.

Günlerden cumartesiydi ve güneş gökyüzünde ışıldıyor, yapraklar yere gölgeler düşürüyordu.

"Yeni işin nasıl gidiyor, Cruz?" Kassie sordu.

"Aslında bu iyi bir şey. Artık neredeyse dokuzdan beşe kadar çalışıyorum ve sadece geceleri ya da hafta sonları acil bir durum olduğunda binaya çağırılıyorum ki bu da nadiren oluyor."

Monty, *Bouvier A.Ş.*'nin Güvenlik Şefi olarak yeni pozisyonuma atıfta bulunarak, "İşi kabul etmenize sevindim, Şef," diye ekledi.

"Ben de öyle. Müdahale ekibinin heyecanını özlüyorum ama yakında evli bir adam olacağım ve artık haftanın yedi günü çalışmak istemiyorum."

"Bu doğru. Gelinle vakit geçirmelisin." Kass dirseğiyle bana vurdu. "Ve siz ikiniz zamanı geldiğine karar verdiğinizde çocuklarınızla."

"Evet, SWAT işi aile hayatı için zordur. Hepsi olmasa da eski ekip arkadaşlarımdan çoğu bekar ya da boşanmış.

Lehra ile bu konuyu konuştuk ve ne yaparsam yapayım beni destekleyeceğini söyledi. Bu kararımı daha da kolaylaştırdı. Onunla vakit geçirmeyi seçtim."

Monty sırtıttı. "Ve artık finansal nedenlerle iki işte birden çalışmak zorunda değilsin."

Ona ters ters baktım. Auburn ve benim aramdaki tek gerçek kavgaya tanık olmuştu. En büyük ağabeyim *Bouvier*'in yıllık kârından pay almamı istemiş, ben de pek nazik olmayan bir şekilde reddetmişim. Bana göre bu benim şirketim değildi.

Büyükbabamız Bouvier şirketi bugünkü moda imparatorluğuna dönüştürmüştü ama ben onunla hiç tanışmamıştım bile. Monty ve Auburn babamızın dümende olduğu sektörde büyümüşlerdi, bu yüzden şirketin kârında herhangi bir hakkım olduğunu düşünmüyordum.

Auburn, bir Bouvier kardeşi olduğum için benim de eşit bir alıcı olmamı istiyordu ve bu duyguyu takdir etsem de bunu yaparken kendimi rahat hissetmiyordum. Çok fazla bağırma, tepinme, surat asma ve masaya vurma oldu ama sonunda Monty'nin hakemlik yapmasıyla bir uzlaşmaya vardık.

Ne yapacağımı bilemediğim gülünç bir maaşla birlikte Şeflik görevini kabul ettim. Auburn'ün şoförü ve kişisel güvenlik görevlisi olarak aldığım ücretin fahiş olduğunu düşünüyordum ama şimdi personelin "yönetici" bir üyesi olarak aldığım para akıllara durgunluk veriyordu.

Öfkeli ağabeyim benim de en az kendisi kadar inatçı olduğumu kabul edip sakinleştikten sonra, beni mali danışmanıyla ve yeni bulduğum servetin yönetilmesine yardımcı olabileceğimi düşündüğü bazı değerli hayır kurumlarıyla tanıştırdı.

"Annen ve Eli buraya ne zaman taşınıyor?" Monty konuyu değiştirerek sordu.

"Gelecek ay. Annem güvenlik işiyle ilgili işleri tamamlıyor ve dizginleri Phil'e devrediyor. Yıllardır babamın sağ koluydu, bu yüzden doğru seçim o. Bir satın alma planı hazırlıyorlar, avukatlar da bu plan üzerinde çalışıyor."

Kassie sempatik bir şekilde gülümsedi. "Babanın işinin el değiştirdiğini görmek zor mu?"

Alnımı ovuşturdum. "Öyle ama annemden sonsuza kadar burayı yönetmesini bekleyemem. Yıllarca kışını yırtarak çalıştı ve sonunda kendine zaman ayırmasına sevindim. Önemli olan o ve Eli'nin New York'a taşınacak olması, böylece hepimiz bir arada olacağız."

"Sana ve Quinnie'ye yakın olmak istediğini biliyorum ama bence buraya taşınma kararında mavi gözlü gümüş bir tilkinin de payı olabilir," dedi Kass, kahverengi gözleri parlayarak.

Gülümsememi engellemek zordu. Paul Bouvier ve Stella Estrada resmen çıkıyorlardı. Her hafta sonu annemi görmek için Teksas'a uçuyordu ve babam öldüğünden beri annemi hiç bu kadar gülümserken görmemiştim. Onu biyolojik babam da olsa başka bir adamla görmekten duyduğum tuhaflık, onları birlikte gördüğüm her seferinde bir duman bulutu içinde kayboluyordu. Ay gözlü gençler gibiydiler ve dürüst olmak gerekirse bu çok güzeldi. Mutlu oldukları için mutluydum.

"Seninle bir şey konuşmak istiyordum Mont. Annem Eli'nin yerel devlet üniversitesinde sanat ve tasarım dersleri aldığını söyledi. Biz onun video oyunları ile hayatını boşa harcadığını sanıyorduk ama görünüşe göre burs için başvurmuş, bursu almış ve son bir yıldır gizlice eğitim görüyor."

Monty başını salladı. "Babam anlattı. Eli'nin ona moda tasarımı dersindeki eskizlerini gösterdiğini ve çok etkilendiğini söyledi. Çocuğun yetenekli olduğunu söyledi. Buraya geldiğinde çizimlerine bakacağım ve onu kanatlarımın altına alacağım. Eğer babamın dediği kadar iyiye, diplomasını aldığında ona *Bouvier*'de bir iş bulabiliriz."

"Sağ ol dostum. Ben de bunu söylemeni umuyordum."

"Sorun değil. Kardeşimin kardeşi benim de kardeşimdir. Ya da onun gibi bir şey." Dikkatini karısına çevirmeden önce bir kahkaha paylaştık. "Birkaç dakika oturmak ister misin bebeğim?"

"Yapabilir miyiz? Kızını taşımak zor iş. Şuradaki ağacın gölgesine ne dersin? Burası cehennem gibi sıcak."

"Kulağa hoş geliyor."

"Snoopy ile mi yoksa Garfield ile mi tanışacağınız için daha heyecanlısınız?" Kassie, renkli ahşap bir bankta otururken Monty onun ellerini tutarken sordu. Bugün en sevdiğimiz Instagram sayfasının yıldızlarıyla ve onların sahipleriyle tanışıyorduk.

"Garfield," diye cevap verdi Monty hemen. Ben diğer tarafa geçerken o da karısının bir yanına oturdu. "Çok soğukkanlı bir köpeğe benziyor."

"Aynen," diye kabul ettim. "Lehra'ya bir köpek yavrusu almayı düşünüyorum. Missouri'de büyürken köpekleri vardı ve sanırım evcil hayvan sahibi olmayı özlüyor."

"Yapmalısın," diye kabul etti Kass. "Kedi Snoopy ile tanışmak için sabırsızlanıyorum. Bana kocamı hatırlatıyor, huysuz ve sevimli."

Monty gözlerini devirdi ve homurdandı, "Bu gece eve gittiğimizde sana huysuzluk yapacağım."

"Şimdilik bana bir şişe su getirmeye ne dersin?" diye önerdi, kirpiklerini ona doğru kırıştıtarak.

Tabii ki pantolonu yanıyormuş gibi banktan atladı. "Şurada bir araba var. Sen burada Cruz'la kal." Sonra onun dudaklarını öptü, ardından da pembe hamile gömleğinin üzerinden çıkıntı yapan karnına tatlı bir öpücük kondurdu.

Yüzümde kocaman bir sırıtışla, "Senin için tam bir enayi," diye yorum yaptım.

"Biliyorum," dedi utanmadan, gözleri çimlerin üzerinde kocasının devasa gövdesini takip ederek. "Ama konuşacak yerin yok. Lehra parmağını kıştırırsa koşarak gelirsin. Ve onu hamile bıraktığında on kat daha kötü olacağına garanti veririm."

"Yalan tespit edilmedi," diye onayladım. Kadının için cidden dünyayı yakabilirdim. "Sully ağabey olma durumuyla nasıl başa çıkıyor?"

"Çok heyecanlı. Bebekler çok fazla zamana ve ilgiye ihtiyaç duydukları için bu durumun doğar doğmaz değişebileceğini biliyoruz. Monty, çocukların evde yeni bir bebekle başa çıkmalarına yardımcı olmak için on iki kitap sipariş etti." Güldü. "Final haftasındaki bir üniversite öğrencisi gibi o kitaplara çalışıyor."

"Bu oldukça harika. Yani, tamamen abartılı ama Sully'ye kendi çocuğuymuş gibi davranmasına bayılıyorum."

Alt dudağını ısırды, gözleri hâlâ kocasının üzerindeydi. "Sully ve ben kesinlikle turnayı gözünden vurduk. Yıllarca hem anne hem baba olmaya çalıştım ama Monty sanki bu onun ikinci doğasıymış gibi devreye girdi. Sul'u maçlara götürüyor, ona nasıl küçük bir adam olunacağını öğretiyor, bir çocuğun bir babadan beklediği her şeyi yapıyor. Cidden artık kapı koluna dokunamıyorum ya da oğlum beni azarlıyor çünkü Monty ona her zaman bayanlar için kapı açması gerektiğini öğretti."

"Sully ile harika bir iş çıkardın, Kass. O harika bir çocuk, bu yüzden kendini küçümseme. Ama ne demek istediğini anlıyorum. Benim babam da beni kendi çocuğu gibi yetiştirdi. Onun biyolojik babam olmadığından hiç şüphelenmedim bile."

"Ona sahip olduğun için şanslıydın ve Paul'e sahip olduğun için de şanslısın." Gözleri yana kaydı ve genişledi. "Oh, bakın! İşte Snoopy ve Garfield." Kass ayağa kalktı ve heyecanla omuzlarını salladı.

Ben de ayağa kalktım ve bir elimle gözlerimi siper ederek bakışlarımı onun işaret ettiği yöne çevirdim; koyu renk saçları olan bir kadın tarafından tasma tutulan kabarık sarışın labradoru buldum. Siyah-beyaz bir kedi, kuzguni saçlı bir adam tarafından bebek arabasında itiliyordu. Monty'nin içecek almak için uzun bir kuyrukta beklediği yerin hemen ötesindeydiler.

"Sanırım Mont da onları fark etti," dedim ve adamın çizgiden çıkıp yavaşça onlara doğru yürümesini izledim. Kadın tasmağını adama uzattı ve ellerini belinin önünde kavuşturarak bir çim parçasının üzerinden geçti. *Gergin görünüyor*, diye düşündüm belli belirsiz.

Kardeşimin adımları durakladı ve aniden kadına doğru koşmaya başladı. "Ne halt ediyor bu?" Evcil hayvanın sahibinin de ona doğru koştuğunu görünce mırıldandım. Birbirlerine yaklaştıkları anda kadın sıçradı ve Monty onu yakaladı. Kadının bacakları onun beline dolandı ve tüylerim anında diken diken oldu.

"Aman Tanrım," diye fısıldadı Kassie yanımda.

"Ne oluyor lan?" Monty kadını etrafında döndürüp kucaklarken içimdeki öfke kabarak bağırđım. Bu kadınla internette bir tür ilişki falan mı yaşıyordu? Hayır, kesinlikle değildi. Karısına tapıyordu.

Ama bu saçmalığı izlemek zordu, özellikle de Kassie çimenlerin üzerinde dizlerinin üzerine çöküp biri ölmüş gibi ağladığında. Yanındaki serin çimlerin üzerine düştüm, kendimi ona sardım ve yüzünü omzuma bastırdım, böylece bu saçmalık her neyse tanık olmak zorunda kalmadı.

Ama o benimle mücadele etti, gözyaşları yüzünden aşağı akarken ve pembe bluzunun üzerine ıslak damlalar halinde düşerken başını geriye çekerek karşıdaki manzaraya baktı. Bunu görmek kalbimi kırdı.

"Kass, tatlım, sadece bakma. Neler olduğunu bilmiyorum ama sana böyle davrandığı için kardeşimin kıcını bu parkın her yerinde tekmelemek üzereyim."

"Hayır," diye mırıldandı. "Hayır."

"Şşşt," diye yatıştırdım, öfkemi şimdilik uzak tutmaya çalışarak. *Kim bu kadın? Eski bir kız arkadaş falan mı?* "Seni eve bırakayım. Gelip seninle oturması için Lehra'yı arayacağım, sonra da icabına bakacağım."

Monty Bouvier'in ağzına yumruk atmaktan başka ne yapacağıma dair hiçbir fikrim yoktu. Hamile karısının önünde bunu yapmaya nasıl cüret eder?

"Hayır," dedi Kass tekrar, bu kez sesi daha güçlüydü. "Anlamıyorsun."

Bu yüzyılın en hafif deyiimi.

"Açıkla bana. Sen... o kadını tanıyor musun?"

Başını salladı ve bakışlarını sarılan ikiliye odakladı. Sonra Kassie öne doğru eğildi, ağlarken vücudu hamile karnının üzerine doğru kıvrıldı.

"Bu onun..."

Onun yürek parçalayan hıçkırıkları arasında son kısmını anlayamadım.

Ne yapacağımı şaşırmış bir halde elimi sırtında aşağı yukarı gezdirerek onu yatıştırmaya çalıştım. "Kim, Kassie? Üzgünüm, seni duyamıyorum."

Kızarmış gözlerini benimkilere dikti, dudakları hüznü bir gülümsemeye doğru kıvrılırken gözyaşları yüzünden akıyordu. "Bu onun kız kardeşi." Sözlerini anlamaya çalışırken, dikkatini tekrar çifte çevirdi ve titrek bir elini kaldırarak işaret etti. Sonraki sözleri gün gibi açıktı ve beni derinden sarstı.

"Evie Bouvier yaşıyor."

TAM OLARAK SON DEĞİL

Vay, vay, vay.

Eğer kollarınız havada bir çemberin içinde dans etmiyorsanız, "O yaşıyor! Yaşıyor! Evie Bouvier yaşıyor!" diye *Misery* filmindeki Kathy Bates gibi bağırmıyorsanız, oyununuzu geliştirmeniz gerekir.

Evie'nin nerede olduğunu... hala hayatta olup olmadığını... ona ne olduğunu öğrenip öğrenemeyeceğimizi soran tüm mesaj ve e-postalar için... artık biliyorsunuz.

Ve söz veriyorum, tüm sorularınız **Dördüncü Kitap'ta** yanıt bulacak: **Kontrolsüz Aşk.**

Bu ilgi çekici ve yürek parçalayıcı hikâyenin önsözü için bir sonraki sayfaya geçin.

Ve söz veriyorum... bu serinin son kitabı olacak. Yine de birkaç yan roman yazmayı düşünüyorum. (Paul ve Stella, isteyen?)

Evie Bouvier'in yer aldığı bonus bölümler için [bu bağlantıya](#) tıklayın. Bunlar diğer kitaplardan silinmiş sahnelerdir ve size Evie ile ilgili her şey hakkında biraz fikir verecektir. Ayrıca yakın zamanda Monty'nin kitabından, kız kardeşinin kaybolmasından sonraki zamanı detaylandıran bazı silinmiş sahneler ekledim. Eğer onları okumadıysanız, [buradan](#) görebilirsiniz.

HEYECAN VERİCİ HABERLER: Yeni bir seri üzerinde çalışıyorum ve Lehra'nın arkadaşı Nicolette, Birinci Kitap'ın ana karakteri olacak! Bu seri Houston'da Hale Kozmetik'in sahibi olan aileyi takip edecek. **Hale Evet: Highway to Hale serisinin Birinci Kitabı**'nın tanıtım yazısını okumak için birkaç sayfayı çevirin. Şimdi [buraya](#) tıklayarak ön sipariş verebilirsiniz.

PROLOGUE TO LOVE WITHOUT CONTROL

Evie Bouvier

Yıllardır görmediğim adama doğru yürüyorum, kalbim göğsümde çarpıyor. Kardeşim, Monty Bouvier.

Tanrım, ne kadar da büyümüş. Bu aptalca bir düşünce çünkü o artık yetişkin bir adam ve onu en son gördüğümde sadece on yedi yaşındaydı.

Yüzünde şaşkınlıkla bana bakıyor ve beni tanıdığı anı görüyorum. Aynı anda koşmaya başlıyoruz, bedenlerimiz birbirine çarptığında kollarımız birbirine dolanıyor. Artık o kadar güçlü ki, bacaklarım beline dolanırken beni ayağımdan kolaylıkla kaldırıyor.

Gözyaşları. Yüzümden aşağı akan ve gömleğini ıslatan keder ve pişmanlık gözyaşları dışında hiçbir şey yok. Kederinin boynumdan aşağı damladığını hissedebiliyorum.

Uzun süre birbirimizin adını mırıldanmaktan başka bir şey konuşmuyoruz, onunki her kelimenin arkasında soru işaretleri var, sanki gerçekten ben olduğuma kendini ikna etmek ister gibi.

"Evie?"

"Monty."

"Evie?"

Sonunda başını boynumdan çekip yüzümü arayana kadar bu şekilde gidip geliyoruz. Mavi gözleri benimkileri yansıtıyor, mavi ve son derece ıslak.

"Sensin." Yüzüme dokunup gözyaşlarımı silerken sesi şaşkın ve hışırtılı. "Gerçekten sensin." Ağabeyimin sesi şimdi çok derin, ama her kelimenin arasında kalbindeki çatlaklarla eşleştiğini bildiğim çatlaklar var.

Benim yüzümden.

"Gerçekten benim," diye söz veriyorum ona.

Monty başını ileri geri sallar, yüz ifadesi şaşkınlık ve hayretten karmakarışıktır.

"Bunca zamandır neredeydin? Sana ne oldu Evie?"

İşte başlıyoruz.

Uzun bir nefes aldım ve tükürdüm. "Kaçırıldım."

Ağabeyimin yüzü, benden bir yaş küçük olmasına rağmen öfkeli, koruyucu bir ağabeye dönüşüyor. "Kim tarafından?" diye homurdanıyor.

Omzumun üzerinden, yaklaşık yirmi metre ötedeki bir ağacın yanında gergin bir şekilde duran adama bakıyorum, gözlerimiz buluştuğunda yüzü bir endişe maskesine dönüşüyor.

Tanrım, Monty onu öldürecek.

Ama bunun olmasına izin veremem. Çünkü Dane beni ailemden koparan adamken, beni esir alan adam da...

O aynı zamanda sevdiğim adam.

Love Without Control için şimdi ön sipariş verebilirsiniz ve kitap Mart ayında sıcak ellerinize ulaşacak.

SNEAK PEEK OF HALE YES

Book One in the Highway to Hale Series

Benim adım Nicolette Bell ve ben bir dahiyim. Ve hayır, bu abartı değil. IQ'm tavan yapmış durumda, tıp ve biyokimya alanlarında çift doktora derecem var ve kozmetik araştırmaları alanında en iyilerden biri olarak tanınıyorum.

Ancak New York'ta büyük bir kozmetik şirketindeki mevcut işimden nefret ediyorum ve aşk hayatım daha da kötü. Geçmişte sadece başka bilim insanlarıyla çıktım ve diyelim ki Bunsen ocağım düzgün yanmıyor.

Hale Kozmetik'te çalışmak üzere Houston, Teksas'a taşındığımda, kendime ciddi bir söz verdim: Kesinlikle daha fazla bilim ineği olmayacak. Sıfır. Zilch. Nada.

Ve sonra laboratuvarından sorumlu bilim adamı Helix Hale ile tanıştım. Uzun boylu ve yakışıklı, rüya gibi gözleri ve bir Rönesans heykelini kıskançlıktan yeşertecek bir çenesi var.

Gözlük taktığından bahsetmiş miydim? Kimin gözlüklü erkeklere bayıldığını tahmin etmek ister misiniz? Eğer beni tahmin ettiyseniz, işte altın yıldızınız.

Yemin ederim, Helix Hale laboratuvar önlüğü giymiş Süpermen gibi.

Ama hayır. Bilim adamlarına sonsuza dek tövbe ettim.

Ta ki bir gece tesadüfen Helix'i duşta görene kadar - ve size şunu söyleyeyim, bu adamın o kolalı kıyafetlerin ve jartiyerlerin altında sakladığı şeyler her kadının üçlü çekmesine neden olur.

En iyi çabalarıma rağmen, kararlılığımın sarsıldığını fark ettim ve buharlı bir gece beni bir laboratuvar masasının üzerine yatırdıktan sonra söyleyebileceğim tek şey...

Hale, evet.

Bu heyecan verici yeni seriyi kaçırmak istemezsiniz! [Bu bağlantıya](#) tıklayarak şimdi ön sipariş verin.

ALSO BY JADE

Bouvier Ailesi Destanı

Sayılar Olmadan Aşk Auburn ve Gianna Etki Olmadan Aşk Monty ve Kassie Talepler Olmadan Aşk Cruz ve Lehra
KontROLSÜZ Aşk Evie ve ???

VahŖi Koruyucular Serisi

Kadınlarını sevmek ve korumak için yaŖayan altı süper ateŖli, sahiplenici, büyümekte olan eski Navy SEAL'i içeriyor. Hepsi Amazon'da mevcut.

Dauntless Koruyucu- Huysuz/GneŖli, Dadı Romantizmi

Sadık Koruyucu - Kayıptan Sonra AŖk

lmcl Koruyucu - İkinci Ŗans Romantizmi

HoŖnutsuz Koruyucu - DŖmandan Sevgiliye

Kararlı Koruyucu - Bekar Ebeveynler

Hasarlı Koruyucu - YaŖ Aralığı Yasak Romantizm

Ayrıca [Genç Koruyucu](#) - Ölümcül Koruyucu Prequel
Novella'ya da göz atabilirsiniz

Standalones

[Kitap Sevgilisini Değerlendirin](#) - Komik Tatil Rom-Komu
[Oyunun Gecikmesi](#) - Öfkeli, komik spor romantizmi
[I Dream of Johnny](#) - Cinli Rom-Kom

Highway to Hale Dizisi 2025'te Geliyor

Hale Kozmetik'in sahipleri olan Hale Ailesi'nin eğlenceli ve dramatik aşk arayışlarını izleyin.

Kitap 1: [Hale Evet](#) (ön sipariş yayında)

Kitap 2: Hale No

Kitap 3: Hale

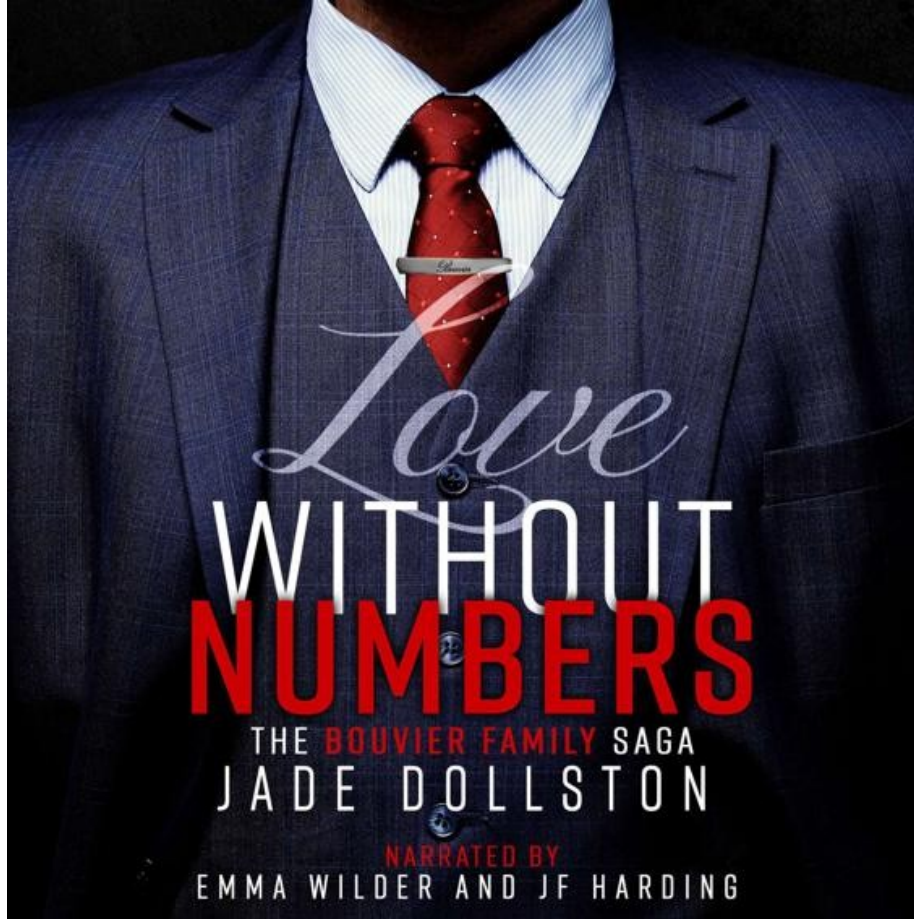
Damage

Kitap 4: Kraliçe'ye Hale

(Kitapların başlıkları ve sırası değişebilir.)

Beni aşağıdaki sosyal medya hesaplarımdan takip etmeyi veya yarı ihmal edilmiş [web sitemi](#) ziyaret etmeyi unutmayın.

SESİLİ KİTAP HABERLERİ!

Numarasız Aşk'tan AUBURN VE GIANNA artık sesli kitapta! Sadece [Audible](#) ve Amazon'da bulabilirsiniz. Baharatlı küçük bir örnek isterseniz, [bu bağlantıya](#) tıklayın. Sesli, e-kitap veya basılı kitaplara [buradan ulaşabilirsiniz](#).

KITAP ERKEK ARKADAŞI ÜRETİCİLERİ

DÖRT ARKADAŞ BİR GECE ÇOK FAZLA İÇİP KAZARA BİR ERKEK EĞİTİMİ İŞİNE BAŞLARSA NE OLUR?

Tabii ki onunla koşuyorlar.

Ne de olsa, mükemmel kitap sevgilisini bir grup aşk yazarından daha iyi kim oluşturabilir? Ama her şey güneş ışığı değil.

ve karşınızdaki adamların eğitilmesi imkansız olduğunda güller.

İnatçı, esrarengiz, huysuz, sinir bozucu, aldatıcı... Aklınıza ne gelirse, bir adamımız var.

Kadınıınızı dinleme sanatını, ünlü kapı çerçevesi eğilmesini ve onun *çok iyi bir kız* olduğunu nasıl düzgün bir şekilde hırıldayacağınızı öğretirken, müşterilerimizle aramızda bir şeyler olmaya başlar. Tam olarak profesyonel olmayan şeyler.

Öyleyse bir kokteyl alın ve biz hikayelerimizi paylaşırken rahatlayın. Bizler Gemma, JoJo, Ava ve Libby'yiz ve...

Kitap Erkek Arkadaşı Yapıcıları.

Bu romantik komedi işbirliği size yazarlar L.A. Ferro, Carolina Jax, AK Landow ve Jade Dollston tarafından sunulmaktadır.

ACKNOWLEDGEMENTS

HER ŞEYDEN ÖNCE, **okuyucularıma** çok teşekkür ederim. Bağımsız bir yazara şans vermeniz çok anlamlı ve **Talep Edilmeyen Aşk'**ı okumak için ayırdığınız zamana minnettarım. Okurlarımın okurken bana ulaşmalarını çok seviyorum, bu yüzden "Ayrıca Jade" sayfasında listelenen sosyal medya platformlarımda bunu yapmaktan çekinmeyin.

Muhteşem TL Swan'a: Teşvikiniz, tavsiyeleriniz ve mizahınız için çok teşekkür ederim. Siz olmasaydınız, öykülerim hala bilgisayarımda sanal örümcek ağlarını topluyor olacaktı.

Beta okuyucularıma: Siz hatunlar harikasınız! Lakshmi, Mindy, Thorunn, Brittany ve Amanda, siz sahiplenici hatunlar erkekler için saatlerce tartışsanız bile, kesinlikle umabileceğim EN İYİ ekip olduğunuz için teşekkür ederim. Her birinize tapıyorum - beni her zaman tetikte tuttuğunuz için çok teşekkür ederim. Görüşleriniz paha biçilemez ve bunu siz olmadan yapamazdım. İspanyolca çevirmenim olduğu için Amanda'ya özel bir teşekkür. Küfürlü İspanyolca kelimeler konusundaki bilgin rakipsiz!

AK Landow: Sen benim başka bir beyden olan kız kardeşimsin. İmza günümdeki oda arkadaşım. Kitap kankam. Banyo arkadaşım. (Bekle,

Ne!?) Harika bir yazarsınız ve zekanızla bana her gün ilham veriyorsunuz. Benimle birlikte bir kitabı yayınlamak için gereken her ayrıntıyı düşündüğün için teşekkürler. (Ama cidden, bu yazı tipindeki L'yi gerçekten seviyor musun, yoksa başka bir yazı tipine mi geçmeliyim?) Ayrıca harika bir alfa okuyucusunuz ve kitaplarımı her zaman daha iyi hale getiriyorsunuz - TEŞEKKÜRLER!

Carolina Jax ve LA Ferro: İkinize de bu kadar harika ve destekleyici arkadaşlar olduğunuz için teşekkür ederim. Her zaman arkanızı kollarken size olduğu gibi söyleyecek insanlara sahip olmak çok harika.

Chrisandra: Sen gelmiş geçmiş en harika editörsün. GERÇEK KONUŞMA için ve bana ve yazdıklarına duyduğün güven için teşekkür ederim. Ayrıca favoriniz olduğum için çok mutluyum - ama endişelenmeyin... Diğerlerine söylemeyeceğim!

Good Girls PA hizmetlerinden Chanel, Becca ve Kalie: Vay canına! Sizi bulduğum için çok şanslıyım hanımlar. Yazmaya daha fazla zaman ayırabilmem için işimi patron sürtükler gibi hallettiğiniz için teşekkür ederim. Desteğiniz benim için her şey demek.

ARC ve Sokak Ekiplerime: Gerçekten bunu siz olmadan yapamazdım! Gruplarda hepinizi tanımayı çok seviyorum ve bilmenizi isterim ki sizlerin dünyadaki en şaşırtıcı, güzel, eğlenceli, kitap pezevengi insanlar olduğunuzu düşünüyorum. O yüzden pohpohlamaya devam edin! Annemin yeni kapak fikirleri var.

YAZAR HAKKINDA

JADE DOLLSTON okumayı, Doritos'u ve romu seven Teksaslı bir yazar. Lise aşkıyla evli ve harika bir kızları var.

Müstehcen olan her şeyi okuma aşkı, müstehcen olan her şeyi yazma aşkına dönüştü. Farklı romantizm türlerinden hoşlanıyor ve bu onun yazım tarzına da yansıyor. Gülmeye, ağlamaya, yaltaklanmaya ve yüzünüzü yelpazelemeye hazır olun, muhtemelen hepsi tek bir bölümde.

Jade, çalışmalarını dünyayla paylaştığı için çok heyecanlı ve kalbinden gelen kelimeleri okumaktan keyif alacağını umuyor.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.